

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gelencsér Attila, dr. Lukács László György,***
Móring József Attila, Szilágyi György

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	9821
Napirend előtti felszólalások:	
Dr. Oláh Lajos (DK).....	9821
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	9822
Ungár Péter (LMP).....	9824
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	9826
Dr. Varga László (MSZP).....	9828
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár.....	9829
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	9831
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	9833
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	9834
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	9836
Dr. Aradszki András (KDNP).....	9838
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár.....	9840
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	9841
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	9843
 A Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a katonai repülés és légvédelmi tevékenységek területén folytatott együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9845
 Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Szingapúri Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9845
 A Magyarország Kormánya és a Zöld-foki Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9845
 A Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya közötti, a védelmi együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9845
 Egyes ügyintézési folyamatok egyszerűsítéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9846
 A 2020. év nemzeti összetartozás évének nyilvánításáról szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9846
 Az állattenyésztés szabályozásához szükséges törvényi szintű rendelkezésekről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9846
 Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények uniós jogharmonizációs kötelezettségek miatt szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitájának a megkezdése.....	9847
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	9847

Felszólalók:

Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9852
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9859
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9863
Tóth Csaba , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9867
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	9869
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	9871
Burány Sándor , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	9875
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	9878

A Magyar Honvédségnél rendszeresíthető beosztások számáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig	9882
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	9882

Felszólalók:

Hubay György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9884
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9886
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9890
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9893
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	9894

Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Drégelypalánk és Ipolyhídvég (Ipel'ské Predmostie) települések közötti közúti Ipoly-híd és a kapcsolódó létesítmények megépítéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9895
---	------

Dr. Mosóczy László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	9896
---	------

Felszólalók:

Fenyvesi Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9897
Bencsik János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9898
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9901
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9902
Dr. Mosóczy László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	9905

A magyar állampolgársággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9905
---	------

Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	9906
---	------

Felszólalók:

Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9908
Bencsik János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9910
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9914
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9917
Mesterházy Attila (MSZP)	9919
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	9922
Bencsik János (Jobbik)	9924
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	9927
Mesterházy Attila (MSZP)	9931
Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	9933

Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények uniós jogharmonizációs kötelezettségek miatt szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint Az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitájának folytatása a lezárásig	9936
--	------

Felszólalók:

Szatmáry Kristóf (Fidesz)	9937
Ovádi Péter (Fidesz)	9940
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	9942

Böröcz László (Fidesz)	9947
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	9949
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	9952

Napirend utáni felszólalás:

Dr. Brenner Koloman (Jobbik)	9960
---	------

Az ülésnap bezárása	9962
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, TUZSON BENCE államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, IZER NORBERT államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülésének
2. ülésnapja
2019. június 18-án, kedden
(9.02 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és Szilágyi György)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés nyári rendkívüli ülésének 2. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Szilágyi György jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri mai munkánkat.

Napirend előtti felszólalások következnek: „Változás mindenhol” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett a DK képviselőcsoportjából Oláh Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

DR. OLÁH LAJOS (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Országgyűlés! Erzsébet- és Terézváros országgyűlési képviselőjeként évek óta hallom, hogy mit tesznek önök ezzel a várossal. Ahelyett, hogy Budapest fejlődne vagy felzárkózna az európai nagyvárosokhoz, már azon is izgulnunk kell, hogy elviszik-e majd a szemetünket. Ahelyett, hogy azt látnánk, hogy egyre több a zöldfelület a városban, hogy egy ilyen forró nyár is könnyen átvészeltető legyen, önök azt a kevés fát is kivágják, és arra a kevés zöldfelületre is inkább térkövet tesznek, ami van.

Önöket soha, egyetlen pillanatra sem érdekelte ez a város, csak saját érdekeik. Azért ültették Tarlós Istvánt a főpolgármesteri székbe, hogy minden pontosan úgy történjen, ahogy önök ezt akarják.

Új, légkondicionált metró a budapestieknek? Ugyan! Inkább felújítják az 50 éves metrókocsikat az oroszokkal az új árért. Több zöldfelület? Ugyan! Inkább térkő, ezért lehet uniós pénzt kapni. Átlátható és tisztas parkolási rendszer? Dehogy! Sokkal jövedelmezőbb ellopni a parkolási pénzeket. *(Cseresnyés Péter: Karácsony Gergely!)* Közben pedig a milliárdos Fidesz markába került minden ellopható vagy felvásárolható ingatlan: kastélyok, villák vagy az Orbán család leendő szállodái. Látjuk, hogyan vették be Budapestet, hogyan ültetnek egy olyan bábót a főpolgármesteri székbe, akit madzagon lehet rángatni.

Eddig ezt büntetlenül megtehették, most viszont fordul a kocka: Budapest felébredt, és ősszel ki fogja vetni magából Tarlós Istvánt. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)* A DK egy olyan főpolgármesterjelöltet állított a budapestieknek, aki véletlenül sem keverhető össze a csendben bólogató Tarlóssal. Idézék csak fel magukban, hogy hányszor készültek összeszorult gyomorral arra, hogy bemenjenek az Egyesült beszédbe Kálmán Olgához. Esetleg kérdezzék meg a miniszterelnöktől, hogy pontosan hány éven át volt képtelen összeszedni a bátorságot ahhoz, hogy bemenjen és tíz percet beszélgesse Olgával.

Azért mondom ezeket önöknek, mert őszől nem fognak tudni elfutni Kálmán Olga elől, aki akkor már

remélhetőleg a budapestiek hangjaként szállhat szembe önökkel ezért a városért. Őszől vége lesz annak, hogy Budapestnek a kormány diktál.

Ha a budapestiek úgy döntenek az előválasztáson, hogy Kálmán Olgának szavaznak bizalmat, akkor már csak egy lépésre leszünk attól, hogy nem számít majd, milyen gyáva a miniszterelnökük, kutya kötelessége lesz leülni és Budapestről tárgyalni. A budapestiek többé nem lehet majd semmibe venni *(Németh Szilárd István: Ki lesz? Karácsony vagy Kálmán Olga?)*, a budapesti gondokat pedig nem lehet majd többé levegőnek nézni, amelyeket jelentős részben pedig éppen önök okoztak. Nem lesz több diktátum, utasítás, zsarolás, hogy a főváros mit tehet és mit nem tehet. A budapestiek meg fogják találni a hangjukat az előválasztáson, és akkor hiába mutogatnak majd az összezsolt kétharmadukra, mert akkor a demokratikusan megválasztott főpolgármesterrel fognak szemben állni. *(Németh Szilárd István: Még a Jobbik is beleszólhat ebbe!)*

A fő ok, amiért a DK Kálmán Olgát ajánlja a budapestieknek a holnapután kezdődő előválasztáson, mégsem az, hogy ő képes lesz kiállni a városért, a fő ok az, hogy a DK a leeurópaibb pártként egy szabad, élhető, zöld és legfőképpen európai fővárost szeretne. Itt az ideje annak, hogy Budapest végre az legyen, aminek lennie kell, csak önök kilenc éve akadályozzák ebben.

Ne csak a legszebb főváros legyen a miénk, hanem legyen a legélhetőbb is, szóljon az itt élőkéről! Igenis, legyen légkondicionálva a metró, mert európai országban állatokat sem hagynak 40 fokban utazni, mint önök a magyarokat a 3-as metróon. Igenis, legyen Budapest elektromos buszok, hogy amikor arról beszélünk, hogy minél többen használják a BKV-t, ne a kisebb és a nagyobb környezetszennyezés között kelljen választani.

Igenis, megérdemlünk egy olyan várost, ahol parkok, nyilvános ivókutak és nyilvános illemhelyek vannak a városban. Egy olyan város, ahol nem luxus a saját lakás vagy a jó állapotú albérlet. Megérdemlünk egy olyan fővárost, ahol nem kell halált megvető bátorság ahhoz, hogy felüljünk a biciklikre, ahol ha leparkolunk az autónkkal, nem kell attól félnünk, hogy ellopják a parkolásra befizetett pénzünket. Mi, budapestiek megérdemlünk végre egy olyan főpolgármestert, aki minket képvisel, és aki érdekeink szerint vezeti ezt a várost. Meggyőződésem, hogy ha a budapestiek is úgy akarják, akkor ezt az embert Kálmán Olgának fogják hívni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Röviden reagálva, ami a parkolást illeti: nem az egyik fideszes polgármester, hanem az önök egyik jelöltje hozta össze azt a bravúrt, hogy miközben beszéd

pénzt a parkolásért, veszteséges az egész. Tehát nem ez a kormány volt az, amelyik elhordta a metrópénzekeket, ez a kormány megépítette az új metró, és ez a kormány, ezt még hozzáteszem, megújítja a zöldfelületeket, önök pedig ragaszkodnak a korábbi állapothoz, például a Liget-projekt esetében.

Most ön azt mondja, talán a felszólalásának is azt a címet adta, hogy változás lesz mindenhol. De az a helyzet, hogy én a baloldalon semmiféle változást nem látok, megint egymást marják a pozíciókért. Ugyanaz a lemez! Most éppen a főpolgármesteri jelöltségért zajló marakodás a leglátványosabb, de hogyha jól értelmezem a szándékukat, akkor ezt a nagy marakodást kiterjesztenék az egész országra.

Tegnap is feltettük itt magunknak a kérdést, hogy jó, jó, de miért foglalkozunk mi ezzel itt a kormány-pártokban - egyébként ez jogos kérdés. Azért szeretnénk ebben állást foglalni, mert a tapasztalataink azt sugják, hogy ahogy önök egymással bánnak most, ugyanúgy bánnának a fővárossal, ugyanúgy bánnának az önkormányzatokkal, és ugyanúgy bánnának az egész országgal.

Nézze meg, hogy az ön pártelnöke mit összehazudozott az elmúlt napokban azzal kapcsolatban, hogy miért szúrta hátba a mit sem sejtő Karácsony Gergelyt, aki ezek után még azt mondja, hogy nincs más lehetősége, mint száz százalékgig megbízni Gyurcsány Ferencben. Hát, az sem lehet egy kellemes helyzet, ha valakinek jobb lehetőség híján száz százalékgal meg kell bízni Gyurcsány Ferencben, mert mégiscsak az őszödi hazugsággyárosról van szó. Szóval, az a lényeg, hogy hiába újak a pártlogók, a szereplők ugyanazok.

Ha az önkormányzatok szempontjából nézem ezt az egészet, akkor ez a következőt jelenti: azok jelentkeznek újra pozíciókért, akik 800 milliárd forintot vontak el az önkormányzatoktól. Ezért került 2010-re az önkormányzatok többsége csődközelbe. Ez többek között az oktatási intézmények működésére is rendkívül rossz hatással volt, ezt kellett rendbe tennie a mostani kormánynak.

Most láttam, hogy megélhetési ügyekkel is kampányolnak, azt ígérik, hogy jobba tennék az életet. De ezt nehéz elfogadni azoktól, akik 2,4 millió nyugdíjastól egyetlen tollvonással elvettek egyhavi nyugdíjat. Az utolsó baloldali kormányzati ciklusban egyáltalán nem nőtt, hanem csökkent a nyugdíjak értéke. Az egészségügyet önök fizetősé akarták tenni, még kampányoltak is mellette. Egyhavi bért a közalkalmazottaktól is elvettek.

Mindezek alapvető körülménye az egekbe szökő munkanélküliség volt: 12 százalékra duzzadt az állástalanok aránya. Ennek Budapesten is megvolt a következménye, ezt kellett ennek a kormánynak letornászni 4 százalék alá. Jellemző szám, és ez minden települést érint, hogy nyolc év alatt, az önök kormányzása idején a reáljövedelem 1, azaz egy százalékkal nőtt.

A rezsit sokszorosára emelték, úgy, hogy nálunk volt az egyik legmagasabb egész Európában. Most arról nem is beszélek, hogy minden fogadkozásuk ellenére

hogyan szántottak be egy jól működő családtámogatási rendszert. Ezek után azt állítani, hogy önök jobba tennék a magyarok és a magyar önkormányzatok, a magyar városok életét, aligha komolyan vehető állítás, akárhányszor is mondják el.

(9.10)

Hogy a szociálisan érzékeny maszk mögött valójában kik is vannak, azt jól mutatja a budapesti jelöltjük pár nappal ezelőtti kijelentése. A volt újságíró az előválasztási vitában egész egyszerűen azt mondta, hogy nem az a lényeg, hogy mennyit fizetünk a rezsierért. Tehát nem az a lényeg, hogy mennyit fizetünk a rezsierért - szépen bújik ki a szög a zsákból. Jól értjük ezeket a szavakat. Ha kiegészítjük a különböző adóemelési terveikkel, akkor egyértelmű, hogy újra összeáll a megszorításmániás koalíció. Olyan koalíció ez, amely mindig a nagy szívére hivatkozik, csak éppen teljesen érzéketlen a magyarok élete iránt. Biztos vagyok benne, hogy a magyarok nem kérnek ebből, mert jól látták, hogy mindez hova vezet. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „A szociális szektor az összeomlás szélén áll” címmel az LMP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra Ungár Péter képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Szeretnék egy idézettel kezdeni: „Kérem, gondolják át a módosító indítványainkat kellő empátiával. Gondoljanak arra még egyszer, hogy minden mai kormányzati költségvetési hiba itt, a szociális szférában fog lecsapódni, és ha ezt a hálót egyébként is rombolják, akkor mi lesz majd a lecsúszó tömegekkel”. Ezt nem Soros György, nem Gyurcsány Ferenc, hanem a Fidesz képviselője mondta 2006-ban akkor, amikor a szociális bértábla duplázására vonatkozó módosítóját nem támogatta akkor a kormánytöbbség. Kérem, gondolja ugyanazt Rétvári államtitkár úr, amit a politikai közössége gondolt tizenpár évvel ezelőtt.

Jelenleg is folyik a szociális szektor érdekképviseletével a tárgyalás. Ennek ellenére nem látjuk, hogy konkrétan milyen eredményei lennének. Mielőtt felolvassa az államtitkár úr azt a termelési jelentést, amely 10-15 százalékos pótlékokról szól, szeretném egy kicsit tájékoztatni, hogy a propagandán túli magyar valóságban, a létező magyar szociális szektorban milyen bérek vannak. Kezdjük azzal, hogy a 200 ezer nettó kevesebb mint 15 százaléka lépi át a szociális szektorban dolgozóknak, és ők is vagy akkor, ha két-három gyermekük van, vagy pedig akkor, ha már 30 év munkaidő legalább volt.

De szeretnék még a való világból példákat mondani. 171 ezer forintot keres ma egy megyei jogú városban - ez egy valós fizetési papír alapján van - 32 éves munkaviszony után egy diplomás ápoló.

Egy diplomás ápoló 38 év munkaviszonnyal túlórakkal tud 210 ezer forintot keresni havonta. Középfokú végzettséggel rendelkező ápoló 9 év munkaviszony után 189 899 forintot keres. 9 év tapasztalattal szociális munkás diploma plusz szakirányú továbbképzés után nettó 181 ezer forintot keres ma Magyarországon. Egy szakápoló 28 év munkaidő után 195 ezer forint nettót; egy szociális munkás főiskola plusz szakvizsga végzettséggel, éjszakai és ünnepnapos munkavégzés után, 14 év munkaviszony után 198 ezer forint nettót keres. Itt egy fizetési papír egy létező, Magyarországon valóban a Magyar Nemzet és az Echo TV univerzumán kívül létező szociális munkás fizetési papírja, ő 187 ezer forintot keres úgy, hogy szakirányú végzettsége van, de csak azért keres ennyit, mert munkaidőpótlékot kap azért, mert ünnepnapokon, illetve hétvégeken dolgozik. Tanult kollégám kiszámolta, hogy ha nem lennének meg a pótlékok, mennyit keresne. Ez 158 ezer forint nettó lenne. Az a helyzet, hogy a Központi Statisztikai Hivatal adatai alapján ez 2019. március, úgyhogy államtitkár úrnak remélhetőleg ezzel nem lesz problémája, hacsak nem ez már a központi Soros-hivatallá lépett elő, és ők is hazudnak.

Jelenleg a szociális ellátásban dolgozók munkabére átlagos nettó 170 ezer forint. Még az egészségügyi ellátásban is 340 ezer forint a dolgozók átlagbére. Az sem sok, de azért lényegesen több, mint ami a szociális ellátásban van. Az a helyzet, hogy önkormányzati pótlékot emeltek csupán, és ezek teljesen összevissza vannak. Ez komoly bérfeszültséget okoz. Vannak olyanok, akiknél 18 év munkaidővel több a pótlék, mint másnak, akinek 22 év munkaidő után, azért, mert ezt minden költségvetésben külön emelik. Ráadásul, mivel ekkora a különbség az egészségügy és a szociális szektor között, a szociális szektorból elszívó hatással van az egészségügyi szektor, és egyre nehezebb idős emberek otthonában, értelmi fogyatékosok naplaji otthonában vagy egyéb jellegű szociális intézményben munkaerőt találni.

Nyugat-Magyarországon olyan szintű munkaerőhiány van, és ez azért van, mert ha elmegy egy szociális dolgozó 30 kilométerrel arrébb Ausztriába szociális dolgozóként dolgozni, akkor többet keres, mint az a nyugat-magyarországi intézményvezető, aki az ő intézményét vezette. Ez a helyzet ma Magyarországon.

Azt kérem, hogy amikor államtitkár úr válaszol, ne nekem válaszoljon, ne a szokásos fideszes panelet mondja, hanem mondja el ezeknek az embereknek, akiknek a valós fizetését mondtam el, hogy mikor fogja őket a magyar kormány megbecsülni. Egy nagyon-nagyon fontos munkát végeznek, talán az egyik legfontosabb munkát végzik az állami szektorban, és nem keresnek sokszor többet, mint a garantált bérminimum. Tehát mondja el, hogy milyen konkrét emelések lesznek, és ezek az emelések hogy fogják például annak a magyar állampolgárnak a béreit olyan színvonalúvá tenni, amit megérdemel, akinek a fizetési papírját megmutattam.

Ezek az emberek nem pártpolitikai ügyek, arról szólnak, hogy megbecsüljük ezt a szektort, ezt a szektort, amit sem önkormányzatok a korábbi kormányban, sem az első Orbán-kormány nem becsült meg kellően. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Önnel szemben én szeretném meg is köszönni ezeknek az embereknek a munkáját, amit nap mint nap végeznek. Tudja, ilyen felszólalásokat, hogy holnap összeomlik a szociális rendszer, a magyar gazdaság és a többi, és a többi, ezt kilenc éve itt, a parlamentben sokaktól hallottunk. Eltelt jó pár esztendő, és többletforrásokat tudtunk most már biztosítani minden ágazat számára, így a szociális ágazat számára is. Az elmúlt két esztendőben az átlagbér 50 ezer forinttal nőtt a szociális szférában is azon többletforrásoknak köszönhetően, amiket idejuttattunk, és szerencsére nem az következett be, amivel ön és a kollégái fél-évente itt mindig riogatnak, felállnak, és ugyanezt a mantrát elmondják, amit ön is elmondott.

Tisztelt Képviselő Úr! Furcsa a szociális szférában a juttatások, bérek alacsony színvonalával kapcsolatos felszólalást hallgatni olyan politikai frakciók, politikai pártok képviselőitől, akik itt a parlamentben a tavalyi év végén, amikor megszavazhatták volna az ápolási díjak radikális emelését nem salátatörvényként, hanem egyértelmű törvényjavaslatként, akkor inkább dudálgattak, sípoltak, és önön kívül a többiek még szelfizettek is, mert az fontosabb volt nekik, hogy botrányt keltsenek, fontosabb volt, hogy egy jó képük legyen az internetre, mintsem hogy mondjuk, az ápolási díjat 100 ezer forintra megemeljék idén, és aztán 2022-ig pedig a minimálbér szintjére megemeljék, vagy egy 30 százalékos emelést, nem a gyodban, hanem a korábbi ápolási díjban levő konstrukcióban levők számára 30 százalékos emelést adjanak. Amikor itt volt a lehetőség, hogy a szociális szférában díjakat, juttatásokat emeljenek, akkor önkormányzatok inkább sípoltak és inkább botrányt keltettek, és bármit megtettek azért, hogy a médiában a hangoskodásukkal lépjenek be, és nem tették meg azt a lépést, szó szerint fizikailag azt a lépést, hogy odalépjenek a szavazógombjukhoz és megnyomják az igen gombot.

Az is kicsit furcsa, hogy azok követelnek még nagyobb arányú szociális béremelést, akik éppen szorosabban akarják fűzni a politikai viszonyukat azokkal a politikai erőkkel, amelyek bért csökkentettek a szociális szférában.

Akik minden szociális dolgozótól elvettek egyhavi bért 2008-2009-ben, most önkormányzatok az a legfontosabb politikai célkitűzésük, hogy szinte már jogilag is, de politikailag mindenképpen egyesüljenek velük. Önök tehát azt mondják, hogy legyen még magasabb

a szociális béremelés, és azzal kötnek politikai szövetséget, aki egyedül a rendszerváltás után csökkentette a szociális béreket. Elsőre ez egy testidegen dolognak tűnne, de úgy látszik, az Önök számára az belefér, hogy ugyanazt és ugyanannak az ellenkezőjét egyszerre teszik meg.

(9.20)

Ha megnézi, hogy a szakmai dolgozóknak miként változott a bére, és miként változott a létszáma, ott is egyaránt növekedést tapasztalhat, hiszen a szakmai dolgozók létszáma 67 ezerről 80 ezer főre emelkedett, és az átlagos jövedelem, tisztelt képviselő úr, az átlagos jövedelem emelkedésében - amire természetesen Ön is utalt, és valljuk meg, hogy ez is része az emelkedésnek - benne van az, hogy a kormányzat a rendszerváltás óta a legradikálisabb mértékben emelte meg a szakképzettséggel rendelkező emberek minimálbérét. Ez is benne van természetesen ebben, de összességében 72 százalékkal emelkedtek így a szociális ágazatban a jövedelmek, együtt a minimálbér, a szakmunkás-minimálbér emelésével, és együtt azokkal a pótlékokkal, amelyeket Ön mindig kritizált, tisztelt képviselő úr. De ezek a pótlékok azért jobbak, mintha az Önök javaslata szerint alapbérbe épültek volna be ezek az emelések, mert akik pontosan annak a határértékén keresnek, ahol a radikálisan megemelt szakmunkás-minimálbér található, nekik erre még ráakodik a bérpótlék és a bérkiegészítés, és nem nyeli el az alapbérük ezeket az összegeket.

2014-ben 90 ezer dolgozónak 12 milliárd forint értékben, az alapbérük arányában adtunk bérpótlékot, a következő évben 7,6 milliárd további forrásból bérkiegészítést adtunk a szakmai munkakörben dolgozóknak - ez 66 ezer főt érintett, s átlagosan 16 ezer forint emelkedést jelentett -, és a következő év, mivel az már egy teljes év volt, 16 milliárd forintnyi többletet hozott. 2017-ben és '18-ban további emelések következtek 9 milliárd forint értékben. A kisgyermeknevelők részére a bölcsődei pótlék formájában 1,5 milliárd forint pluszt beépülő jelleggel biztosítottunk, és 7,5 milliárd forintot a felsőfokú végzettséggel rendelkezőknek. Itt 14 ezer fő számára átlagosan bruttó 35 ezer forint emelést tudtunk ezzel kínálni.

Nem valós az a probléma, amit képviselő úr mondott, hogy az egészségügyi végzettségűeknek és egészségügyi munkakörben foglalkoztatottaknak más lenne a bére, mint annak, aki az egészségügyi rendszerben dolgozik. Itt 3300 munkavállalóról beszélhetünk, és 2,1 milliárd forint többletből 2018 óta kiegészítjük az ő fizetésüket az egészségügyi szintre. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Aki a szociális szférában, tisztelt képviselő úr, szakképzettséggel gyermekfelügyelőként hosszú pálya után 108 ezer forintot keresett, az most 224 ezer forintot keres, aki 2012-ben főiskolai végzettséggel pályakezdő családgondozóként 122 ezer forintot keresett, az 240 ezer forintot keres most.

Érezhető az előrelépés, de természetesen azon fogunk dolgozni, hogy ez tovább növekedjék. Sajnáljuk, hogy Önök soha nem támogatták ezeket a növeléseket. Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem államtitkár urat, hogy máskor fokozottan figyeljen időkeretének a betartására. Köszönöm szépen. „A munkavállalók érdekében” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem először hívom fel a figyelmet itt az Országgyűlésben arra a tűrhetetlen helyzetre, ahogy a kormány egyik stratégiai partnere, a Suzuki bán itt Magyarországon magyar munkavállalók tömegeivel, ahogy lábbal tiporja a munkavállalói és szakszervezeti jogokat. Láthattuk azt néhány hete, hogy Szijjártó Pétert ez annyira nem zavarja, hiszen ő egy japán befektetői ebéden méltatta ezt a konkrét céget, az Önök stratégiai partnerét, az ő magyarországi szerepvállalásukat.

Hallhattunk már több ilyen botrányos ügyről az elmúlt időszakból, ami ezzel a céggel kapcsolatos, hallhattuk azt, hogy kirúgtak a sajtóhírek szerint egy olyan munkavállalót, aki érdekképviseletet, szakszervezetet szervezett volna a cégnél. Nem is olyan régen volt hír az, néhány hete, hogy nem engedték be egy szakszervezeti szövetség delegációját azért, hogy találkozhassanak a cégnél dolgozó tagjaikkal. Megjegyzem, hogy mind a kettő alapvető munkavállalói jogot sért és felháborító ügy, Önök mégsem tettek semmit egyik ügyben sem.

Azokban egy újabb megdöbbentő ügy történt Esztergomban a Suzuki gyárban. A Vasas Szakszervezeti Szövetségbe tartozó egyik autóiipari szakszervezet közleménye alapján jelent meg nem is oly régen, két napja egy internetes portálon az a hír, amely egészen megdöbbentő minden magyar munkavállaló számára. Szerda éjfélkor az országos tisztii főorvos elrendelte a harmadfokú hőségriadót, s nyilván az óriási hőség kapcsán kötelezettségei vannak minden cégnek. Az óriási hőség ellenére ez a cég Esztergomban a Szakszervezeti Szövetség szerint figyelmen kívül hagyta a munkahelyek hőmérsékletére vonatkozó rendeletet, amely kimondja, hogy a munkaterületeket befogadó helyiségek hőmérsékletének a munkavégzés teljes időtartama alatt az emberi szervezet számára megfelelőnek kell lennie, figyelembe véve a munka jellegét és az ott dolgozó munkavállalók fizikai megterhelését. A munkavédelemről szóló törvény egyébként előírja azt is, hogy óránként legalább 5, de legfeljebb 10 perces pihenőidőt kell közbeiktatni, ha a munkahelyi hőmérséklet zárt térben meghaladja a 24 fokot. A 24 fok feletti hőhatással járó munkahelyeken biztosítani kell, hogy a munkavállalók fokozatosan

hozzászokjanak a meleghez, 24 fok felett a munkavállalók igénye szerint, de legalább félóránként 14-16 fokkal védőtalt - vizet vagy egyéb alkoholmentes italt - kell biztosítani. Ehhez képest a szakszervezet szerint voltak olyan munkahelyek a gyárban, ahol a 33 fokot is meghaladta a hőmérséklet.

Az ezzel kapcsolatos kötelezettségek betartása, azt gondolom, nem is pénz kérdése, hanem inkább odafigyelés, emberség kell ehhez; ezt mondja a szakszervezet közleménye is. A víz, amit biztosítottak, rossz ízű volt, az előírt hőszűneteket nem voltak képesek betartani, a soron dolgozók számára legalább palackban eljuttathattak volna megfelelő minőségű vizet egy ilyen döbbenetes napon, amikor ekkora hőség volt. Nyilvánvalóan elfogadhatatlan és döbbenetes az a helyzet, hogy a hőmérsékletre és a munkavédelmi intézkedésekre vonatkozó előírásokat nem tartották be, intézkedéseknek se híre, se hamva.

Újabb döbbenetes, botrányos esemény történt tehát. Amikor megjelenik egy ilyen cikk, ez két napja jelent meg, az a kérdés, hogy hol van a kormány. Hol van Varga Mihály, hol van Szijjártó Péter? Két napja jelent meg ez a cikk, senki nem cáfolta, senki nem lépett a konkrét ügyben, és önök hallgatnak. De nem véletlen ez a helyzet, hiszen önök a sztrájkjog szűkítésével, gyakorlatilag megszüntetésével, a munka törvénykönyvének a munkavállalók kárára való átalakításával és a rabszolgatörvény elfogadtatásával megágyaztak a multik kizsákmányolásának Magyarországon. Önök készítették elő a terepet, pedig önök rakták azt óriásplakátra, hogy ha Magyarországra jössz, tiszteletben kell tartanod a törvényeinket. Ezek a multik még ezeket a megnyirbált, a munkavállalók kárára megváltoztatott törvényeket sem tartják tiszteletben. 2010 előtt rendezett munkaügyi kapcsolatok kellett ahhoz, hogy állami támogatást kapjon bármilyen cég. Nagyon kíváncsi lennék ezekre a kapcsolatokra, bár láthatjuk a sajtóhírekből a Suzuki kapcsán, és arra is - ennek kapcsán egy írásbeli kérdést nyújtottam be -, hogy milyen állami támogatásokat kapott ez a cég az elmúlt időszakban önöktől.

Elég volt ebből! Válaszolják meg végre ezeket a kérdéseket, álljanak a munkavállalók pártjára, álljanak a munkavállalók mellé a kizsákmányolókkal szembeni küzdelmükben. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ a kormány nevében Bodó Sándor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Képviselő úr a felszólalásában ismét párhuzamot vont a munka törvénykönyve 2018-as módosítása és a Suzuki esztergomi gyárában történt tavaszi események között. Ezzel kapcsolatosan azt tudom önnek mondani, hogy a Suzuki volt... *(Zaj az MSZP és az LMP soraiban.)* - érdeklí a válasz,

képviselő úr? A Suzuki volt az első cég, amely a rendkívüli munkaidő megemelésének a lehetőségével nem kívánt élni, és ezt elsőként ki is jelentette. Tehát az a hangulatkeltés, amit ön korábban ebben a témában megkezdett, most is fokozódik. Arra a konkrét mondatára pedig, hogy egyébként a víz sem jó ízű, nehéz mit mondani itt a parlamenti kapcsolatrendszerben. *(Németh Szilárd István: Meg a szőlő is savanyú!)*

A szakszervezetek alakulása és megszűnése egyébként egy folyamatosan zajló dinamikus esemény, ezt nyilván ön is tudja. Adott pillanatban a cég dolgozói késztetést éreznek arra, hogy szakszervezetet alakítsanak *(Derűtség az LMP és az MSZP soraiban.)*, és esetenként, ha mondjuk, megvalósul az a cél, amiért küzdöttek, ha pedig ez megszűnik vagy okafogyottá válik, abban esetleg a szakszervezeti tagok passzivitása is jelen lehet.

(9.30)

Tehát a szakszervezetek alakulása, illetve működése nyilvánvalóan egy cég belső ügye, illetve az azon belül dolgozók belső ügye. Hazánkban nyilván jogszabályok alakítják azt a környezetet, ami ennek a működését biztosítja. Magyarországon tehát a szabályok abszolút lehetőséget adnak arra, hogy a munkavállalók szakszervezetet alakíthassanak természetes módon, ennek megvan az eljárás szerinti rendje, és maga az Alaptörvény is a szakszervezetek és más érdekképviseleti szervezetek működéséről nyilatkozik.

A munka törvénykönyve ezzel összhangban a munkajogon belül szabályozza a szervezkedési jogra vonatkozó garanciákat. A munkavállalók tehát jogosultak a munkáltatónál szakszervezetek alakítására, a munkavállalóknak, a munkáltatóknak joga tehát, hogy ezzel a lehetőséggel éljenek. A munka törvénykönyve egyértelműen kimondja, hogy a szakszervezethez való tartozás vagy abban valamiféle tisztségviselés miatt tilos a munkavállaló munkaviszonyát megszüntetni. Amennyiben ez mégis esetleg megtörténhet, megvan az a jogi garancia, amivel a sérelmet vagy vélt sérelmet elszenvedő élhet, és ebben az esetben nyilván ezt az utat kell járnia.

Tisztelt Képviselő Úr! A munkabéke fenntartása érdekében a törvény tehát - ahogy említettem - szabályozza a szakszervezet működését, üzemi tanács működését, a kapcsolattartás rendszerét. A kormány egyedi intézkedésekkel nyilván nem avatkozhat és nem is avatkozik ezeknek a folyamatoknak a rendszerébe. A kormány - ahogy feladata is - biztosítja azokat a jogszabályi garanciákat, amelyek értelmében a munkavállalóknak joguk van az érdekeik előmozdítása érdekében szakszervezetet alakítani és az általuk választott szakszervezetbe szabadon belépni. A jogok bármilyen sérelme esetén pedig a jogszabályok szintén tartalmazzák azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyekkel lehet élni.

A stratégiai partnerségről még néhány gondolat, amit említett. A stratégiai partnerség lényege, hogy a

megállapodások tulajdonképpen szándéknyilatkozatok, amelyek egyik fél részéről sem jelentenek konkrét kötelezettségvállalást, a megállapodások tehát nem tartalmaznak olyan kitéletet, amely bármiféle gazdasági vagy más előnyhöz juttatná a megállapodást aláíró nagyvállalatot. Ezekre a vállalatokra is ugyanazok a szabályok vonatkoznak - munkajogi szabályok is -, mint az összes többi cégre. Ebbe a stratégiai partnerségbe, kétségtelen tény, hogy a Magyar Suzuki is beletartozik. A társaság működésével hozzájárul egyébként a foglalkoztatás növeléséhez, a gazdaság növekedéséhez, ez szintén ténykérdés.

A hőségriadóval kapcsolatosan pedig: valóban így van, az elmúlt napok időjárása azért okoz kellemetlen perceket, órákat, napokat mindegyik munkahelyen. Nyilván a zárt térben dolgozóknak ez fokozott erőpróba. A szélsőséges időjárási körülmények évről évre jelentkeznek, erre nyilván az illetékes szervek felhívják a munkaadók és a munkavállalók figyelmét is. A Pénzügyminisztérium munkavédelmi főosztályára június 14-én érkezett bejelentés a Magyar Suzukitól nyilván ezeket a panaszokat tartalmazza, ezeket intézkedések végett továbbítottuk a hatáskörrel rendelkező munkavédelmi hatósághoz, és a vizsgálat még jelenleg is folyamatban van. Remélem, megnyugtató eredménnyel zárul, és ami még fontosabb, a munkavédelmi szabályok teljes betartásáról fog majd tájékoztatást adni. Amennyiben nem, akkor pedig a szükséges intézkedéseket tartalmazza. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Aktuális ügyekről” címmel a Párbeszéd képviselőcsoportjából Mellár Tamás képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Barátaim! A múlt héten és a tegnapi napon szerencsésen túlestünk az MTA kutatóintézeteinek elvételét célzó törvénytervezet általános és bizottsági vitáján (*Közbeszólás: Részletes vita volt.*) - részletes vitáján. Sok köszönet nem volt benne.

A múlt héten régi szokásoknak megfelelően este kezdődött el az általános vita azért, hogy aztán éjszakába nyúljon át. Palkovics miniszter úr igen hosszan válaszolt a fölmerült kérdésekre, de inkább azt mondhatnám, hogy igen hosszan beszélt, mert valójában nem válaszolt azokra a kérdésekre. Nem kaptunk választ többek között olyan fontos kérdésre például, hogy a minisztérium miért nem vázolta fel a tervezett Eötvös Loránd Kutatói Hálózat működési modelljét, és miért nem végezte el azokat a hatástanulmányokat, amelyek alapján megállapítható lenne, hogy az új rendszer miért lesz majd hatékonyabban működő, mint a mostani rendszer.

Nem kaptunk választ továbbá arra a kérdésre sem, hogy vajon a kutatóintézetek minisztérium alá

helyezése miként fogja az innovációt és a versenyképességet növelni, pedig ez egy Nobel-díjas kérdés lett volna, közgazdasági Nobel-díjat lehetne rá kapni, ha valaki ezt a kérdést megnyugtatóan meg tudná válaszolni, merthogy a két dolog között igazából oksági kapcsolatot nem lehet föltárni.

Nem kaptunk választ arra vonatkozólag sem, hogy vajon a kormányzat és a minisztérium miért ment szembe azzal az akadémiai döntéssel, ahol az akadémiai közgyűlés több mint 90 százalékos többséggel megfogalmazta azt, hogy milyen elveket fogad el a kutatóintézet működtetésével kapcsolatban. Erre a miniszter úr cinikusan azt a választ adta, hogy ez csak egy vélemény. Nos, erről nekem az az anekdota jut eszembe, amit valószínűleg önök is ismernek, amikor egy autós megy az autópályán és közben hallgatja a rádiót. A rádióban bemozdják, hogy figyelem, figyelem, vigyázzon mindenki, mert egy őrült szembejön az autópályán. Erre emberünk elgondolkodik, megkérdezi: „Egy? Hát, mind szembejön.” Valami ilyen helyzetbe került most a minisztérium és az akadémikus miniszter úr is, hogy nem veszi észre, hogy az autópályán milyen irányba is hajt.

S persze nem kaptunk választ arra sem, hogy vajon miért nem alkotmányellenes ez az egész átalakítás, tekintetbe véve, hogy az MTA vagyona nem állami vagyon, nem közvagyon, hanem az MTA saját vagyona, ugyanis 1949-ben ezt a vagyont a kommunisták elvették, majd a rendszerváltás után, 1994-ben, Kosáry Domokos elnöksége alatt a kárpótlási törvény értelmében visszaadták az Akadémiának, tehát ez nem közvagyon, hanem az Akadémia vagyona, így ennek az elvételét nem lehet megtenni. A sort persze még tovább lehetne folytatni.

Tegnap a Kulturális bizottság is tárgyalta ezt az ügyet, és a módosító indítványok megtárgyalására is sor került. Én nagyon készültem erre a tegnapi vitára, gondoltam, hogy most végre érdemi szakmai viták lesznek, hiszen egy olyan szűk közösségben történik meg ennek az egésznek a megvitatása, amelyik a témához a legeslegjobban ért. Felesleges volt azonban készülnöm, mert semmilyen vita nem volt. A kormánypárti bizottsági tagok egyetlen szót sem szóltak, egyetlen mondatot sem mondtak azzal kapcsolatban, amiket mi ott fölvetettünk, hallgattak, hallgattak és szavaztak, szavaztak. Minden ellenzéki módosító indítványt indoklás nélkül leszavaztak. Megtehették, hiszen meggyőző többségben voltak. Hát, így áll a demokrácia ügye ma Magyarországon.

Szeretném az önök figyelmét felhívni arra, hogy a történelem tanulsága szerint annak a hatalomnak, amelyik nem veszi figyelembe a kisebbségi elképzeléseket, amely érzéketlen a kisebbségi véleményekre, annak csúnya vége szokott lenni. Adja isten, hogy ne legyen igazam! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására

Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Nem tudom, hányadszor beszélünk az MTA-ról az elmúlt időszakban, és ön azzal kezdte a felszólalását, hogy egy csomó mindenre nem kapott választ, a kérdéseire, a felvetéseire vagy az ellenzéki oldalról más képviselőtársai felvetéseire nem kaptak választ. Én megcáfolom ezt. Képviselő úr, számtalan alkalommal kapott választ általánosságban is, és konkrét kérdésekre is választ kapott. Például legutoljára akkor, amikor a vita folyt az MTA kutatóintézeteinek az átalakításáról, miniszter úr, nem emlékszem pontosan, hány percben válaszolta meg a felvetődött kérdéseket vagy problémákat, de 40 perc körül volt a válasza, amely válasz során azokra a kérdésekre is választ adott, amiket ön itt felvetett, csak nem figyelt, képviselő úr, többek között azért nem figyelt valószínűleg, mert rosszul érezte magát a bőrében akkor, amikor a miniszter úr számtalan alkalommal megcáfolta az önök állításait. *(Tordai Bence: Nem cáfolta! Tagadta!)* Azt nem mondom, hogy hazugsággal vádolta meg önöket, de csúsztatással mindenképpen, közvetlenül vagy közvetett módon.

(9.40)

Sőt, ha jól emlékszem, még egy Pécsi Tudományegyetemmel kapcsolatos mondattal vagy gondolat-sorral azt is elmondta önnek, hogy ha azt akarják, ami Pécsen történt, akkor nagyon nagy probléma van. Mi meg azt szeretnénk - amit már én többször hangsúlyoztam, és a miniszter úr is többször mondott a parlamentben -, hogy a kutatás hatékonyabb legyen, az innováció jobban tudja szolgálni a társadalmat, és jobban tudja szolgálni a magyar gazdaságot a következő időben. Ez az oka annak, hogy ez a törvény előtünk van és ezt a törvényt tárgyalja a parlament.

Szeretnék néhány gondolatot mondani most is, ismételve egy kicsit magamat, hogy elfogadják azt, hogy milyen szándék vezérli ezt az átalakítást. Tehát egyrészt azt szeretnénk, ha több kutatás lenne, és a kutatások eredménye jobban hasznosulna a magyar gazdaságban. Azt önnek is el kell ismerni az elmúlt időszak statisztikai adatai alapján, hogy ez jelen pillanatban Magyarországon nem úgy valósul meg, ahogy az elvárható lenne, sőt azt lehet mondani, hogy az elmúlt időszakban jelentősen visszaléptünk az Európai Unió tagállamaihoz képest például az innováció és a kutatás-fejlesztés kapcsán.

Azt szeretnénk, hogy a tudományra, a tudományos kutatásra fordított milliárdok jobban hasznosuljanak. Többek között az is bizonyítja ezt, hogy az átalakítással kapcsolatosan az innovációra és a kutatásra lényegesen több pénzt fogunk fordítani. Az el-

múlt több mint egy évtizedben a következő költségvetés elfogadásakor, tehát a 2020-as költségvetés elfogadásakor történik meg először az, hogy kutatás-fejlesztésre és innovációra lényegesen több pénzt fog megszavazni a parlament - ha ezt így teszi -, mint ami eddig rendelkezésre állt. Ez azt jelenti, hogy 32 milliárd forinttal több fog jutni kutatás-fejlesztésre és innovációs tevékenységre. Éppen azért van szükség erre, mert a magyar kutatás-fejlesztés és innováció lemaradóban van, ahogy én mondtam, és ezt szeretnénk mindenképpen megfordítani, érdekeltőbbé akarjuk tenni a kutatással foglalkozó kutatóhálózatot és kutatóintézeteket.

A vagyonnak a kérdése: nem lehet államosítani azt, ami egyébként az államé. Eddig is állami pénzből finanszírozta a kutatóintézeteknek a működtetését az állam *(Tordai Bence közbeszól.)*, és azt szeretném mondani, hogy ez a továbbiakban is folytatódni fog, természetesen annak a tudtával, hogy ezek a kutatóintézetek 2006-ban kerültek vissza az MTA-hoz, most pedig az állam, a kormányzat azt szeretné, hogy továbbra is arra a célra hasznosuljanak és arra a célra használják, ami miatt annak idején az MTA-hoz kerültek, kutatásra és fejlesztésre fordítsák ezeket az intézeteket; ezekben az intézetekben kutatás folyjék, alapkutatás és alkalmazott kutatás azért, hogy a következő időszakban a magyar gazdaság és a magyar társadalom részére jobban hasznosuljanak az ide fordított adóforintok.

Ezért kérem azt, hogy majd önök is támogassák ezt a törvényt, fogadják el, hiszen közös érdekünk az, hogy mind az innováció *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, mind pedig a kutatás-fejlesztés terén előrelépjen a magyar állam, a magyar társadalom jobban hasznosítsa azokat a tudásbázisokat, amelyek rendelkezésre állnak. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „30 év az úgynevezett „rendszerátalakítás” árnyékában” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Vasárnap volt 30 éve Nagy Imre és mártírtársainak újratemetése, és érdemes ilyenkor megállni egy pillanatra, és ezt a 30 évet kicsit, bár öt percen nehéz, de mégis valahogy értékelni.

Elképesztő szimbólum: 1989. június 16-án Nagy Imre és mártírtársainak temetésén egy lelkes fiatalember beszél, az ő képe előttünk megjelenik, majd 2019. június 16-án egy öregedő, üres tekintetű ember a párjával egy elhanyagolt, koszos sírhelyre egy szál virágot helyez el. Igen pompázatos temetés képei ország-világ előtt harminc éve, és a koszos, elhanyagolt

síremlék, titokban elhelyezett egy-egy szál virággal. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Titokban?)*

A legerősebb szimbólum mivé lett mára, a harminc évvel ezelőtti lelkesedés? Hogy mondta Orbán Viktor 1989. június 16-án? „Céljaink máig nem változtak, ma sem engedünk a '48-ból, így nem engedünk '56-ból sem.” És mára mi lett? Az '56-os Intézetet alárendeli ugyanez az ember egy magát igazságnak nevező, valójában történelemhamisítónak tekinthető intézetnek.

Aztán azt is mondta: „Mi azokat az államférfiakat tiszteljük bennük, akik képesek voltak leszámolni az orosz birodalom feltétlen szolgálatával és a párt diktatúrájával.” És hova jutottunk mára? Oroszország pincsikutyájává züllesztette hazánkat ugyanez az ember, sőt az emberek millióinak életét tönkre tevő KGB főhadiszállását teremtette meg egy bank álcája mögé rejtve *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból, többek között Nacsa Lőrinc: KáGéBéla! - Dr. Rétvári Bence: KáGéBéla ismerős? - Az elnök csenget.)*, szövetségeseink kérése és figyelmeztetése ellenére.

„Valójában akkor, 1956-ban vette el tőlünk - mai fiataloktól - a jövőnket a Magyar Szocialista Munkáspárt” - mondta Orbán Viktor. „Ezért a hatodik koporsóban nem csupán egy legyilkolt fiatal, hanem a mi elkövetkező húsz vagy ki tudja, hány évünk is ott fekszik” - mondta Orbán Viktor. Bizony! Abban a koporsóban ott feküdt a ki tudja, hány tíz évünk, és Orbán Viktor máig, azaz harminc évig is biztosítja azt, hogy az a koporsó még mindig több millió honfitársunk egzisztenciális koporsója legyen.

„Azt sem értjük, hogy azok a párt- és állami vezetők, akik elrendelték, hogy bennünket a forradalmat megghamisító tankönyvekből oktassanak, ma szinte tülekednek, hogy - mintegy szerencsehozó talizmánként - megérinthessék ezeket a koporsókat” - mondta ezt akkor ez a fiatalember. És ma, ha számot vetünk, mit látunk? A legtöbb rendszerváltás előtti, a rendszert fenntartó elvtárs az ő keblén élvezi az élet örömeit, különböző közpénzből fizetett állásokban.

„Ha nem tévesztjük szem elől '56 eszméit, olyan kormányt választhatunk magunknak, amely azonnali tárgyalásokat kezd az orosz csapatok kivonásának haladéktalan megkezdéséről” - hangoztak a forradalmi tekinthető szavak. Azt hittük, hogy szavainak súlya volt, hiszen a tájékoztatás akkor is éppen olyan félrevezető volt, mint ma. Valójában, amint jóval később megtudtuk, már '88 áprilisában Moszkva kötelezettséget vállalt, hogy néhány hónap alatt kivonja összes katonáját Afganisztánból, ugyanazon év, azaz '88 decemberében pedig az ENSZ New York-i közgyűlésén Gorbacsov nagy horderejű bejelentésekkel vállalta, hogy a Szovjetunió európai részén állomásozó szovjet haderőt mintegy félmillió fővel csökkentti; az NDK-ból, Csehszlovákiából és Magyarországról kivonja katonáit. '89. április 25-én, azaz a beszéd előtt két hónappal már elindult haza az első szovjet alakulat, a kiskunhalasi 13. harckocsi-gárdahadosztály, májusban a sárbogárdi, 600 ember és félszáz T-64-es kocsis indult útnak.

Tehát mit mondhatunk? Nem volt akkor sem nagy kockázat abban a beszédben. Amit akkor a mára üres tekintetűvé vált, hatalomtól megrészegült ember bátran kiáltott, az már akkor is ezek szerint hazugság volt.

És mit mondhatunk el így harminc év után? Azt mondhatjuk el, hogy az akkori szépreményű ember ma a strómanja által multimilliárdos lett a nép közpénzéből, a demokratikus intézményrendszert formálissá tette, a választási rendszert a saját érdekei szerint átalakította, a közigazgatás személyügyi szempontja a Fidesznek való feltétlen hűség, az államadósság soha nem látott mértékűre duzzadt, hárommillió ember él mélyszegénységben, a fiatalok 40 százaléka külföldön képzeli el az életét - no, ez az elmúlt harminc év, ez az elhazudott harminc év, melynek tökéletes szimbóluma volt a koszos, elhanyagolt sirra tett egy-egy szál virág. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban. - Gréczy Zsolt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy megköszönjem a tegnapi bohóckodásához képest meglehetősen mérsékelt felszólalását, ami... *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól. - Az elnök csenget.)* Engedje meg, hogy elmondjam, én is meghallgattam önt - ez számomra neveltetési kérdés is, remélem, hogy az ön számára is.

Ami Oroszországot illeti, én távol tartom magam attól, hogy bárkit is pincsikutyázzak, de nem önök voltak azok, akik egy olyan képviselőt küldtek Brüsszelbe, aki Oroszországnak kémkedett, és minekutána ez kiderült *(Bencsik János, Jobbik, kezével ötöt mutatva: Öt éve nem tudjátok bizonyítani!)*, benn hagyták pozíciójában?

(9.50)

És elmulasztották azt, hogy tájékoztassák a nyilvánosságot arról, hogy ez pontosan miért is történt. *(Bencsik János - Jobbik - felé:)* Ön mutogatja az öt évet - igen, addig hagyták a helyén, így van.

De hogy a témát is érintsem, számunkra június 16-a a szabad Magyarország és a nemzeti önrendelkezés ünnepe, de azt is gondoljuk *(Dr. Varga-Damm Andrea folyamatosan közbeszól.)*, hogy a rendszerváltás minden erenye mellett számos adósságot is hátrahagyott. Ön is utalt egzisztenciális kérdésekre, ezért engedje meg, hogy én is megtegyem, mert a legfontosabb ilyen rendezetlen adósság nagyon sokáig a munka kérdése volt. Néhány év alatt másfél millió magyar ember vesztette el a munkáját, és sajnos 2010-ig vékony volt az esély arra, hogy ezeket a

munkahelyeket maradéktalanul visszaszerezzük. Ez a kormány 2010-ben azt vállalta, hogy 10 év alatt egymillió új munkahely lesz Magyarországon, és 2019-ben több mint 800 ezer új munkahelynél tartunk.

De azt is gondoljuk egyébként, gondoltuk, hogy a rendszerváltás nem lehet teljes az új alapok lerakása nélkül. Ön is emlékezhet arra, tisztelt képviselő asszony, hogy 1989-ben egy magát ideiglenesnek mondó, átmenetinek szánt, de évtizedekig hatályban maradt alkotmány született, ezért az egyik legfontosabb feladat volt az, hogy a magyar emberek által adott felhatalmazással élve új Alaptörvényt fogadjunk el. Ez egy nemzeti, keresztény értékekre építő, büszke Alaptörvény. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Aha!)*

Ennek pedig az egyik legfontosabb újítása az - azért hozom ide ezt, mert ön is említette a megélhetési kérdéseket -, hogy adósságfeketét épített be a mindenkori kormányok számára. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között dr. Gyüre Csaba: Magyar termőföld... - Az elnök csenget.)* Azért is fontos ez, mert 1990-ben az első szabadon választott parlament óriási államadósságot hagyott hátra. *(Gréczy Zsolt közbeszól.)*

Mindemellett sikerült az állami vagyont is növelni. A rendszerváltást követő évtized egyik fő bűne, hogy olyan stratégiai ágazatokat is bagóért magánosítottak, amelyek nélkül a magyar önrendelkezés nem lehet teljes. Eladták az erőműveink jó részét, eladták a lakossági közműszolgáltatókat, a média jó részét, a bankokat és a kiskereskedelmi láncokat is *(Gréczy Zsolt: ...székházat, bányákat...)*, jórészt külföldieknek és jórészt áron alul, de azért néhány vállalat jutott a Gyurcsány-Apró-klánnak is. Összehasonlításkepp mondom, tisztelt képviselő asszony, hogy ehhez képest a magyar állam 2010-2017-ig 70 százalékkal gyarapította a vagyonát.

És hogyha már megélhetés, akkor a rendszerváltás egy másik adósságát is hadd említsem meg. Az állandósult megszorítások sajnos túléltek a szocializmust, és az MSZP-SZDSZ-kormányok fő politikai eszközei voltak. Ez a gyakorlatban a bérek alacsonyan tartását és a családok sanyargatását jelentette. Ehhez képest 2010 óta a „megszorítás” szó kikopott a szótárból, a nettó átlagkereset pedig 77 százalékkal nőtt, miközben az otthonteremtési, illetve családtámogatási program is bővül.

Természetesen, tisztelt képviselő asszony, nem gondoljuk azt, hogy elég, ahol tartunk, további lépésekre és további munkára van szükség. Ebben a munkában, tisztelt képviselő asszony, önök is segíthetnének *(Dr. Varga-Damm Andrea: Na!)*, de nem teszik, ehelyett összefognak az utódpárttal, összefognak Gyurcsány Ferencel, meg persze az SZDSZ aktuális *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból, többek között dr. Varga-Damm Andrea: Nana! - Az elnök csenget.)*, sok-pont-nullás verziójával. Ezt teszik önök. Tették mindezt és teszik mindezt pár jelöltségért,

vagy úgy is mondhatnám, hogy egy sokadik oldalkocsiért a roncsderbin. Ez jól mutatja egyébként a Jobbik állapotát.

És még egy dologra szeretnék utalni: önök itt tegnap a KDNP-n próbáltak viccelődni. Csak szeretném elmondani, hadd mondjam el önnek, hogy például Rétvári képviselő úr, aki a KDNP képviselője, tavaly a választókerületében arányaiban nyolcszor akkora támogatást kapott, mint önök május 26-án. Nyolcszor annyit! *(Moraj és közbeszólások a Jobbik padsoraiból. - Az elnök csenget.)*

Úgyhogy, tisztelt képviselő asszony, az emberek döntöttek a Jobbik SZDSZ-t idéző politikai piruettjeiről. Elmondták, hogy mi a véleményük arról, hogy a Jobbik összeáll azokkal a szocialistákkal, akik, ha tehetnék volna, meg is akadályozták volna a rendszerváltozást. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Szóval, egy szépreményű nemzeti pártból egy sokadik szocialista oldalkocsi lettek - nem szép történet. Köszönöm, hogy meghallgattak *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Honvédelmi fejlesztések Magyarország biztonságáért” címmel a KDNP képviselőcsoportjából Aradszki András képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Amikor a Magyar Honvédség szerepéről beszélünk, akkor érdemes azért visszamenni az elmúlt 20, de talán 30 évvel ezelőtti állapotokra is, hogy milyen honvédelemmel rendelkezett Magyarország, mondjuk, a rendszerváltozás előtt. Nyilvánvaló volt, hogy ebben az időszakban a Magyar Néphadsereg, mert akkor ez volt a neve, reputációja, megítélése elég negatív volt a közvéleményben, a közbeszédben, a civil élet területén. Ennek az volt az alapvető oka, hogy kevés pénz jutott a honvédelemre, másrészt azt a kevés pénzt is céltalanul, szervezetlenül használták fel. A túl hosszú és célszerűtlen kötelező sorkatonai szolgálat is a szervezetlenséggel együtt járó szinonima volt.

A rendszerváltás után ez a helyzet a Magyar Honvédség megalakulásával némileg változott. Változott, de nem biztos, hogy jó irányba, mert sokszor elmaradt a politikai irányítás, vagy annak a dilettánsabb változata valósult meg. Jelentős érdemi helyzetváltozás a NATO-csatlakozással következett be, amikor a külkapcsolati tényezőkön keresztül a nemzeti kötelezettségek teljesítése számonkérhetővé vált a szövetségi rendszeren belül, és sikerült megfelelő forrásokat is bevonni ebbe a rendszerbe, de ezzel együtt a Gyurcsány-időszakban a források csökkentése volt jellemző a honvédelem területén. *(Arató Gergely: Fontosabb volt a kórház meg az iskola... - Dr. Rétvári*

Bence: Kórházat és iskolát zártak be, ezt a kettőt... - Németh Szilárd István: Honvédkórház Kecskeméten...)

Ma a geopolitikai és az európai politikai helyzet új tényezői, a migráció, valamint a közelünkben lévő háborús helyzet előtérbe helyezte a honvédség technikai és emberi erőforrásai fejlesztésének szükségességét. Ehhez persze szükséges volt az is, hogy a NATO vezetése, helyesebben: a vezetést meghatározó Egyesült Államok a sarkára álljon és elmondja, hogy teljesíteni kell minden NATO-tagállamnak azt a kötelezettségét, hogy a GDP 2 százalékát a honvédelemre, a haderőfejlesztésre kell fordítania.

Hozzá kell tennem, hogy Magyarország e tekintetben már jóval előrébb tartott, mert már 2016-ban döntött arról, hogy a GDP arányának 0,1 százalékos növelésével fogja teljesíteni a következő évek költségvetésében ennek a célnak az elérését, hogy a GDP 2 százalékát használja fel honvédelmi célra.

A ma előttünk lévő, illetve a következő napokban megvitatandó költségvetési törvény is tartalmazza ezt az irányt. Ennek köszönhetően mintegy 600 milliárd forintból tud gazdálkodni a Magyar Honvédség, amely képes lesz megfelelő haderőnemi fejlesztésekre is.

De hozzá kell tennem azt is, hogy ennek a társadalmi megalapozottsága megtörtént. Olyan értelemben történt meg, hogy a nemzeti konzultáción, valamint a népszavazáson keresztül a magyar nép kifejtette és kifejezte azt az erős elkötelezettségét, hogy szükségesnek látja, és egyértelműsítette azt is, hogy a biztonság számára megkerülhetetlen dolog, a legfontosabb politikai tartalmú eleme a magyar közvéleménynek. A biztonság, amely megvédi hazánk területét, megvédi hazánk népességének összetételét; a biztonság, amely megvédi a polgárok életét és javait. Az ehhez szükséges fejlesztési pénzek rendelkezésre fognak állni. Az elmúlt évtizedek folyamán a Honvédség humán erőforrásának, azaz emberi erőforrásának a javadalmazása jelentősen, 50 százalékkal nőtt, és az említett több mint 600 milliárd forintos keretből jelentős haderőnemi fejlesztésekre, a légierő, a tüzérség és a harckocsiállomány fejlesztésére is fog jutni.

Hogy miért kell nekünk ezzel foglalkoznunk és mi ennek a kereszténydemokrata kapcsolata?

(10.00)

Az biztos, hogy ahol születünk, az is a teremtő Isten tervének a része. A két legfőbb alapvető közösség a haza és a család. Jóérzésű ember ezt a kettőt nem tagadja meg és nem árulja el *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ezért van szükségünk erős és hathatós honvédelemre. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Németh Szilárd államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tegnap az interpellációk során már számot tudtunk adni arról, hogy milyen összegben, milyen rekordösszegben, milyen rekord költségvetési összegben támogatja Magyarország Kormánya, és lehetőleg a holnapi vita után a magyar parlament is a magyar emberek biztonságát szolgáló Magyar Honvédséget.

Három fontos irányt határoztunk meg tegnap, amire ezt a 616 milliárdot időarányosan tudjuk fordítani, hiszen ez nem valaminek a kezdete vagy a vége, hanem épp az úton vagyunk, mert a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program évekként elzött, három évvel ezelőtt elkezdődött, és ezen az úton megyünk tovább egészen 2026-ig, hiszen a célunk az, hogy a térség legütőképesebb és legmodernebb hadseregét hozzuk létre, és ezt Magyar Honvédségnek hívják úgy, ahogy képviselő úr egyébként a beszéde végén emlékeztetett mindenkit arra, hogy a saját családunk, a saját népünk és a saját hazánk szeretete és biztonságának megóvása a legfontosabb feladatunk itt, a parlamenti patkóban is.

Képviselő úr utalt arra, hogy az egyik legfontosabb feladat, bár nem mondta ki, az a határvédelem és nemcsak Magyarország határainak a megvédése, hanem a schengeni kötelezettségeinkből adódóan egész Európa határainak védelme. Magyarország egy nagyon komoly schengeni határszakasszal rendelkezik, és akkor, amikor többször arra kértük az embereket, hogy mondjanak véleményt arról, hogy engedjük-e be Európába azt a nagy migrációs nyomásból adódó népességmozgást, amelyet nagyon sokan szeretnének megszervezni és idehozni, akkor az emberek úgy döntöttek, hogy ez így nem lesz jó, állítsuk meg, védjük meg Magyarországot, védjük meg a hazánkat, és védjük meg az európai keresztény kultúrát. A Magyar Honvédség ennek a feladatának tesz eleget, hiszen a Magyar Honvédség kezébe van letéve ez a feladat a legeminensebben az ország életében.

Ezt mi egy szövetségi rendszerben gondoljuk megvalósítani. Nem véletlenül döntöttek az emberek húsz évvel ezelőtt arról népszavazáson, hogy a NATO, az egyik legsikeresebb és legnagyobb katonai szövetség tagjai legyünk. Persze, ahogy képviselő úr is emlékeztetett erre, 2002. és 2010 között nemcsak hogy a honvédség képességeit nyírták ki teljes egészében, hanem még a NATO-ra való hivatkozással tették ezt, mondván, hogy ha bármi lesz egyébként, valamilyen biztonsági probléma merül itt föl, akkor majd a NATO ezt meg fogja oldani, hiszen azért vagyunk a tagjai.

Mi ezzel ellentétben azt mondjuk, hogy a saját honvédségünket kell fejleszteni, mert a NATO is ezt írja elő. A NATO-szövetségi szerződés pontosan arról szól, hogy a nemzeti hadsereget kell olyan helyzetbe hozni, hogy ha szükséges, akkor a NATO-haderőkkel közösen el tudjon végezni akár Európában, akár Európán kívül olyan védelmi feladatokat,

amelyek az európai biztonságot és az európai versenyképességet, az európai szociális és gazdasági jólét fenntartását fogják szolgálni.

Egy jelentésből szeretnék önnek idézni:

„Jelenleg Európában óriási kihívást jelent Nyugat-Balkán békéjének megőrzése s a délről fenyegető migrációs válsághelyzet kialakulásának lehetősége. A magyar művelleti hozzájárulás konkrét lépésekkel erősíti meg hazánk azon külpolitikai célkitűzését, hogy a válságokat ott kezeljük, ahol azok keletkeznek. Ezen felfogásunknak megfelelően jelen pillanatban 15 különböző művelletben és misszióban a Magyar Honvédség állományának 841 tagja teljesít külföldi szolgálatot; vagy a további együttműködés, NATO-együttműködés, az úgynevezett többnemzeti hadosztály-parancsnokság megteremtése.

A magyar különleges művelleti képességfejlesztés továbbvitele érdekében létrehozunk egy regionális különleges művelleti komponens parancsnokságot, melynek keretét hazánk adja, és azt a régióban található partnerek, úgymint Horvátország, Szlovákia, Szlovénia, Ausztria kiegészítik. Látható, hogy ezzel egy újabb NATO-szervezeti elemmel erősítjük meg hazánk NATO- és regionális pozícióját, valamint érdekérvényesítő képességét. Mindezeket összegezve kijelenthető, hogy a XXI. század változékony biztonságpolitikai környezetében a Magyar Honvédség nem csupán aktív hozzájárulója a stabilitási műveleteknek, de egyre növekvő katonai képességekre is tesz szert.”

Ez a 2020. évi biztonsági költségvetés, amely 103 milliárd forinttal tartalmaz többet, mint az idejéig (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), összesen 616 milliárdot, ezen az úton a legjobb üzenet a magyar honvédek számára. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Aktuális ügyek” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Tilki Attila képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Testvéreim, Úz-völgye van és még lesz, itt nem két nép áll szemben egymással. Isten őrizzen ettől, meggondolatlan vagy rossz szándékú intézkedésre felült egy mindenre fogható csoport. Felkorbácsolták az indulatokat, ez történt ott. Fáj, ami történt, de nem engedhetjük, hogy elszabaduljanak indulataink, nem általánosíthatunk, mintha mindenki olyan lenne. Az ügy Isten segítségével valamiféleképpen meg fog oldódni, de nekünk meg kell őriznünk emberi, keresztényi méltóságunkat és úgy, ahogy Széchenyi mondta: Ha kővel dobálnak, mi kövekből lépcsőt építünk.” - mondta Pál József Csaba temesvári megyéspüspök a csíksomlyói homíliájában.

Ahogy fogalmazott az atya, nem mindenre igaz a szembenállás, ennek ékes bizonyítéka, hogy a Mátyás-szobor előtt Cornel Vilcu kolozsvári egyetemi

tanár vezetésével tüntetést szerveztek magyarok és románok közösen, tiltakozva az úz-völgyi katonatemetőt ért román sovinszta támadással szemben. De hogy a Magyarországon élő román kisebbség is mit adott ki, a parlamenti szószólójuk azt írta: „A magyarországi román nemzetiség képviselőjében határozottan elítéljük a temető hősi halottai emlékének meggyalázását. Elítéljük a gyűlölet, az erőszak és a szélsőségesesség minden formáját, és szolidárisak vagyunk az erőszakos cselekmények áldozataival.”

Azonban nemcsak a megbékélésről kell beszélni, hanem a folytatódó provokációról is, hiszen mindannyian láttuk azt, ami elhangzott a Románia-Norvégia meccsen Oslóban, ahol „Ki a magyarokkal!”, skandálták szélsőséges román drukkerok, természetesen utalva ezzel is az úz-völgyi eseményekre. Vagy a múlt héten szombaton napvilágot látott felvétel, ahol ha Bákó megyéből Kovászna megyébe érkezünk, a Kovászna-táblán a „Kovászna megye” feliratot, a magyar feliratot szélsőséges románok nemzeti színekkel lemeszelték. Vagy nem foghatjuk fel másképp bizonyos Constantin Codreanu, a Népi Mozgalom Párt parlamenti képviselőjének politikai nyilatkozatát, aki a következőket kéri, szeretne Úz-völgyében egy ortodox kápolnát létesíteni. Az ortodox egyház - ez már önmagában is érdekes -, különös tekintettel a Kovászna és Hargita megyei ortodox püspökség és a román hadisírgondozó hivatal támogatását kéri egy ortodox kápolna felállítására. Ezt írja a közleményében: „A kápolna felépítésére pedig azért van szükség, hogy méltó módon lehessen megemlékezni az itt elesett román hősökről.”

Ma vannak olyan újságírók, mint például Sabina Fati, aki román nemzetiségű újságíró, ő írt egy cikket, és ebből a cikkből szeretnék idézni: „Sem az államelnök, sem a kormányfő és senki a román államvezetés csúcsáról nem akart közbelépni a románok és magyarok közötti keresztkonfliktusban. Még az ellenzék vezetői sem nyilatkoztak, félve, nehogy veszítsenek a szavazóbázisaikból.” Ezt még az európai parlamenti választás előtt írta. Majd folytatja a cikkben: „A védelmi minisztérium anyagi támogatásával felállítottak több betonkeresztet a Hargita megyei Úz-völgyében, amelyet '17-től magyarok gondoztak, itt leginkább magyar katonai temető van”, felsorolja a nemzetiségeket, majd megemlíti, hogy néhány román katonát is eltemettek itt.

(10.10)

Az incidens során az ortodox pápa 149 nevet sorolt fel. 52 kereszt létesült. A mostani román hivatalos álláspont szerint mindössze 11 katona - de ez sem igazolt, általunk még nem elfogadott számok - lehet esetlegesen ott eltemetve. Akkor miért építettek 52 betonkeresztet, és miért építettek egy ortodox nagy keresztet a magyarok sírjai elé, a 10. honvéd gyalogezred sírjai elé? Folytatódik azzal, hogy büntetik a Kovászna megyei alelnököt, megbüntetik a Hargita megyei elnököt. (*Az elnök csenget.*)

Én Kölcsény Ferenc idézetét szeretném zárasképp a magunk figyelmébe is ajánlani: „Minden nemzet, mely elmúlt kora emlékezetét semmivé teszi vagy semmivé hagyja, saját nemzeti életét gyilkolja meg.” Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében az elhangzott napirend előtti felszólalásra Menczer Tamás államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Örülök, hogy újra és újra beszélhetünk erről a témáról, ezúttal napirend előtt. Azt hiszem, hogy a téma fontossága indokolja, hogy időről időre beszéljünk erről itt a magyar parlamentben.

Önnek igaza van, magam is azt gondolom, hogy forró szívre és hideg fejre van szükség, amikor az úzvölgyi eseményekről beszélünk, és amikor a megoldást keressük. Valóban én magam is úgy gondolom, hogy nem lehet az egész román nemzettel azonosítani azokat a bűnözőket, akik azt elkövették, amiket láthattunk a felvételeken, randalíroztak és megtámadták a magyarokat az úzvölgyi katonatemetőnél. Ráadásul ma Romániában egy bizalmatlansági szavazás is lesz a kormánnyal szemben, ami egyébként is bonyolítja az egyébként sem egyszerű helyzetet.

A magunk álláspontjával kapcsolatban, tisztelt Ház, tisztelt képviselő úr, mi az RMDSZ álláspontját támogatjuk. Így tehát várjuk és követeljük a sírkert eredeti állapotának visszaállítását, a valós párbeszéd megkezdését, és nem támogatjuk azt, hogy a román védelmi minisztérium kezelésébe kerüljön az úzvölgyi katonatemető.

A tényeket láttuk, a tények ismertek. Magyar embereket támadtak meg, sírokat gyaláztak meg, többen megsérültek. A mi ottani kollégáink is több sérült magyarral találkoztak, tehát mindenfajta cáfolat, amely a személyi sérüléseket cáfolja, és azt mondja, akármilyen magas román szintről érkezik, hogy itt nem történt személyi sérülés, és jól jártak el a hivatalos szervek, nem igaz. Magyarok sérültek meg. Egyébként csak a magyar közösségnek és a helyszínen tartózkodó magyar politikusoknak köszönhető az, hogy nem fajult tovább ott a helyszínen a katonatemetőnél az a konfliktus, amely már így is rendkívül súlyos volt, látható ez a mai napig a felvételeken.

Sajnos, az ezt követő események is elfogadhatatlanok. A Kovászna megyei önkormányzat alelnökét, Grüman Róbertet és a Hargita megyei önkormányzat elnökét, Borboly Csabát is 200 ezer forintnyi lejre büntették a román hatóságok azért, ami ott történt, jelesen azért, mert ők békés, imádkozó embereket vittek oda, akik élelancot alkottak. Őket büntetik meg, nem pedig a valódi bűnösöket. Ha a békés embereket büntetik meg a valódi, agresszív bűnösök helyett, az rendkívül veszélyes és rendkívül rossz irányba mutat.

Tisztelt Ház! Aminek talán örülhetnénk is, bár meglehetősen óvatosan, az az, hogy a mostani hónap végén, június utolsó napjaiban sor kerül Bukarestben a hadisírokat gondozó román és magyar szakemberek találkozására, megbeszélésre. A Külügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium is ezt már többször kérte a román féltől. Most erre lehetőség nyílik, de csak bízni tudunk abban, hogy ez nem egy időhúzó és nem egy alibi megbeszélés, hanem valóban észérvek kerülnek az asztalra, és valóban a megoldás irányába tudják a szakemberek elvinni ezt a kialakult helyzetet.

Mindemellett fontos azt is leszögezni, amire ön is utalt, és én is utaltam, amikor elkezdtem a felszólalásomat, hogy érdekeltek vagyunk a jó viszonyban Romániával. Tudom, hogy ezt ilyenkor azok után, amit láttunk, nehéz elfogadni, de a közép-európai együttműködésben vagyunk érdekeltek és a románok és a magyarok békés egymás mellett élésében. Afelé kell mennünk, hogy a magyar érdekeket szem előtt tartva így tudjuk rendezni ezt az ügyet.

Ha a románok, ahogy ön is említette, azt mondják, hogy ott van 11 román katona eltemetve, nem tudjuk, ők mikor lettek oda eltemetve, nekünk ilyen papírunk nincs, de ha van, akkor szintén az RMDSZ álláspontját támogatjuk. Van ott üres terület a temetővel szemben, a temető mellett, ott felállíthatják ők is az emlékhelyüket, ők is megemlékezhetnek békésen, csak hagyják meg ezt a jogot a magyaroknak is.

Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek után szeretném azt is elmondani, hogy örömteli egyébként az is, hogy az ellenzéki padosorokból is, pártok közül is többen támogatták a külhoni magyarokat és támogatták a kormányt ebben a helyzetben. Viszont persze azon sem vagyunk meglepve, hogy az ellenzék új vezető ereje, a Demokratikus Koalíció, Gyurcsány Ferenc pártja egy szót sem szólt akkor, amikor a magyarokat megtámadták az úzvölgyi katonai temetőnél.

Ez nem meglepő, hiszen Gyurcsány Ferenc pártjának egyáltalán nem fontosak a külhoni magyarok, sőt politikájának jelentős részét a külhoni magyarok elleni uszításra alapozza.

Ezt csak azért mondom, mert a többi ellenzéki pártnak sem árt majd fejben tartania, amikor az összefogódsi újra megkezdődik, hogy egy ilyen párttal akarnak összefogni, amely pártnak és amely párt vezetőjének a legkevésbé sem fontosak a külhoni magyarok. Összefogás pedig nyilvánvalóan van, hiszen van ez az új menü, ez a Gyurcsány-féle étlap az ellenzéki oldalon: az előétel az MSZP, a főfogás a Jobbik, a desszert pedig az összes többi. A magyar kormány ez idő alatt a külhoni magyarokkal foglalkozik.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

10 óra 16 perc van. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkákat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a katonai repülés és légvédelmi tevékenységek területén folytatott együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló T/6193. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6193. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 165 igen szavazattal, nem szavazat és tartózkodás nélkül elfogadta. *(Dr. Kovács Zoltán: Nem olvasható a kártya.)*

Kovács Zoltán gépe nem működik. Kérem majd bekapcsolni. Köszönöm szépen.

Soron következik **„Az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Szingapúri Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás kihirdetéséről”** szóló T/6344. számú törvényjavaslat zárószavazása. *(Dr. Kovács Zoltán jelzi, hogy működik a gépe.)* Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6344. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 167 igen szavazattal, nem szavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **„A Magyarország Kormánya és a Zöld-foki Köztársaság Kormánya között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló Megállapodás kihirdetéséről”** szóló T/6346. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6346. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 147 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.20)

Soron következik **„A Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya közötti, a védelmi együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről”** szóló T/6348. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem

érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6348. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 167 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik az **egyes ügyintézési folyamatok egyszerűsítéséről** szóló T/5237. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/5237/5. számon, összegző jelentését pedig T/5237/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/5237/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 123 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 48 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/5237/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 123 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 49 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a 2020. év nemzeti összetartozás évének nyilvánításáról** szóló H/5486. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/5486/7., összegző jelentését pedig H/5486/8. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/5486/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 166 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/5486/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 166 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az állattenyésztés szabályozásához szükséges törvényi szintű rendelkezésekről** szóló T/6190. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6190. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 137 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 36 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végeére értünk. *(Zaj. - Számos képviselő távozik az ülés-teremből. - Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények uniós jogharmonizációs kötelezettségek miatt szükséges módosításáról** szóló törvényjavaslat, valamint **az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat együttes általános vitájának a megkezdése. A kormány-előterjesztések T/6349. és T/6351. számokon a Ház informatikai hálózatán mindenki számára elérhetők.

Bejelentem, hogy az előterjesztéseket uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés. Tájékoztatom önöket, hogy az általános vita megkezdése során az előterjesztői nyitóbeszédre, a vezérszónoki felszólalásokra, valamint a nemzetiségi képviselő felszólalására kerül sor. A további képviselői felszólalásokra a vita folytatásában lesz lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a törvényjavaslatok előterjesztőjének. Az időkeret 30 perc. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány 2019. június 4-én nyújtotta be az Országgyűlésnek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/6351. számú, valamint az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények uniós jogharmonizációs kötelezettségek miatt szükséges módosításáról szóló T/6349. számú törvényjavaslatokat.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar gazdaság bővülése az első negyedévben elérte az 5,3 százalékot. A kormány elkötelezett aziránt, hogy megőrizze az eddig elért eredményeket és továbbra is felzárkózási pályán maradjon a magyar gazdaság. Számos intézkedést tettünk és teszünk a jövőben is ennek a célnak a megvalósítása érdekében. Ennek egyik legfontosabb eleme a kormány által elfogadott gazdaságvédelmi akcióterv. Az akcióterv a növekedés ösztönzése, az adóterhek csökkentése mellett arra is törekszik, hogy lehetőség szerint olyan területek kapjanak a jövőben többlettámogatást, amivel a gazdasági növekedés fenntartható.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat tartalmazza a gazdaságvédelmi akciótervben meghirdetett adóintézkedéseket, így a kisvállalati adó csökkentését, az adóelőleg-feltöltés eltörlését, az idegenforgalmat érintő szálláshelyáfanak a csökkentését. Javasoljuk továbbá, hogy a fejlesztésiadó-kedvezmény ne csak az 500 millió forint értékhatár fölötti fejlesztéseknél, hanem a kisvállalkozókat vagy közepes vállalkozókat is

érintő 50-100 millió forintos értékhatárnál is járjon ez az adókedvezmény. A törvényjavaslat tartalmazza továbbá a családvédelmi akciótervben foglalt négy- vagy többgyermekes anyák személyijövedelemadó-kedvezményének a szabályait.

(10.30)

Ezen szabályokon túlmenően számos egyszerűsítő, az adózókat terhelő adminisztrációs kötelezettséget mérséklő javaslatokat is magában foglal.

Tisztelt Országgyűlés! A második törvényjavaslat, mint ahogy azt a címe is mutatja, elsősorban a Magyarország uniós kötelezettségeinek teljesítése érdekében szükséges módosításokat tartalmazza. Tekintsük tehát át, hogy az egyes törvényjavaslatokat érintően milyen tartalmú módosításokról kéri a kormány az Országgyűlés döntését!

A személyi jövedelemadózásban a javaslat a családvédelmi akciótervben meghirdetett intézkedés végrehajtásaként új adóalap-kedvezmény bevezetését kezdeményezi. A javasolt szabályozás alapján azok az édesanyák, akik legalább négy gyermeket szültek vagy fogadtak örökbe, és a gyermekeket saját háztartásukban nevelték legalább 12 évig, életük végéig mentesülnek a személyijövedelemadó-fizetési kötelezettség alól a munkával szerzett jövedelmeik után.

De nemcsak a munkabér számít munkával szerzett jövedelemnek, hanem például a megbízási díjak, az egyéni vállalkozók vállalkozói kivétje vagy az őstermelők jövedelmei is. Kedvezményre jogosító jövedelem a csecsemőgondozási díj, a gyermekgondozási díj, a táppénz vagy a munkanélküli-ellátás is, amelyek egyébként szintén adóköteles jövedelmek. A kedvezmény bevezetését a kormány 2020. január 1-jétől javasolja.

Tisztelt Képviselők! Az őstermelők szociális hozzájárulási adójával kapcsolatos adminisztráció terhei is csökkennek a törvényjavaslatban foglaltak alapján. Így figyelemmel a mezőgazdasági termelés szezonálisára is, a jelenlegi negyedéves helyett éves adómegállapítási időszak kerül meghatározásra a szociális hozzájárulási adó kapcsán. Negyedéves adóelőleget az éves bevallási kötelezettség mellett csak a biztosított mezőgazdasági őstermelő és a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátást választó kistermelő fizet a minimálbér vagy a vállalt összeg tárgynegyedévi összege után.

A kormány adózási eszközökkel is elő kívánja segíteni, hogy a nemzetközi sportszervezetek központi irodái Magyarországra hozzák tevékenységüket. Ezért egyrészt az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás szabályai 2020-tól úgy módosulnak, hogy ezen szervezetek Magyarországon dolgozó munkavállalói is választhatják az ekho szerinti adózást, vagyis jövedelmük minimálbért meghaladó része után 15 százalékos mértékű ekhót fizethetnek. A minimálbérnek megfelelő összeg ugyanakkor az általános szabályok szerint viseli a közterheket.

Másrészt mentesülnek a személyi jövedelemadó alól a kiemelt nemzetközi sportrendezvények, minősített események megrendezésével összefüggésben feladatot ellátó személyeknek kifizetett, juttatott jövedelmek, továbbá a nemzetközi sportszövetség által a sportdiplomácia keretében adott juttatások.

Továbbá az egészségügyi szolgáltatási járulék összegét az inflációnak megfelelően ki kell igazítani, így a járulék összege 2020. január 1-jétől havi 7500 forintról 7710 forintra változik, vagyis napi 250 forintról 257 forintra. A nemzeti kockázatközösségbe tartozók után az állam által fizetett egészségügyi szolgáltatási járulék mértéke szintén 7710 forintra változik.

Az általános forgalmi adó vonatkozásában a törvényjavaslat, összhangban a gazdaságvédelmi akciótervvvel, tartalmazza a szálláshely-szolgáltatást terhelő áfakulcs 5 százalékra történő csökkentését. A kereskedelmi szálláshely-szolgáltatások áfakulcsának csökkentésével az Európai Unió országai közül hazánk alkalmazza 2020-tól a második legalacsonyabb adómértéket erre a szolgáltatásra. Ennél alacsonyabb csak Luxemburgban figyelhető meg, ott mindössze 3 százalék az adókulcs. Ezzel függ össze, hogy ugyanezen szolgáltatásra 4 százalékos turizmusfejlesztési hozzájárulás kerül bevezetésre. Az ebből a közteherből származó forrás az ágazatban marad, és dedikáltan a turizmust szolgálja.

A jövedéki törvényt érintő módosítások közül kiemelendő a dohánytermékeket érintő változás, amelynek értelmében az uniós adóminimum elérése érdekében 2020-tól 2021. január 1-jéig fokozatosan, három lépcsőben emelkednek a cigaretta és a fogyasztási dohány jövedékiadó-mértékei.

Az adóminimum nem teljesítése miatt az Európai Bizottság 2019. január 25-én hivatalos felszólítás megküldésével egy egyösszegű adóemelési kikényszerítése érdekében kötelezettségzegési eljárást kezdeményezett Magyarországgal szemben, azonban hazánk továbbra is kitarthat az adóminimum fokozatos, több lépcsőben történő elérése mellett.

A helyi adózásban tovább folytatódik az adóadminisztráció csökkentése. Egy, már elfogadott módosítás alapján 2019 júliusától az iparűzésiadó-alanyok székhelye szerinti önkormányzati adóhatóságok az állami adóhatóságtól megkapják mindazon adatokat, amelyeket a NAV tart nyilván az adóalany bejelentkezésekor. 2020. január 1-jétől e jogintézmény bővül tovább. Egyfelől azon adatok is eljutnak az adóalany telephelye szerinti önkormányzati adóhatósághoz is, ha a telephely címét az adóalany az állami adóhatósághoz bejelentette. Másfelől, nemcsak a bejelentkezéskor megadott adatokat, hanem az ezen adatokban bekövetkező változást is továbbítja az állami adóhatóság az adóalany székhelye, telephelye, telephelyei szerinti önkormányzati adóhatóságokhoz. A harmadik eleme az egyszerűsítésnek az, hogy az iparűzésiadó-alany a NAV-nál bejelentheti az iparűzésiadó-ügyben az önkormányzati adóhatóságnál eljáró képviselőjét, és az állami adóhatóság ezt az információt is eljuttatja az

érintett önkormányzati adóhatóságokhoz. Ezen változások által az iparűzésiadó-ügyek intézése lényegesen egyszerűbbé válik.

A reklámadó mértéke 2010. július 1-jétől 2022. december 31-éig időlegesen nulla százalék lesz. A módosítás az érintett adóalanyok versenyképességét növeli, és azt várjuk tőle, hogy segíti a hirdetési piac további bővülését.

Tisztelt Országgyűlés! A társaságiadó-törvényt érintően a módosítási javaslatok egyszerűsítik az adóadminisztrációt, a vállalkozások beruházási hajlandóságának ösztönzését szolgálják, és emellett a kifejezetten sikeresnek mondható új jogintézményre, a csoportos társaságiadó-alanyiságra vonatkozó rendelkezéseket teszik még versenyképesebbé.

A gazdaságvédelmi akcióterv részeként már a 2019-es adóévtől megszűnik a kötelező adóelőleg-kiegészítési, azaz a feltöltési kötelezettség a társasági adóban. Ezzel összefüggésben érdemes megemlíteni, hogy ugyanezen módosításra sor kerül az innovációs járulékban és az energiaellátók jövedelemadójában is.

A kormány várakozása az, hogy a három intézkedés együttesen már 2019-től jelentősen csökkenteni fogja az adóadminisztrációra fordított időt a vállalkozásoknál. Fontos hangsúlyozni, hogy a sport- és film-támogatást a változás nem fogja kedvezőtlenül érinteni, ugyanis adózási döntés alapján a feltöltés önkéntesen teljesíthető lesz, és ezzel összefüggésben adófelajánlással is lehet élni a 2019-es adóévben.

A törvényjavaslat szerint a fejlesztésiadó-kedvezmény kis- és középvállalkozási jogcímének beruházási értékhatára több lépcsőben fog változni a következő években. A módosítási javaslatnak köszönhetően 2022-től kezdődően a kisvállalkozások már 50 millió forint, a középvállalkozások már 100 millió forint értékű beruházásaik után jogosultak lehetnek adókedvezményre. A beruházási kedvet az a módosítás is kedvezően befolyásolhatja, amely a fejlesztésiadó-kedvezmény kapcsán megszünteti a létszám- vagy bérköltség növelésére vonatkozó feltételeket.

(10.40)

A gazdaságvédelmi akcióterv részeként a kisvállalati adót alkalmazó kisvállalkozások terheit mérsékli a kisvállalati adó kulcsának, a kiva kulcsának 13 százalékról 12 százalékra való csökkentése, szintén 2020. január 1-jétől. Az adócsökkentés várhatóan 5 milliárd forintot fogja az érintett vállalkozásoknál.

Szintén a gazdasági akcióterv egyik elemeként 2020. január 1-jétől megszűnik az eva, az egyszerűsített vállalkozási adó, mivel azt mutatják a tendenciák, hogy a célcsoportba tartozó vállalkozások inkább az újonnan bevezetett egyszerűsített adózási formákat választják. Ezzel a lépéssel is haladunk azon célunk felé, hogy az adónemek számát jelentősen tudjuk csökkenteni a ciklus végéig.

Tisztelt Ház! Az európai uniós jogharmonizációs törvényjavaslatban az általános forgalmi adóra

vonatkozó módosítások keretében a jövő évtől egyszerűsödnek a vállalkozások számára az Európai Unióban történő termékkereskedelem feltételei azáltal, hogy több, gyakran előforduló értékesítési konstrukció esetén is sikerült az eltérő tagállami gyakorlatoknak egységes szabályozási keretet adni. A nemzetközi gyakorlattal összhangban lehetővé válik, hogy a behajthatatlan követelésekre jutó áfát az adóalany meghatározott feltételek mellett visszaigényelhesse.

Az uniós jognak történő megfelelés szükségessé tette az utazásszervezésre vonatkozó áfaszabályok módosítását is. Mivel ezek jelentős változást eredményeznek az érintetteknek, indokolt az új szabályokra történő felkészülési idő egy évvel történő meghosszabbítása.

Tisztelt Országgyűlés! Az adóigazgatási eljárásokra vonatkozó szabályozás az adózók adminisztrációs terheinek csökkentését szolgálja azzal, hogy lehetőség lesz az Ákr.-bejelentések utólagos módosítására, ha a módosítható adatot hibásan adták meg. A módosítás pótlékköteles lesz, és azt meghatározott határidőn belül lehet csak megtenni.

Ennek a lehetőségnek a megteremtése a vállalkozások régi igénye volt. Adózóbarát intézkedésként tartalmazza szintén az Ákr.-hez kapcsolódóan a javaslat, hogy az adózó kimentheti magát a mulasztási bírság szankciója alól annak igazolásával, hogy a mulasztás elkerülése érdekében úgy járt el, ahogyan általában az elvárható.

A helyiadó-törvény módosítása megteremti azt az eljárásrendet, ami a legegyszerűbben teszi lehetővé a sportvállalkozások helyiiparűzésiadó-kedvezményéről szóló adatok bejelentését az Európai Bizottság számára.

Tisztelt Képviselő! A számviteli törvény módosításának elsődleges célja az uniós és hazai forrású projektek elszámolási szabályainak a gyakorlati igényekhez való igazítása és egyben a hazai előírások további közelítése a nemzetközi IFRS-ek szerinti számviteli előírásokhoz. A javasolt módosítás a több üzleti évet érintően teljesített szerződések, projektek tekintetében az időbeli elhatárolás alkalmazásával összhangba hozza az árbevétel elszámolását és a kapcsolódó költségek, ráfordítások elszámolását a tényleges teljesítésnek megfelelően, függetlenül a számlázástól, illetve annak módjától. A javaslat szerinti új elszámolási szabályok már a 2019. évi beszámolók összeállításakor is alkalmazhatók lesznek.

A könyvvizsgálói törvény módosításának célja a könyvvizsgálói közfelügyeleti hatóság végső felelősségének minél szélesebb körű érvényesítése. Ennek érdekében a törvényjavaslat bővíti a közfelügyeleti hatóság jogköreit, a kamara minőség-ellenőrzési eljárásaival összefüggésben azzal, hogy egyes szabályzatok minőség-ellenőrzési kérdőívek, valamint a módszertani kézikönyv elfogadását a közfelügyeleti hatóság jóváhagyásához köti. Emellett a törvényjavaslat kibővíti a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti tevékenységével összefüggésben a könyvvizsgálók, könyvvizsgáló

cégek titoktartási kötelezettség alóli felmentésének eseteit.

Tisztelt Országgyűlés! Az adókkal és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló törvény módosítása létrehozza egy új európai uniós, választottbíráskodásra is kiterjedő adóügyi vitarendezési mechanizmus keretrendszerét, valamint tartalmazza a nem uniós országokkal folytatandó kölcsönös egyeztetési eljárások eljárási szabályait is. Ez a módosítás elősegíti az országok közötti adóviták hatékonyabb rendezését. Ezen túl a törvény módosítása a kapcsolódó uniós irányelv átültetésével az adóhatóságok között megteremti a határokon átnyúló adótervezési konstrukciókkal kapcsolatos automatikus információcserét is. Ez a típusú információcsere tovább szélesíti az adóhatóság részére rendelkezésre álló információk körét és az adóelkerülés elleni hatékonyabb küzdelmet.

Tisztelt Ház! A társasági adóra vonatkozóan a javaslat az uniós adóelkerülés elleni irányelvnek való megfelelést szolgálja. A javasolt módosítások célja erre tekintettel egyrészt, hogy megakadályozzák a tagállamok eltérő jogi szabályozásából adódó kettős, nem adóztatási helyzeteket, másrészt pedig, hogy megadóztassák a Magyarországról távozó vállalkozások vagy tevékenységek egyes jövedelmeit. A javaslat az adóelkerülés elleni lépések körében továbbá kiterjeszti azon tőkeműveletek körét, amelyek esetén alkalmazni kell a transzferárszabályokat. Az adóelkerülés elleni irányelvvel összefüggésben módosításokra kerül sor a kisvállalati adót illetően is annak érdekében, hogy ezen adónem is megfelelően a nemzetközi elvárásoknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő törvényjavaslatok a kormány által elfogadott családvédelmi és gazdaságvédelmi akcióterv céljaival összhangban segítik megőrizni az elmúlt években elért eredményeket, segítik a további európai uniós átlagot meghaladó gazdasági növekedést, ezért kérem, hogy szíveskedjenek támogatni a benyújtott törvényjavaslatokat. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 30-30 perces időkeretben.

Elsőnek megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány már 2010-ben elkötelezte magát egy olyan adócsökkentő gazdaságpolitika mellett, amelynek az akkori felvállalása egész konkrétan kockázatos volt. Emlékezzünk vissza, 2010-ben a Gyurcsány-, majd a Bajnai-kormánytól egy csődben lévő országot, egy csődben lévő költségvetést és egy fizetésektelen államot

örökölt az Orbán-kormány. Ennek ellenére azt gondoltuk, hogy egy gazdaságélénkítő programot nem lehet úgy elvégezni, hogy amellet ne törekedjünk arra, hogy folyamatosan csökkentjük egyrészt a vállalkozásokat sújtó adóterheket, másrészt a munkabérra rakódó járulékokat és harmadrészt, talán legfontosabb mértékben, a személyijövedelemadó-szintet, amely minden magyar állampolgár számára a jobb, magas színvonalon történő megélhetést biztosítja.

Akkoriban ezt a magyar gazdaságpolitikát, amelyet a kormány 2010-ben kezdett meg és 2011-ben volt az első olyan költségvetés és adótörvénycsomag, amelyet már mi tudtunk elfogadni ennek a szellemében, azt Európa-szerte egy unortodox gazdaságpolitikának titulálták, valamennyi hazai ellenzéki párt, illetve nemzetközi szinten is a liberálisok és a szocialisták támadták, beleértve az Európai Bizottság egyes képviselőit is. Mára bebizonyosodott, hogy ez a magyar gazdasági modell, amelyet akkor megkezdett a kormány, és amely mellett következetesen kitartott az elmúlt évek során, meghozta gyümölcsét, olyannyira, hogy mára már az akkori fő kritikussaink, az Európai Bizottság, a Nemzetközi Valutaalap és más nemzetközi intézmények és szervezetek is elismerik azt a teljesítményt, amely egy fenntartható gazdasági növekedési pályára állította a magyar gazdaságot.

Ennek az adócsökkentési folyamatnak a következő lépése a 2020-as adócsomag is, amelynek keretében arra törekszik a kormány, nagyon helyesen egyébként, hogy minél több társadalmi réteg, illetve a vállalkozások számára egy kedvezőbb adózási környezetet tudjon biztosítani.

(10.50)

Biztosak vagyunk abban, hogy ez a folyamat számokban is jelentős mértékben megmutatkozott az adócsökkentés terén, hiszen az Európai Unióban a legnagyobb adócsökkentővé vált a magyar kormány. 2016-ban az akkori 39,3 százalékról a GDP-arányos adóterhelés mértéke 2017-re 38,4 százalékra csökkent, és ez a csökkenési tendencia az elmúlt évek során is fennmaradt, s mint ahogy említettem, a 2020-as adótörvények is ezt a folyamatot fogják tovább erősíteni.

A benyújtott adócsomag legfőbb jellemzői az adóterhek további csökkentése mellett a kiszámíthatóság, amely, azt gondolom, hogy valamennyi gazdasági szereplő számára kiemelkedő fontosságú. Nem véletlen az, hogy az elmúlt évek kiszámítható adózási és gazdaságpolitikájának köszönhetően mára Magyarország lett Európa egyik legkedveltebb befektetési célpontja közé tartozik, amire, azt gondolom, hogy méltán lehetünk büszkék valamennyien.

A kiszámíthatóság mellett nagyon fontosnak tartjuk a gazdasági növekedés fenntartását, hiszen mit sem ér egy kedvező adózási környezet, mit sem ér egy olyan adócsökkentési program, amit a kormány

végez, ha mindemellett nem képes arra, hogy a gazdasági növekedést fenntartható pályán tartsa. Az elmúlt hat évben, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt képviselőtársaim, a magyar gazdaság növekedése több mint impozáns volt. Államtitkár úr az expozéjában említette, hogy a tavalyi utolsó negyedéves és az idei első negyedéves gazdasági növekedés is meghaladta az 5 százalékot, ami kiugró eredmény és kiugró teljesítmény az Európai Unióban is. De ha megnézzük az elmúlt hat év átlagát, akkor azt mondhatjuk, hogy az elmúlt hat év magyar gazdasági növekedése éppen a dupláját tette ki az Európai Unió növekedési átlagának, ez pedig kétségtelenül fontos ahhoz a célhoz, amit elhatároztunk, hogy 2030-ra érzékelhető módon szeretnénk felzárkózni Nyugat-Európához, s nemcsak a gazdasági teljesítmény tekintetében, hanem a magyar bérek tekintetében is. A kettő összefüggése teljesen egyértelmű és világos.

A következő fontos eleme az adótörvénycsomagnak a befektetőbarát hozzáállás. Mint ahogy az imént említettem önöknek, Magyarország a világ tíz legkevesebb befektetési országa közé tartozik, és azt gondoljuk, hogy ezt az állapotot, ez a helyzetet fenn kell tartanunk, ezért a jövő évi adócsomag, nagyon helyesen, kiemelkedően fókuszál a befektetőbarát hozzáállásra és további olyan ösztönzőrendszerek bevezetésére, amelyek ezt a folyamatot tovább fogják tudni erősíteni. Összességében tehát azt tudom önöknek mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez az adócsomag a sikeres gazdaságpolitika és a magasabb életszínvonal megteremtését egyszerre képes szolgálni 2020-ban.

Mint ahogy mondtam önöknek, ezeket a szempontokat figyelembe véve teljesen eltér az a gazdaságpolitika, amit mi folytatunk, attól a gazdaságpolitikától, amely a 2010-et megelőző időszakot jellemezte. A Gyurcsány-kormányra, de a Bajnai-kormányra is éppen az volt jellemző, hogy amit mi csökkentünk, azt ők növelték, amit mi növelünk, azt ők csökkentették. Mi történik az elmúlt évek folyamata során? Évről évre jelentősen nőnek az átlagbérek, az elmúlt négy évben közel 50 százalékkal nőttek az átlagbérek Magyarországon, a minimálbér és a szakmunkás-minimálbér pedig megduplázódott. Mi történt a Gyurcsány- és a Bajnai-kormány idején? Csökkentették a béreket, hiszen elvettek 13. havi bért a dolgozóktól, elvettek 13. havi nyugdíjat a nyugdíjasoktól, tehát csökkentették a béreket. Mi csökkentjük az adók szintjét és az adók mértékét, a Gyurcsány- és a Bajnai-kormányok, a válság idején pedig különösen növelték az adó mértékét, amivel nemhogy a krízishelyzetet tudták volna orvosolni, hanem még mélyebb válságba sodorták az országot. 2009-ben 7 százalék volt a GDP visz-szaesése, amivel az Európai Unió tagországai közül a legrosszabbak közé tartoztunk. Azt gondoljuk tehát, hogy ezen a politikán nem szabad, de nem is kívánunk változtatni. Nem szeretnénk azt, ha az a gazdasági növekedési pálya, amelyen Magyarország megindult, bármilyen tekintetben is csorbát szenvedhetne.

Ha tételesen nézzük, hogy milyen intézkedések várhatók a következő évben, akkor azt kell mondanom, hogy a kormány megint csak hű a korábbi ígéreteihez, hiszen a gazdaságvédelmi akcióterv nemrég került elfogadásra. A gazdaságvédelmi akcióterv megvalósítását a jövő évi adótörvények minden elemében kimerítően szolgálják. Azt gondoljuk, hogy azok a gazdaságpolitikai intézkedések, amelyek segítik a jövő évi gazdasági növekedést, tökéletesen összehangolásra kerültek az adótörvényben szereplő módosításokkal, illetve javaslatokkal.

Nézzük meg részletesen, hogy a gazdaságvédelmi akcióterv keretében mire számíthatnak a hazai vállalkozások 2020-ban. A kisvállalati adó kulcsa, ahogy azt államtitkár úr is jelezte az expozéjában, 1 százalékkal, mégis érdemi módon, 13-ról 12 százalékra nő 2020. január 1-jétől. Ez azt jelenti, hogy ezzel az intézkedéssel a kormány körülbelül 5 milliárd forintot fog ott hagyni a hazai kisvállalkozásoknál. Hogy mennyire népszerű ez az új adózási nem, az is mutatja, hogy 2016-ban még csak 6500 alanya volt ennek az adónemnek, idén pedig már 40 ezer vállalat fizeti az adóját ebben a rendszerben. Azt gondoljuk, hogy a csökkentésnek és az egyszerűsítéseknek köszönhetően 2020-ban ez a 40 ezres szám tovább fog nőni.

Ezzel párhuzamosan az egyszerűsített vállalkozási adót ki is vezeti a kormány, nagyon helyesen, hiszen nincs már igény rá, ez az új adónem tökéletesen kiváltja, sokkal egyszerűbbé teszi és sokkal alacsonyabb adózási szintet állapít meg. Tehát 2020. január 1-jétől az eva kivezetésre kerül a rendszerből.

Még egy nagyon fontos intézkedés várható 2020-ban, amely a magyar gazdálkodóknak, a magyar vállalatoknak és cégeknek segítséget ad, ez pedig az, hogy már ettől az évtől, tehát 2019-től kezdődően megszűnik az adófeltöltési kötelezettség decemberi határideje. Tehát úgy, ahogy minden egyes gazdasági társaság zárómérlegét el kell fogadnia májusban, májushoz fogja igazítani a kormány innentől kezdve az adófizetési kötelezettséget, és nem lesz a decemberi adófeltöltési kötelezettség. Ez azt jelenti, hogy körülbelül 150-170 milliárd forinttal decembertől májusig a vállalkozások tudnak gazdálkodni, a költségvetésnek pedig nyilvánvalóan azt kell kalkulálnia, hogy ami korábban egy előrehozott bevétel volt, az ezután majd májusra fog kerülni. De aki már látta a költségvetés jövő évi tervezetét, az látja, hogy ezt a kormány szintén tökéletesen összehangolta az adótörvények jelen módosításával is.

Több lépcsőben csökkenni fog a fejlesztési adókedvezmény, a kis- és középvállalkozások jogcímeinek beruházási értékhatára, első lépésként 2020. január 1-jét követően.

A reklámadó mértéke, amelyet államtitkár úr az expozéjában szintén megemlíttet, 2019. július 1. és 2020. december 31. között nulla százalékra mérséklődik. Azt gondoljuk, hogy ez is jelentős könnyítést fog hozni már az idei évtől kezdődően.

A szálláshely-szolgáltatás áfakulcsának csökkentése szintén megvalósul, amely a turizmus érdekeit

szolgálja. Sokszor és sok helyen hangzott el az elmúlt évek során az a kritikai észrevétel a turizmus hazai szereplői részéről, hogy a versenyképességüket rontja az, hogy az átlagos adóterhelésük jóval magasabb az európai versenytársaiknál. Ha megnézzük azt, hogy az európai versenytársainknál milyen átlagos áfamérték van pillanatnyilag meghatározva, azt láthatjuk, hogy az valahol 8 és 15 százalék között mozog, ehhez képest a magyar turizmus áfaterhelése ennél magasabb volt. Ezért a kormány nagyon helyesen javaslatot tesz az áfa mértéknek megváltoztatására, amit mi a legmesszebbmenőkig támogatunk. Ez pedig azt fogja jelenteni, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy a szállás- és férőhely-szolgáltatás áfakulcsa 18 százalékról 5 százalékra fog mérséklődni. Azt gondolom, ez nagyon jelentős versenyképességi növekedést fog okozni a turizmus szektorában. Ha figyelembe vesszük azt, hogy az elmúlt évek során a turizmus teljesítménye kimagaslóan növekedett, évi 10 százalék fölött tudott növekedni a szállás- és férőhely-szolgáltatás árbevétele, akkor azt gondoljuk, hogy ennek az intézkedésnek köszönhetően ez tovább fog emelkedni.

Nagyon helyesen a kormány ezzel az intézkedéssel párhuzamosan 4 százalékos mértékben egy turizmusfejlesztési hozzájárulást ír elő azoknak, akik ebben az ágazatban dolgoznak, ezt pedig egyértelműen arra lehet majd fordítani, hogy olyan eredményes és hatékony marketingtevékenységet végezzen Magyarország, aminek köszönhetően a nemzetközi piacokon az eddigénél is nagyobb kereslet mutatkozik meg irányába, hiszen azt ne felejtjük el, hogy a turizmus keretében érkező külföldi vendégek tekintetében még további átstrukturálódást lehet és kell is elérni annak érdekében, hogy minél magasabb költségi hajlandósággal rendelkező vendégek érkezzenek Magyarországra, s ezáltal is növeljék az ágazat eredményeinek a szintjét és színvonalát.

(11.00)

Azt gondolom tehát, hogy ez az intézkedés is jelentősen fogja segíteni és erősíteni a hazai vállalkozások versenyképességét.

Tovább csökken a munkát terhelő adók szintje is. A magyar kormány egyedülállóan megállapodást kötött hat évre vonatkozóan a munkaadókkal és a munkavállalókkal - erre is nagyon ritkán látunk példát Európában, azt gondolom, hogy egy kiemelkedő sikernek mondható -, ez egy nagyon hosszú és alapos egyeztetési folyamatnak az eredménye, amelynek köszönhetően a kormány deklarálta vállalta, hogy a hat év alatt minden évben csökkenteni fogja a munkabért terhelő járulékok szintjét. Ez 2020-ban 2 százalékpontos csökkentéssel 19,5 százalékról 17,5 százalékra fog csökkenni, bocsánat, már július 1-jétől, tehát már ebben az évben lesz érezhető hatása, egész konkrétan ebben az évben 144 milliárd forinttal több marad a Magyarországon működő vállalkozásoknál, 2020-ban pedig ez az összeg 156 milliárd forintra fog nőni.

Azt gondolom, hogy ez is egy jelentős, egyébként a hazai gazdaság versenyképességét szolgáló, illetve azt fenntartani képes intézkedés.

Nagyon fontos lesz, ami a gazdaság szereplőit nem közvetlenül, de közvetve mégis érinti, viszont a hazai lakosságnak fontos, különösen a vidék lakosságmegtartó képességét fogja erősíteni, ez pedig az az áfa-visszatérítés, amely a kistelepüléseken építkezők részére 5 millió forint értékhatárig 2020. január 1-jét követően lehetőséget ad arra, hogy az építkezők, illetve a használt lakóingatlan felújítók, bővítők részére 5 millió forint összegben az általános forgalmi adó visszaigénylésére adjon lehetőséget. Azt várjuk ettől az intézkedéstől, hogy a vidék lakosságmegtartó ereje nőni fog, a fiatalok számára ismét vonzóvá válik az, hogy nemcsak a nagyvárosokban és kisebb városokban, hanem a nagyvárosok és a kisvárosok környezetében lévő kistelepüléseken találjanak otthon maguknak, és ott gyarapítsák a családjukat. Ezzel nyilvánvalóan párhuzamosan a munkahelyek teremtésének folyamatát is erősíteniünk kell annak érdekében, hogy ne csak ingázók, hanem helyben dolgozók legyenek majd.

Nagyon fontosnak tartjuk a négy vagy több gyermeket nevelő anyák személyijövedelemadó-mentességének megteremtését 2020-tól - ez is egy egyedülálló adókedvezmény-rendszer Európában -, tehát az a családokat érintő támogatási rendszer, amelyre méltán vagyunk oly büszkék, tovább erősödik egy ilyen lépéssel, miszerint 2020. január 1-jétől... - illetve 2020-tól a négy vagy több gyermeket nevelő édesanyáknak személyi jövedelemadót egyáltalán nem kell fizetniük a bérük után.

Szintén a pénzügyi szektort érintő változás, hogy 20 ezer forintig illetékmentes lesz a postai csekkbefizetés, és a 6 ezer forintot illetékmaximum is bevezetésre kerül, továbbá illetékmentessé válik a postai állampapír-vásárlás is. Ezek a változások a törvény kihirdetését követően lépnek hatályba, és azt gondoljuk, hogy szintén pozitív hatással lesznek a magyar piacra.

A nemzetközi sportszervezetek magyarországi letelepedésének ösztönzése érdekében egy törvényt fogadtunk el ebben az évben, amelyben a kormány és a Fidesz-KDNP képviselői is kifejezték azon szándékukat, miszerint Magyarország és Budapest nemcsak a kiemelkedő nemzetközi sportrendezvények és sportesemények megrendezésében szeretne kiemelkedő szerepet betölteni, hanem szeretnénk elérni azt, hogy minél több nemzetközi, nagy sportszervezet Budapestet válassza székhelyének. Ennek megfelelően a sporttörvény módosításra került, és most az adótörvényben egy olyan módosítás következik, amely lehetőséget ad arra, hogy azokat a kedvezményeket, amelyek egyébként Magyarországon igénybe vehetők, a nemzeti sportszervezetek is megkapják.

Ez a javaslat lehetővé teszi, hogy a magyar sportszervezetek munkavállalóihoz hasonlóan a nemzetközi sportszervezetek munkavállalói is választhassák

az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás szerinti adózást. Azt gondoljuk, hogy ez is egy olyan kedvező adózási lehetőség, amely nemzetközi szinten is versenyképes lehet, és segíti azt a célt, azt a szándékot, hogy ezek az egyébként nagy presztízsű nemzetközi sportszervezetek Magyarországot, illetve Budapestet válasszák székhelyüknek. Emellett a nemzetközi sportszövetség mentesül a kifizetőt terhelő ekho megfizetése alól is, mentesülnek továbbá az szja-fizetési kötelezettség alól a sportdiplomácia keretében adott juttatások, adómentessé válik továbbá a kormány határozatával kiemelt nemzetközi sportrendezvénynek minősített esemény megrendezésével összefüggésben feladatot ellátó személyeknek kifizetett, illetve juttatott jövedelmek, és a kormányhatározatban meghatározott mértékben azok elszámolhatók lesznek.

Nagyon fontosnak tartom megjegyezni, hogy ez nem általános, hanem ez minden esetben egyedi kormánydöntéshez kötött kedvezmény, hiszen nem szeretnénk azt, hogyha minden egyes esemény alkalmával igénybe vehető lenne ez a kedvező lehetőség, de azt gondoljuk, hogy egy nagy presztízsű, nemzetközi világesemény Magyarországra hozatalánál elképzelhető egy olyan verseny, ahol egy ilyen kedvezmény érvényesítésére szükség van annak érdekében, hogy a szervező Magyarországot válassza helyszínül.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Van még számos apró dolog, amely figyelmet érdemel, ilyen például a csoportos társaságiadó-alanyiság, hiszen a javaslat alapján módosításra kerülnek a csoporttagság kezdetére vonatkozó rendelkezések, ily módon az újonnan alakuló vállalkozások már eleve csoporttagként kezdenek a társaságiadó-alanyiságukat. A csoporttagok azonos könyvvizetési pénznemére vonatkozó feltétel, illetve az adóhatóság részére az adóbevallással egyenértékű nyilatkozattételi kötelezettség törlésre kerül a jövő évtől. Pontosításra kerülnek ezenfelül a jövedelem-, illetve nyereségminimumra, a kamatlevonás korlátozására, illetve az IFRS-ek szerinti adózók minimumadójára vonatkozó rendelkezések is.

Nagyon fontos a jövő évi adócsomag részeként, hogy az őstermelők adminisztrációs terhei tovább csökkennek. A mezőgazdasági őstermelőket érintő szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettségét évente, a jelenlegi negyedéves helyett évente a személyi jövedelemadó bevallásában kell teljesíteni, tehát itt egy négyszeri bevallás helyett csak egyszeri lesz. Negyedéves adóelőleget éves bevallási kötelezettség mellett csak a biztosított mezőgazdasági őstermelő és a magasabb összegű ellátást választó kistermelő fizet a minimálbér vagy a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében vállalt összeg tárgynegyedévi összege után. Az a vállalkozásunk tehát, amely az adócsökkentés mellett az adminisztrációs teher csökkentését is kitűzte célul, az az őstermelők esetében ezzel a módosítással megvalósul.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom, hogy az az adócsomag, amely önök előtt fekszik, minden te-

kintetben Magyarország és a magyar emberek érdekeit szolgálja, a hazai vállalkozások számára olyan versenyképesség-növekedési lehetőségeket ad, amelyek fenntartható módon továbbra is olyan növekedési pályán tudják tartani a magyar gazdaságot, amely az Európai Unió átlaga fölött tud nőni, és amely képes arra, hogy a nemzetközi változások ellenére is kiszámítható és biztonságos növekedési pályát tartson fenn, ezáltal azokat a munkahelyeket, amelyeket az elmúlt évek során teremtettünk, meg tudjuk őrizni, a magyar emberek jövedelemnövekedése fenn tudjon maradni, és ezáltal az életszínvonaluk is nőni tudjon 2019 után 2020-ban is.

Arra kérem tehát önöket, hogy támogassák azt az adócsomagot, amely a tisztelt Ház előtt fekszik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezetője Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Még emlékszem arra, hogy 15 évvel ezelőtt, amikor ezt a nyári adócsomagot vártuk, akkor nemritkán találkoztunk 300-400 oldalas dokumentumokkal, és örömmel tapasztaltam, hogy most egy viszonylag rövid törvényben találkozhatunk azokkal a változásokkal, az adójogszabályok gyökeresen nem változnak. Miért is mondom ezt? Mert igen, szükséges arról beszélni, hogy a gazdasági társaságok adóadminisztrációs terheit csökkenteni kell, de nem kérdés, hogy a szakma, a könyvelők, az adótanácsadók, a könyvvizsgálók is mindig várják ezt a nyári adócsomagot, hogy vajon milyen változások lesznek, és ahogy már azt láttuk az elmúlt hetekben, hónapokban, és tudtuk előre, hogy ez az adócsomag túlnyomó többségében a családvédelmi akcióterv és a gazdaságvédelmi akcióterv köré fog csoportosulni, ezek a változások köszönnek vissza a törvényjavaslatban.

A másik törvényjavaslat, amely a jogharmonizációs célokat szolgálja, szintén olyan változásokat tartalmaz, amelyekre az európai uniós jogszabályok alapján lehetett számítani.

(11.10)

A 6351-essel kezdeném, mert azt gondolom, hogy ezek azok a változások, amelyekről a legtöbbet kell beszélni. Kezdjük talán a személyi jövedelemadó változásával, a személyi jövedelemadó jogszabályi változásával. Mint ahogy azt már a Jobbik képviselőcsoportja többször is elmondta, például Z. Kárpát Dániel képviselőtársam, igen, nagyon jónak tartjuk azt a kezdeményezést, hogy a gyermeket nevelő édesanyák adókedvezménye beépüljön a magyar jogrendbe, de arról, hogy ez négy gyermeket vagy többet nevelő családoknál valósul meg, úgy gondoljuk, hogy nem biztos,

hogy kiváltja azt a hatást, amit a kormányzat el szeretne érni. Sokkal jobb lett volna, ha az eredeti elképzelések szerint a három vagy több gyermeket nevelő családok édesanyái kerültek volna be a jogszabályba.

Azonban én úgy látom, ha a négygyermekes családnyak ilyen jellegű kedvezménye a törvénybe beiktatásra kerül, akkor továbbra is alkalmazható a családi kedvezmény intézménye, amely négy gyermek esetén 880 ezer forint lesz, és ugyanúgy hatályban marad; ezt a továbbiakban is megoszthatják a házastársak között. Tehát megvalósulhat az az intézmény, hogy az édesanya adót nem fizet, és ezen kívül járulékkedvezményben, családi járulékkedvezményben is részesülhet, sőt a férj vagy házastárs is ezt a kedvezményt megkaphatja. Tehát valóban egy nagyon komoly kedvezmény az, ami most előttünk fekszik.

Egyetértek azzal a felszólalással, hogy szükséges volt az eva kivezetése, ugyanis látható, hogy míg a 2000-es évek közepén ez egy nagyon rendkívül népszerű adónem volt, akkor valóban a legversenyképesebb adónak volt mondható, azonban a kívának és a katanak a megjelenésével ez megváltozott. És igen, ezek az evaadózók várhatóan majd a kívába fognak átlépni, vagy pedig esetleg úgy döntenek, hogy a vállalkozásuk formáját megváltoztatva, akár kataadóalanyként folytatják tovább tevékenységüket.

Ha már a kívánál tartunk, igen, az indokolásban is benne volt, hogy a 13 százalékról a 12 százalékra való csökkentés gyakorlatilag a héten elfogadott szociális hozzájárulási adó mértékének változása. Ugye, ott 19,5 százalékról 17,5 százalékra csökkent le ez az adónem. Ez igazolódik vissza a kívában is, hiszen tudjuk, hogy a kívá kiváltja a szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettségét is.

És akkor engedjék meg, hogy a szociális hozzájárulási adóval kapcsolatosan egy kis kitérőt tegyek, ugyanis 2012-ben, amikor ez a jogszabály megszületett, akkor azért a szakmában egy nagyon komoly kritikai észrevétel fogalmazódott meg. Ugyanis mi történt? A társadalombiztosítási járulékot váltotta fel a szociális hozzájárulási adó. A legeslegkeményebb dolog ebben, hogy a járulék és az adó közötti különbség nagyon kevés helyre jutott el, talán nem véletlenül nem beszélt erről a kormányzat. Ugye, járulék esetén ellentételezés várható, míg adónál ez az ellentételezés kiesik. Mit is jelent ez? Addig, amíg ezt járulék formájában fizette meg a magyar dolgozó, addig tudta azt, hogy ez majd a társadalombiztosítási rendszerben visszaköszön. Azonban 2013-tól ez adó formájában van, ami azt jelenti, hogy gyakorlatilag a kormányzat bármire elköltheti. Nincsen meg az a kötelezettsége, hogy ezt ebbe a rendszerbe forgassa vissza. Ez egy nagyon komoly változás, és igen, én azt gondolom, hogy ha adó formájában marad ez továbbra is, márpedig láthatóan ez a kormányzat célja, hiszen már egy külön törvény is foglalkozik vele, nem csak egy törvény részeként pár paragrafus, ezért ennek a változtatása mély sebeket fog majd többeknél okozni a későbbiekben, különösen akkor, amikor már nem lesz az, aki a nyugdíjrendszert fenntartja.

Az általános forgalmi adóval kapcsolatosan: szinte hihetetlen, hogy maximum egy oldalban történt meg ez a változás. Azért az elmúlt években nem ehhez volt a szakma sem szokva és mi sem, és a fő változás a gazdaságvédelmi akciótervben bejelentett kereskedelmiszálláshely-szolgáltatás áfájának 18 százalékról 5 százalékra csökkentése. Több felszólalásban elhangzottak már ezeknek pró és kontra érvei, én mégis úgy látom, hogy ez hasznos lesz majd az egész turisztikai ágazatnak, és bízunk benne, hogy nemcsak az a cél fog megvalósulni, hogy a vállalatok a saját beruházásaikra és a saját turisztikai attrakciók fejlesztésére fordítják, hanem ezt majd bérek fejlesztésére is fogják fordítani. Ez azért is rendkívül fontos, mert úgy gondolom, hogy a turisztikai ágazat, különösen így a nyári időszak idején a Balaton partján láthatóan munkaerőhiányban szenved, és bizony szükséges az, hogy ezek a kereskedelmiszálláshely-szolgáltatók ezt az áfacsökkenésből adódó többletet majd visszaforgassák a bérek rendezésére, és akkor további minőségi szolgáltatásokat tudnak nyújtani.

Szintén ehhez kapcsolódik egy másik jogszabály módosítása, ez a turizmusfejlesztési hozzájárulás, ami szintén ehhez a jogszabályhoz, tehát az áfacsökkenéshez igazodóan változik. Korábban az éttermi szolgáltatások esetén kellett fizetni ezt a 4 százalékos terhet, és mivel ott már korábban megjelent egy áfacsökkenés, most parallel a kereskedelmiszálláshely-szolgáltatás áfamértékének csökkenésével szükséges lesz majd ezt a 4 százalékos turizmusfejlesztési hozzájárulást megfizetni. Tehát összességében, ha az áfát és ezt összeadjuk, akkor egy 9 százalékos terhet lesz a korábbi 18 százalékos teherrel szemben.

Azonban öröndetes, hogy nem az történt meg, hogy az áfa... - ez köztes kulcs, mondjuk, egy ilyen 9 százalékos terhet vezettek volna be, hiszen ez a 4 százalékos turizmusfejlesztési hozzájárulás célzottan használható fel turizmusfejlesztési célokra, úgyhogy bízunk benne, hogy ennek a 4 százaléknak különösen jó helye lesz itt.

Van még egy olyan nagyobb csoport, amely szintén öröndetes, ez pedig az adóelőleg-feltöltési kötelezettség több adónemben történő kivezetése. Azért én, amikor visszagondolok, bizony-bizony több alkalommal előfordult, hogy nem sikerült a gazdasági társaságoknak feltölteni megfelelően december 20-ig a társasági adót, iparüzési adót, innovációs járulékot, hanem megtörtént az az eset, hogy május 31-én a számkok mást igazoltak, és megérkezett az a 20 százalékos bírság, ami amiatt keletkezett, mert nem sikerült jól meghatározni ezt a feltöltési kötelezettséget, úgyhogy ezt mindenképpen nagyon pozitív változásnak, módosításnak értékelem. Ugyanis nemcsak az történik meg, hogy a könyvelőszakma a tíz körmét lerágja december 20-tól május 31-ig, hanem valóban a vállalatok, gazdasági társaságok időben, jól fel tudnak készülni arra, hogy ütemezett lesz a társaságiadó-előleg, iparüzésiadó-előleg és innovációsjárulék-előleg fizetése, tehát az a negyedéves vagy havi kötelezettség, amely rájuk vonatkozik.

Ha már társasági adó, ott még egy pozitív változást szeretnék megemlíteni. Az látszik, hogy a fejlesztésiadó-kedvezménynek egyrészt az évek során... - ugye, most jelenleg a kis- és középvállalkozások 500 millió feletti beruházásokra vehetnek igénybe a gazdasági társaságok fejlesztésiadó-kedvezményt igen komoly bérköltség- és létszámfeltételek mellett, és ennek a kivezetése történik meg. Tehát abszolút megszűnik a létszám- és bérköltségfeltétel, és '20-tól egészen '22-ig a kisvállalkozásoknál gyakorlatilag megtizedelődik a beruházási értékhatár, hiszen 500 millióról 2022-re - a jelenlegi módosító javaslat szerint - már 50 milliós beruházásra is igénybe tudják venni ezt a fejlesztésiadó-kedvezményt.

Nagyon helyesen, én is úgy gondolom, hogy a kis- és középvállalkozásokat külön kell választani. Teljesen más, akár a szolgáltatási szektor, akár vállalatmértérből adódóan az a különbség, hogy eddig még egyben kezelték ezt az 500 millió forintot, és most a módosító javaslat alapján különbözően. Tehát a kisvállalkozásoknál egy kisebb beruházási összeghatár lesz meghatározva, mint a középvállalatoknál.

(11.20)

Nézem közben a jegyzeteimet; még pár dolgot szeretnék megemlíteni. Az egyik az ekhóval kapcsolatos, aminek a határa nem olyan régen, pár hónappal ezelőtt lett drasztikusan megemelve - ami ellen mi is tiltakoztunk - a labdarúgók esetében. Tudjuk, hogy hogyan megy ez az ekhoadózás, a költségvetésben jelentős bevételek csökkenhetnek, és több száz millió forintra emelte fel a kormányzat az ekho határát. S most beemeli a nemzetközi sportszövetség munkavállalóit és mindenkit, aki szeretne ebben az adózásban részt venni. Én nagyon szomorúan tapasztalom, hogy ugyan az ekhotörvény nemcsak a sportolóknak, hanem a színészeknek és egyéb más szakmacsoportoknak is biztosít lehetőséget, ahhoz nem nagyon nyúlnak hozzá. Én azt gondolom, hogy ahhoz is érdemes lenne, ha már a sportolókat ilyen mértékben támogatjuk, és ezzel ezeket az ekhózási kedvezményes terheket bevezetjük, akkor náluk is érdemes lenne ezt meggondolni.

Még mindig sport, ez viszont már a másik törvényben van. Az uniós jogharmonizációs kötelezettségek miatti 6349. számú törvényjavaslat a taóhoz nyúl hozzá. Még hozzá úgy, hogy a sportcélú ingatlan működési veszteségének a finanszírozása is látvány-csapatsport-támogatásból megvalósítható, a jelenleg hatályos szövegben ez 50 százalék, ezt emelik 80 százalékra. Belátták, hogy ugyan folyamatosan építik ezeket a stadionokat, a fenntartási problémák meg folyamatosan fennállnak, lásd Szombathely, ott tudjuk is, hogy mi fog történni, meg fog történni... (Dr. Lukács László György közbeszól.) Igen, a nézőszám is alacsony, ezenkívül túlméretezettek ezek a stadionok. Belátták önök is, hogy az önkormányzatokat nem lehet már ezzel tovább terhelni. Ezt a 80 százalékos működési veszteséget, igen, valóban jóvá kell hagyni

mindenféle szervezettel, hogy ezt így befogadja, és támogatói határozat legyen hozzá, de azért ez meglehetősen durva.

A másik része pedig az ugyanebben a paragrafusban történő változás, hogy támogatási időszakonként 300 millió forintról 600 millió forintra növelik ezt az összeget. Egészen elképesztő! Elnézést a kifejezésért, ez a meggondolatlan látványcsapatsport-támogatásnak az infrastrukturális beruházási része, hogy a működési költségekre most az adófizetők pénze - amelyet egyébként más dolgokra, sokkal fontosabb dolgokra is lehetne költeni - megint oda-vissza vándorol azokhoz a szervezetekhez, ami ellen mi kézzel-lábbal tiltakozunk, meglehetősen kevés sikerrel. Ezek a stadionok, ezek az infrastrukturális beruházások öt, tíz és húsz év múlva is ott fognak állni, és meglátják, előbb-utóbb - hiába változtatják a jogszabályokat úgy, hogy most már a működési veszteség 80 százalékáig is lehet majd látványcsapatsport-támogatást nyújtani - egyszerűen parlagon fognak heverni, és egyre nehezebb lesz ezeket fenntartani.

Tehát összességében az látszik ebből az adócsomagból, hogy valóban a korábban meghirdetett gazdaságvédelmi és családvédelmi akciótervre épül, azok változásai köszönnek vissza, nagy része támogatható, van benne olyan, amely pontosításra, módosításra szorul. Én bízom benne, hogy az elhangzottak alapján ezek a módosítások meg fognak történni, és ugyan a jogharmonizációs törvényjavaslatban van ez a taomódosítás, de tisztelettel kérem, hogy ezt ne tegyék meg, mert ez nem fog jóra vezetni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban. - Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hargitai János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Nem feladatom ellenzéki vezérszónokok megszólalását minősíteni, de udvariatlan lennék, ha nem térnék vissza legalább egy mondat erejéig Kőrösi Anita megszólalására. Amit itt hallottunk, az teljesen szokatlan ebben a műfajban, hogy egy ellenzéki képviselő jól láthatóan belülről beszél, tehát érti, hogy miről beszél; nem ez szokatlan, tehát nem így akarom minősíteni az ellenzéki képviselőket, hanem egyszerűen reálsan szól hozzá, és nem támadja azt értelmetlenül, amit fölösleges támadni, és megfogalmazott kritikai észrevételeket, ahol ő kritikát lát. Erre a tónusra, erre az ellenzéki megszólalásra mondom azt, hogy na, ehhez ebben a Házban nem nagyon voltunk hozzászokva. *(Taps a Jobbik és a kormánypárti képviselők soraiban.)* Az ellenzéki szónoknak szólt a taps, én csak elismertem azt, amit hallottam.

A képviselő asszony azt is mondta, hogy nem lepődött meg az adótörvényben foglaltak miatt, mert a

családvédelmi akcióterv és a gazdaságvédelmi akcióterv mint politikai dokumentumok megfogalmazásai tükröződnek vissza ebben az adótörvény-tervezetben. Én azzal egészítem ki ezt a gondolatot, hogy ez persze hogy nem meglepő, hisz a kormány tíz éve, azt mondom, következetes akkor, amikor gazdaságpolitikát vagy adópolitikát fogalmaz meg, és azokat törvénybe önti.

2010-ben, amikor átvettük az ország kormányzását, az nyilvánvaló volt számunkra, hogy azzal a gazdaságpolitikával és azon belül azzal az adópolitikával, amit az előző kormány folytatott, ami csődbe juttatta az országot - persze a hivatkozási alap mindig az, hogy gazdasági világválság volt, és ez nehéz helyzetbe hozta az országot, csak mi ehhez hozzátesszük, hogy mi vagyunk az az egyetlen ország vagy azon kevés országok egyike, akit elsodort ez a gazdasági válság, és ennek mégiscsak az akkori magyar gazdaságpolitika ágyazott meg -, tehát hogy azzal szakítanunk kellett, ez teljesen nyilvánvaló volt. Következésképpen képviseltük a kezdetekben és képviseljük most is azt, hogy a bért terhelő adókat csökkentettük, mára egy olyan személyijövedelemadó-rendszerünk van, ami az Európai Unió szintjén is versenyképes, talán a harmadik legkedvezőbb személyijövedelemadó-kulcsot alkalmazzuk az Európai Unióban. A társasági adóban a legversenyképesebbekké váltunk. Az áfa tekintetében mindig megkapjuk kritikaként azt, hogy van egy nagyon magas áfakulcsunk, 27 százalék. Ez így is van, én azonban hozzáteszem mindig azt - és itt az Állami Számvevőszék anyagára hivatkozom -, hogy 2020-ban az áfa átlagos adóterhelése 21,3 százalék, és ez 0,2 százalékkal kevesebb, mint 2019-ben. Tehát következetesen tartjuk azt a gondolkodást, hogy a bérjellegű adók csökkentése, és inkább a fogyasztást terheljük meg.

Fontosnak gondolom ebben az időhorizontban azt, hogy képesek voltunk egy következetes gazdaságpolitika végrehajtása kapcsán, hogy hat évre meg tudtunk állapodni munkavállalók szervezeteivel a bérek növeléséről, és ennek megfelelően a munkáltatók segítségével, hogy ezeket a nagyobb béreket, minimálbéreket, szakmunkás-minimálbért és minden mást fizetni tudjanak, ennek megfelelően, ha ez bekövetkezik - és ez be is következett -, az állam a terheiket is csökkenti.

Következésképpen a kormány gondolkodása abban is, hogy az adók csökkentése mellett az adókat egyszerűsíti, átláthatóbbá teszi. Erről a két területről akarok részletesebben beszélni. Kezdem talán az adóegyszerűsítés logikájával és gondolkodásával. Azért is vagyok könnyű helyzetben, mert a most itt a parlamentben lévő államtitkár úr, Izer Norbert nemrég - a Magyar Nemzetben vagy hol jelent meg egy cikk - tökéletesen bemutatta ezt a gondolkodást, és nem tehetem meg, hogy ezt ne ismertessem önökkel.

Az államtitkár úr arról beszél, hogy 2018 végén még 60 közteher terhelte az érintetteket, és ezt egy ciklus alatt egyharmadával csökkenteni akarjuk. Megemlíti azt, hogy már kivezetésre került a magánszemélyek

egyes jövedelmeit terhelő 75 százalékos különadó, megszűnt a hitelintézeti különadó, a kulturális adó, a baleseti adó a biztosítási adóba olvadt bele, az egészségügyi hozzájárulás pedig a szociális hozzájárulási adóba került be.

(11.30)

2020-ban - és ez már ehhez a törvénytervezethez vezet, amit most tárgyalunk - négy adóval fogunk csökkenni. A nyugdíj járulék, ami 10 százalékos, a természetbeni egészségügyi járulék, ami 4 százalékos, a pénzügyi egészségügyi járulék, ami 3 százalékos, és a munkaerőpiaci járulék, ami 1,5 százalékos, egy adóterherbe olvad össze. Tehát ez egy nagyon jelentős egyszerűsítés; nem négy számlára kell a vállalkozásoknak utalniuk, hanem egy számlára, és ez jelentős könnyebbség nyilvánvalóan egy vállalkozásnak.

A negyedik pedig, amit az államtitkár úr megemlít, és a törvényben nyilvánvalóan vissza is köszön, az egyszerűsített vállalkozói adónak, az evának a kivétele. Indokként ő azt hozza fel, és itt adatokat közöl az interjújában, hogy 2006-ban még 99 ezer adózó nyúlt az evához vagy alkalmazta az evát, azóta ez a szám 19 ezerre lecsökkent. Látszik az, hogy ez az adó versenyképtelenné vált; attól vált versenyképtelenné, hogy a kormány időközben kedvezőbb adózási feltételeket kínált fel a vállalkozóknak. Az evából kikerülő választhatják a kisadózók vállalkozói tételes adóját, a katót, vagy a kisvállalati adót, a kivát, ráadásul itt a szabályozás olyan, hogy ehhez bármikor csatlakozni lehet, bejelentés alapján már a következő hónapoktól ezekben az adónemekben adózhatnak a vállalkozók.

Az egyszerűsítés kapcsán, amit mi, magánszemélyek már 2017 óta ismerünk és élvezhetünk is, az adóhivatal '17 óta elkészíti a személyijövedelemadó-bevallásunkat, egyre többen élnek ezzel, nyilvánvalóan ez nagy könnyebbség a magánszemélyeknek, az adózóknak. Cégek esetében is ugyanez a törekvés, 2021-től a legtöbb céges adóbevallást is az adóhivatal fogja elkészíteni. Ez a gyakorlat már a jövedéki adók bevallása tervezeteinek előkészítésével havonta meg is indult, és a cégek ezzel már találkozhatnak. Tehát ezek azok a mozgások, amelyek az adórendszerben az átláthatóbb adópolitikát jelentik, az egyszerűsítéseket jelentik, a kevesebb adót jelentik, ami a cégek számára és minden adózó számára nyilvánvalóan könnyebbséget jelent.

A most benyújtott adótervezetben az egyszerűsítések mellett képviseljük, mint ahogy már említettem, következetesen azt a gondolkodást is, hogy csökkentjük az adókat. Nyilvánvalóan ezt azért tudjuk megtenni, mert az a gazdaságpolitika, amit a kormány már jó ideje folytat, vitathatatlanul eredményes. Tálal államtitkár úr az expozéjában utalt az első negyedév növekedési számaira, 5,3 százalékkal növekedett a gazdaság. Ha ezt a nagyon szép számot nem is

tudjuk fenntartani egy olyan európai vagy világgazdasági környezetben, amiben a növekedés csökkenésével kell kalkulálnunk, de nyilvánvalóan azokat az eredményeket, amiket a magyar gazdaságpolitika produkált, őrizni akarjuk; ezt fogalmazta meg a gazdasági akcióterv, és ennek az akciótervnek az intézkedései adócsökkentések formájában itt vannak ebben a törvénytervezetben. A legfontosabbakat hadd említsem meg, és egyben rögzítve azokat a számokat is, amennyi kiesést jelent majd ez az adócsökkentés a kormánynak, illetve a költségvetésnek, de ami a költségvetésnek kiesés, az az adózóknak bevételi többlet, mert nem az állam felé fizetik, hanem gazdálkodnak ezekkel az összegekkel.

Már szóba került, én is megemlítem a kiva adókulcsának 13-ról 12 százalékra csökkentését, ami 5 milliárd forint költségvetési kiadást jelent. Az eva eltörléséről már beszéltem. A fejlesztési adó-kedvezmények értékhatárának csökkentése hároméves lépcsőben. 2020-ban ez a költségvetésnek mínusz 1,5 milliárdot jelent, '22-ben mínusz 6 milliárdot és '23-ban mínusz 10 milliárdot. A kereskedelmi szálláshelyek áfakulcsának csökkentéséről beszéltek a képviselőtársaim és az államtitkár úr is - egy kedvezményes 5 százalékos kulcsba történik az átsorolás. Ugyan a 4 százalékos turizmusfejlesztési hozzájárulás kiterjesztésre kerül, de a kettőnek az együttes tétele még így is 22-24 milliárd költségvetési kiesést jelent az államkasszájának. A reklámadó kulcsát átmenetileg nulla százalékra soroljuk be, ez mínusz 17,2 milliárd forint kiesést jelent.

A legörvendetesebb változtatás a családpolitikai akciótervünk, az emberekkel való konzultálásunk eredményeként. A négy gyermeket nevelő édesanyák kedvezménye - ők életük végéig személyijövedelemadó-mentesek lesznek - 22 milliárd forint kiesést jelent. A Jobbik vezérszónoka is szóba hozta, tegnap is szóba került: persze, hogy jobb lenne ezt a háromgyermekesek esetében is megtenni, ezt a költségvetés egyelőre nem tudta felvállalni, de azt gondolom, hogy így is nagy eredmény, hogy erre a magyar gazdaságpolitika már képes, és valószínűleg hosszú távon is erre mi építeni fogunk. Tehát az, amit Kőrösi képviselő asszony szóba hozott, nem egy elvetendő gondolat, most egyelőre itt tartunk, és erre voltunk képesek.

1 milliárd forint többletbevételt - hogy egy ilyen tételt is mondjak - jelent majd a költségvetésnek az, hogy a létrehozandó vagy létrejövő vagyongazdálkodó magánalapítványok is nyilvánvalóan adózni fognak, itt egy valamelyes költségvetési bevétel is származik. A pénzügyi tranzakciós adó, amit válságszituációban, a szocialista kormányzás örökségeként vezetünk be, amikor adóbevételeket kellett produkálnunk (*Mesterházy Attila közbeszól.*), unortodox módon, eredményesen is működött, itt csökkentés várható. 20 ezer forintig a csekken való befizetés illetékmentes lesz, és bevezetünk egy 6 ezer forintos maximumot is, ez 5 milliárd forint kiesést jelent a költségvetésnek.

Ezek voltak talán a legizgalmasabb tételek. Újra mondom, hogy ami kiesés a költségvetésnek, az megtakarítás a magánszemélyeknek és a vállalkozásoknak.

E miatt a következetes gazdaságpolitika miatt mondhatja azt az Állami Számvevőszék, és itt most az Állami Számvevőszék anyagaiból idézek, hogy az adócsökkentések és egyszerűsítések mellett is - tehát csökkentések és egyszerűsítések mellett is - vagy talán éppen ezért nőnek az adóbevételek a 2020-as költségvetésben, méghozzá 1366 milliárd forinttal. Tehát ez egy 13,7 százalékos növekedés. A növekedésből a gazdálkodó szervezetek 17,1 százalékkal többet fognak teljesíteni, a fogyasztáshoz kapcsolódó adók bevétel-növekedése 14 százalék, és a lakosság befizetésének növekedése összességében 11 százalék. Tehát úgy tudunk költségvetési többletbevételt produkálni, hogy csökkentjük az adókat.

Pár évvel ezelőtt, amikor a kormány erre a gondolkodásra ráállt, a gazdasági szakértők jelezték minden irányból, hogy ez mennyire lehetetlen; az Orbán-kormány gazdaságpolitikája évek óta igazolja, hogy ez lehetséges. Ugyanis a megfizethető mértékű adót nem fogják elcsalni a vállalkozók, ezáltal is nő a gazdaság teljesítménye, és a növekvő, az egyre nagyobb éves GDP nyilvánvalóan többletadó-bevételeket is generál a költségvetésnek.

Tehát én azt gondolom, hogy ez a következetesség, ez a gondolkodás, ami hosszú évek óta kíséri a kormány gondolkodását, ebben az adópolitikai törvénytervezetben is tetten érhető, ezt kívántam én itt röviden bemutatni adócsökkentések és egyszerűsítések formájában. Báttran ajánlom a képviselőtársaimnak, kormányoldalon ezt tennem se kell, mert ez természetes, de ellenzéki oldalon is ajánlom azt a gondolkodást, amit, Kőrösi Anitától itt hallhatták, fontoljanak meg, hogy mik az adótörvénynek (*Mesterházy Attila közbeszól.*) azok a mozzanatai, amelyeket önök is támogatni tudnak.

Nyilvánvalóan tudom, hogy a végszavazás során nemet fognak nyomni, ez a parlamenti matematikából (*Közbeszólások az ellenzék soraiból, többek között Mesterházy Attila: Nem biztos! Ilyen jó beszédek után átgondoljuk!*) következik. Mesterházy Attila itt a közbevetésével ezt meg is erősíti (*Mesterházy Attila: Abszolút!*), ezt mi értjük, de azt is értékeljük, ha reális elemzéseket is hallunk önöktől. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

(11.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Tóth Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TÓTH CSABA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány által a 2020. évre

benyújtott adócsomagot sem a szakértők, sem a piac nem tartja olyan jelentősnek, mint ahogy azt Varga pénzügyminiszter úr a gazdaságvédelmi akcióterv bemutatásakor előadta.

A nagyarányú adócsökkentésként hirdetett adócsomag valójában alig csökkent adót. A szociális hozzájárulási adó 2 százalékpontos csökkentése elviszi a kiengedés szinte egészét, ezt a munkáltatók és különösen a multik tudják kihasználni, míg a munkavállalók 99 százalékának terhei semmit nem mérséklődnek. Viszont a helyes lépések között szerepel a kisvállalati adó kismértékű módosítása, 13-ról 12 százalékra. Az idei évben a költségvetés 50 milliárd forint bevételt vár ebből az adóból, így annak 1 százalékpontos mérséklése néhány milliárd forint kiengedést jelent csupán.

A négygyermekes anyák szja-mentessége nagyjából 50 ezer fős kört érint. A nyilvánvalóan támogatható lépéssel csak az a probléma, hogy a háromgyermekes anyák ezt a mentességet az előzetes ígéretek, sőt a nemzeti konzultációra adott válaszok eredménye szerinti egyértelmű támogatás ellenére sem kapják meg. Ennek okával adós maradt a kormányzat.

A szálláshely-szolgáltatások, vagyis a szállodák áfacsökkentése ugyan jelentősnek tűnik első látásra, azonban ezzel egy időben erre a szektorra is bevezetik a turizmusfejlesztési hozzájárulás 4 százalékos terhét. Így valójában az áfakulcs 9 százalékra módosul a hangoztatott 5 százalék helyett. Bár a kormány azt várja, hogy az adócsökkentést a piaci verseny miatt a szállodák majd átadják a vendégeknek, ez azonban korántsem tűnik valószínűnek. Éppen elég, ha a vendéglátás áfacsökkentésére gondolunk. Ott a teljes adócsökkentést lenyelte a szektor, de még az árak emelkedését sem sikerült ezzel megelőzni. Csak remélni lehet, hogy a szállodák, ha nem is csökkentik az árakat, legalább a bérek emelésére fogják fordítani az így megtakarított összeget.

Igazán érdekes lépés a reklámadó kulcsának nulla százalékra csökkentése. Mint azt jól tudjuk, ez volt az az adó, amit a kormány nyíltan és célzottan a médiapiac átrendezése céljából vezetett be. Így nem véletlen, hogy az első évben egyetlen adózó fizette be az összes bevétel 80 százalékát. Az Európai Bizottság ennek a tehernek már több alkalommal is megálljt parancsolt. Minderre való tekintettel frakciónk támogatja ennek a piactorzító adónak a felfüggesztését.

Az adócsökkentések mellett azonban láthatunk néhány adóemelést is. Az egészségügyi szolgáltatási járulék havi és napi összege is emelkedni fog jövőre. Ami valószínűleg sokakat érint, az a dohánytermékek jövedéki adójának jelentős emelkedése. Az idei növeléssel egy doboz cigaretta ára már az 1500 forintot is meghaladta. A kormány tervei szerint a következő években fokozatosan tovább drágul, szép lassan közelve a 2000 forintos dobozárhoz. Bár a dohányzás visszaszorítása ugyan támogatható irány, azonban helyes lenne, ha nem csupán adóemelésekkel próbálnának a fogyasztásnak gátat szabni, mert ebben a formában csupán büntetőadóként jelentkezik.

Összefoglalva, az MSZP képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat adócsökkentést jelentő lépéseit, a reklámadó alkalmazásának felfüggesztését, a kisvállalkozások adójának mérséklését. Emellett ugyanakkor helyes lett volna, ha a munkáltatók mellett a munkavállalók terhei is csökkennének, mert így 2020-ban is a magyar dolgozók maradnak az Európai Unióban az egyik leginkább adózott csoport. Köszönöm a figyelmüket.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Én Hargitai képviselő úr felkérésének nem tudok eleget tenni a tekintetben... Számíthat a következetes magatartásra a tekintetben, hogy bírálni szeretném - azt gondolom, az ellenzék részben lehetőségének, részben pedig feladatának megfelelően - az önök által benyújtott törvénytervezeteket. Már csak azért is, mert éppen az önök közreműködésének eredménye az, hogy egy olyan természetes dolgot, mint hogy a Költségvetési bizottság, amely a költségvetési törvényt tárgyalja, a bevételi oldalt, mint az adóbevételek és az adómódosítások tekintetében fontos törvényt, részben sem a kormány, sem a házelnök, sem pedig a kormánypárti többség nem akarta, hogy megtárgyalja.

Én azt hiszem, hogy akkor olyan gyakorlat kezd kialakulni az önök részéről, hogy ha a bizottságban ez nem kerülhet szóba, akkor ne csodálkozzon azon, hogy az ezzel kapcsolatos kifogásokat, amelyek alapját képezhetnék annak, hogy akár módosító indítványokat fogadjanak be, így ezeket nem tudják megelőzni.

Így azt sem tudják megelőzni, hogy azt a nyilvánvaló körülményt, amivel önök a 80 ezer forintos nyugdíjasoktól 27 százalékos adóval el is veszik rögtön a harmadát annak, amit önök ilyen értelemben számítanak, és ennek ellenpontjaként önök most azt javasolják, hogy legyen még olcsóbb, még jobb a 9 százalékos társasági adó, legyen még kevesebb, amit nekik fizetni kell. Hát, ez az, ami szerintem nem elfogadható.

Az önök koncepciója semmit nem változott az elmúlt évek alatt. Igen, ahogy hallottuk a Gazdasági bizottság elnökétől, önök a fogyasztást akarják megadóztatni, és a fogyasztás leginkább a szegényeket sújtja, azokat az embereket, ahogy mondtam, a 80 ezer forintból vagy annyiból sem megélő nyugdíjasokat. Ők vannak igazából hátrányban. Ez az első és általános tétel, és minden, ami ehhez képest az önök rendszerében megjelenik csökkentésként, az legyen az önök problémája, hogy az mire elég. Érdemi módosítást nem hajtanak végre, így nincs is, azt gondolom, mit támogatni e tekintetben ezen a törvényen.

Ráadásul, ha most a költségvetési törvényre egy pillanatig még kimutathatók, teljes bizonytalanságban tartanak mindenkit, hiszen az egyébként jelentősen növekvő... - miközben önök itt, Mesterházy képviselő úr majd biztos elmondja, hogy micsoda tökéletességről tesznek itt megint tanúbizonyságot, különösen a Gazdasági bizottság részéről, a szóhasználatában is benne volt ez, hogy minden tuti és minden jó, minden csökkenni fog és mindenkinek jobb lesz -, ehhez képest több száz milliárd forinttal magasabb adóbevételekre számítanak önök. Tavaly 18 751 milliárd forint volt, az idén 19 580 milliárd forint, jövőre pedig 21 425 milliárd forint adóbevételekre számítanak, na, azoktól az emberektől, akiket az előbb emlegettem.

Megnézhetjük persze, hogy mi történik a vállalkozói szférában, megnézhetjük, hogy mi történik a lakossági szférában, de egyértelmű, hogy egyébként megarcólják őket, és ennek legnagyobb eszköze az általános forgalmi adó, ami Európában a legmagasabb. *(Németh Szilárd István: Jaj, de hülyeségeket beszélsz!)* Hiába hivatkoznak egyébként arra, hogy ennek mennyi az átlaga. Igen, a leggazdagabb országokban annál magasabb, de Magyarország nem a leggazdagabb országok közé tartozik. Ezért, amikor a gyermekneveléshez szükséges termékek árát is abban a kategóriában tartják, akkor az emberek mikor abba a helyzetbe kerülnek, hogy igen, babakocsit kell vásárolni, akkor megnézik azt is, hogy hol fogják megvenni, de nem Magyarországon, mert egy picit arrébb kell menni, és ott jóval olcsóbb ennek a terméknek az ára.

Szóval, én úgy gondolom, hogy az ilyen módon megnövelt bevételek ellentétben vannak azzal, amit önök állítanak. Ettől persze még lehet és szoktak is rózsaszín felhőket eregetni, meg mutogatni, hogy az milyen szép. Aztán persze bizonyára erre a többletbevételekre szükség is van, mert ugyan miből fizetnék ki az európai uniós forrásfelhasználásból származó büntetéseket, amit az állami költségvetésből kell megfinanszírozni. Lásd: Elios-ügy, és még sorolhatnánk a lezáratlan ügyeket, merthogy igazából erre kell az adóbevételek, merthogy az egészségügyben alig növekvő módon az oktatásban meg csökkenő módon akarnak költeni.

(11.50)

Szóval, ez a koncepció, amelyet önök képviselnek, ebből a szempontból is nyugodtan mondhatjuk, hogy nem elfogadható, és éppen ezért ne is számítsunk részletkérdésekben támogatásra, még akkor sem, ha a legkiválóbb sportolókat hozzák ide, és értem, hogy őket kell kedvezményezni, és ők ennek megfelelően majd örülni is fognak ennek.

Amit még nagyon hiányolok ebből a betérjesztésből, hogy azoknak a versenyképességi programoknak, amelyeket önök előállítottak az elmúlt időszakban, inkább úgy mondanám, hogy a Magyar Nemzeti Bank és a Pénzügyminisztérium is csinált egyet, annak következményeit... - az most kérdés, hogy mi van éppen

érvényben és melyiket kellene figyelembe venni, másodsorban pedig, hogy az abból származó következmények hogyan jelennek itt meg. Ezt is érdemes lenne nyomon követni.

Az utolsó gondolat körben pedig én is arra az ellentmondásra szeretném föl hívni a figyelmet, hogy ha már egyszer annyit emlegetik, és bizonyára örvedetes lesz, ha a turizmus - és maradjunk az előbbi gondolatnál - versenyképességét növelni akarják, növelni fogják, remélem, az áfa csökkentésével, ugyanakkor pedig be is vezetnek egy másik adót, amivel gyakorlatilag nem 5 százalékos, csak ezt elfelejtik mondani, mivel itt mindenki hivatkozott az 5 százalékra való csökkentésre, csak azt elfelejtette mondani, hogy hozzátesznek egy 4 százalékos turisztikai fejlesztési hozzájárulást, amelyet egyébként nekik megfizetni kell.

Szóval, összességében a jogharmonizációt támogató gondolatok mellé javasolt rózsaszín felhőket kevésbé tudom tolerálni. Mivel érdemi változás abban a koncepcióban nincs, hogy inkább azokat a keveseket támogatja ez az adótörvény, akik az önök számára a legkedvesebbek, viszont azt a sok embert, akiket meg leginkább érinthet, ők maguk csekély lehetőségeik nyomán ez ellen most nem tudnak tiltakozni azon kívül, hogy én elmondom érdekükben azt, hogy a 80 ezer forintos nyugdíj 27 százalékos adómegcsapolásával járó eljárás helytelen. Ezt önök tovább folytatják, remélem, egyszer nemcsak azzal büntetik önöket, hogy itt végig kell hallgatni engem, hanem azzal is, hogy egyébként a szavazataikat megvonják önöktől, folytatva a 2019. évi jó hagyományokat. *(Dr. Hargitai János: Igaz, csak 53 százalék volt.)*

Bízom ebben, és akkor önök is rádöbbenhetnek arra, hogy itt az ideje annak, hogy változtassanak, leginkább az emberek érdekében. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Csárdi Antal képviselő úr. Nyugodtan tegye föl a mikrofont, majd annak megfelelően igazítatom az időt. Igen, kérem, akkor most innentől indul a képviselő úr felszólalása. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az adótörvényekről szóló törvény kapcsán beszélünk kell az ország jövőjéről. A költségvetés kijelöli a nagy irányokat, és ez természetes, mégis sokatmondó, hogy amire külön figyelmet fordítunk évről évre, azok elsősorban az adótörvények. Ez rögzíti, hogy mindennek az alfája és ómegája a gazdaság, kitől mennyit veszünk el, kinek mennyit adunk, mit ösztönzünk és mit próbálunk gátolni.

Azt gondolom, hogy itt az ellenzéknek a sokéves tapasztalata alapján kevés beleszólása lesz ezeknek az irányoknak a meghatározásába. Azt gondolom, hogy ez sajnálatos. Úgyhogy nem is nagyon tehetünk mást,

mint hogy kármentésként elmondjuk az adótörvényen keresztül is bemutatva, hogy mi, zöldek milyen társadalmi, gazdasági környezetet tartanánk kívánatosnak. Röviden és tömören: igazságos, fenntartható, emberközpontú, zöld és innovatív gazdaságot szeretnénk. A 2010 utáni adórendszer a szélsőségesen igazságtalan társadalom felé lökte Magyarországot, ennek minden következményével együtt. Elhiszem, hogy a számok nagyon jól mutatnak, csak azt gondolom, hogy a statisztikákban olyan mérhetetlenül nagy a játszótér, hogy nem vagy csak nagyon ritkán mutat meg bármilyen apró kis szeletet is a valóságból.

Azt gondolom, hogy az egykulcsos adó, kiegészülve a minden szinten a multikat támogató kormányzati politikával a gazdag kevesek és a milliányi szegény magyar társadalmát teremtette meg. Ma egy multinacionális cégnek évről évre könnyebb, míg egy hazai kkv-nak évről évre nehezebb. A leggazdagabb felső középosztály egyre több segítséget kap, míg a társadalom maradéka, ez a 80-90 százalék csak abban reménykedhet, hogy jövőre talán nem lesz még nehezebb. Vannak olyan társadalmi csoportok, amelyek évek vagy akár évtizedek óta várják, hogy az állam végre segítsen nekik boldogulni, de minden évben csalódniuk kell. A családi pótlék elvesztette értékének jelentős részét, az egyszülős családok sorsa az elszegényedés, a minimál nyugdíj évek óta változatlan, a köztisztviselők javadalmazása szintén elmarad attól a munkától, amit elvégeznek, pedig azt gondolom, hogy ha valahol, az Országgyűlésben, ebben a Házban a köztisztviselők munkáját illene megbecsülni; nem mintha ez kisebbitené azt a felelősséget, amit érzünk az idős hozzátartozóink iránt vagy a költségvetés többi vesztese iránt. Nem csoda az, hogy több százernyi magyar keresi a boldogulását külföldön, ez a súlyos igazságtalanság jövőre sem lesz jobb.

Kedves Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy nem kell olyan borzalmasan nagy munkát elvégezni, ha kimennek az utcára, a saját választókerületükben akár, akkor kizárt dolog, hogy ne lássák, hogy egy olyan társadalmi szakadék alakult ki ebben az országban évek, évtizedek alatt, ami igenis az elvándorlást segíti, és önök ahelyett, hogy ezt a társadalmi szakadékot megpróbálnák áthidalni, a gazdasági különbségeket csökkenteni, ahogy a mostani költségvetés is mutatja, ezeknek a további növelésében érdekeltek.

Különösen fájó, hogy a magyar kormányt mennyire nem érdekli a világszerte zajló zöldfordulat, ami néhány éve még választás kérdése volt, viszont néhány év múlva kényszer lesz. A klímaváltozás negatív hatásait már a bőrünkön érezzük, a kormány gazdaságpolitikája, adórendszere viszont ahelyett, hogy kezelné, még inkább súlyosbítja a helyzetet. Erre mondtuk mi azt, hogy a jövő felélésének a költségvetéséről beszélünk, és engedjék meg, hogy néhány mondatban ezt ki is fejtssem.

A pazarló fogyasztás, a szennyezés, a környezetkárosítás megadóztatása, az alkalmazkodást segítő beruházások támogatása helyett a magyar kormány a szennyező nagyvállalatokat és a szennyező ipari

beruházásokat támogatja itthon, és ezeket védi a nemzetközi szinten is. Pedig a zöldgazdaság óriási lehetőség lehetne hazánk számára. Válságálló, a jövőbe fektető vállalkozások, azt gondolom, nagyban segíthetnék ezt a nemzetet, de önök az elavult, hetvenes években kialakult vállalatokat támogatják, és azt gondolom, hogy ez egy súlyos probléma.

A kormány adópolitikája nem tükrözi a megoldandó feladatokat, a problémákra nem ad választ, és az önök adópolitikájának központi eleme, hogy a gazdagoknak kedvez, legyenek azok akár magánszemélyek, akár nagyvállalatok, multik, mindezt abban a világban, ahol a föld fogyó erőforrásainak kizsákmányolásáért és a klímaváltozást kiváltó rombolásáért elsősorban a multinacionális cégek a felelősek, és ez rossz irány. Ennek ellenére a kormány továbbmegy azon az önsorsrontó úton, ami a tőkeadók csökkentését jelenti. Ez egy lefelé tartó verseny, amit egy nemzetállam nem nyerhet meg, mert a multik egymással versenyeztetik ezeket az országokat, és ezeknek a multiknak a hozzájárulása a közöshöz, a közszolgáltatások fenntartásához egyre kisebb arányú, amit az embereknek kell majd pótolniuk a munkajövedelem adóin, illetve Magyarországon különösen az áfán keresztül.

(12.00)

Ma egy multi 9 százalékot adózik a jövedelméből, egy egyszerű munkavállalónak a bérét még jövőre is 45 százalék elvonás terheli. Ez egy ötszörös különbség. Égbekiáltó! Tehát önök azt próbálják képviselni ebben a költségvetésben, hogy a nagy cégek kisebb részben vegyenek részt a közfeladatoknak a finanszírozásában, még mindig inkább az adófizető, dolgozó emberek vállát nyomja ezeknek a közterheknek a finanszírozása.

Ezzel szemben az LMP azt vallja, hogy a munka terheit progresszíven csökkenteni kell, amit a nagyobb tőkeadó és a környezethasználat, a pazarló fogyasztás megadóztatása kompenzálna. Így lenne sokkal igazságosabb a teherelosztás Magyarországon.

A jelen adótörvények kapcsán, azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat számos pontja tükrözi ezt a rossz utat, amit önök választottak: a multik és a gazdagok terhein könnyíteni próbálnak, és azt gondolom, hogy ezzel szemben a dolgozó emberek terhein kellene, mert van mit könnyíteni. A kisvállalkozások - amelyek garantáltan itt maradnak egy válság esetén is - helyzetén kéne lényeges könnyítést eszközölni. Azt gondolom, hogy nagyon szép, hogyha 2-3 százalékkal csökkentenek különböző mikroadókat, és nagyon jól hangzik, szükséges is, és kisvállalkozóként én ezt mondhatom, hogy összevonásra kerülnek az adók, de ettől azért ne várjunk csodákat.

Amíg ez a kormány azt képviseli, hogy gyakorlatilag a multik alig vesznek részt a közfeladatok finanszírozásában, amíg Európában adóparadicsomként tartják nyilván hazánkat, addig ne gondoljuk azt, hogy az önök adórendszere igazságos.

Igen, azt gondolom, hogy a multik érdekét szolgálja az a változtatás, hogy fejlesztési adókedvezményeket illetően 2020. január 1-jétől kezdődően a bejelentett beruházások vonatkozásában megszűnnek a létszám- és bérköltségfeltételek, így most már a közpénzért még munkahelyet sem kell teremteni, már nem elvárás semmi, csak kiszolgáljuk a multinacionális cégeket. Azt gondolom, hogy ez megint csak egy beszédes eleme az önök költségvetésének, és azt gondolom, hogy megint csak egy hibás irány.

Jellemző módosítás a sportszervezetek munkavállalóinak adókedvezménye is. A korábbi arcpirító változtatás után, ami a sok száz milliós jövedelmű sportolók adóit csökkentette, most már a sportot csak közelről szolgáló emberek jövedelmét is növeli, feltevé, hogyha elég magas a fizetésük.

Nagyon szeretném kérdezni az államtitkár urat vagy bárkit, aki erre tud válaszolni: ugyan miért kell nekik kisebb mértékben részt vállalniuk a közteherviselésből, a „köz”-teherviselésből? Miért gondoljuk azt, hogy ők kedvezményezettebbek kell hogy legyenek, mint mondjuk, egy szakmunkás bármelyik gyárban?

A multik támogatása mellett az adóváltozások nyilvánvaló nyertese a fideszes holdudvar, ez látszik a szálláshelyáfa-csökkentésből is. Bár a kormány felismerte a világrekordmagas áfa differenciált csökkentésének szükségességét, viszont nem sikerült helyes irányban vagy helyes módon megvalósítania azt. Mert mi is történik? Azok után, szigorúan azok után, hogy a Fideszhez közel álló gazdasági társaságok, befektetők elfoglalták a magyar turizmus 90 százalékát, azok után önök csökkentik a szálláshely áfáját. Ami mit is jelent? Azt jelenti, hogy... *(Németh Szilárd István: Olcsóbban nyaralnak az emberek! - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Nem, nem! *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*

Allamtitkár Úr! A helyzet az, hogy nem ez történik. De én azt gondolom, hogy tehetünk egy kísérletet, én nyitott vagyok rá. A helyzet az, most volt hosszú hétvége, nézzük meg, hogy a három nap, két éjszakás hosszú hétvégéért mennyit fizettünk 2019 nyár elején, és nézzük meg, hogy 2020 nyár elején, amikor 18 helyett 5 százalékos áfa sújtja majd, illetve akkor már nem sújtja, tehát 18 helyett 5 százalékos áfa terheli majd ugyanazt a költséget, vajon kevesebbet fog-e fizetni bárki a hosszú hétvégéért. Merek fogadni, merek fogadni, államtitkár úr, hogy nem fognak csökkenni ezek a díjak.

Ellenben, és ha már itt tartunk, nem jelenik meg az önök adópolitikájában az alapvető élelmiszereknek az áfacsökkenése. Az élelmiszereknek az a szegmense, amihez mindenki, a legszegényebbtől a leggazdagabbig olcsón kellene hogy hozzájusson. *(Bánki Erik: Tej, hús, tojás! - Az elnök csenget.)* Óóó, igen... És ön szerint tehát az alapvető élelmiszereknek nem része a zöldség, a gyümölcs, a babkávé?

Kérem tisztelettel, amit önök mondanak és bekiabálnak, nekem megy ez a műfaj, úgyhogy engem nem zavar. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból.)*

Bocsánat, ne vigyük el ebbe az irányba! Tehát amit önök bekiabálnak, az fals, hamis és félrevezető, ilyen egyszerű a dolog. Mert az alapvető élelmiszerek egy viszonylag széles termékkör, az egészséges táplálkozáshoz való jogainkat és igényünket kielégítő termékkör. Ellenben a szálláshelyek áfájának a majd lenyúlt áfacsökkentése nem fog megjelenni ebben a körben.

Azt gondolom, hogy általánosságban és összességében három dolgot tudok elmondani, illetve gyakorlatilag egy dolgot, hogy az önök adórendszerének, ahogy azt az önök kormányzása alatt folyamatosan megszokhattuk, továbbra is vesztesei az átlagbért vagy az alatt keresők. Ebbe a rétegbe tartozik a dolgozó magyar emberek 70 százaléka, ők az egykulcsos adó károsultjai, ők azok, akiket a világbajnok áfa sújt, és ők azok, akik sokszor nem tudnak megélni a havi jövedelmükből, pedig hétvégén, három műszakban dolgoznak adott esetben.

De ugyanúgy vesztesei a hazai kisvállalkozások, mert hisz az adóhivatal egészen extrém kegyetlenséggel csap le minden apró hibára - hiába legyintget képviselőtársam. Azt gondolom, hogy ha a multikkal csak fele ilyen szigorú lenne a magyar adóhatóság, akkor nem itt tartanánk. És az Orbán-rendszer áldozata... *(Boldog István: Az LMP!)*

ELNÖK: Képviselőtársunk!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Tehát az Orbán-rendszer áldozata gyakorlatilag az egész természet, a minket körülvevő környezet és a fenntartható energia- és erőforrás-gazdálkodás.

Gyakorlatilag azt tapasztaljuk, hogy a napelemekre adót vetnek ki, míg az akkumulátorokat alig terhelik adókkal. Sem az alacsony termékdíjak nem szolgálják az érdekeinket, és azt gondolom, hogy a nem létező szén-dioxid-adó is egészen súlyos hiányossága az önök adórendszerének. Azt gondolom, hogy az önök adórendszere a jövő feléléséről szól, és mint illet, azt gondolom, hogy nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Burány Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BURÁNY SÁNDOR, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy az elején reagáljak néhány hozzászólásra, annál is inkább, mert úgy látszik, hogy a kormánypártok kedvenc sportja az, hogy újra és újra átírják a történelmet. Azt hittem, hogy ez csak a Parlament falain kívül van így, de most megtapasztalhattuk, hogy ez a Parlament falain belül, az ülésteremben is így van, hiszen egészen másképp emlékeznek kormányzásuk kezdeti szakaszára a kormánypárti képviselők a hozzászólásokból kitetszően, mint ahogy ez valójában volt.

Hogyha figyelmesen hallgattuk őket, és elhinnénk azt, amit mondanak, akkor azt hihetnénk, hogy 2010 után itt brutális adócsökkentésekbe kezdett a kormány, soha nem látott fellendülés jött a gazdaságban, és soha nem látott mértékben csökkentették az adónemek számát is. Csakhogy ennek pont a fordítottja volt igaz.

(12.10)

Csak a történelmi hűség kedvéért: 2010 után önök nem adót csökkentettek, hanem adót emeltek, elsősorban az alacsony jövedelműek adóját emelték rögtön, első intézkedésükkel. Olyan személyijövedelemadó-rendszert vezettek be, amely bevezetésekor az adófizetők, a munkavállalók 80 százalékának nem jelentett érdemi adócsökkentést, sőt nagy részüknek ez érdemi adóemelés jelentett. Hogy ez mennyire így volt, az bizonyítja, hogy akkoriban a Fidesz egyik kedvenc sportja volt, hogy bérkommandót hozzon létre annak a Rogán Antalnak a vezetésével, aki akkor még nem volt érdekelt a kötvénybizniszben, hiszen pontosan látták ők is, hogy csak a munkaadókra kényszerített béremeléssel lehet súlyozni azt az adónövekedést, amelyet egyébként az önök képviselői itt az ülésteremben megszavaztak. És azt hihetnék, hogy csökkentették az adónemek fajtáit, hát, tévednek, hiszen 2010 után egy rakás új adónemet vezettek be, minden korábbihoz képest több adófélét kellett a magyar adófizetőknek elviselniük - emlékeztetőül: tranzakciós illeték, chipsadó, kamatadó és társai, hogy csak egyet-kettőt említsek -, olyannyira, hogy a 2010 előtt ígért soralátét méretű adóbevallás több lepedőnyire duzzadt. *(Németh Szilárd István: Hogyan? Nincs is! Egy sms az egész!)* És ha azt gondolnánk, hogy itt állandóan csak gazdasági növekedés volt 2010 után az országban, akkor szeretném önöket emlékeztetni, hogy miközben a válságból egész Európa kilábaltszintre, addig az önök gazdaságpolitikája 2012-ben recesszióba vitte Magyarországot. Lehet, hogy önök erre nem szívesen emlékeznek, de ez attól még tény.

Ezekből az adóemelésekből jönnek most vissza, ebből a recesszióból lett aztán gazdasági növekedés, és az önök által elszaporított adónemekben próbálnak most rendet vágni, meg kell vallanom, hogy ebben az adótörvényben részben valóban sikeresen, hisz a beterjesztett adótörvények valóban tartalmaznak adócsökkentéseket, és valóban tartalmaznak egyszerűbb adórendszer irányába mutató lépéseket. A baj csak az, tisztelt képviselőtársaim, hogy nem azoknak az adóját csökkentették most, ebben a törvényjavaslatban, akiknek az adóját emelték 2010 után. Erről a beterjesztett törvény, ilyen adócsökkentésről, hogy azoknak a munkavállalóknak csökkentenék az adóját, akiknek emelték 2010-ben, ezek az adótörvények semmit nem tartalmaznak.

Két adónemfajtára szeretnék kitérni, annál is inkább, mert ezek lehetnének előremutatóak is, viszont van velük néhány probléma. Kezdjük először is az áfacsökkentéssel! Mindnyájan tudjuk, hogy 2010 után

önök emelték olyan szintűre az áfát, hogy Európában ez egy csúcstartó adónem lett, és ebből próbálnak most olyan módon visszajönni, hogy miközben az általános forgalmi adó kulcsát nem csökkentik, egyes szolgáltatásoknál és termékeknél ezt megteszik, összhangban egyébként ellenzéki javaslatokkal is, hiszen korábban az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentését szorgalmazta szinte minden ellenzéki frakció. Viszont azért szembe kell néznünk azzal a tanulsággal - ellentétben az előző bekiabálásokkal -, hogy vannak olyan termékek és szolgáltatások, amelyeknek hiába csökkentették önök az áfatartalmát, a piacon, a boltokban, az áron ez egyáltalán nem érzékelhető.

Csak emlékeztetnék arra, hogy a sertéshús áfája, bár valóban csökkent, de éppen a közelmúltban hozta nyilvánosságra a Központi Statisztikai Hivatal, hogy közel 10 százalékkal drágább ezzel együtt a sertéshús a boltokban és a piacokon, mint egyébként tavaly ilyenkor volt. Ezért most is fennáll annak a veszélye, hogy egyes termékek vagy szolgáltatások áfatartalmának a csökkentése egyáltalán nem fog megjelenni az adott szolgáltatás vagy termék áfájában, és ilyen bizony a szálláshelyek adójának, áfakulcsának csökkentése, ami bár nem 5 százalékra mérsékli a terheket valójában, hanem 9 százalékra, de ez még így is jelentős csökkentés. Kérdés, hogy ebből a szolgáltatást igénybe vevők fognak-e bármit is érzékelni, vagy úgy járnak, mint a sertéshússal, hogy egyik nap olvassák örömmel, hogy csökken a szállodák áfájának az ára, és ebből azt a következtetést vonják le, hogy akkor majd olcsóbban fognak nyaralni, majd mikor elmennek jövő évben nyaralni, akkor szomorúan és megdöbbenve fogják konstatálni, hogy nem ez történt, hanem a szálláshelyek ára adott esetben még nőtt is, mert a piaci törvények éppen így működtek. Amit tehát csinált a kormánypárti többség, az gyaníthatóan nem lesz egyéb, mint az, hogy a szálláshely-tulajdonosok profitja nőni fog, de egyáltalán nem biztos, hogy a szálláshelyek ára csökkenni fog.

Örömmel üdvözljük, hogy a családok egy részének az adóját csökkentik. Ez valóban egy örvendetes lépés, ennek akkor is örülni kell, ha az az adócsökkentés, amelyet önök most a négygyermekes anyák esetében javasolnak, az adófizetőknek mindössze néhány százalékat teszi ki. Ha néhány tízezer anyának emiatt csökken az adója, annak is örülni kell. Őszintén szólva, az öröm akkor lenne teljes, ha több millió adófizető érzékelhetne adócsökkentést, nem csak az adófizetők néhány százaléka.

Még azt is el kell mondanom önöknek, hogy az az irány, amelyet önök a családtámogatás rendszerében követnek, az torz és hamis. Egyáltalán nem ördögtől való, és támogatnánk egy olyan családtámogatási rendszert, amely kombinálja az egyéni adókedvezményeket a családi pótlék emelésével. Önök viszont nem ezt teszik. A családi pótlék összegét egyetlen forinttal se emelték, mióta kormányon vannak, viszont az adókedvezményeket a családok esetében valóban bővítették, csak ez egy korábban is igazságtalan jövedelmi különbséget tovább növelt az országban.

Ugyanis előállt mára az a helyzet, hogy vannak olyan nagyon gazdag családok, akiknek a napi gondja, mondjuk, az, hogy 400 millióért vagy 800 millióért vegyenek egy villát Budán - mint azt éppen egy mai hírben olvashattuk -, akiknek az adókedvezménye adott esetben több százezer forint, és önmagában ez az adókedvezmény sokkal nagyobb összeg, mint egy átlagos család teljes jövedelme a választókerületemben, Kőbányán vagy Kispesten.

Nem lehet igazságos egy olyan családtámogatási rendszer, amelyben a leggazdagabb családoknak csak az adókedvezménye - hangsúlyozom, nem a jövedelme, csak az adókedvezménye - magasabb összegű, mint egy átlagos családé Budapesten, egy olyan övezetben, ahol döntően panelban laknak az emberek, nem több száz milliós villában. Ez a támogatási rendszer, ez az adózási rendszer rossz, akár a vállalkozásokat nézem, akár a munkavállalókat nézem, rossz. Ez az adózási rendszer minden adócsökkentés dacára egy olyan szisztémát hozott létre és működtet a továbbiakban is, amelyben a legnagyobb vállalkozások élvezik a legtöbb adót, miközben a kisvállalkozások terhei nem, vagy alig mérséklődnek, amelyben a leggazdagabb családok kapják a legnagyobb adókedvezményt, miközben az alacsony jövedelmű családok adókedvezménye érdemben nem mérséklődik.

Az egyik oldalon áll egy hihetetlen mértékben meggazdagodott vékony réteg, és a másik oldalon áll a munkavállalók zöme, ahol nem az a kérdés, hogy milyen villát vásároljunk, hanem az a kérdés, hogy a családi összjövedelemből, kedvezmények ide vagy oda, tudjuk-e fizetni az albérletet.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Ez tehát egy olyan adócsökkentés, aminek egyes elemei valóban támogathatók, de egy olyan igazság-, társadalompolitikai felfogást tükröz, amely egészében az ország kettészakadását eredményezte, és ezt a kettészakadást fogja növelni a jövőben is. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a nemzetiséget képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselő úrnak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd azt magyarra fordítja. Parancsoljon, szószóló úr, öné a szó, képviselő úr.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Im Namen des parlamentarischen Ausschusses für Nationalitäten in Ungarn möchte ich Sie als Ausschuss-Vorsitzender und Repräsentant des Ausschusses herzlich begrüßen. Über den unter der Kennzahl T/6351. eingereichten Gesetzesänderungsvorschlag hat sich unser Ausschuss am 13. Juni 2019 geäußert.

(12.20)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében - mint a bizottság elnöke és a bizottsági vélemény előadója - tisztelettel köszöntöm önöket. A T/6351. számon benyújtott, az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot bizottságunk a 2019. június 13-i ülésén napirendre tűzte, kezdeményezte a törvényjavaslat részletes vitájának lefolytatását és - mint kapcsolódó bizottság - kialakította egy-egy álláspontját a házszabály 36. § (5) bekezdésében foglaltak szerint.

Ugyan bizottságunk a jelen törvényjavaslat egészének vizsgálata során eddig a nemzetiségeket érintően, közvetlenül érintő szakaszt nem talált, de bizottságunk minden tagja és jómagam, mint a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnöke is elengedhetetlenül szükségesnek tartjuk, hogy minden olyan törvénytervezet csatlakozzon bizottságunk, ami akár áttételesen is, akár a parlamenti eljárás során benyújtásra kerülő módosító indítványok révén, de érintheti a magyarországi őshonos nemzetiségek jogait, érdekeit. Kiemelten ilyennek tekintjük az évente benyújtásra kerülő, az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosítása tárgyú törvényjavaslatokat.

Jellemző példaként szeretném megemlíteni, hogy alig fél éve, 2018 októberében-novemberében tárgyalta a magyar Országgyűlés T/2931. számon az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslatot. Ez a törvényjavaslat ugyan első olvasatban szintén nem tartalmazott nemzetiségi témájú részeket, de a Magyarországi nemzetiségek bizottságának kezdeményezésére a Házbizottság előzetesen nemzetiségi napirenddé nyilvánította. Ezt követően a törvényjavaslat részletesebb tanulmányozása során jutottam el a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 1. számú melléklet 4. pontjához, amely az egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes juttatásokat szabályozza, ennek 12.1 c) pontja többek között a folyósított Klebelsberg-ösztöndíjat.

Ekkor ugrott be annak a lehetősége, hogy javasoljuk az előkészítés alatt álló nemzetiségpedagógus-hallgatói ösztöndíj adó- és járulékmentességének a bevezetését. A gondolatot tett követte, és az szja-törvény adómentességre vonatkozó 4.12.1 pontját kiegészítettük egy d) ponttal, amely kimondja, hogy adómentes a nemzetiségpedagógus-képzésben való részvételre tekintettel pályázat alapján nyújtott ösztöndíj. Ez a sikeres módosítás azt jelentette, hogy mintegy 45 százalékkal kevesebb költségvetési támogatás szükséges ugyanazon nettó ösztöndíjak folyósításához, ráadásul rengeteg felesleges munkát és többletköltséget lehet így megtakarítani, hiszen nem kell havonta minden ösztöndíjasnál külön számfejtést csinálni, nem kell minden ösztöndíjast a számfejtésről külön kiértesíteni, nem kell minden ösztöndíjasról havonta a

NAV-nak adó- és járulékbevallást készíteni, nem kell havonta a NAV felé az adó- és járuléktelepítettségeket utalni, nem kell NAV-ellenőrzéseket végigcsinálni és ennek kockázatát vállalni és így tovább, hanem egyszerűen csak havonta a nettó ösztöndíjakat folyósítani.

Ezen törvénymódosítással vált lehetővé, hogy a lényegesen kevesebb munkával járó ösztöndíjrendszert visszamenőlegesen már 2018. szeptember 1-jével el tudtuk indítani, így vált lehetővé, hogy ezt a munkát mint rendszergazda a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata - a többi hat érintett országos nemzetiségi önkormányzat bevonásával - bonyolítsa le, végezze el. 2018. szeptember 1-jével a nemzetiségpedagógus-hallgatói ösztöndíjprogram az elsőéves nemzetiségióvoda-pedagógusokkal indult, 84 fővel. Idén 2019. szeptember 1-től ki tudjuk terjeszteni az ösztöndíjrendszert mindhárom nemzetiségiovodapedagógus-hallgatói évfolyamra, valamint a nemzetiségi tanító, tanár, szaktanár első évfolyamra. Reményeink szerint - a 2020. évi nemzetiségi költségvetési igényeink kedvező elbírálását követően - 2020. szeptember 1-jétől már a nemzetiségiovoda-pedagógusok mindhárom évfolyamára, valamint az első pályakezdő ösztöndíjas évfolyamra, plusz mentorokra és a nemzetiségitanító-, -tanár-, -szaktanár-képzés mind a hat hallgatói évfolyamára, mely már több mint ezer fő lesz.

Ha nem csatlakoztunk volna tavaly októberben az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz, nem lett volna előre nemzetiségi napirendi ponttá nyilvánítva, akkor nem lett volna lehetőségünk ennek a módosításnak a benyújtására, és nagy biztonsággal mondhatom, nem is tudtuk volna elkezdni a nemzetiségpedagógus-hallgatói ösztöndíjprogramot.

És ha már a törvénymódosítás benyújtásánál vagyunk, akkor hadd mondjam el azt is, hogy ráadásul tavaly októberben, amikor az szja-törvény mentességi körének módosítása felmerült, az esedékes magyarországi nemzetiségi bizottsági ülés kihelyezett ülésként egy paksi atomerőmű-látogatással együtt Paksra volt meghirdetve, így eljárástechnikailag nem tudtuk volna megoldani, hogy az ösztöndíj adómentességére vonatkozó módosítást a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nyújtsa be. Ezért kértük a Pénzügyminisztérium segítségét, és ezúton most nyilvánosan is szeretném megköszönni Izer Norbert helyettes államtitkár úrnak, akivel akkor napokon belül többször is személyesen egyeztettünk, és a minisztériumbeli kollégáinak, hogy kérésünkre soron kívül reagáltak, segítettek, és a módosítási javaslatunkat végül ők terjesztették be a Törvényalkotási bizottság ülésére. A segítséget minden mai és főleg a leendő nemzetiségpedagógus-hallgatók nevében is köszönöm.

Akkor is elmondtam, most is el kell mondjam, a nemzetiségi oktatás, nevelés, az oktatási autonómia biztosítása, a nemzetiségpedagógus-képzés szükséges számú növelése, a képzés minőségének a javítása - így mint eszköz a nemzetiségpedagógus-hallgatók

számára alapított ösztöndíj is - a magyarországi őshonos nemzetiségek nemzetiségi anyanyelvének, nemzetiségi kultúrájának, egyáltalán megmaradásának legfontosabb, sarkalatos kérdése. Erről a köznevelési törvénnyel és a 2020-as központi költségvetési törvénnyel kapcsolatosan a következő napokban bővebben is fogok beszélni.

Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! Ezen rövid kitérőt és visszatekintést követően összefoglalóan szeretném önöket tájékoztatni, hogy a T/6351. számon benyújtott, az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavallattal kapcsolatban a Magyarországi nemzetiségek bizottsága ezúttal várhatóan nem fog megfogalmazni módosító javaslatot, támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, és javasolja annak elfogadását a parlamentnek.

Végezetül engedjenek meg még néhány személyes, de lényeges mondatot! Az elmúlt négy évben mint parlamenti szószólónak csak arra volt lehetőségem, hogy mint a nemzetiségi bizottság véleményének esetenkénti előadója az előzetesen nemzetiségi napirendi ponttá nyilvánított napirendek közvetlenül nemzetiségeket érintő kérdéseiről mondjam el bizottságunk véleményét.

Az elmúlt évi választást követően mint független nemzetiségi parlamenti képviselő bármelyik napirendi pont bármely szakaszához hozzászólhatok és elmondhatom véleményemet, észrevételeimet. Mondanom sem kell, hogy - mint az Adótanácsadó Klub egyik alapító tagja, mint harminc éven át gyakorló adószakértő és költségvetési kiegészítő minősítéssel rendelkező könyvvizsgáló - nagy figyelemmel kísérem a különböző adótörvény-módosításokat, és nagy a kísértés számomra, hogy képviselőként hozzászóljak és akár részletesen is kifejtssem a szakmai véleményemet ezekben a kérdésekben.

(12.30)

Ugyanakkor az elmúlt években a Magyarországi nemzetiségek bizottsága részéről nagyon komoly erőfeszítéseket tettünk a nemzetiségi kérdésekkel kapcsolatos parlamenti konszenzus megteremtésére, sikerült azt elérni, hogy a nemzetiségi ügyekben az összes parlamenti frakcióval és független képviselővel kialakult egy íratlan szokásjog, hogy az előzetesen egyeztetett nemzetiségi ügyeket minden esetben kompromisszummal, politikai vita nélkül, egyhangúlag fogadta el az előző és a mostani parlament is. Ezt a konszenzust nem kívánom a legkisebb mértékben sem kockáztatni, hogy képviselői felszólalásomban kifejtendő szakmai véleményemmel esetleg olyan, akár politikai vitába keveredjek vagy csúszzak bele, amely az eddigi íratlan szokásjogot nemzetiségi ügyekben veszélyeztetné.

Ezért - bár nagy a kísértés - képviselőként nem fogok hozzászólni, de természetesen mint adószakértő és könyvvizsgáló maximális érdeklődéssel fogom

végigkísérni az önök hozzászólásait, véleményeit. Köszönöm, hogy meghallgattak! Danke für Ihren Aufmerksamkeit! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát elnapolom, folytatására és lezárására a mai ülésnapunk utolsó napirendi pontjaként kerül sor.

Most soron következik a **Magyar Honvédségnél rendszeresíthető beosztások** számáról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/6454. számon a Ház informatikai hálózatán elérhető.

Most megadom a szót Németh Szilárd államtitkár úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkáranak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A honvédelemről szóló törvény az alábbiak szerint fogalmaz: „A honvédelem nemzeti ügy. Magyarország a nemzeti és szövetségi védelmi képességének fenntartásában és fejlesztésében a saját erejére: nemzetgazdaságának erőforrásaira, a Magyar Honvédség felkészültségére és elszántságára, a rendvédelmi és más szervek közreműködésére, állampolgárainak a haza védelme iránti hazafias elkötelezettségére és áldozatkészségére, továbbá a szövetséges államok és fegyveres erők együttműködésére és segítségnyújtására épít.” A jelen előterjesztés célja az Országgyűlés számára olyan javaslat előterjesztése, hogy a honvédségnél rendszeresíthető beosztások számát meg tudjuk állapítani.

A honvédelemről szóló törvény hatályos rendelkezései szerint szükségessé vált a 2018. évi elfogadott országgyűlési határozat felülvizsgálata és az előterjesztés szerinti javaslat elfogadása. A betervezett javaslat a honvédség betölthető beosztásainak a 2018. évi országgyűlési határozatban elfogadott 37 650 státusz megtartásával a kormány- és a tárcaszintű döntésekkel összhangban álló újraszabályozását tartalmazza.

Fentiek szellemében elmondható, hogy a javaslat Országgyűlés általi elfogadása megteremti a honvédség „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program hosszabb távú haderőfejlesztési célkitűzéseinek megvalósítását, az ehhez szükséges létszámkereteket, továbbá a honvédség békétől eltérő időszak, illetve területi elveken alapuló képességei bővíthetősége szükségessé teszik a szervezési mozgáster biztosítását is.

Tisztelt Képviselőtársak! El kell mondanunk, hogy 2010-ben összesen 17 fő tartalékosa volt a hazának, 2002-ről 2010-re a 45 ezer fős engedélyezett létszám 29 ezer fő alá esett. A csökkenési tendencia mélypontja a szocialista kormányzás alatt valósult meg, 2007-ben volt, amikor a rendszeresített létszám nem érte el még a határozatban megengedett 23 500 főt sem. A szocialista-liberális kormányok a magyarok

biztonságát, hazánk függetlenségét veszélyeztetve tudatosan építették le a katonai képességeket, tudatosan felezték meg a katonák létszámát, és tudatosan tették tönkre a Magyar Honvédséget. Ezzel szemben Magyarország Kormánya elkötelezett, és mindent megtesz katonáink feladatellátásának támogatása érdekében.

Feladataik teljesítése során a magyar katonák számos alkalommal bizonyították bátorságukat, felkészültségüket, a haza iránti elkötelezettségüket. A „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program középpontjában a katonák állnak, a honvédelmi fejlesztések célja a katonai életút kialakítása, a katonák jogállásának rendezése és a kiszámíthatóság biztosítása, a szolgálati körülmények javítása. Az országgyűlési határozatban szereplő számok tehát azt mutatják, mi az, amit el kívánunk érni 2026-ra.

Az állomány megtartása és a toborzás érdekében tett intézkedések mellett természetesen elkezdődött a honvédség minden területre kiterjedő haditechnikai fejlesztése is. A modernizáció nem kizárólag eszközbeszerzéseket jelent, hanem annak biztosítását is, hogy folyamatosan megfelelő felkészültségű katonák szolgálják hazánkat, és védjék meg a magyar emberek biztonságát, az ország függetlenségét. Az elmúlt években jelentősen megváltozott biztonsági környezetben új típusú kihívások is megjelentek, ilyen például a hibrid hadviselés, amely kihasználja az államok védelmi szabályozásának gyengeségeit, illetve a korábbi biztonsági környezethez igazított kötöttségeket.

Az utóbbi időben érezhetően megnövekedett az illegális határsértők száma, ezért a kormány úgy döntött, hogy június 1-jével ismét szolgáljanak katonáink a hazánk határainál, a honvédség ismét nagyobb létszámmal és teljes képességével vegyen részt a határőrizeti feladatokban. A manőverező katonáknak a száma három váltásban 650, a logisztikai feladatokat mintegy 200 honvéd látja el, és a támogató erők 150-en vannak jelen a határ mentén, és még egyszer egy ugyanekkora kontingens pedig a laktanyákban áll készen, hogy 24 órán belül ezeket a határvédelmi feladatokat el tudja látni. Kijelenthetjük tehát, hogy a határ biztonságos, a rendőrök és a katonák mindent megtesznek a schengeni jogszabályok betartásáért, miközben szavatolják a magyar emberek biztonságát.

Hangsúlyozandó, hogy a kezdeményezett országgyűlési döntés a honvédség szervezetében legfeljebb rendszeresíthető beosztások számának meghatározására vonatkozik. 2018. december 31-éig az Országgyűlés állapította meg a honvédelmi törvény alapján a honvédség részletes beosztású létszámát, ideértve az önkéntes tartalékosokat is. Ez a közjogi alap idéntől változik, s most már a biztonsági kihívásokra adható rugalmas reagálást az alkotmányos garanciák megtartásával biztosítja az a kétlépcsős rendszer, amely ebben az előterjesztésben is szerepel.

Az Országgyűlés tehát megállapítja a honvédségnél rendszeresíthető beosztások számát, míg a

honvédség működésének irányítása körében a kormány dönt a honvédség adott időszakban feltölthető beosztásainak számáról.

A rendelkezésre álló keret feltölthető, de nem feltétlenül feltöltendő. Ellenzéki képviselőtársaimnak a jobb érthetőség kedvéért: ez annyit jelent, hogy demokratikus alapelvként az Országgyűlés határozza meg a honvédség létszámának plafonját, ám a tényleges szükséges létszám megállapítását a kormány mérlegelési jogkörében, egyben a kormány felelősségében hagyja. A honvédségnél rendszeresíthető beosztások maximális keretszáma nem tartalmazza a Magyar Honvédség rendelkezési állománya státuszainak számát, a Magyar Honvédség személyi állományából a Honvédelmi Minisztériumhoz, valamint a miniszter közvetlen alárendeltségébe tartozó szervezetekhez kirendelt katonáállomány beosztásainak számát, továbbá a különleges jogrendre vonatkozó, hadiállomány-táblákban rendszeresített, legfeljebb 20 ezres önkéntes tartalékos beosztást sem. A korábbi határozat hatálybalépése óta eltelt időben a törvényi változások, valamint a kormány- és tárcaszintű döntések következtében vált indokolttá a honvédségnél rendszeresíthető beosztások számának ismételt meghatározása. A honvédség állománycsoportonként meghatározott státuszainak számát tehát a honvédség feltölthető beosztásainak számáról rendelkező kormányhatározat fogja megállapítani.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársak! Kérem önöket, hogy biztosítsák támogatásukról a haza védelmében élenjáró, a magyar emberek biztonságát szavatoló Magyar Honvédség fejlesztését mind műszaki, mind pedig honvédelmi létszámának meghatározásában.

(12.40)

A 37 500 fős engedélyezett létszámkerettel, a 2024-re teljesítendő GDP 2 százalékos hadi kiadás - ami egyébként a NATO elvárása -, az ország biztonságára fordított költségvetési pénzek folyamatos növelésével, a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési programmal fogjuk elérni, hogy a Magyar Honvédség a térség legmodernebb és legütőképesebb haderejévé váljon, így biztosítva hazánk és Európa biztonságát, versenyképességét, európai szabadságunkat és jólétünket, keresztény kultúránk fenntarthatóságát.

Kérem, hogy az itt fekvő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Hubay György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

HUBAY GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt

Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam önöknek a Magyar Honvédségnél rendszeresíthető beosztások számáról szóló H/6454. számú határozati javaslat lényegi pontjait, illetőleg ismertessem a Fidesz-frakció álláspontját.

A Honvédelmi Minisztérium rövid előterjesztéséből megtudhatjuk, hogy a törvényjavaslat célja a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény vonatkozó pontjának 2019. január 1-jétől hatályos módosulása. Továbbá az Országgyűlés hatáskörét érintő, a honvédségnél rendszeresíthető beosztások számának megállapítása, ideértve az önkéntes tartalékosokat is.

A határozati javaslat egyik előzményeként fontos megemlíteni, hogy a honvédelmi törvény módosítása következtében 2019. január 1-jétől, a korábbi szabályozástól eltérően, a honvédelmi törvény 19. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az Országgyűlés a honvédségnél rendszeresíthető beosztások számát állapítja meg, ideértve az önkéntes tartalékosokat is, azonban a honvédség adott időszakban feltölthető beosztásainak számáról a honvédelmi törvény 21. § (2) bekezdés e) pontja alapján a kormány hoz döntést. A honvédelmi törvény hatályos rendelkezései szerint szükségessé vált, hogy a 25/2018-as országgyűlési határozat felülvizsgálata és az előterjesztés szerinti javaslat elfogadása történjen meg.

Az előttünk fekvő javaslat a Magyar Honvédség betölthető beosztásainak - a 25/2018-as országgyűlési határozatban elfogadott 37 650 státusz megtartásával - a tárcaszintű döntésekkel összhangban álló, kormány általi újraszabályozását tartalmazza. Amennyiben a javaslat elfogadásra kerül, úgy létrejönnek a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési program hosszabb távú haderőfejlesztési célkitűzései megvalósításához szükséges keretek. Továbbá a honvédség békétől eltérő időszaki, illetve területi elveken alapuló képességei bővíthetősége szükségessé teszi a szervezési mozgástér biztosítását.

Fontos kiemelni, hogy az előterjesztés kizárólag a honvédség szervezetében maximálisan rendszeresíthető beosztások számára vonatkozik. Amennyiben sorba vesszük a határozati javaslat egyes részeit, úgy láthatjuk, hogy az 1. pontban kerül elszámolásra a honvédség szervezetéből kikerült szervezetek státszaival történő csökkentés, valamint a korábban a Magyar Honvédség részletes bontású létszámához nem tartozó, a Magyar Honvédség központi egészségügyi szervezetében a lakossági ellátást biztosító státuszok száma.

A Magyar Honvédségnél rendszeresíthető beosztások számában elszámolásra került státuszok változása összességében a 25/2018-as országgyűlési határozat szerinti részletes bontású létszám maximális mértékét nem módosította. A határozati javaslat 2. pontjában láthatjuk, hogy a honvédségnél rendszeresíthető beosztások maximális keretszáma nem tartalmazza a Magyar Honvédség rendelkezési állományú

státuszainak számát, a Magyar Honvédség személyi állományából a Honvédelmi Minisztériumhoz, valamint a miniszter közvetlen alárendeltségébe tartozó szervezetekhez kirendelt katonai állomány beosztásainak számát, továbbá a különleges jogrendre vonatkozó hadiállomány-táblákban rendszeresített, legfeljebb 20 ezer önkéntes tartalékos beosztást. Az előterjesztés 3. pontja pedig hatályon kívül helyezi a 25/2018-as országgyűlési határozatot.

Tekintettel a határozati javaslatban megfogalmazott pozitív célokra, azok szükségességét nem kívánom tovább részletezni, így arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a határozati javaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezetője Varga-Damm Andrea képviselő asszony, aki felszólalását itt, az emelvényen fogja elmondani. Megvárjuk, míg képviselő asszony felérkezik. Köszönöm szépen. Képviselő asszony, öné a szó. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan határozati javaslatot terjesztett a honvédelmi miniszter a Ház elé, amire egyáltalán nem volt szükség. Nagyon úgy érzem, hogy az utóbbi időben ezek a javaslatok azért kerülnek ide, hogy legyenek vágóképek, és szerepeljen a Honvédelmi Minisztérium a parlamentben, illetőleg valamilyen módon mégiscsak azt tudja mondani, hogy csinál valamit. De természetesen ki is fogom fejteni az álláspontomat, hogy ezt miért gondolom így.

Az első és legfontosabb, hogy ki kell indulnunk a 25/2018. (X. 31.) országgyűlési határozattól, amit megelőzött egy vita, és ebben a vitában is már kifejtettük azt, hogy nagyon örülünk annak, hogy most már a keretszám 37 650, csak még körülbelül húsz év távlatában esély nem lesz arra, hogy a Magyar Honvédség létszáma erre a létszámra valamilyen módon felemelkedjék.

Még akkor sem, ha azóta a parlament az egyszerű alkalmazottakat, akik a honvédelem bármely szervezeti rendszerében akár titkárnóként dolgoznak, honvédelmi alkalmazottá kell minősítsék azért, hogy azt a létszámot, amit soha az életben nem tudnak elérni, legalább közelítsék.

Hangsúlyozni kívánom, hogy Magyarországon nincs olyan politikai szereplő, akinek ne az lenne a célja, hogy a hazánkat meg tudjuk védeni, és miután a NATO tagjai vagyunk, teljesen egyértelmű az, hogy ebben a szervezeti rendszerben nemcsak, hogy garantált a védelmünk bármely ellenséges beavatkozás esetén, hanem mi is részesei kell legyünk annak a védelmi feladatrendszernek, amely ebben a szervezetben számunkra előíratott, és amit vállaltunk.

Amikor a 25/2018-as határozat címét megnézzük, akkor oda az van írva, hogy részletes bontású létszám. Ennek az volt a lényege annak idején, hogy a létszám meghatározása mellett bizonyos beosztástípusokat is egy táblázat tartalmaz, és a beosztástípusok meghatározott létszámkeretét is ez a határozat meghatározta. A jelenlegi javaslat azt mondja, hogy azt a határozatot hatályon kívül helyezi, és nem tesz mást, csak ebben az újabb országgyűlési határozatban változtatlanul a 37 650-es létszám mellett tartja a Magyar Honvédség rendszeresíthető létszámát. Ezzel csak egyetlen probléma van, hogy azt elfelejtette államtitkár úr elmesélni, hogy ez azt jelenti, hogy a magyar Országgyűlésnek innentől kezdve csak a létszám keretszámához van köze, és nincs köze ahhoz, hogy a keretszámon belül a különböző típusú beosztásokra hány személy alkalmazható. Nagyon kérem kormánypárti képviselőtársaimat, tegyék már azt meg, ha ilyen támogatólag állnak hozzá egy ilyen javaslatához, hogy legalább kérdezzék meg a honvédelmi minisztert - reményeim szerint ezt én ma délután a személyes meghallgatásán meg tudom tenni -, hogy ha az országgyűlési határozat októberben még kellett tartalmazza részletes bontásban a létszám lebontását, akkor ebben a határozatban ez miért nincs meg. Illetőleg akkor ezzel azt akarja kifejezni, hogy a magyar parlament képviselőinek, kormánypárttól, ellenzékétől függetlenül, ezentúl ahhoz nem lesz köze, hogy a 37 650-es létszámon belül a különböző beosztások keretszámai hogy alakulnak? Erre ugyanis elfelejtett államtitkár úr az expozéjában válaszolni.

A következő tényező, amiről, azt gondolom, beszélnünk kell, hogy hivatkozik ez a javaslat az indoklásában a 2018. évi CXIV. törvényre, amely tulajdonképpen a honvédelmi szervezeteknél, amint előbb is mondtam, az egyszerű polgári személyek alkalmazását honvédelmi alkalmazottá minősítette.

(12.50)

Nem volt kétséges számunkra egyébként, hogy ez semmi más okból nem történt, mint a létszámnak a növelése érdekében. De akkor azt szeretnénk kérdezni, tekintettel arra, hogy nem szerepel sem az indoklásban, sem az expozéban az, hogy a 2018. évi CXIV. törvény mely szakasza írja elő azt, hogy 2018. október 31-hez képest 2019 júniusában meg kelljen változtatni azt az országgyűlési határozatot, meg kelljen változtatni azt, hogy a részletes alábontást mellőzni lehessen, és miután a létszám keretszáma változatlan, ily módon nekünk megint pénzt és időt pazarolva kelljen ezzel ebben a Házban foglalkoznunk.

Persze nem csodálom, hogy államtitkár úr nem ül itt a sorok között, és nem hallgatja meg, hogy milyen kérdéseket vetünk fel, de amint az expozéban is...

ELNÖK: Bocsánat, képviselő asszony, egy pillanatra! (A nem az államtitkári helyén tartózkodó Németh Szilárd István felé:) Államtitkár úr! Államtitkár

úr! Megkérem, hogy foglaljon helyet a helyén, mert önhöz beszélnek. Köszönöm szépen. (Németh Szilárd István, miközben elfoglalja az államtitkári helyét: Figyeltem! - Dr. Varga László: Hahaha! - Taps a Jobbik és az MSZP soraiból.) Folytassa, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Miután államtitkár úr kioktatott bennünket mint ellenzéket arról, hogy a félreértéseinket már előre megpróbálja kiküszöbölni, el szeretném mondani, hogy számunkra semmi nincs félreértésben, egyszerűen arról van szó, hogy terminus technicusokat nem pontosan alkalmaznak. Arról van szó, hogy összevissza nyújtanak be ide különböző törvényjavaslatokat, amelyeket természetesen a kormány jóindulata miatt beterjeszt ide a Házhoz, a kormánypárti képviselők végtelen jóindulata és türelme alapján megszavazza, mert ártani végül is nem árt vele. De azért egyet hadd kérjek már, és ha már ön arról beszél, hogy mi milyen erős ország vagyunk, és a NATO-nak milyen komoly tagja, akkor tegyük már azt, hogy a komolyságát legalább a honvédelmi jogalkotásnak őrizzük meg. Elvárható, amikor egy törvényjavaslatban azzal indokolnak, hogy egy törvény változott korábban, és ennek szabályai indokolják azt, hogy most egy újabb országgyűlési határozat szülessék, elvárható lenne, hogy például megjelölje ebben az indoklásban, hogy annak a törvénynek mely szakasza hozott olyan új változásokat, ami miatt külön kell meghatározni ugyanazt a keretszámot - tehát változatlanul -, hiszen a 2018. évi CXIV. törvényben ilyen kötelezettség nincs.

Tehát ezt magától maga a honvédelmi miniszter találta ki, hogy mégis van ilyen újabb létszám-meghatározási kötelezettség, hivatkozva arra a törvényhelyre, de abban semmi olyan rendelkezés nem történt, ami az eredeti országgyűlési javaslat és aztán határozat tartalmát indokolná megváltoztatni. (Németh Szilárd István: Jaj, istenem, kár volt visszaülnöm ide!)

Szeretnék tovább arról beszélni, hogy most az expozé is és az indoklás is részben ismertette ezt a bizonyos „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderőfejlesztési programot, és lassan úgy beszélünk erről is, mint Columbo feleségéről, akit soha nem látunk. Ugyanis, ami elő van adva „Zrínyi 2026”-ként, azt egyszer valaki elolvasta, még ha laikus is, akkor legalább azt megkérdezi belőle, hogy: semmi baj, örülünk neki, de ezt hogy fogjuk megcsinálni? Elvek vannak bele leírva, csak és kizárólag elvek. Elvekkal pedig még nem lehet végrehajtani semmit. Az elvek megvalósulásához egy eszközrendszer kell. Milyen eszközzel fogom megvalósítani? Hogy csinálom, államtitkár úr előadása szerint modern hadsereget? Úgy csinálom modern hadsereget, hogy egyébként totálisan elavult technikákat rendeljek meg, amelyeket majd hat év múlva fognak leszállítani, amikor már éppen azok is tízéves elavultságban lesznek? Ez a haderőfejlesztés? Ez az eszközrendszer? Nem, kérem szépen!

A „Zrínyi 2026” egy kívánsághangverseny, ami nek sajnós nincs tartalma, nem töltötték ki eszközrendszerrel, honvédelmi stratégiával, célpontokkal, pozicionálással. *(Nacsa Lőrinc: Célpontokkal?)* Nacsa Lőrinc képviselőtársam, ne tessék röhögni, a célpont az, hogy honnan hová szeretnék egy fejlesztéssel eljutni. Biztos nagyon nehéz megérteni, de bizonyára még ebben az elkövetkezendő három évben lesz alkalma tanulni. *(Az elnök csenget.)* Tehát a célpont az, hogy honnan hova akarok egy fejlesztéssel eljutni. *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Cél!)* Nem, célpont! Tudja? Célpont! A célpontot nemcsak arra használjuk, hogy hogyan készítünk ki valakit, hanem arra is, hogy honnan hova szeretnénk eljutni.

Tehát folytatom. Az a lényege, hogy a 2026 egy nagyon hangzatos frázis ma már, csak nincs tartalma. A tartalmat, bármikor is kértük az elmúlt egy év törvényjavaslati tárgyalásai során, még mindig nem kapjuk meg, és egy haderőfejlesztésnek minimum elvárása az, hogy hadművelleti tervektől kezdve, bizonyos szituációk szimulálása történjék meg ahhoz, hogy a haderőfejlesztésnek az eszközrendszerét ki tudjam alakítani. Ez körülbelül olyan ma, mintha összeszednénk, megvásárolnánk az építőanyagot egy házhoz, amit még el sem kezdtünk megtervezni. Tehát fogalmunk nincs, hogy mihez vásárolunk eszközöket, fogalmunk nincs, hogy mihez adunk hozzájárulásokat.

Tekintve pedig, hogy ebben a létszám-meghatározásban nincs változás, akkor is, ha a 2018. évi CXIV. törvény bármilyen módon olyan szabályokat vezetett be, amelyek segítségével a létszám módosult, de a létszámkeret nem változik, azaz nem nőtt, illetőleg szándék sincs arra, hogy bármilyen módon csökkentsék, ezáltal ezt az országgyűlési javaslatot felesleges volt beterjeszteni.

Még pár szóval reagálnék az államtitkár úr által az exposéban előadottakra. Annyit szeretnék mondani, hogy a 37 650-es létszám feltöltésére az életben nem lesz lehetőségünk sajnós, mert a magyar társadalomban az még kialakult - hogy úgy mondjam - jó cél, hogy egy kiképzésre elmenjenek, és egyébként pénzt kapnak érte, tehát ez azért egy nagyon fontos dolog, pénzt, kosztot, kvártélyt kapnak érte, és egy képességet szereznek meg, de a kiképzés után nagy részben nem maradnak itt. Ez a legnagyobb probléma. Én például erről szeretném miniszter urat és államtitkár urat hallani a Parlament falai között, hogy milyen motiváló eszközzel tudnák elérni azt, hogy a költségvetésnek... - ha pénzbe kerül a kiképzése a fiataloknak vagy a jelentkezőknek, akkor hogy tudnánk őket esetleg megtartani is, hogy ne csak egy buli legyen a végén.

És akkor nem lehet elmenni amellet sem - ha már államtitkár úr az öndicsérettel fűszerezte meg a felszólalását - hogy hogyan igyekeznek motiválni a fiatalokat például arra, hogy katonai középiskolába menjenek, tekintettel arra, hogy egyik évről a másikra 60 százalékkal csökkent a jelentkezők száma. Tehát elnézést kérek, honvédelmi meg hazafias nevelésről hallunk itt folyamatosan, különböző javaslatokat

nyújtanak be, hogy foglalkozzunk a honvédséggel, és lássuk azt, hogy a Honvédelmi Minisztérium milyen fantasztikus munkát végez. Én inkább azt szeretném kérdezni, hogy csendesen, ott a házon belül és egyébként a társadalom felé pozitív, valóban motiváló üzenetekkel hogy lehetne elérni, hogy az, amiről önök csak beszélnek, az valóság is legyen.

Meg kell hogy mondjam, hogy miután ennek az országgyűlési javaslatnak a beterjesztése indokolatlan volt, sőt ez az országgyűlési határozati javaslat szűkíti a 2018. október 31-én megszavazott országgyűlési határozat tartalmát, azaz kizárja, és kivonja a részletes bontás meghatározását az országgyűlési képviselők kompetenciájából, semmiképpen nem fogom javasolni azt, hogy ezt az én frakcióm megszavazza. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönjük szépen az exposéban kifejtett részleteket és az előttünk fekvő határozati javaslatnak a pontjait, amiket én most nem ismételnék meg.

Azért megdöbbenett jobbikos képviselőtársam hozzászólása, hogy felmászik a pulpitusra Varga-Damm Andrea, majd olyan szavakat... *(Dr. Varga-Damm Andrea: Mászni ember nem szokott...)* Majd olyan szavakat használ... Fölment, elnézést. Olyan szavakat használ a magyar... *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem baj, nem baj, a jegyzőkönyvben benne lesz!)*

ELNÖK: Úgy gondolom, hogy ez a „fölmászik” méltatlan volt. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Mászni ön szokott...)*

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Olyan szavakat használ a Magyar Honvédséggel összefüggésben, mint komolytalan, kusza, összevissza, indokolatlan. Ez egy veszélyes terep, képviselő asszony, én azt gondolom, hogy a tizenakárhány perces felszólalásában egyszer nem tudott a katonákról a tisztelet hangján beszélni, egyszer nem köszönte meg a szolgálatukat. Azt a szolgálatot, amivel például a határaink őrzésében részt vesznek, és amit ott végeznek, azt a szolgálatot. Egyszer nem tudott a tisztelet hangján hozzászólni a honvédségi törvényjavaslatához. Azt gondolom, hogy ez nyilvánvalóan szégyen. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Csak ön beszél a tisztelet hangján! Borzalmas, és ez a KDNP, ez a kereszténydemokrata!)*

Az, hogy ön azt állítja, hogy olyan létszámról beszélünk vagy olyan keretszámról, amit soha nem fogunk elérni, hát, nagyon egyszerű, az látszik, hogy

akkor önre meg a Jobbikra sem számíthatunk ebben a munkában. Hiszen ön elmondta, hogy ezt soha nem lehet elérni, ez egy teljesen irreális cél. (Dr. Varga-Damm Andrea: *Mi nem vagyunk elég a 37 ezerhez.*) Most tetszett beszélni az előbb. (Az elnök csenget. - Dr. Varga-Damm Andrea: *Hozzám beszél egyfolytában, persze, hogy reagálok!*)

(13.00)

Tehát ön elmondja, hogy soha nem fogjuk elérni ezt a keretszámot, mert önökre nem számíthatunk ebben a munkában. Azt is elmondja, hogy semmilyen konkrétumot nem tartalmaz a „Zrínyi 2026”, amikor akár az utánpótlástól kezdve az önkéntes tartalékos rendszeren keresztül a honvédelmi táborkon át a konkrét haderőfejlesztés, gyakorló-repülőgépek, helikopterek, felderítő repülőgépek, buszgyártástól kezdve rengeteg konkrétum szerepel egyébként a „Zrínyi 2026” haderőfejlesztésben, amit el kellett volna önnek olvasni, hogy mi is van benne.

Ami a legmegdöbbentőbb, hogy Varga-Damm Andrea képviselő asszony 2010-ben a Honvédelmi Minisztériumban dolgozott, tehát pontosan láthatta, hogy mit ért el a balliberális kormány pusztítása a honvédelem tekintetében 2002-2010 között, mert 2010-ben ott a minisztériumban pontosan látta a Magyar Honvédség állapotát, látta azt, hogy 2002-2010 között a balliberális kormányok kivéreztek ezt a katonaságot, drámai mértékben csökkentették a honvédség létszámát, megpróbálták eltörölni a honvédség megbecsültségét, miközben pedig totálisan kiszolgáltatták az országot a külföldi érdekeknek.

Gyurcsány Ferenc kormányzása idejéről nemcsak az ország elképesztő mértékű eladósodása vagy kórházak és iskolák bezárása idézhető fel, hanem a Magyar Honvédség tudatos leépítése és az ország védekezőképességének tudatos meggyengítése is. Ez olyan történelmi bűn, amit Gyurcsány Ferenc és szocialista elvarátaai követtek el, ami talán a mindennapi életünkben akkor nem volt érezhető. De gondoljunk bele, hogy mi történt volna akkor, ha Magyarországot ilyen, önmaga által lefegyverzett, kivéreztetett és végletesen legyengített állapotban érte volna akkor a migrációs válság; gondoljanak bele, képviselőtársaim, hogy hogyan tudott volna válaszolni akkor a Magyar Honvédség. Államtitkár úr is említette, azért beszédes szám, hogy 2010-ben 17 fő volt a tartalékos katonája a honvédségnek. Most már 8000 fölötti létszámról beszélünk.

Nagyon fontos, és Magyarország erejét is mutatja, hogy 2024-re elérjük a NATO-ban előírt honvédelmi finanszírozási szintet, vagyis a GDP 2 százalékát vagy akár azt meghaladó összeget fogunk fordítani erre a célra.

Még egy adat. 2002-ben a honvédség 45 ezer főből állt, amelynek a létszámát a nyolcéves szocialista átokfutás alatt mélypontra csökkentették, és 23 950

főben maximálták a szocialista politikusok ezt a keretlétszámot. Ezért volt nagyon fontos, hogy megtörtént az emelés. Tavaly decemberben már döntött az Országgyűlés; most megerősítheti az Országgyűlés azt a keretszámot, amely erről a 37 650-ről szól, ez már 13 600 fővel több, mint a 2010-es keretszám.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

És nyilvánvalóan jól döntött akkor is a kormány és az Országgyűlés is, amikor 2015-ben arról döntöttünk, hogy 50 százalékkal magasabb illetményt kapjanak a katonáink. Azt gondolom, hogy ez volt érezhető abban a 2018. áprilisi választásban is, amikor a magyar emberek elmondták, hogy számukra a biztonság az első, és ők fontosnak tartják azt, hogy erős hadserege legyen Magyarországnak, hogy a honvédeink helytálljanak katasztrófhelyzetekben, migrációs válság közepette vagy bármilyen biztonsági helyzetben.

Azt gondolom, hogy itt pontosan arról beszélünk, hogy a tisztelet és a köszönet hangján kell szólnunk a Magyar Honvédség munkatársai, katonái felé, hogy kifejezzük a megbecsülésünket. Azon dolgozunk, hogy elérjünk egy olyan haderőfejlesztési programot, amely a régió legerősebb hadseregévé teheti a Magyar Honvédséget. Azon dolgozunk, hogy a katonák megbecsültsége tovább növekedjen.

Eközben egyébként ellenzéki politikusok Brüsszelben például át akarják ruházni a határvédelem jogát másokra, pedig a magyar katonák a magyar rendőrökkel közösen tökéletesen helytállnak ebben a feladatban, hiszen bebizonyították azt, hogy szárazföldön a határt meg lehet védeni a migrációs inváziótól is. Mi ezt tudjuk, és pontosan ezért a Fidesz-KDNP-frakció támogatja ezt a javaslatot is, hogy a magyar emberek biztonságának és az ország szuverenitásának egyik legfontosabb biztosítója a Magyar Honvédség. El kell mondanunk azt is, hogy a magyar katonákat rendkívüli nagy elismerés és tisztelet övezi külföldön is, nemzetközi elismerés övezi. Bármilyen miszsióban, amiben részt vesznek a katonáink, ott mindig a tisztelet és az elismertség legnagyobb fokán beszélnek róluk.

Nyilvánvalóan támogatjuk a kormánynak ezt a honvédelmi politikáját. Ez az életpályamodell, a béremelés, a haderőfejlesztés együtt, a fiatalokra helyezett hangsúly, a honvédelmi táborkok, a hazafias nevelés, az utánpótlás kérdésére helyezendő hangsúly egy örvendetes irány, pontosan ennek kell folytatódnia a következő években is. Ezért értük el azt ebben a kilenc évben, hogy mára a honvédség mérlege már pozitív, nem pedig negatív, mint a szocialista kormányok alatt volt, így nyilvánvalóan ezt a törvényjavaslatot vagy határozati javaslatot is a frakciónk is támogatni fogja. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti sorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsá Lőrinc képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kerestem a műfaját ennek az egész vitának, ami itt zajlik, gondolkodtam rajta sokat. De hát először is hadd utasítsam vissza, nyilván nem nekem kell megvédeni Varga-Damm Andreát, de azt gondolom, hogy teljesen méltatlan az, amit itt róla mondott Nacsa képviselőtársam.

Azt gondolom, ellenzéki képviselőként Varga-Damm Andrea odament, felment a pulpitusra, és megfogalmazta a gondolatait annak kapcsán, amit önök itt letettek az asztalra. Szerintem nem tekintett ki jobban a konkrét előterjesztésből, mint önök. Nyilván, aki mondjuk, a közvetítésből követi ezt a vitát, valószínűleg nehezen tudja megállapítani, hogy mi lehet ebben a konkrét előterjesztésben, mert valóban keveset beszélt róla itt a néhány kormánypárti megszólaló. Az a helyzet, hogy nyilván egy általános vitába lehet, hogy belefér az, hogy általában a Magyar Honvédség helyzetéről is beszélünk, de nyilván látható az előző felszólalásokból, hogy ez inkább egy ilyen politizálóbb, a médiának, vagyis a fideszes médiabirodalomnak szóló előterjesztésről beszélünk. Valószínűleg a köztévében és több száz egyéb médiumban majd lehet találkozni ezekkel a sikertörténetekkel, de az előterjesztés nyilván ennél szűkebb és szárazabb kérdéseket tartalmaz.

Nacsa képviselőtársam azt mondta, hogy köszönik a határozati javaslatot, amit én értek. Gondolom, a '18. őszt is megköszönték, amely merőben más szabályozást tartalmaz, más logikát, több hatáskört az Országgyűlésnél. Nem is oly régen volt ez, mondjuk, bő fél éve, hogy ez elfogadásra került. Akkor még nem volt olyan rendkívül innovatív javaslat, amely most az asztalon van.

Azt tudom önöknek mondani, hogy természetesen a honvédek munkáját, a honvédséget - a frakció nevében is mondhatom - mélyen tiszteljük, nagyon áldozatkész munkát folytatnak mindannyiunk érdekében, sokszor nehéz körülmények között, és nehéz egzisztenciális körülmények között is. A feltételek néha alapvetően is hiányoznak, ezért érdemelnék ők többet a kormánytól is, ez a meggyőződésünk.

De néhány mondat azért az előterjesztésről is, mert azért itt szerintem egy alapvető gond van ezzel az előterjesztéssel, ami miatt ezt az előterjesztést nem lehet támogatni. Azt, hogy a honvédségnél rendszerezhető státuszok számát, ezt a 37 650 főt már megállapította ez a bizonyos októberi országgyűlési határozat, már mindenki elmondta. Ez a határozat nem állapít meg mást. De a korábbi határozatok az állománycsoportok engedélyezett létszámkeretét is bemutató adatsort is tartalmaztak. Magyarán, a korábbi országgyűlési határozatok több jogot hagytak itt az országgyűlési képviselőknél, több jogot hagytak az Or-

szággyűlésnél. Ma tulajdonképpen csak a rendszerezhető státuszok össz-számát hagyja az Országgyűlésnél ez a javaslat. A többit kormányhatározat fogja megállapítani, ahogy ezt államtitkár úr is elmondta.

Elsőre azt lehetne mondani, hogy nyilván ez biztosan technikai, nem érdekes ez annyira. De mégis csak megváltozott a múlt őszhöz képest a véleményük. Amellett, hogy elmondják, hogy ez egy rugalmas reagálási lehetőség, nyilván ez egy alkalom önöknek, hogy a propagandájukat is itt az asztalra teszik.

Azonban én szeretném elmondani, hogy nem lehet egyetérteni az Országgyűlés jogosítványának ilyen irányú csorbításával. Nyilván még az egyes állománycsoportok, tisztek, altisztek létszáma, legénységi állomány kapcsán is korábban adatsort tartalmazott ez a határozat, gondolom én, és azért vonják ezt most a kormányhatáskörébe, és azért tervezik ezt kormányhatározattal majd megállapítani, merthogy ebben az arányban eltolódás lehetséges, amely adott esetben konfliktusokkal járhat, és nyilván egy kormányhatározat kapcsán ezt nagyobb titokban, a nyilvánosság elől jobban elzártan lehet megtenni, illetve a konfliktusokat gyorsabban kezelni.

(13.10)

Adódhat a kérdés, hogy miért, egyébként az egyes állománycsoportok létszáma változni fog, tiszteké, altiszteké, vagy jelentősen csökkenteni tervezik esetleg? Erről kellene szerintem beszélni, ez volna a konkrét napirend kapcsán az, amit meg kellene indokolnia szerintem az államtitkár úrnak, hogy miért van erre egyáltalán szükség, mert ez a rugalmasság jól hangzik, csak kilencedik éve kormányoznak, és eddig nem jutott eszükbe, hogy hatékonyabb lenne így kezelni ezt a kérdést, valahogy most világosodtak meg úgy, hogy - mondom - bő fél évvel ezelőtt tárgyalt hasonló határozati javaslatot az Országgyűlés, és akkor még ezt nem így gondolták.

Tehát még egyszer, azt szeretném mondani, hogy különösen e miatt a helyzet miatt a frakciónk és jómagam nem tudjuk támogatni az előterjesztést. Köszönöm, elnök úr. *(Korózs Lajos tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.

Amennyiben szót kér az előterjesztők nevében Németh Szilárd István államtitkár úr, akkor megadom a szót. Öné a szó, államtitkár úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Itt van előttünk ez a határozat, néhány mondat az egész. Ismertettem én az expozéban, ismertette két kormánypárti politikus, hogy mi a tartalma.

Gyakorlatilag az indokolás legalább háromszor annyi, mint maga a törzsszöveg, és ebben elég világosan benne van az összes olyan feltett kérdés, amit itt hallhattunk a két 6 százalékos eredményt elért párt vetélkedésében. *(Közbeszólások az ellenzék sorából.)* Úgyhogy én megértem, teljes egészében megértem a frusztrációt mind a két részről, de azt gondolom *(Dr. Varga László közbeszól.)*, hogy a magyar honvédelem ügye, a Magyar Honvédség létszámának kérdése sokkal többet ér annál, mint hogy pártvetélkedőnek az áldozatává váljon. Úgy kezdtem, hogy idéztem abból a törvényből egyébként, amely meghatározza azt, hogy az Országgyűlésnek mi a feladata a létszámkeretek meghatározásakor, tehát ha lehetséges, a plafon meghatározásakor, és azóta pont a törvényi változás értelmében mi a feladata egyébként a kormánynak, hogy engedélyezze majd ennek a plafonnak, amit 2026-ra szeretnénk elérni, az időszakos betöltését. Ez, azt gondolom, mindenki számára világos kell hogy legyen, aki itt ült a parlamentben és elfogadta ezt a törvényt, márpedig itt ültünk, és mindannyian elfogadtuk ezt a törvényt, tehát erre nem is kell magyarázatot keresnünk.

Az meg önmagában szerintem egy gyönyörű pillanat, amikor a jobbikos Varga-Damm Andrea képviselő asszony, aki végigélte 2002 és 2010 között, hogy milyen álságos és milyen megtervezett módon tették taccsra az egész Magyar Honvédséget, egész katonai képességeket szüntettek meg, megfélemezve a hadsereget, most egy emelkedő létszámnál beáll azok mellé, akik egyébként mindezért felelősek. Vadai Ágnessel jár tüntetni hétvégén *(Közbeszólás a Jobbik sorából.)*, év végén, itt a parlamentben ketten csinálják a műsort, és Gyurcsány Ferencsel kötöttek szövetséget az elkövetkezendő időszakra, de nyilván ezt önmaguknak kell magyarázniuk.

Szeretném még egyszer mindenkinek a figyelmét felhívni arra, akik most fogadkoztak, hogy ezt ugyan nem fogják megszavazni, tehát ezt a határozati javaslatot, aminek egyébként a lényege a 37 650 fős plafon meghatározása, Magyarország biztonságának, szuverenitásának a biztosítása, a magyar honvédelmi és haderőfejlesztés létszámkeretének a meghatározása, hogy ezt ne tegyék. Ne árulják el ezt a nemzeti ügyet, ne akarják ezt pártpolitikai üggyé silányítani! Úgyhogy kérek még egyszer mindenkit, nemcsak a kormánypárti képviselőket, hanem az ellenzéki padsorokban ülőket is, hogy gondolják meg, hogy ezt az országgyűlési határozatot megszavazzák-e vagy sem. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Szilárd államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **„Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Drégelypalánk és Ipolyhídvég**

(Ipel'ské Predmostie) települések közötti közúti Ipoly-híd és a kapcsolódó létesítmények megépítéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6450. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Mosóczi László úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyar-szlovák kétoldalú közlekedési kapcsolatok az elmúlt években gyors ütemben fejlődnek. E folyamat legutóbbi eredményeként idén május végén Révkomáromban kötöttek megállapodást a két ország szakminiszterei a Drégelypalánk és Ipolyhídvég között az Ipoly folyón létesítendő közúti híd és az ahhoz kapcsolódó létesítmények megépítéséről.

A jelenleg napirenden lévő törvényjavaslat célja a szlovák féllel aláírt megállapodás beillesztése a magyar jogrendbe. A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján a megállapodás törvényi szintű kihirdetése szükséges. A tervezett átkelőhelyen régen is híd állt, hasonlóan az Ipolyvölgy sok más pontjához, ezt jelzi Hídvég település neve is. Ebben a térségben szinte minden falunak saját hídja volt, ahol a gazdák át tudtak járni a másik parton lévő földjeiket megművelni. Drégelypalánk és Ipolyhídvég települések közt a középkori fahíd helyén a 19. század elején építettek kőhidat, amely a második világháború során elpusztult. Mivel a magyar-cseh-szlovák határtérségben a határok átjárhatósága nagy részt megszűnt, a hidat nem építették újjá a múlt század második felében, a helyi kapcsolatok megszakadtak.

A most tárgyalt szerződés keretében a magyar és a szlovák fél megállapodott abban, hogy a régi híd helyén épül újra a kapcsolat. A megállapodás alapján a magyar és szlovák fél közösen, egyenlő arányban fogja viselni a híd mint közös létesítmény megépítésével összefüggő beruházási költségeket. A közös híd megépítését elvégző kivitelező kiválasztását a Magyarországon felelős szerv végzi, a Magyarország területén hatályos közbeszerzési törvényben foglalt előírások szerint. A hídhoz kapcsolódó létesítmények, utak megépítését, felújítását mindkét fél önállóan végzi a saját oldalán. A híd és a kapcsolódó létesítmények építési költségeit a felek az Európai Unió Interreg-programjából tervezik fedezni.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország és Szlovákia az elmúlt években ehhez hasonló szerződések sorát kötötte meg, melyek nyomán fokozatosan épülnek ki az infrastrukturális kapcsolatok a sok évtizeden keresztül egymástól elszakított térségek között.

Ezek a helyi jelentőségű projektek elsősorban a határ menti közösségek érdekében történnek, az ott

élők életminőségét javítják. Csak az elmúlt egy esztendőben négy átkelő megépítéséről született közös döntés a határfolyókon.

A közlekedési kapcsolatokat olyan nagy volumenű beruházások is javítják, mint az új komáromi Duna-híd megépítése, az M15-ös autótút autópályává bővítésével jövőre megvalósuló teljes értékű gyorsforgalmi összeköttetés Budapest és Pozsony között. Az M30-as befejező szakaszának átadásával 2021-re elkészül az autópálya-kapcsolat a magyar főváros és Kassa között is. A jelenlegi törvényjavaslat megtárgyalásával és elfogadásával az Országgyűlés egy újabb értékes közös projekt létrejöttében segídezhet.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot elfogadni és a Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron, Drégelypalánk és Ipolyhíd-vég - szlovákul Ipeľ'ské Predmostie - települések közötti közúti Ipoly-híd és a kapcsolódó létesítmények megépítéséről szóló megállapodás kihirdetését támogatni szíveskedjék. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mosóczi államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Fenyvesi Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(13.20)

FENYVESI ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Drégelypalánkot és Ipolyhídvéget összekötő híd megépítéséért már 2011-ben civil kezdeményezésre aláírásgyűjtés indult. Az elcsatolt területeket és az anyaországot összekötő Ipoly-hidaknak azonban ennél régebbre nyúló története van. Létük vagy nemlétük Magyarország XX. századi hányattatott sorsáról tanúskodik.

Mint ismert, valaha 47 híd kötötte össze az Ipoly két partját, az 50-es évekre azonban ez a szám drasztikusan lecsökkent. A közelmúltig mindösszesen négy híd szolgálta az Ipoly mentén élőket. A most szóban forgó híd környezete 1938-1945 között az első bécsi döntés értelmében ismét Magyarország része lett. A második világháborúban felrobbantott Drégelypalánkot és Ipolyhídvéget összekötő hidat egészen mostanáig nem építették újjá.

A mintegy 660 kilométeres magyar-szlovák határszakasz Európa egyik leghosszabb határszakasza. A múlt században megszakadt közlekedési kapcsolatok megújítását nehezíti, hogy közel 250 kilométeren a Duna és az Ipoly választja el a két országot egymástól.

A Drégelypalánkot Ipolyhídvéggel összekötő híd újjáépítéséről szóló megállapodás egy év alatt a negyedik magyar-szlovák szerződés, amely határhidak építéséről született. Az új közúti hídnak köszönhetően biztosítva lesz a térségben a hatékonyabb közlekedés,

ami főleg azoknak a lakosoknak jelent jelentős tehercsökkentést, akik gépkocsival közlekednek a munkahelyük és a lakóhelyük között, továbbá egyszerűbb megközelítéssel fellendítheti az adott településeken a turizmust. A közúti hidat 3,5 tonnát meg nem haladó személy- és tehergépkocsik használhatják majd.

Egy híd mindig az érintett régiók, az ott élő lakosok érdekeit szolgálja. Kérem önöket, támogassák a nemzetközi szerződés elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Fenyvesi képviselő úr. Most megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BENCSIK JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Talán kicsit szimbolikus is, hogy Trianon 100. évfordulójához közeledve egy ilyen ügyben kell most közösen tanácskozunk. Mindannyiunk előtt ismeretes, hogy a 100 évvel ezelőtti békediktátumot szándékosan úgy alkották meg a győztes hatalmak, hogy Magyarországnak a természetes határait, a vasúti csomópontokat, a nagy közlekedési csomópontokat lehetőleg az új csonka honban elvágják ezektől, és az új csonka hon lehetőleg minél hátrányosabb helyzetben, minél kevesebb meghatározó vasúti és közúti csomóponttal legyen szegényebb.

Ahogy elhangzott itt az előterjesztésben is, egy szimbolikus ügyről, illetve egy olyan térségről van szó, amelyet évszázadokon keresztül híd kötött össze egymással; már egészen a középkorban is itt volt egy híd, sőt az itt élő emberek egyébként egy egyházközséghez is tartoztak, tehát egy olyan régiót szakított ketté a mesterséges államhatár a trianoni békediktátummal, illetve később a második világháborút lezáró párizsi békeszerződésben, amely évszázadokon keresztül egy régiót alkotott.

Ahogy el is hangzott az előterjesztésben, a visszavonuló német csapatok a második világháború során ezt a hidat felrobbantották. Azóta nem volt közvetlen összeköttetés, tehát az itt élő drégelypalánki magyaroknak több mint 10 kilométert kellett utazniuk, ha át akartak jutni a határ túloldalára. Úgyhogy régi adósságát törleszti most mind a szlovák, mind a magyar állam ennek a hídnak a megépítésével.

Amiről viszont nem volt szó az előterjesztésben, az az, hogy 2017 tavaszán Ipolyhídvégen már volt egy tanácskozás, ahol a magyar és a szlovák hatóságok egybehangzóan megállapították, hogy nemzetstratégiai, nemzetgazdasági prioritásról van szó, hiszen a két híd nemcsak a munkaerő-áramlásnak a minél jobb és rugalmasabb ellátását, a munkaerő minél szabadabb áramlását szolgálja, hanem a két város közötti kulturális és társadalmi kapcsolatoknak az erősítését is.

Két év telt el ez óta a bejelentés óta. Nem tudjuk, hogy az elmúlt két évben konkrétan milyen háttértárgyalások, egyeztetések zajlottak, és ami még inkább

zavaró, hogy nem tudjuk, hogy ebből a mostani bejelentésből mikor lesz eredmény, esetleg ha erre vonatkozólag akár az előterjesztő, akár kormánypárti képviselőtársaim tudnak valami konkrétumot mondani, hogy ebből a hídból mikor lesz valóság, mikor fog megépülni, vagy egyáltalán mikorra tervezik ennek az átadását, akkor azt megköszönnék.

A közutak fontossága mellett ennél a mostani törvénynél beszélnünk kell a vasutak fontosságáról is. Jómagam a mostani 2020-as költségvetési tervhez benyújtottam egy olyan módosító javaslatot, amely azt a célt szolgálja, hogy a közutak mellett a Magyarország és a környező országok közötti vasúti átjárhatóságot is könnyítsük meg. Úgy gondoljuk, hogy ha a gazdasági kapcsolatok élénkítését várjuk, akkor a közúti forgalom mellett a vasúti forgalmat, a vasúti átjárhatóságot is javítanunk kell.

Ki kell térnünk arra is, hogy bár - mint az elhangzott - Magyarország és Szlovákia között az elmúlt években eléggé intenzív párbeszéd volt új hidak nyitása kapcsán, sajnos Délvidék és Kárpátalja esetében korántsem ennyire rózsás a kép. Délvidéken és Kárpátalján is több helyen lenne szükség új határátkelő nyitására. Kárpátalján például a teljesség igénye nélkül Nagypalád és Kispalád között, vagy ahogy azt Gyüre Csaba képviselőtársam nem is olyan rég egy parlamenti felszólalásban jelezte, Szalóka és Tiszaszentmárton között is régi igénye az ott lakóknak, hogy legyen közvetlen határátkelő, de ilyen a Heteny-Tiszakerecseny közötti átkelő is. Emellett pedig arra is tekintettel kéne lennünk, hogy a már megépült határátkelők úgy üzemeljenek, hogy valóban be tudják tölteni azt a célt, amelyet határátkelőként egyébként be kell töltenie.

Gondolok itt arra, hogy például Délvidéken is a Tiszasziget és Gyála között üzemelő határátkelő, régi kérése az ottaniaknak, hogy legyen éjjel-nappal, 0-24 órában átjárható, és egy régi adóssága a két országnak, hogy ennek a feltételei nem teljesülnek. De említhetném akár itt Ukrajna-Magyarország viszonylatában a csap-záhonyi vagy pedig az asztély-beregsurányi határátkelőket is. Azok, akik rendszeresen közlekednek vagy ingáznak ezekben a régiókban, tudják, hogy nemritkán 6-8 vagy akár tízórás sorok is kialakulnak, és ez teljesen ellehetetleníti az egyébként akár munkavállalási, akár magán- vagy turisztikai céllal közlekedő lakosok utazását. Azt gondolom, és csupán arra akartam ráirányítani az önök figyelmét, hogy nem elég határátkelőket, új utakat vagy új hidakat építeni. Biztosítani kell azt is, hogy ezek az elkészült határátkelők és új határátkelő-csomópontok úgy üzemeljenek, hogy mind a két ország határ menti lakosainak a megelégedésére szolgáljanak.

Összefoglalóan annyit tudok elmondani, hogy azt gondolom, mindannyiunk közös érdeke az, hogy a Kárpát-medencében a határ menti régiókban biztosítsuk azt, hogy a szétszabdalt magyar közösségek közötti kapcsolattartás minél könnyebb, minél egyszerűbb legyen, ezért a Jobbik részéről támogatni fogjuk ezt a javaslatot.

Bár nem tartozik szorosabban véve a most tárgyalt javaslatához, de muszáj néhány szó erejéig kitérnem arra, hogy amikor a magyar-szlovák viszony és a kétoldalú kapcsolatok rendre terítékre kerülnek, a magyar kormány mindig az előkészítés alatt álló gázvezetékekről, új hidak és utak átadásáról példálózik, amikor azt akarja demonstrálni, hogy mennyire jó a magyar-szlovák viszony. Sajnos azonban, tisztelt képviselőtársaim, ennél sokkal súlyosabb, fajsúlyosabb ügyekben nincs előrelépés a két ország között. Sőt, nemhogy előrelépés nincs, hanem konkrét visszarendeződés van. Elég itt utalni a Beneš-dekrétumokra, amelyek kollektív bűnös nemzetként, népként azonosítják a felvidéki magyarságot; arra a Beneš-dekrétumra, amellyel a tarsolyában Szlovákia egyébként Magyarország mellett az Európai Unió teljes jogú tagja tudott lenni, és amely dekrétumokról azóta egyébként többször a szlovák fél egyoldalúan jelezte, hogy nem tartják szükségesnek ennek a felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését. De lehetne említeni az állampolgársági ügyet, amely határozottan tiltja a ketős állampolgárságot.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr erre mondta azt, hogy jöjjenek át titokban, fű alatt a felvidéki magyarok, és vegyék fel itt Magyarországon az állampolgárságot, mi majd nem adjuk ki őket.

(13-30)

Azt gondolom, hogy ezek az esetek a lehető legtávolabb vannak azoktól, ami alapján ki tudnánk jelenteni, hogy előremutató és jó a két ország közötti viszony. De itt van a mai napig nem megoldott nyelvtörvény, a felvidéki magyar kisiskolák bezárásáról szóló hírek vagy éppen a legutóbbi időszakban a magyar himnusz éneklésének a korlátozása is.

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy hidakat akkor van értelme építeni vagy akkor van elsősorban értelme építeni, hogyha bízunk abban, hogy ezeket a jelenleg magyarul régiókat a határ mindkét oldalán össze tudjuk kapcsolni. De ha nem lesznek magyar emberek, nem lesznek a magyar nyelvet, a kultúrát, az örökséget továbbvivő, magyar identitással bíró emberek a határ túloldalán, ha egész egyszerűen az ő létezésüket a környező országok ellehetetlenítik és egy erőszakos asszimiláció útján őket beolvasztják, akkor ezeknek a hidaknak az építése legfeljebb gazdasági célokat szolgálhat.

Ezért szeretném kérni önöket és szeretném kérni a kormányt arra, hogy a hidak, az utak és a vasutak építésén túl vállalja fel azokat a fontos nemzetpolitikai, nemzetstratégiai ügyeket is, amelyek adott esetben a nemzeti ügyeknek a határozottabb érdekképviseletével járnak, és ezeket az ügyeket vegyük napirendre mind a kétoldalú kapcsolatokban, mind a magyar-szlovák vegyesbizottsági üléseken, mind a diplomácia minden színterén. Ehhez a Jobbik képviselői, ahogy az elmúlt kilenc évben, az elkövetkezendő években is

minden segítséget meg fognak adni. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bencsik képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Pár mondatban reagálnék jobbikos képviselőtársam elhangzott mondataira. Nagyon sok mindenben egyetértünk, például abban, hogy fontos, hogy a jövőben a Felvidéken is magyar szótól legyen hangos az a vidék, a magyarlakta vidék, legyenek magyar iskolák, egyházközségek, közösségek, óvodák.

Én azt gondolom, hogy számos olyan programot indított el az elmúlt kilenc évben a kormány, amely pontosan ezt célozza, hogy a jövőben is a felvidéki magyarság megőrizve identitását, de folyamatos támogatást kapva az anyaországtól tudjon ott élni és boldogulni, ilyen akár az óvodaépítési program, az egyházi támogatások, a gazdaságfejlesztési program vagy több olyan nemzetpolitikai, határokon is átívelő kezdeményezés, amely őket is célozza, és segíti azt, hogy a Kárpát-medencei térséget egy egységes nemzeti térként is tudjuk értelmezni, a szimbolikus döntésekről nem is beszélve.

Én félúton találtam meg talán az igazságot, mert szerintem az igazsághoz hozzátartozik az, hogy a szlovák-magyar kapcsolatokban rendkívül sok előrelépés és fejlődés történt az elmúlt időszakban, ugyanakkor vannak még kérdések, rendezendő ügyek és nyitott kérdések, ebben is egyetértünk.

De például a visegrádi csoportban betöltött együttműködésünk, vagy amikor Szlovákia elsőként ajánlotta fel a segítségét az illegális migráció megfékezésére vagy számos olyan ügyben, amelyben közösen tudtunk fellépni, ezek mind a javuló kapcsolatokat jelzik. Ez nem lezárt folyamat, még mindig van hova fejlődni, és igaza van a képviselő úrnak abban, hogy vannak olyan kérdések, amelyeket még a jövőben is napirendre kell tűzni, nemcsak azért, mert az elmúlt húsz-harminc évben is napirenden voltak, hanem azért, mert fontos, hogy ezeket megoldjuk.

A mi felfogásunk szerint a Szlovákiában élő magyar nemzeti közösség egy erőforrást jelent a két ország között és erőforrást jelent Szlovákiában is, és ez a tény nem gyengíti, hanem erősíti a szövetségünket. Éppen ezért támogatjuk azt, hogy minél több határátelölőhely nyíljon meg a magyar-szlovák határon, minél több közúti és vasúti híd is kösse össze a két országot. 2010 óta, a Fidesz-KDNP kormányzása alatt nyolc új határátelölőhely nyílt a magyar-szlovák határon, ami azt bizonyítja, hogy elköteleztettek vagyunk a határok átjárhatósága, a magyar-szlovák kapcsolatok erősítése mellett és határon átívelő magyar-magyar kapcsolatok erősítése mellett is.

Nyilvánvalóan azt valljuk, hogy a Kárpát-medence nem csupán egy földrajzi egység, különböző

országokban élő individuumok pusztá halmaza, hanem egy élő közösség, amelyet újra fel kell építenünk a XX. század pusztítása után. Csak úgy lehet Közép-Európa újra erős, hogyha közös hazánkat megtöltjük tartalommal, összekötjük országainkat hidakkal, vasútvonalakkal, autópályákkal is.

Fontos megjegyezni, hogy Magyarország turisztikailag is vonzó célpont, egyre több turista érkezik az északi irányból is, Szlovákiából és Lengyelországból, ami azt bizonyítja, hogy a turizmus szempontjából is szükségesek új összeköttetések mind a turisták, mind pedig a turizmust kiszolgáló szolgáltató szektor számára. Ezzel nyilvánvalóan a regionális kapcsolatrendszerünket is fejlesztjük, illetve elköteleződésünket a V4-szövetség iránt, amely a legsikeresebb és legerősebb szövetség ma Európában.

Nem utolsó szempont az sem, hogy ezzel a beruházással Nógrád megye is komoly fejlődési és fejlesztési lehetőséget kap, a térség is profitálhat a határon átnyúló gazdasági fejlődési potenciálból. Tudjuk azt, hogy Magyarország leghosszabb határszakasza az északi, 677 kilométerről beszélünk a magyar-szlovák közös határszakaszon, amelyen jelenleg 33 határátelölőhely létezik. 2014-ben történt egy nagyon magas szintű megállapodás a két kormány között a határátelölők számának növeléséről. Így a mostani, előttünk lévő megállapodás hatálybalépésével majd a negyedik Ipoly-híd megépítése is lehetővé válik, a következő években átadásra kerül egy új komáromi közúti híd és a rajkai gyorsforgalmiút-összeköttetés is, továbbá folyamatban van még két, korábban megszüntetett vasúti összeköttetés újraindítása is. Ezenkívül még komppösszeköttetés is létesül.

Mi a két ország közötti közlekedési kapcsolatokat nemzetpolitikailag, nemzetstratégikailag, gazdaságilag, Közép-Európa regionális együttműködése érdekében és turisztikailag is fontosnak és kívánatosnak tartjuk, talán ebben a sorrendben is, ahogy elmondtam, tehát nyilvánvalóan nemzetpolitikailag és nemzetstratégikailag van ez az első helyen. Éppen ezért a KDNP-frakció támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy nagyon rövid mondattal el tudom intézni a hozzászólásomnak az egyik részét, hiszen a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatja az előterjesztést. Tesszük ezt azért, mert valóban láthatóan nő az igény a határtérség infrastruktúrájának a fejlesztése iránt, ezért minden olyan kezdeményezés, amelyik ezt a célt szolgálja, az üdvözítő, ideértve az átkelők számának a bővítését is vagy bármely más ilyen infrastrukturális fejlesztést.

Amit ennek kapcsán szeretnék még elmondani, egy kicsit azáltal is inspirálva, amit az előttem szólók elmondtak, inkább talán kérdések volnának. Orbán Viktor néhány évvel ezelőtt azt mondta, tulajdonképpen megígérte, hogy most már a kényes ügyek is napirendre kerülnek Szlovákiával. Mi úgy látjuk, hogy ezek a kényes ügyek még mindig nem kerültek napirendre és tisztázásra Szlovákiával kapcsolatban.

Értem én azt a stratégiát, hogy csak a szépre emlékezem, ez kormányzati pozícióból egy eléggé pragmatikus megközelítés, és sok esetben ezt még üdvözlölni is lehetne, ha nem önök lettek volna azok, akik folyamatosan kritizálták a korábbi szocialista kormányokat azért, amiért a korábbi külügyminiszterek vagy éppen a miniszterelnökök pragmatikus viszonyra törekedtek Szlovákia viszonylatában.

Emlékszem még arra, hogy amikor Bajnai Gordon találkozott Fico miniszterelnökkel, mit követelt a Fidesz, milyen témákat kell napirendre venni, milyen konfliktusokat kell rendezni egy-egy ilyen találkozó alkalmával. Most meg úgy tűnik, mintha minden egyes ilyen bilaterális kérdéskörben történő megbeszélésnél a problémák tulajdonképpen kimaradnának ezek közül a kérdések közül, és - ahogy az imént is mondtam - csak a szépre emlékeznének a fideszes és KDNP-s képviselők.

Ezért hadd mondjak egy-két olyan problémát, Nacsa Lőrinc úgy fogalmazott, felírtam magamnak, hogy magyar szótól legyen hangos a térség. Most például ehhez az kellene, hogy mondjuk, az oktatási törvényt ne írják úgy át, hogy az kedvezőtlen legyen a magyar kisebbség számára, vagy éppen a magyar pedagógusoknak a továbbképzésében ne tiltsák meg a magyar nyelvű képzést, vagy Csallóközben ne okozzon problémát az, hogy az államnyelven való oktatás kötelező jelleggel elrendelhető legyen az elfogadott törvény alapján, hogyha arra bármilyen ottani szlovák igény merül fel. Ezek mind-mind logikus döntések egy szlovák nemzeti parlament oldaláról, de bizony a magyar kisebbséget és az oktatás helyzetét bizony nehéz körülmények közé sodorja.

(13.40)

Ugyanilyen kérdés lenne például a kettős állampolgárság kérdése, hiszen ha jól számolom, akkor 2010 óta, amióta életbe lépett ez a törvény, a kettős állampolgárságot tiltó szabályozás miatt összesen egyébként 2831 állampolgárt fosztottak meg a szlovák állampolgárságától. Ebből a legtöbb a cseh állampolgárság, majdnem 700, de - és most mással nem foglalkoznék - a magyar állampolgárság felvétele miatt 114 magyar állampolgárt fosztottak meg a szlovák állampolgárságától.

Volt korábban egy olyan ígéret az önök részéről, hogy ezt a kérdést megpróbálják rendezni Szlovákia viszonylatában, sőt Ukrajna viszonylatában is, de most maradnék a szlovák féllal való tárgyalások mel-

lett; tehát magyarul, hogy mi történt az elmúlt időszakban, hogy ezt a kérdést nem sikerült egyáltalán még csak napirendre sem tűzni, vagy valamilyen formában megoldani. Még egyszer mondom, 114 magyar állampolgárságú személy vesztette el a szlovák állampolgárságát e miatt a szabály miatt.

Aztán egy szimbolikus ügyet is említenék, hogy kisebb és nagyobb kérdéseket is mondjak. Pellegrini miniszterelnök védnökségével a helyi magyar közösség tiltakozása mellett, a szélsőséges Kotleba pártja képviselőinek a jelenlétében a szlovák nemzeti építő, Štúr szobrát május 12-én felavatták Párkányban, és ez a szobor annak ellenére került a 71 százalékban magyarok által lakott város Duna-partjára, hogy a helyi képviselő-testület nem egyezett bele annak felállításába. Szerintem itt is lenne egy kis diplomáciai feladat még, ami a problémák szempontjából figyelmet érdemelne.

De ugyanúgy említhetném a magyar-szlovák kisebbségi vegyes bizottság február 20-ai pozsonyi ülését. Ugyan már annak is örülünk, hogy összehívják, mert nem mindig volt ez az elmúlt időszakban jellemző, hogy rendszeresen ülésezett volna ez a vegyes bizottság, de például nem tudom, képviselőtársaim biztosan tudják, hogy az MKP-t nem hívták meg a szlovák oldal részéről ezekre a tárgyalásokra, mondván, nem parlamenti párt, meg őket nem érdekli az MKP, és a magyar delegáció tagjaként tudott részt venni az MKP egyébként ezen szlovák vegyes bizottság ülésén és munkájában, ami, azt gondolom, szintén nem azt erősíti, hogy nincsen olyan probléma, amit ne kellene megoldani ebben a relációban.

Mint ahogy az is egy hatalmas nagy gond, amire talán próbált utalni Nacsa képviselőtársam is, a szlovákiai magyarság létszáma. Ön ugyan azt mondta, hogy erőforrásként tekintünk az ott élő magyar kisebbségre, bizonyos szempontból szerintem ez az állítás helyes is, de mindenféleképpen figyelmeztető jel, hogy a szlovákiai magyarság létszáma riasztó mértékben csökken, tehát fogyásnak indult az elmúlt években, és az asszimiláció jelentős mértékben felgyorsult. 2001-ben, csak pontosan szeretném idézni, 521 ezer fő vallotta magát magyarnak; ez 2011-ben, ami még mindig majdnem nyolc évvel ezelőtt volt, már csak 458 ezer fő volt. És itt a csökkenés okaiként a szakértők az asszimiláció felgyorsulását, az elvándorlást és a gyermekvállalás drasztikus visszaesését jelölik meg mint kiváltó okot. Ezek szerintem olyan kérdések, amikről kell beszélni. Érdemes lenne egyébként itt, a parlament keretén belül is beszélni erről, akár megérdemelne ez egy önálló napirendi pontot is, hogy a Kárpát-medencei magyarságnak a szülőföldön való boldogulását hogyan tudja legjobban szolgálni a mindenkori magyar kormány.

A példák azt mutatják, hogy nem mindig a pénz mennyiségétől függ csak és kizárólag az, hogy sikerül-e ezt a szülőföldön való boldogulást segíteni valamilyen formában, hanem bizony sokszor az is számít, hogy akár a megnövekedett pénzeszközöket milyen

formában, milyen hatékonysággal, milyen módszerrel és mire költjük el a határon túl. Biztos nagyon fontos egyébként jégkorong-akadémiát vagy -pályát építeni, meg futballpályát is. Lehet, hogy ez kicsit kevésbé járul hozzá a szülőföldön való boldoguláshoz, minthogyha adott esetben oktatásra, gazdasági kapcsolatok élénkítésére és sok minden más ilyen dologra fordítanánk ezeket a forrásokat.

Tehát összességében azért vagyok kénytelen enél a napirendi pontnál ezt szóba hozni, mert egy ilyen átfogóbb, ezt a kérdés tárgyaló napirendi pont nem jelent meg még itt a Ház asztalán. Remélem, ez a későbbiekben megtörténik, és akkor egy kicsit ezekről a forrásokról is és ezekről a valóban egy kicsit talán fajsúlyosabb kérdésekről is tudnánk szót váltani, amiből az egyik természetesen az infrastruktúra-fejlesztés, de a másik, hogy a Kárpát-medencei magyarság erőforrásként való kezelése mit kívánna meg a magyar kormány részéről, a magyar adófizetők pénzéből.

Ettől függetlenül ezt az előterjesztést - ahogy kezdtem, azzal szeretném befejezni - az MSZP frakciója természetesen támogatni fogja. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Most megadom a szót, amennyiben kívánja, az előterjesztőnek, Mosóczi László államtitkár úrnak.

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Örömmel hallgattam a hozzászólásokat, hiszen ki hidat épít, jövőt épít, és a magyarság kapcsolatteremtési lehetőségeit ilyen hidakkal tudjuk biztosítani.

Én csak megerősítem a képviselő urak hozzászólását, hogy a magyar-szlovák határon nemcsak hidakat építünk, nemcsak a Dunán és az Ipolyon, de létesülnek autópályák is, az M15-ös, az M30-as, és ahogy szóba került, a határ menti vasúti kapcsolatok fejlesztése is napirenden van. Több olyan vasútvonalon tervezzük újraindítani a személyforgalmat, ahol jelenleg szünetel, illetve tárgyalunk Szlovákiával a Drégelypálánk-Ipolyság közötti vasútvonal helyreállításáról is. Így megteremhető a Budapest-Zólyom közvetlen vasúti összeköttetés is majd.

Köszönöm szépen még egyszer a hozzászólásokat, és remélem, hogy még sok hasonló projektről kérhetem majd az Országgyűlés döntését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mosóczi államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Soron következik a magyar állampolgársággal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.

A kormány-előterjesztés T/6455. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az állampolgárság megszerzésének egyes szabályait fogja módosítani. Olyan szabályozásról beszélünk, ami mind az Alaptörvényünk által, mind pedig az 1993. évi LV. törvény által szabályozott kérdéskör, és ami elég stabil szabályozás a magyar joggyakorlatban.

Kevés olyan törvényünk van, amelyet viszonylag ritkán szoktunk módosítani. Ez is mutatja, hogy az állampolgárság szabályozása egy jó alapon fekvő, stabil szabályozás. Amikor viszont módosítjuk ezeket a szabályokat, akkor általában eléggé átfogó és nagyívű módosítások szoktak következni. Ilyen volt 2011, amikor az egyszerűsített honosítás révén hozzásegített az új szabályozás ahhoz, hogy a nemzetet, a magyar nemzetet az állampolgárság útján is egyesíteni lehessen. Nagyon fontos kérdéskörrel beszélünk, hiszen most is vannak még olyanok, akik ennek a szabályozásnak a jó voltában kételkednek, és akik úgy gondolják, hogy a nemzet egyesítéséhez ez az egyébként alapvető és azt gondolom, minden magyar számára fontos volta nem megfelelő. Pont ők azok, akik 2004. december 5-én úgy érveltek, hogy a magyar állampolgárság kiterjesztése hiba, és a magyar állampolgárságot nem szabad kiterjeszteni. Ők falat emeltek magyar és magyar között, falat emeltek, és pont ők azok, akik egyébként a későbbiekben, a mostani időszakban, Európában szinte a legvehemensebben támogatják a bevándorlás kérdését.

A mostani szabályozás a kormány egyik alapvető célkitűzésével összhangban van, egyrészt az elkötelezettséggel, ami a magyar nemzet egységesítését és a magyar emberek jogainak védelmét jelenti, és azt, hogy a magyar embereknek biztosítani kell, függetlenül attól, hogy hol élnek, az adminisztráció csökkentéséből származó előnyöket.

Az imént is tárgyaltunk egy törvényjavaslatot, ami az adminisztráció csökkentéséről szól. Ez a javaslat is pont az adminisztráció csökkentését idézi elő bizonyos esetekben akkor, amikor valaki a magyar állampolgárságát szeretné megkapni vagy honosítás, vagy pedig visszahonosítás révén.

(13.50)

Ugyanis a honosított és visszahonosított magyar állampolgár az új szabályozással hivatalból jogosult lesz arra, hogy személyi igazolványt kapjon, és ezt az okmányt az eskü- és fogadalomletételt követően minden egyéb személyi okmányával együtt együttesen kaphatja majd meg, így ez a jog azt is jelenti, hogy

minden magyar állampolgárnak lehet személyazonosító igazolványa. S ha magyarországi lakóhellyel rendelkezik, akkor ez a szabály már korábban is érvényesülő szabályozás volt. Tehát ezt a gyakorlatot terjeszti ki a külföldön élő magyar állampolgárokra is.

Lehetővé válik az egyablakos ügyintézés is a magyar állampolgárok számára, mindazok számára tehát, akik egyszerűsített honosítással szerzik meg a magyar állampolgárságot, és egyablakos ügyintézéssel tudják akár a névmódosítási kérelmüket, a laccímnyilvántartásba-vételi kérelmüket vagy az egyéb hatósági igazolványokkal kapcsolatos kérelmüket is előterjeszteni. Az állandó személyi igazolványokat is tehát ilyen formában kaphatják meg.

Ezek a módosítások a magyar szabályozásban a racionalizálás irányába hatnak, és azt is szolgálják, hogy az az ember, aki honosítás vagy egyszerűsített honosítás révén magyar állampolgárságot kap, az egyben Magyarországról, a magyar állam működéséről, a magyar közigazgatásról is pozitív képet kapjon.

Nagyon fontos változás, ami gyakorlati problémát is jelentett az igazolványokkal kapcsolatban, hogy a korábbi gyakorlatnak megfelelően az arcképet nem elektronikusan vették fel, hanem papíralapon kellett ezekben az esetekben csatolni a különböző okiratokhoz. Ez a mai korban nyilván nem fenntartható, és a papíralapú okiratok helyett a mostani javaslat azt tartalmazza, hogy térjünk át az elektronikusan felvett fényképre, és ez javítani fogja egyrészt a minőséget, másrészt pedig az egyszerűsítés irányába hat az ügyintézés területén is.

A módosítások természetesen növelik a biztonságot és az ellenőrzés hatékonyságát is, hiszen abban az esetben, ha ennek a fényképnek a felvételére már a kérelem benyújtásakor sor kerül, akkor lehetőség van arra, hogy amikor az esküt leteszi az újdonsült magyar állampolgár, vagy a fogadalomtételt megteszi, akkor a személyazonosságát teljes egészében ellenőrizni lehessen, hiszen a polgármester vagy a külképviselet vezetője előtt akkor már ott lesz az a fénykép, és ha nem tudja azonosítani a személyt erről az igazolványról, vagy kételye támad a személyek azonosságával kapcsolatban, akkor ez rögtön az állampolgárság megszerzésnek akadályát fogja jelenteni.

Jelentős dolog ez, hiszen nagyon fontos, hogy sikerüljön megakadályozni, hogy a hatóságok megtévesztésével valaki magyar állampolgárságot tudjon szerezni. Hiszen abban az esetben, ha valaki magyar állampolgárságot szerez, akkor ennek a jogorvoslati intézménye csak az állampolgárság megvonása, ez pedig egy sokkal hosszabb procedúra, ami bizony elég hosszú időt vesz igénybe, és addig természetesen gyakorolhatja azokat a jogokat, amik egy magyar állampolgárt megilletnek, holott ezt az állampolgárságot ez a személy csalárd módon szerezte.

Ezek voltak a lényegesebb módosítási elemek, azonban vannak olyan további elemek, amelyek a sarkalatos törvény módosítását is eredményezik. Ezek általában technikai jellegű módosítások, azonban a jogalkalmazást segítik, és a gyakorlati tapasztalatok

alapján kerültek be a mostani szabályozásba. Ilyen például a tartózkodási időre vonatkozó szabályozás pontosítása.

Ilyen rendelkezés egyébként a korlátozottan cselekvőképes személyek nyelvtudására vonatkozó szabályozás is, amelynek az igazolására, tehát a nyelvtudás igazolására korábban nem volt szükség a magyar állampolgárság megszerzéséhez. Ez a szabályt, tehát a nyelvtudás igazolását bevezeti a szabályozás a korlátozottan cselekvőképes személyekkel kapcsolatban is. Ennek egyrészt gyakorlati, praktikus okai is vannak, hiszen bár a kérelmet a törvényes képviselő terjeszti elő az ő esetükben is, azonban személyes meghallgatást kell foganatosítani ezekben az esetekben is a korlátozottan cselekvőképes személlyel szemben. Ugyanakkor ez még ahhoz is hozzájárul, és az is hozzájárul ennek a szükségességéhez, hogy az esküt magyar nyelven kell letennie a magyar állampolgárnak, és a korlátozottan cselekvőképes személynek is személyesen kell az esküt letennie.

A másik változtatás, ami az állampolgárság és az állampolgárság intézményébe vetett bizalom erősítését is szolgálja, az a visszavonásra nyitva álló határidő módosítása, amely korábban tíz évben volt megállapítva. Ugyanakkor, ha valaki csalárd módon szerzi meg az állampolgárságot, indokolt az, hogy a közbizalmat is annyiban erősítsük, hogy ezt a határidőt növeljük meg, és tíz év helyett húsz évre emeljük ezt a határidőt, aminek értelmében tehát húsz év áll rendelkezésre a köztársasági elnök számára, hogy aki csalárd módon, nem megfelelően jutott magyar állampolgársághoz, annak a magyar állampolgárságát visszavonja, a magyar állampolgárságát ilyen formában megvonja. Hiszen aki megtévesztő magatartással szerezte az állampolgárságot, azzal kapcsolatban ennek a szankciónak az alkalmazása egy hosszú határidővel is indokolt.

Egy ilyen szabályozás egyébként a magyar állampolgárságba és az állampolgárság intézményébe vetett bizalmat is növeli, és növeli a magyar állampolgárság erkölcsi súlyát is, és azt az értéket, amit mi magyarságnak, magyar állampolgárságnak nevezünk. Ezt szeretnénk ezzel a törvényjavaslattal is tovább erősíteni, és azt, hogy a magyar állampolgárság szabályozása minél teljesebb, minél átfogóbb és minél részletesebb legyen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényt támogatni szíveskedjen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tuzson Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Vitányi István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A kettős állampolgársági törvény meghozatalának köszönhetően mára több mint egymillió

nemzettársunknak adatott meg, hogy honosítás révén magyar állampolgárságot szerezzen. Az elfogadott törvény szerint egyedi kérelemmel történik az állampolgárság megadása, mégpedig egyszerűsített, könnyített, gyorsított, kedvezményes eljárással azon személyek számára, akik vagy akiknek a felmenői magyar állampolgárok voltak, vagy vélelmezhetően a valamikori Magyarországról származtak el, és egy bizonyos szinten beszélnek a magyar nyelvet. Az a tarthatatlan helyzet állt fenn korábban, hogy például egy Norvégiában élő, a rendszerváltás előtt menedékjogot szerzett honfitársunk a rendszerváltást követően betért a magyar nagykövetségre, és kérelemre rövid időn belül gyorsan megkapta a magyar útlevelet, míg azok a nemzettársaink, akik sosem hagyták el a szülőföldjüket, mégis más állam polgárai lettek, nem juthattak magyar állampolgársághoz.

Trianon következtében a nemzet egyharmada idegen joghatóság alá került. A Trianon ütötte sebre gyógyírként szolgált a kettős állampolgárságról szóló törvényjavaslat. Kötelességünk volt meghozni az egyszerűsített honosításhoz szükséges törvényi rendelkezéseket, hiszen igen sok magyar szenvedett és hozott jelentős áldozatot azért, hogy teljes ellenszélben is magyar maradjon, ne feledje a magyar szót, megőrizze közös kultúránkat. Sajnos, vannak olyan politikai társulatok hazánkban is, az Országgyűlésben is, amelyek magyart magyar ellen uszítottak, és olcsó politikai haszonszerzésért elárulták nemzettársainkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2010-es kormányváltásnak köszönhetően a nemzeti érdekek politikájára vette át az egyes egyének politikájának helyét. Így született meg a nemzeti összetartozás jegyében az egyszerűsített honosítást tartalmazó jogszabály, amely gyógyírként szolgált a 2004-ben lelki Trianont elszenvedő honfitársaink számára is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat is nagy részben a honosítás intézményéhez kapcsolódik. A tervezet alapján az egyszerűsített honosítással magyar állampolgárságot szerző, külföldön élő polgárok esetében is megvalósul az állandó személyazonosító igazolvány hivatalból történő kiállítása. Nagyon jó kezdeményezésnek találom, hiszen ezzel is egy olyan jogosítványt kapnak az egyszerűsített honosításban állampolgárságot szerzők, mint a honosításban részesülő személyek.

(14.00)

Fontos megemlíteni azt a változást is, hogy kiterjesztésre került az úgynevezett egyablakos ügyintézés, melynek köszönhetően egy helyen kerül elintézésre az állampolgársági kérelem elbírálása, az esetleges névmódosítás engedélyezése, az adatok személyiadat- és lakcímnnyilvántartásba vétele, a személyazonosítót és lakcímet igazoló hatósági bizonyítvány kiállítása, továbbá a külföldön történt anyakönyvi események hazai anyakönyvezésén túl az állandó személyazonosító igazolvány kiállítása is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos történtek visszaélések, ezért olyan személyek is megkapták az állampolgárságot, akik nem voltak rá jogosultak. A jövőben, hogy ennek kockázata minimálisra csökkenjen, a tervezet értelmében az új személyazonosító, illetve úti okmány kiadására irányuló eljárásban az okmányon tárolt ujjlenyomat a kérelmező személyazonosságának ellenőrzése érdekében összevetésre fog kerülni az újabb okmány kiállítására irányuló kérelemben rögzített ujjlenyomattal.

(Szilágyi Györgyöt a jegyzői székben
dr. Lukács László György váltja fel.)

Garanciális szempontból fontos kiemelni a vonatkozó bekezdés utolsó mondatát, miszerint, idézem: „az eljáró hatóság az összevetés elvégzéséig kezelheti az ujjlenyomatot”, idézet befejezve, ezzel biztosítva azt, hogy valóban csak a cél szerint kerüljön felhasználásra az adat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat részleteiről az államtitkár úr részletesen beszélt, azokat nem szeretném megismételni. Az előttünk fekvő javaslat olyan megoldásokat tartalmaz, amelyek szolgálják az állampolgárságot szerző személyek érdekeit, a visszaélésekkel szembeni aktívabb fellépést, valamint a gyakorlatban felmerült jogértelmezési és jogalkalmazási kérdések rendezését.

Az elhangzottakra való tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a javaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Bencsik János, Jobbik, tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vitányi képviselő úr. Megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BENCSIK JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretném leszögezni az elején, hogy a Jobbik a kezdetektől fogva, a 2010-es parlamentbe kerülésüktől fogva támogatója, sőt szorgalmazója és katalizátora volt annak, hogy 2011-től elszakított véreink, a külföldi magyarok is megkapják a teljes jogú állampolgárságot. Azt gondoljuk, hogy a magyar kormány egy nagyon régi adósságát törlesztette akkor, amikor felszámolta azt a méltatlan helyzetet, és nagyon szomorú, hogy ezért több mint két évtizedet kellett várni, hogy magyar honfitársaink, akik évszázadok óta családjukkal, összes felmenőikkel együtt a szülőföldjükön magyarul éltek, korábban egy hosszú, megalázó procedúra folyamán juthattak nagy szerencsével magyar állampolgársághoz.

Mindannyiunk előtt ismeretesek és az emlékeztünkbe bevésődtek azok az esetek, amikor hosszú éveknek a várakozása, adminisztrációs terhei, magyar történelmi ismeretekről szóló vizsgák, kérdőívek kitöltése nyomán juthatott el csak valaki a magyar állampolgársághoz; az, hogy 2010-ben ez megszűnt, azt, gondolom, egy nagyon nagy eredmény, és önök

teljesen jogosan vetik fel, hogy vannak ma is a magyar parlamentben olyan ellenzéki pártok vagy politikusok, akik nem állnak teljes szívvel e mögött az ügy mögött. De hadd hívjam fel a figyelmüket, kedves kormánypárti képviselők, hogy azért önök sem voltak a kezdetektől fogva egyértelmű és lelkes támogatói ennek. Nekem a fülemben csengenek még Martonyi János szavai 2009-ből - ugye, ő az önök külügyminisztere volt -, aki még 2009-ben is arról beszélt, hogy a kettős állampolgárság az Európai Unióban egy megvalósíthatatlan konstrukció, és akkor azzal példálózott, hogy a legmesszebb, ameddig el lehet itt menni, az a kedvezménytörvény, amit az első Fidesz-kormány az ezredforduló környékén alkotott. Szerencsére ez az álláspontja a Fidesznek 2009 és 2010 között változott, megkockáztatom, hogy részben azért is, mert 2010-ben a Jobbik parlamentbe kerülésével önök érezték, hogy nem elég az, amit addig mondtak, és egyébként az, hogy azt a törvényt ilyen nagy arányban tudtuk megszavazni, az, azt gondolom, hogy mindenképpen a magyar politikatörténet egyik legszebb lapjára tartozik.

De itt - és akkor rátérve a konkrét javaslatra - az előttünk fekvő törvénymódosítás arról szól, hogy egyrészt hogyan szigorítsuk vagy ellenőrizzük jobban ennek a megszerzését, másrészt meg hogyan tudjuk egyszerűbbé tenni az egyablakos ügyintézésel. Mi ezeket a magunk részéről üdvözljük, de szeretném feltenni az a kérdést, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy miért kellett ezért nyolc évig várni.

Tehát önök pontosan tisztában voltak vele már 2011-ben, hogy a magyar állampolgárság megszerzésére rendszerszintű csalások és visszaélések voltak, és itt nem arról van szó, amit Vitányi képviselőtársam mondott, hogy egyes személyek meg néhány személy, itt személyek tízezrei jutottak pár száz vagy pár ezer euróért magyar állampolgársághoz, és ezt, ezt a egyszerű közjogi intézményt, a nemzet közjogi újraegyesítését ez az egész ügy aláásta, és aláásta az is, hogy önök ezt tétlenül szemlélték nyolc éven keresztül, ahogy különböző orosz, ukrán, szerb és ki tudja, milyen maffiacsoportok erre rátelepülve először a háttérből, később már nyíltan, online internetes hirdetésekkel hirdették, hogy x ezer euró befizetése után a nyelvtudás legcsekélyebb ismerete nélkül, ilyen egyszerűséggel magyar állampolgársághoz lehet jutni. Hát, hogy volt ez, kedves képviselőtársaim!? Erről valakinek számot kéne adnia, hogy hogyan jutottunk el ideig. Cikkeknek, tanulmányoknak, oknyomozó újságcikkeknek a tucatjai bizonyították a rendszerszerű, a rendszerszintű és folyamatos visszaéléseket.

Az, hogy önök ebben a törvényjavaslatban, az indoklásban hivatkoznak arra, hogy Ader János köztársasági elnök úr 177 olyan magyar állampolgárt fosztott meg az állampolgárságtól, akik kedvezményes úton szereztek magyar állampolgárságot, én azt gondolom, az az elismerése ennek, de ez csak a jéghegynek a csúcsa. Itt nem 177 ember jutott csalárd módon magyar állampolgársághoz, hanem legalább tízezrek, ha nem százazrek. És az, hogy önök a magyar

állampolgárság visszavonhatóságát tíz évről húsz évre emelik, az a mi szemünkben szintén annak a beismerése, hogy pontosan tisztában vannak azzal, hogy a mai napig több tízezer vagy akár több százezer potenciális olyan ember birtokolhat magyar állampolgárságot, akinek semmi köze Magyarországhoz, soha nem volt ennek a nemzetnek a tagja, soha nem is szeretne ennek a nemzetnek a tagja lenni, a nyelvet sem beszéli, csak kihasználta ezt a kiskaput, hiszen hogyha letelik a tíz év - márpedig 2021-ben le fog telni a tíz év -, akkor később nem lenne lehetőségünk visszavonni ezektől az emberektől a magyar állampolgárságot.

Egyébként itt szeretném megjegyezni, hogy az, hogy pontosan hány kedvezményesen honosított állampolgár van, azt nem tudjuk, hiszen azt, hogy több mint egymillió esküt tett, kedvezményesen honosított magyar állampolgár van, azt tudjuk, ez egy 2018-as adat, de hogy pontosan mennyi, arról nem találtunk adatot. A kormányzati fenntartású állampolgarsag.gov.hu kormányzati honlap utoljára 2016-ban frissült, és a legfrissebb adatok, amelyek azon szerepelnek, egyébként 2013-as adatok. Úgyhogy javaslom önöknek, hogy ennek nézzenek utána, és frissítsék ezeket az adatokat.

*(Gelencsér Attilát a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

Egyébként érdemes azt is felidézni, hogy hogyan működött ez a maffia. A recept egyébként viszonylag nagyon egyszerű volt: pusztán arra volt szükség, hogy papírt kelljen hamisítani egy sosem volt régi magyar felmenőről, utána pedig megvesztegetni valamelyik magyarországi kisvárosnak vagy falunak a polgármesterét, aki kiállított pár száz vagy pár ezer euró zsebbe csúsztatása után egy igazolást arról, hogy a kérelmező tökéletesen beszél magyarul, és ennek nyomán tízezerrel kezdték gyártani ezeket a kérelmeket.

Ez ment egészen 2013-ig, amikor észbe kaptak, és 2013. március 1-jétől önök bevezették azt, hogy már nem lehetett az ország teljes területén ilyen igazolásokat kiállítani és ilyen adminisztrációt folytatni, ezt levitték a járási hivataloknak a szintjére, és onnantól kezdve csak a kormányablakokban lehetett ezt kezdeményezni. De ez nem azt jelenti, hogy megszűntek volna ezek a visszaélések, csak sokkal drágábbak lettek, tehát annyit sikerült elérni, hogy most már aki magyar állampolgárságot akart szerezni Belső-Ukránából vagy Oroszországból, annak nem kellett semmi mást tennie, csak mélyebben a zsebébe nyúlania. Idézek egy 2016-os esetet: például Kisvárdán 2016-ban 197 embert fogtak perbe hamis okiratoknak az elkészítésével, tehát ez világosan jelzi azt, hogy bár 2013-ban ezt valamennyire szigorították, továbbra is a melegágya maradt a hamisításoknak az egész eljárás.

Azt, hogy miért éri meg magyar állampolgársághoz jutni, azt gondolom, nem kell különösebben ecsetelnem: mind a magyar nyugdíj, mind a magyarországi egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés

és legfőképpen az uniós útlevel. Igen, kormánypárti képviselőtársaim, főleg az Európai Unió kívüli országokban, mint Szerbia, Ukrajna és Oroszország, egy uniós útlevel és az azzal járó vízummentesség bizony egy olyan plusz, amiért igenis megéri nagyon sok embernek a zsebébe nyúlania és kifizetni ezt az összeget. Ezt részben árnyalja egyébként, hogy önök a letelepedési kötvényeken keresztül biztosították azt, hogy ha valakinek nincs köze Magyarországhoz, akkor is egészen nyugodtan mozoghat az Európai Unió belül ennek az összes nemzetbiztonsági kockázatával együtt. De ettől függetlenül ez az út még mindig nyitva van, tehát a kettő párhuzamosan fut egymással.

(14.10)

Szeretném önöknek idézni Lázár János korábbi miniszter szavait, aki 2017 márciusában maga ismerte el, hogy egy konkrét maffiahálózat épült fel. Idézem volt miniszter úr szavait, ez egy írásbeli kérdésre adott válasz egyébként: „A kormánynak valóban van tudomása arról, hogy bizonyos bűnözői körök üzletszerűen visszaéléseket folytattak a honosítási okmányokkal.” Hát, mi ez, ha nem beismerés, kedves kormánypárti képviselőtársaim?! Önök ezt igyekeztek mindenhol tagadni.

Nem sokkal később Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes hazugságnak nevezte a visszaélésekről szóló híreket, és egy interjúban úgy fogalmazott, hogy szigorú ellenőrzés eredményeként 32 ezer kérvényt utasítottak el, főleg Ukrajnából, a büntetőeljárásig fajuló 55 ügyet pedig elenyésző számúnak tartja, és amellel érvelt, hogy a rendszer inkább túlzottan szigorú, ezért a nyelvtudást illetően enyhítene a szabályokon. Azt gondolom, ez mindennél jobban, világosabban rámutat arra, hogy nemcsak egyéni esetek vannak, és nemcsak a kákán keresünk csomót, hanem arra világítunk rá, hogy itt van egy olyan rendszer-szintű visszaélés, amely az egész ügyet és azt a morális pluszt, amit, azt hiszem, talán az előterjesztő részéről hallhattunk, mind aláássa.

Én most múltbeli eseteket soroltam, 2016-'17-es eseteket, de hogy ez a mai napig mennyire így van, bizonyítja egy 2018. áprilisi eset, amelyet egyébként az Index hírportálon olvashatunk. Ez azt bizonyítja, hogy a dark weben a mai napig árulnak magyar állampolgárságot. Tehát akinek van 15 ezer eurója, az felmegy a Dream Market nevű online piacterre, bitcoinban, kriptovalutában vagy dollárban, euróban kifizet 15 ezer dollárnak megfelelő összeget, és máris megvan a magyar állampolgársága.

Tehát összefoglalva: azt gondolom, hogy a magunk részéről támogatni fogunk minden egyes szigorítást és pontosítást, amely ahhoz vezet, hogy gátat szabjunk és megállítsuk azt, hogy olyan emberek magyar állampolgársághoz jussanak, akiknek semmi köztük nincs ehhez az országhoz, ehhez a nemzethez. De mindezt nem tartjuk sem elégségesnek, sem hatékonynak ahhoz, hogy valóban tömegével sikerüljön kiszűrni ezeket. Azt gondoljuk, hogy önökből hiányzik

a valódi szándék ehhez, vagy hiányzik a valódi bátorság, vagy adott esetben kiindulva a letelepedési kötvények offshore hátterű üzleteiből, esetleg - megkockáztatjuk - önöknek akár anyagi érdekeik is vannak ennek a nagyon rosszul működő maffiahálózatnak a fenntartásában. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bencsik képviselő úr. Most megadom a szót Nacsá Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azért ez mégiscsak felháborító, hogy ilyen felszólalást kellett végighallgatni a Jobbik részéről, amit folyamatosan bennünket vádolva, mindenféle összeesküvés-elméleteknek *(Bencsik János, Jobbik: Ne már!)* bedőlve mondott el, idézett régi mondatokat.

Képviselő úr akkor sajtóreferensként dolgozott a Jobbiknál, de biztos szaladt a telefonjáért, hogy szóljon Vona Gábornak, hogy esetleg fontosabb dolga is akadhat, mint bejönni szavazni a kettős állampolgárságról, mivel, ugye, neki nem sikerült. Ön azt állította, hogy önök miatt nyújtottuk be a kettős állampolgárságról szóló törvényt. *(Dr. Gyüre Csaba: Így van!)* Ezt a választás előtt is megígértük, és egy olyan történelmi igazságtétel volt, amely az első döntésünk volt 2010-ben, miután a balliberális-szocialista átokfutásnak vége szakadt, a Fidesz-KDNP-kormánytöbbség és alkotmányozó többség ezt gondolta legfontosabb feladatának, szimbolikus lépésnek, hogy ezt elsőként hozzuk be ide a parlamentbe. De Vona Gábor, az ön korábbi pártelnöke és háromszoros miniszterelnök-jelöltje ezt nem tartotta olyan fontosnak *(Szilágyi György. Bohóc!)*, hogy ezen a szavazáson részt vegyen.

De nyilván ön sajtóreferensként felhívta a szolnoki elnököket is, amikor egy marék üvegyönggyel megvehető tömegnek nevezte a határon túli magyarokat, és ennek az üvegyöngynek a kettős állampolgárságot nevezte. Ön most itt azt mondja, hogy milyen fontos és jó intézmény, így akkor is nyilván szaladt a szolnoki elnökökhöz, hogy talán mégsem kellene ilyeneket írogatni a közösségi médiában. Vagy biztosan ön sajtóreferensként felhívta Sneider Tamás figyelmét arra, hogy a Magyar Állandó Értekezleten talán nem kéne úgy fogalmaznia, hogy a magyar kormánynak nem kéne támogatni a határon túli magyarokat, mert például Felvidéken és Romániában sokkal jobban élnek, mint mi, tehát ne támogassuk őket.

Egy szempontból szeretett volna segíteni rajtuk: azért szeretné a Jobbik segíteni a határon túli magyarok autonómiatörekvéseit, mert akkor majd a magyar kormánynak nem kell több pénzt áldoznia a határon túli magyarokra. Tehát ezt is egy pénzügyi tranzakcióként vagy üzleti ügyként fogta fel az ön jelenlegi pártelnöke is. Nyilván ezek azok az ügyek, amikor ön

odaszaladt és szólt nekik, akár Vona Gábornak, Sneider Tamásnak, akár a szolnoki elnöküknek, hogy mégiscsak a Jobbik valahogy megpróbálja magát nemzeti pártként eladni, tehát mégse mondjanak ilyeneket.

Nem, ön ezt nem tette, ön nem határolódott el tőlük, ön nem szólalt fel, ön nem posztolt a közösségi médiában, hogy mégiscsak felháborító ez a magatartás vagy ez a beszédmód a határon túli magyarokat illetően. Ezzel szemben a Fidesz-KDNP parlamenti többség 2010 óta azon van, és azért tesz meg mindent, hogy a Kárpát-medencei magyar egységet, a nemzetegyesítést létrehozzuk, ezt megerősítsük, megtartsuk. Éppen ezért indultak el a gazdaságfejlesztési programok számos helyen, Délvidéken, Felvidéken vagy a Mezőségben. Éppen ezért indult el a Kárpát-medencei óvodafejlesztési program, amely a valaha volt legnagyobb óvodai fejlesztési program. Éppen ezért több mint tízszeres pénzt költünk nemzetpolitikai támogatásokra a határon túlra, mint azt korábban tettük, vagy mint ami a 2010-es költségvetésben volt. Éppen ezért többszöröztük meg a határon túli egyházak támogatását, magyar egyházak támogatását vagy a lelkeseknek szánt kiegészítő támogatást. Éppen ezért segítünk az ösztöndíjprogrammal, éppen ezért indítottuk be a „Határtalanul!” programot, hogy határon túli diákok és magyar diákok tudjanak kapcsolatot teremteni, hogy magyar diákok jussanak el határon túli magyarlakta területekre, hogy határon túli magyar diákok jussanak el Magyarországra, hogy létrejöjjenek ezek a kapcsolatok. Éppen ezért indítottuk újra vagy élesztettük fel a Magyar Állandó Értekezletet.

Képviselő úr, ön beállt egy olyan sorba, ami nagyon-nagyon veszélyes, hiszen nyilvánvalóan talán a Jobbik eddigi megszólalásaiból kiindulva önnek ki kellene állni a határon túli magyarokért ennél jóval jóval keményebben vagy szigorúbban, hiszen nyilvánvalóan nem akar abba a csoportba tartozni, akik elárulták a határon túli magyarokat, megtagadták a határon túli magyarokat és magyart magyar ellen fordítottak 2004-ben. Erről Vitányi képviselőtársam már korábban is beszélt, hogy érdemes szót ejteni arról a szégyenletes népszavazásról és az azt megelőző gyűlöletkampányról, amikor a Gyurcsány vezette kampánycsapat a „23 millió románozással” és a magyart magyar ellen fordító politikájával valamiféle politikai hasznot remélt ebből. És ami a legszomorúbb, hogy ezt azóta sem hagyták abba, legutoljára a mai napon, amikor az Országgyűlés elsőprő többséggel a 2020-as esztendő a nemzeti összetartozás évévé nyilvánította, akkor a Gyurcsány-párti képviselők sajnos nemet nyomtak.

Nem lepődünk meg, mert ez az a magatartás, ez az a nemzetáruló magatartás, amit eddig is már elkövettek több alkalommal, de nyilván nem lepődünk meg azon, hogy ezt ma is itt folytatták. 2004 óta folyamatosan ez a magatartás az, amit a Gyurcsány-párttól tapasztalhatunk és láthatunk.

Nyilvánvalóan önök nem osztják azt, amit mi, hogy úgy gondoljuk, a magyar nemzet egységes és

oszthatatlan. Nem osztják azt a gondolatot, hogy minden magyar felelős minden magyarért, nem osztják azt, hogy szükségük van a határon túli magyaroknak a mi támogatásunkra. Leginkább az elmúlt években a kárpátaljai helyzetnél látszódtott meg igazán, hogy mennyire szükség van arra, hogy az anyaországi politikai vezetést, de akár az egész országot maga mögött tudja a kárpátaljai magyarság, hiszen egy olyan magyarelles és kisebbségi jogokat szűkítő politika ütötte fel a fejét Ukrajnában, aminek még nem tudjuk, mi lesz a vége, de ami ellen nyilvánvalóan minden eszközzel fel kellett lépünk, és ebben számíthattunk a parlamenti pártokra - egy kivétellel, ezt hozzá kell tenni az igazság kedvéért.

(14.20)

Azt gondolom a mostani javaslat kapcsán - hogy azért arra is rátérjek egy kicsit a bevezető után -, hogy nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy az egyszerű honosítással magyar állampolgárságot szerző, esetleg Magyarországon lakóhellyel nem rendelkező, külföldön élő vagy ott lakóhellyel rendelkező állampolgárok esetében is megvalósul az állandó személyi igazolvány hivatalból történő kiállítása. Ez egy olyan fontos adósság, amelyet most itt tudunk törleszteni. Fontos a hatékonyság növelése, és fontos az ellenőrzés. A visszaélések kiszorítása, kiszűrése pont ellentétes azzal, amit képviselő úr itt állít, hiszen akár a nagyszámú visszautasítás és az ahhoz képest arányaiban kisebb, már egyébként megszerzett állampolgárság visszavonása mutatja azt, hogy a rendszer hatékony, mielőtt az állampolgárságot egyébként megítélik vagy kiállítják, hiszen a több tízezres nagyságrendben érkezett visszautasítás azt mutatja, hogy a rendszer időben kiszűri az olyan elemeket, amikről egyébként ön is beszélt. Szerintem ez egy üdvözlendő lépés. Az is, hogy mindenféle ellenőrzést és mindenféle visszaélés ellen megtett lépést és annak a hatékonyságát is növeljük, ez szintén üdvözlendő lépés.

Képviselő úr, nem kell minden internetes hirdetésnek bedőlni, ha ön valahol a sötétweb-oldalak mélyén talál egy ilyen hirdetést. Olyan hirdetések is vannak, hogy ha rákattint valahová, akkor nyert egy mobiltelefont, mégsem igaz. Attól, mert valaki ezt hirdeti magáról, és valakit lehúznak pénzzel - hallottunk ilyeneket, itt a rendőrségnek szükséges eljárnia -, ettől még ezek az emberek nem szereznek magyar állampolgárságot, nem szerezhetnek magyar állampolgárságot. Attól, hogy valaki kirak egy ilyen hirdetést az internetre, attól az még nem lesz közjogi értelemben érvényes állampolgárság-szerzés.

En az azt gondolom, itt a legfontosabb az, hogy a nemzetegyesítés 2010-ben megtörtént, azóta 1 millió 50 ezer régi-új és új állampolgára van a nemzetünknek. Nagyon fontos, hogy értük is felelősséget vállalunk, nagyon fontos, hogy Magyarországról mindenkiért, aki a határainkon túl él akár a Kárpát-medencében, akár távolabb, felelősséget vállaljunk, mert felelősséggel tartozunk irántuk. Éppen ezért minden

olyan javaslatot, amely az ő helyzetüket is megkönnyíti, segíti vagy a bürokráciát csökkenti, támogatni fogunk, mint ahogy ezt a javaslatot is támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr, ha nem lenne ennyire komoly ez a téma, akkor akár annyival is kezdhethném, hogy jó reggelt kívánok, mert több mint kilenc éve került elfogadásra az a törvény itt az Országgyűlésben, amely módosította a magyar állampolgárságról szóló törvényt. Egyébként az országgyűlési képviselők 98 százaléka ezt elfogadta, helyesen. Ez tette lehetővé nyilván ezt a fajta egyszerűsített eljárást a magyar állampolgárság felvételére számtalan nemzetársunknak, sokaknak.

Ezt követte az a politikai folyamat, amelyet önök mintegy politikai célként tűztek ki, legalábbis Semjén Zsolt sokszor beszélt erről: 2014-re félmillió ilyen állampolgárság került megadásra. Ha jól néztem a hirdadásokat, 2018. szeptember 8-a volt, amikor hír volt az, hogy egymillióval bővült a magyar állampolgárok száma, tehát mintegy nyolc év alatt az új törvény alkalmazása kapcsán.

Nemzetpolitikailag ez egy érthető, helyes dolog, bár ez a fajta erőltetett menet is hozzájárult ahhoz, hogy egyébként azokra a kockázatokra, amelyekre a kezdetektől fogva felhívta egyébként az MSZP, de az ellenzék több politikusa is a figyelmet, nem fordítottak kellő figyelmet. Nyilván ez a fajta rohamtempó nem tette lehetővé, hogy megfelelő biztonsági elemeket tegyenek a rendszerbe, és azt kell mondjam önnek, hogy bár az MSZP már 2013-ban konkrét eseteket említett a Délvidékről, Erdélyből, Kárpátaljáról, többször felhívtuk ezekre a figyelmet több politikusunk által, vizsgálatot érdemben önök nem indítottak.

Hadd mondjak két konkrét esetet is. 2013. október 16-án válaszolt Szabó Vilmos MSZP-s képviselő kérdésére Semjén Zsolt, a következő szó szerinti idézet a válaszából: „Biztosíthatom képviselő urat, hogy az egyszerűsített honosítás kapcsán minden törvényi garancia fennáll a törvénytelen ségek kiszűréséhez.” Semjén Zsolt, 2013. október 16. Egyébként itt van a teremben Mesterházy Attila is, nyilván utalna a saját írásbeli kérdésére, de hadd tegyem meg én is, mert több írásbeli kérdést nyújtott be ebben a témában. Az egyikre Lázár János válaszolt, az alábbi írta le - ez nem sokkal később volt, 2014 őszén -: a kormánynak valóban van tudomása arról, hogy bizonyos bűnözői körök üzletszerűen visszaéléseket folytattak a honosítási okmányokkal, a nyomozások azt mutatják, hogy több esetben az ügyintézők közbenjárásával történtek ezek a cselekmények. Ez 2014 őszén tehát. Semjén

Zsolt körülbelül egy évvel azelőtti válasza után legalább Lázár János elismerte, hogy történtek ilyen típusú törvénytelen ségek, de egyébként 2019 májusáig a köztársasági elnök 177 főtől vonta vissza a magyar állampolgárságot. Ez annak fényében, hogy '14 szeptemberében a Belügyminisztérium szerint 256 ügyben volt folyamatban büntetőeljárás 1032 érintettet érintőleg, '16 júliusáig összesen 2519 fővel szemben indult büntetőeljárás állampolgársági eljárásban történt visszaélés ügyében, és 450 esetben folytattak le közigazgatási eljárást. Összefoglalva: látszik, hogy az első pillanattól felhívta az ellenzék, így az MSZP is a figyelmet arra, hogy itt biztonsági kockázatok vannak, hogy vissza fognak élni bűnözői körök ezzel a helyzettel. A valós visszaélésekhez képest a töredékét vonta vissza a magyar állampolgárságoknak, az ilyen érintettséggű magyar állampolgárságoknak a köztársasági elnök.

Ezek után idejönnek kilenc évvel az eredeti jogszabály elfogadása után azzal, hogy bizony itt szigorítani szükséges. Előrelépés, egyszerűsítés, biztonság - ilyen szavakat mondott államtitkár úr, amivel egyébként nyilván egyet lehet érteni, persze, minél biztonságosabb egy ilyen eljárás, annál jobb, minél egyszerűbb az érintettek számára ezt igénybe venni, annál jobb. Csak nem értem, hogy mi történt kilenc évig, és az utóbbi időben benyújtott előterjesztések kapcsán azon gondolkodom már, hogy mi történt most, vagy mi történt május vége után. Ezt is a Néppárt kérte önöktől, hogy ezt most hozzák be? Miért nem hozták be évekkal hamarabb? Csak azért mondom, merthogy a nyugat-európai sajtót is bejárta az a rengeteg visszaélés, hogy a magyar állampolgárság ilyen módon való felvétele kapcsán sok-sok visszaélés történt. Nyilván ennek kapcsán többször jelezte az EU a magyar kormánynak, hogy itt szigorításra van szükség.

De természetesen persze el lehet mondani, hogy előremutató változás akár a tízről húszéves határra emelés az állampolgárság visszavonása kapcsán, de azt kell mondjam, hogy az azonosítási feltételek előírása is kedvező változás. Ha jól értem az államtitkár úr által elmondottakat, innentől már az eskütételnél biztosak lehetnek abban, hogy tényleg az a személy teszi le az esküt. Azt gondolom, hogy ha ez eddig nem így volt, akkor az azért nagyon komoly kérdéseket vet föl az egész eljárás kapcsán.

Tehát összefoglalva: 2010 májusában egy komoly konszenzus övezte azt a konkrét előterjesztést, a kockázatok és a visszaélésgyanú akkor is felmerültek, és folyamatosan felmerültek az elmúlt kilenc évben, mégsem tették le az asztalra ezt az előterjesztést. Vagy érdekükben állt, hogy ezek a visszaélések az elmúlt kilenc évben folyjanak, vagy valami történt az elmúlt néhány hétben, ami miatt úgy döntöttek, hogy ezt az előterjesztést most hozzák be.

Válaszoljon, államtitkár úr, ezekre a kérdésekre, lehetőleg még a vitában, mert nyilván sokaknak függhet a további véleménye az előterjesztésről ennek függvényében. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

(14.30)

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Képviselőtársam előttem jó pár kérdést szóba hozott már, de valóban a téma fontosságára való tekintettel, meg hogy ezzel a kérdéskörrel én viszonylag régóta foglalkozom, hiszen itt megnéztem közben a parlamenti honlapot, 2013 óta 37, Nacsa képviselő úrnak mondanám, 37 írásbeli kérdést tettem föl ezzel az üggyel kapcsolatban, a legutóbbit 2019. február 5-én. Az összes 37 kérdés azzal foglalkozott, hogy visszaélnék a magyar kettős állampolgárság intézményével, hogy igenis a kormánynak kellene valamit tenni ebben az ügyben.

Erre valóban eltérő válaszok érkeztek. Általában az volt, hogy hess innét a francba, butaságokat kérdez a képviselő, nincs ilyen probléma. Ha nincs ilyen probléma, akkor minek hozzák be ezt a mostani módosítást? Akkor miért szónokolnak arról, hogy végre itt a megoldás, amivel ki lehet szűrni ezt?

Arról beszélt Nacsa képviselőtársam, hogy a rendszer időben kiszűri. Hát, ha a rendszer időben kiszűri, akkor minek ez a javaslat? Nekem a Belügyminisztérium azt a választ adta, hogy a lehetőségekhez mérten tudják csak ellenőrizni a leadott okmányok hitelességét. Ha a rendszer időben kiszűri, akkor nem a lehetőségekhez mérten nézik ezt meg, hanem mindenkit megfelelően le tudnak ellenőrizni.

Természetesen nem igaz ez az állítás, a rendszer nem tudja időben kiszűrni ezeket az anomáliákat. Bizony ez azért veszélyes, nemcsak az európai uniós biztonság meg a schengeni határőrizet meg a terrorizmusveszély meg a migránsveszély miatt fontos ez, hanem azért is, amiről a jobbkios képviselőtársam is beszélt, hogy ez egy szimbolikus gesztus volt a határon túli magyarok irányába, aminek valóban van egy pátosza, van tényleg egy szimbolikája, ami a nemzethez való tartozást is kifejezi. És az nem jó, hogyha ezt bűnözői körök anyagi haszonszerzésre tudják használni. Ráadásul nem is magyar bűnözői körök, mert akkor legalább magyar testvéreinkről lenne szó, hanem szerb, ukrán és egyéb más bűnözői körök használják ki ezt a kiskaput vagy ezeket a lehetőségeket, hozzáteszem, magyar ügyintézői, hivatalnoki, polgármesteri segítséggel.

A köztársasági elnök 177 embertől vonta vissza az állampolgárságát az elmúlt időszakban. Nekem a Belügyminisztérium azt válaszolta, hogy 2016-ig - nem '19-ig - több mint 2500 esetben indítottak eljárást. Tehát ez azt jelenti, hogy köszönőviszonyban sincs a visszavont állampolgárság és a valós problémahalmaz, ami itt az asztalunkon hever. *(Dr. Vitézy István*

közbeszól.) Én ezt értem. Nyomjon egy gombot, Vitézyi képviselőtársam, meg fogom hallgatni, mert érdekel a véleménye. Ha bekiabál, akkor nem tudok rá válaszolni, az a baj, mert nem hallom egészen pontosan, hogy mit mond - öreghem én is. Tehát ami a lényeg, hogy bizony-bizony fontos az, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzon az Országgyűlés.

Én azt megértem, hogy Nacsa Lőrinc nem szeretne korábbi idézeteket hallgatni, mert ezek a korábbi idézetek kellemetlenek az önök számára, mint ahogy vannak idézetek, amelyek a mi számunkra is kellemetlenek, félreértés ne essék. De ettől még igaz, hogy Martonyi János és a Fidesz nem akarta a kettős állampolgárságot bevezetni a határon túli magyar testvéreink számára. De Németh Zsoltól is hozhatnék önnek - csak az idő miatt nem teszem - számos olyan idézetet, ami arról szólt, hogy mindig arról beszéltek, hogy ez a kérdés nem aktuális. Nem azt mondták, hogy nem lesz ilyen, hanem arról beszéltek, amikor az első Orbán-kormány idején ezzel a határon túli politikusaik és kormányzati tisztségviselőik foglalkoztak a határon túli magyar szervezetek felvetésére, hogy ez a kérdés nem aktuális most. *(Bencsik János, Jobbik: 2009-ben.)*

Aztán hirtelen aktuális lett ez a kérdés, és ebben, azt kell mondjam, bár Bencsik képviselőtársam szemérmes volt, mert az én írásbeli kérdésekre válaszolta azt Lázár János, amit válaszolt, de ami a lényeg, hogy igenis ebben van igazsága a Jobbiknak, hogy bizony az ő politikai nyomásukra kezdtek önök ezzel foglalkozni 2010 után. Nem arról volt szó, hogy önök ezt megígérték. Nem ígérték meg semmit sem ebben a kérdéskörben, kínosan kerültek ezt a témakört, pont azért, mert számos problémát és külpolitikai problémát is fölvehet - és föl is vetett - ez a kérdés. Ettől függetlenül igaz az az állítás, hogy bizony politikai nyomásra történt ennek a törvénytervezetnek a parlamentbe való behozása, és valóban ennek alapján született egy nagyon tisztességes, 98 százalékos támogató döntés.

Még egy kérdést azért hadd hozzak ide. Azért ebben az egész állampolgársági kérdésben volt még egy nagyon fontos érv az önök számára, ez pedig a szavazatszerzés volt. Semjén Zsolt állandóan győzelmi jelentéseket hirdetett, hol ötszáz ezer új állampolgárt ígért, utána már egymillió új állampolgárt ígért a miniszterelnöknek, és mindig büszkén jelezték is, hogy kipipáltuk az újabb és újabb sarokszámokat, mint egyfajta termelési értekezlet. Teljesen világos, hogy ezt önök fölhasználták arra, hogy tulajdonképpen szavazatokat szerezzenek a határon túlról. Ez szerintem legalább annyira problémás lehet, ha már pátosza, szimbolikáról beszélünk, mint adott esetben bizonyos bűnözői körök tevékenysége a visszaélések tekintetében, hiszen ezzel megint csak egy kicsit lealacsonyítják ezt a kérdést mezei szavazatszerzésre, miközben szerintem ez egy sokkal szimbolikusabb, nemesebb kérdés, mint hogy pusztán csak arról szóljon, hogy hogyan tudjuk a határon túli szavazókat megszerezni,

és ezáltal támogatást bővíteni a magyarországi választásokon.

Hozzáteszem, ebben szerintem a mi álláspontunk sokkal őszintébb és tisztességesebb, ugyanis egy biztos: a Magyar Szocialista Párt a határon túlról túl sok szavazatra nem számíthat. Tehát magyarul, mi annak ellenére támogattuk ezt a kezdeményezést akkor 2010-ben, hogy pontosan tudtuk, hogy ez a mi számunkra ilyen értelmű, ilyen típusú politikai előnnyel egészen biztosan nem jár, és nem is fog járni még hosszú időn keresztül. Ennek ellenére mondom én azt, hogy bizony ez egy helyes akkori döntés volt, és nem véletlen, hogy akkor frakcióvezetőként én amellett kardoskodtam, hogy a frakcióm támogassa ezt a kezdeményezést. Ez bizony sikerrel is járt, hiszen az MSZP-frakció akkor támogatta ezt a kezdeményezést.

Amiről Varga László képviselőtársam beszélt, hogy lehetett látni előre, hogy ez a fajta konstrukció fog problémákat fölvetni, és nemcsak az ellenzéki képviselők beszéltek arról, hogy bizony visszaélészerűen használják ezt a lehetőséget különböző bűnözői körök, hanem bizony például a vajdasági főkonzul, azt hiszem, a Pannon TV-nek, ha jól emlékszem, adott egy interjút, amiben elmondta, hogy szerb bűnözői körök bizony fölhasználják ezt a lehetőséget, és visszaélnék ezzel a lehetőséggel. Az önök idejében, az önök által kinevezett főkonzul beszélt erről. De egyébként 2013-ban már konkrét eseteket említettek a Délvidéken, Erdélyben és Kárpátalján is, hogy bizony ilyen visszaélések történnek, és bizony pénzért árulják a magyar állampolgárságot. Igen, megtaláltam, a Pannon TV-ben mondta ezt az akkori magyar főkonzul, és arról beszélt, hogy erre külön iparág jött létre Szerbiában.

Ezért mondjuk mi azt, hogy bizony egy kicsit későn jött ez a megoldás, de jobb későn, mint soha, és talán mégiscsak volt értelme a sok kérdésfeltételnek, hogy erre végre valamit lép a kormányzat.

Egyet szeretnék hozzátenni még, hogy ez nem egy százszázalékos megoldás, államtitkár úr, ugyanis azokat a bűncselekményeket nem tudja kiszűrni, amikor az ügyintéző segítségével történik ez a fajta csalás. Tehát magyarul, kellene még továbblépni ebben a tekintetben, hiszen ez bizonyos szempontból egy jó lépés a helyes irányba, de egészen biztosan kellene még bátrabb lépéseket tenni annak érdekében, hogy a család lehetőségét teljes mértékben vagy legalábbis ahhoz közeli léptékben lehessen kiszűrni.

Éppen ezért én megint azt fogom javasolni a frakciónknak, hogy ezt a kezdeményezést támogassa, a kormányzati előterjesztést fogadja el a parlamentben is, még akkor is, ha szerintünk, szerintem ennél többet kellene tenni annak érdekében, hogy ki tudjuk szűrni ezeket a családokat, és ezáltal valóban semmilyen árnyék ne vetüljön bűnözői körök részéről erre az intézményre, erre a szimbolikus, nemzeti összetartozást kifejező intézményrendszerre. Hiszen valószínűleg az összes törvényalkotónak a szándéka az volt, hogy ez egy szimbolikus, pozitív és olyan kezdeményezés legyen, amiről az Országgyűlésben inkább

csak pátozzsal vagy inkább elismeréssel lehessen beszélni, nem pedig különböző bűncselekmények kapcsán kelljen újra és újra szóba hozni. Köszönöm, elnök úr, a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A következő hozzászóló Zsigmond Barna Pál fideszes képviselő úr.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Úgy érzem, hogy nagyon röviden mindenképpen válaszolni kell az itt elhangzott alaptalan állításokra és hazugságokra.

Először is, Bencsik János képviselőtársamat hallgatva nem tudtam igazából, hogy a DK-frakció szól-e hozzánk, aztán kétszer is megnéztem, hogy a Jobbik-frakció képviselőjében tartott vezérszónoki előadást. Több ténybeli tévedés is volt az előadásában. Martonyi János külügyminiszter úr nem 2009-ben mondta azt, hogy nincs létjogosultsága az állampolgárságnak, hanem sokkal korábban. Ha a jogfejlődést megnézzük, honnan indultunk, az első fontos stáció volt - nem tudom, hogy a Jobbik akkor létezett-e már -, amikor a státusztörvény szabályozta a határon túli magyarok sorsát. Akkor is rengeteg támadás érte külföldről és sajnos belföldről is a jogszabályt, de akkor abban a helyzetben egy fontos lépést tettünk előre. Akkor még nem tartott ott az európai jogfejlődés, mondjuk így, vagy az uniós jogfejlődés, hogy lehetővé váljon a kettős állampolgárság. Sokat küzdött a magyar kormány akkor a Velencei Bizottsággal és belső ellenfelekkel is azért, hogy elfogadják ezt a különleges státuszt, a magyarigazolványt, ami akkor nagyon sok, több százezer határon túli magyar számára jelentett egy határtalan boldogságot, hiszen több száz ezren éltek ezzel a lehetőséggel, tehát visszaigazolták a határon túli magyarok azt, hogy volt értelme ennek a küzdelemnek.

A későbbiekben, ahogy lehetővé vált, 2004-et hoztuk még ide gyakorlatilag, illetve majd még visszatérnék a szocialista frakció vonatkozásában 2002-re is, de hoztuk ide 2004-et, amikor az állampolgárság bekerült a magyar közbeszédbe, a baloldal istentelen tevékenységének is köszönhetően, és azt követte 2010-ben a Fidesz-KDNP-kormány, és az első lépések egyike volt az állampolgársági törvény, nem kifejezetten a Jobbik-frakció nyomására, úgy gondolom. Ahogy Nacsa képviselőtársam is mondta, egyik első rendelkezése volt az Orbán-kormánynak, különösen azért, mert korábban erre ígéretet tett, és ez az ígéret elhangzott, és mi általában és mindig be szoktuk tartani az ígéreteinket, szemben a baloldali pártokkal.

Szintén rendszerszintű csalásokról, több ezer, százezrekről, több százezer visszaélésről beszélt, tehát olyan légből kapott állítások voltak, hogy próbáltam jegyzetelni, hogy mire vonatkozik ez, mert korábban százról beszélt, ezerről beszélt, aztán több százezer

visszaélésről is beszélt. Arra biztatom Bencsik képviselőtársamat, hogy ha tud ilyen visszaélésekről, akkor tegyen bejelentést, tegyen feljelentést. (*Dr. Gyüre Csaba: Tettünk.*) Valóban volt néhány száz eset, amelyben visszavonásra került az állampolgárság, volt néhány ezer eset, ahol feljelentés történt, de volt több mint egymillió olyan ügy, amely a jogszabálynak megfelelt, és a magyar állampolgárságot jogszerűen, a szabályok betartásával szerezték meg a kérelmezők. Tehát ne kezdjük azt sugallni és megint elkenni a dolgokat, hogy az egész egy nagy visszaélés. Ezzel a határon túli magyarokat sértjük meg, azt a több százezer embert, aki jogszerűen élt az állampolgársági lehetőséggel. Az a néhány száz eset, amelyben visszaélés volt, az a néhány ezer feljelentés, ami majd tisztázandó, hogy visszaélés volt vagy nem, nem mondathatja azt velünk, hogy az egész rendszer úgy, ahogy van, rossz.

A rendszer jó, vannak csalók, vannak rossz emberek, vannak gazemberek, ezekre a jog eszközével le kell sújtani. Ki is vizsgálta néhány esetet a magyar rendőrség, a magyar bűnüldöző szervek el is kapták az elkövetőket, felgöngyölítésre kerültek, de önmagában a rendszer jól működik, a magyar közigazgatás hatalmas sikere az állampolgársági törvény. Egyébként több uniós állam állampolgársági törvénye hasonló a miénkhez, tehát semmivel sem egyszerűbb vagy bonyolultabb a magyar állampolgársági törvény, ugyanazokat a garanciákat tartalmazza, mint a többi európai állam, uniós állam állampolgársági törvénye, már ahol megengedett a kettős állampolgárság, de sok országban megengedett. Tehát én semmiképpen nem szólnám le ilyen értelemben a mi jogszabályunkat. Úgyhogy arra biztatom önt, hogy ha tud visszaélésekről, tegyen feljelentést, amennyiben pedig nem tud ilyen esetekről, akkor legyen visszafogott, és kérem, ne mondja azt, hogy több százezer visszaélés volt a jogszabály vonatkozásában.

Az allampolgarsag.gov.hu oldal pedig egy tájékoztató oldal volt, amelynek kiemelt jelentősége volt 2011. január 1-jén, amikor hatályba lépett a jogszabály. Ma már a külképviseletek honlapján, a külképviseleteken elérhető minden olyan információ, amelyre szüksége van egy kérelmezőnek, ha szeretne élni az állampolgársággal. Tehát minden további nélkül beszerezhetőek ezek az információk a Külgazdasági és Külügyminisztérium honlapján, illetve a külképviseletek honlapjain rendelkezésre állnak az állampolgárok részére, különösen a diaszpóra vonatkozásában több nyelven is, tehát adott esetben angolul, spanyolul, olaszul, franciául, németül, ezzel is könnyítve az értelmezést, hogy ha valamelyik honfitársunk szeretne élni ezzel a lehetőséggel, és nem tud megfelelően magyarul olvasni, akkor tudja elolvasni az adott országot, a fogadó országot nyelvén is.

Varga László és Mesterházy képviselőtársam szintén ilyen rendszerszintű visszaélésekről beszélt. Nekik is azt szeretném mondani, hogy maradjunk a realitás talaján, és ne fessünk rémképeket az égre, ne próbáljuk lejáratni a rendszert, ne vizionáljunk,

ahogy a státusztörvény kapcsán 23 millió románt, ahogy egyszer már megtettük. Tehát, mondjuk azt, hogy a jogszabály kitűnően vizsgázott, több százezer határon túli magyar élt jogszerűen élt ezzel a lehetőséggel, és volt néhány visszaélés, ezekre a törvény szigorával le kell sújtani.

Ez a módosítás pedig néhány technikai részlet módosítása, ami előttünk van, semmiképpen nem kell azt állítani, hogy a rendszerszintű visszaélések miatt született ez a jogszabály, és emiatt van szükség erre a módosításra. Aztán hogy terrorizmussal meg egyéb veszélyekkel hozzuk összefüggésbe, megint azt gondolom, hogy egy nagyon rossz üzenet a határon túli magyarok részére, tehát maradnék azon a talajon, hogy ez egy nagy sikere a magyar közigazgatásnak. Nagyon nagy dolog volt az, hogy konszenzus volt, néhány szélsőséges DK-s képviselő kivételével mindenki megszavazta az állampolgársági törvényt, tehát konszenzus volt ebben a magyar közéletben.

Én főkonzulként mindig elmondtam és büszkén mondtam, hogy úgy érzem, mögöttem van a teljes anyaország, amikor Csíkszeredában dolgoztam, hiszen konszenzus van a jogszabály mögött, és fontos lenne, hogy ez a konszenzus megmaradjon. Hiszen ez magyar nemzeti ügy, más országok parlamentjében, ha ilyen vita van, általában mindenki egységesen, minden párt képviselője dicséri a jogszabályt, és örvend annak, hogy van ilyen lehetőség, hogy a nemzet tud gyarapodni, tud nőni. Sajnos nálunk, Magyarországon mindig az van, hogy sok párt azzal próbál politikai tőkét kovácsolni magának, hogy egymásnak uszítja magyart a magyarnak. (*Dr. Gyüre Csaba: Legfeljebb ti.*) Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Most megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, Jobbik.

BENCSIK JÁNOS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Hogy is mondjam, belekapaszkodom akkor Zsigmond Barna Pál képviselő úr utolsó mondatába: magyaroknak a magyar ellen uszításának DK-s hagyományait, tisztelt képviselőtársam, önök folytatják, amikor folyamatosan hazaárulózzák a magyar ellenzéket, és teljesen függetlenül attól, hogy milyen ügy van, az önök médiáján keresztül, amely ontja magából a hírhamisításokat, azt próbálják belevetni a külföldi magyarok fejébe, hogy egyedül a Fidesz a nemzeti párt, és az összes többi ellenzéki párt hazaáruló, meg bevándorláspárti... (*Derűltég a kormánypárti sorokban.*) Önök is nevetnek, hogy ezek milyen neveltséges állítások. Ezekkel a neveltséges hírekkel próbálják meg átmosni a magyar közszolgálati médiát és az összes olyan médiát olvasó állampolgárok fejét, amelyre önöknek ráhatásuk van. Ez a magyaroknak a magyarokkal való szembeállításának az egyik legvisszataszítóbb, leggyomorforogatóbb példája, és önök ezt évek óta űzik. Az sem zavarja önöket, hogy ez milyen károkat, milyen sebeket okoz magyar-

magyar viszonylatban, de lelkük rajta. Pártpolitikai célokra, százezer, egy-kétszázezer szavazat beseprésére lehet, hogy elég, de a történelem előtt majd el kell számolni önöknek a lelkiismeretükkel, hogy megérte-e az az egy-két mandátum azt, hogy a legsötétebb gyurcsányi hagyományokon magyart a magyar ellen fordítottak és uszítottak. (Dr. Zsigmond Barna Pál közbeszól.)

Nem tudok elmenni Nacsa Lőrinc kijelentése mellett sem. Képviselő úr, ön a Jobbik folyamatos gyalázásával volt elfoglalva a felszólalásában, de továbbra sem cáfolta egyik konkrétan megnevezett visszaélést sem. Egyiket sem cáfolta. Nem tudom, például ismerős-e önnek Roman Naszirov neve vagy bármelyikőjüknek önök közül. Roman Naszirov az ukrán vámhivatal vezetője volt, 2017-ben bukott le korrupciós vádakkal, és az egész ukrán sajtót bejárta az a szenzációs hír, hogy bizony ott lobogott az ukrán mellett a magyar útlevelel is a zsebében. Senki nem tudja, hogy hogyan jutott hozzá, és nem egy ilyen eset van. Az, hogy önök ezeket leseprik, azt mutatja, hogy vagy egyszerűen nincsenek tisztában a tényekkel, erre van kevesebb esély, vagy egész egyszerűen nem hajlandók szembenézni a valósággal.

(14.50)

Nagyon kérem önöket, hogy amikor mi a visszaélésekre hivatkozunk, akkor ne próbálják meg elvitatni tőlünk azt, hogy alapvetően a kettős állampolgárság intézményének a támogatói voltunk, vagyunk és leszünk. Önök folyamatosan azt csinálják, hogy ha bármilyen kritikával illetjük bármelyik törvényt, megpróbálják ráhúzni az egész ellenzékre, a Jobbikra mindenképp, hogy mi nem vagyunk nemzeti párt, kétségbe vonják a nemzeti elkötelezettségünket, és amikor az érvekkel meg a konkrétumokkal nem tudnak mit kezdeni, akkor jön a gyurcsányozás, meg amit a Nacsa képviselő úr mondott, hogy mi beálltunk a baloldal mellé.

Tudja, képviselő úr, hogy ki állt be a baloldal mellé? Önök, amikor olvasatlanul megszavazták a lisszaboni szerződést ebben a Házban 2010 előtt a szocialistákkal karöltve, önök, amikor Románia EU-s tagságáról a szocialistákkal kéz a kézben 2005-ben megszavazták, hogy Románia úgy lehessen európai uniós tag, hogy semmilyen feltételt, még a magyar kisebbségek minimális kollektív jogainak a biztosítását se kellett megszavazni. Ha van elfogadhatatlan, akkor ez az, képviselőtársaim. Nagyon kérem, hogy ne mutogassanak ránk, és ne gyurcsányozzanak, mert ha valaki vizsgázott és elbukott ezen a vizsgán, amikor a nemzeti érdekekkel szemben össze kellett borulni a kormányzó baloldallal, akkor önök voltak ezek.

Nem hagyhatom szó nélkül azt az esetet sem, ami 2010-ben történt, és amit folyamatosan felhoznak, amikor Vona Gábor akkori elnök és frakcióvezető nem ért ide adminisztratív hiba miatt a szavazásra.

Önök ezt megpróbálják szégyentelenül és gátlátalanul a határon túli sajtójukban is - amit a Szerencsejáték Zrt.-n keresztül sikeresen felvásároltak - beállítani, hogy a Jobbik nem támogatta ezt. Pontosan tudják, hogy a Jobbik a törvényt kezdetektől fogva támogatta, sőt mi magunk szorgalmaztuk.

De ha már ennyire számonkérjük egymáson, hogy a másik képviselői, pártvezetői meg frakcióvezetői hol vannak a fontos szavazásokkor, akkor szeretném önöktől megkérdezni, hogy Orbán Viktor hol volt ma délelőtt. Hol volt ma, amikor arról szavaztunk itt, a tisztelt Házban délelőtt 10 órakor, hogy 2020 legyen a nemzeti összetartozás éve? A Facebook-oldala szerint etiópai egyházi vezetőkkal találkozott. Akkor most menjünk bele egy ilyen demagóg versenybe egymással, hogy akkor Orbán Viktornak fontosabbak voltak az etióp egyházi vezetők, mint a nemzeti összetartozás? (Közbeszólások a Fidesz soraiból. - Az elnök csenget.) Tessék? Képviselő úr, nyomjon gombot, és akkor mondja el az ezzel kapcsolatos véleményét! Ezt a színvonaltalan vitát, amit önök folyamatosan felhoznak a 2010-es szavazásról, mindannyiszor, amikor felhozzák, ezt meg fogom ismételni. És még arra sem hivatkozhatnak egyébként, hogy Orbán Viktornak a keresztény Európa védelme volt fontos, mert amikor például Ferenc pápa történelmi látogatására került sor néhány héttel ezelőtt Csíksomlyóban, akkor tudják, hogy hol volt a miniszterelnök úr? Madridban volt, BL-döntőt nézett. Miközben a történelmi pápalátogatás zajlott, amelyre a magyarok évtizedek óta vártak, és amelynek önmagán túlmutató jelentősége volt, a magyar miniszterelnök valamelyik oligarcha magángépével - már nem tudom fejből, hogy melyiknek, de biztos utána lehet nézni - a futballmeccset nézte a BL-döntőn.

Arra kérem önöket, hogy egymás nemzeti elkötelezettségének a megkérdőjelezése helyett próbáljunk valamennyire az igazság talaján álló, valamennyire vállalható szakmai vitát folytatni egymással. Egyébként holnap jön meg a válasz az írásbeli kérdéseimre, amely arra vonatkozott, hogy a miniszterelnök úrnak miért volt fontosabb a madridi BL-meccs, mint a csíksomlyói pápalátogatás, ezt megtudjuk.

Végül, mert utalt Nacsa képviselő úr a felszólalásában Szotyori-Lázár Zoltán, volt szolnoki elnökünk felszólalására. Az a különbség, képviselő úr, hogy Szotyori-Lázár Zoltán ez után a meggondolatlan kijelentés után tudja, mit csinált? Kiállt a sajtó elé, tartott egy sajtótájékoztatót, és bocsánatot kért. Azt tette, ami fájoan hiányzik a mai politikából, hogy ha egy politikus rosszul fogalmaz vagy akaratán kívül megbánt, megsért másokat, akkor odaáll a kamerák elé, feláll, azt mondja, hogy hibáztam, elnézést kérek, nem volt szép, amit mondtam. Ezzel szemben önök ezeket a vádakokat vetik fel.

A mai napig nem adtak számot arról, hogy például 1990-ben miért vonultak ki a trianoni megemlékezésről e Ház falai között. Tehát elő lehet venni ezeket az ügyeket, de akkor, azt hiszem, az a minimum, hogy a saját lelkiismeretükkel elszámolnak, számot

adnak, bocsánatot kérnek. Bocsánatot kérnek az 1990-es kivonulásért, bocsánatot kérnek Románia uniós tagságának a 2005-ös, feltétel nélküli megszüntetéséért, bocsánatot kérnek a lisszaboni szerződés megszüntetéséért, és ezután, ha hamut szórtak a fejükre, akkor utána elkezdhetjük egymást kioktatni nemzeti elkötelezettségéből. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bencsik képviselő úr. Megadom a szót Gyüre Csaba jobbikos képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt azt hallottuk, hogy nagyon jó volt ez a törvény, amit behoztak, és gyakorlatilag csak elvéve, egy-két száz esetben voltak problémák, és milyen dicső, hogy csak 177 esetben kellett visszavonni ezt az állampolgárságot.

Valóban tényadat, és benne van a törvényjavaslat indokolásában is, hogy eddig 177 esetben került ilyenre sor, és ez önök szerint nem tömeges és ez elenyésző. Itt csak az a probléma, hogy ez, ami a felszínre került, ahogy Bencsik János képviselőtársam is elmondta, nemhogy nem a jéghegy csúcsa, hanem a jéghegy csúcsának egy nagyon-nagyon picinyke kis töredéke. Mert az még nem hangzott el talán a mai vitában, hogy miért is jön ide ilyen sok olyan állampolgár, aki megkapja a magyar állampolgárságát, de tulajdonképpen semmilyen köze sincsen Magyarországhoz, nincsenek magyar felmenői, nem akar tartósan ebben az országban élni, és tulajdonképpen csak bizonyos haszonszerzés végett jön ebbe az országba. Ezek a személyek azok, akik nem is tudnak magyarul, mert nincsen kötődésük ehhez az országhoz, pusztán anyagi érdekek fűződnek ahhoz, hogy ők idejőjjenek.

Amikor megnézzük egy-egy választáskor azt, hogy egy-egy lakásba, egy-egy házba, egy-egy ingatlanba mennyien vannak bejelentkezve a választás előtt néhány héttel, akkor furcsa számokat fogunk megkapni Magyarország északkeleti határvidékein. És itt elsősorban Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéről beszélek, különös tekintettel a Beregre, ahol bizony évről évre változik a lakosság létszáma, hol növekszik, hol csökken, és bizony van olyan, amikor egy-két év alatt nemhogy a duplájára, hanem majdnem háromszorosára növekszik a lakosság lélekszáma. Ilyet mondok például Kispalád esetében, ahol 2013-ban 605 lakosa volt Kispalád településnek, 2017-ben pedig 1347.

Mondhatnák önök, hogy ez nyilván a fideszes családvédelmi politika non plus ultrája, hogy ilyen jól mennek a dolgok Kispaládon, csak sajnos nem ez az igaz, hanem az az igaz, hogy ide bizony betelepítenek olyan külföldi állampolgárokat, akik azért kapják meg a magyar állampolgárságot, hogy eljőjenek majd szavazni, és bizony be kell húzni az X-et. Kire? Nyilván a jelenlegi kormánypártokra; és hogy ez nem száz, és nem kétszáz, és nem ezer, hanem tízezres nagyságrendű ezek száma.

Kikértük az adatokat a helyi önkormányzatoktól, és bizony azt láttuk, hogy sorozatban van olyan, hogy egy-egy lakásban 100-an, 150-en, 200-an, 250-en vannak bejelentkezve. 66 négyzetméteren 170 ember lakik, akik közül valamennyi ukrán nevű, tehát semmi köze sincsen, még fel sem lehet fedezni, hogy valamilyen magyar eredete lenne a neveknek, valamennyien ukrán nevűek, és egy-egy településen 20-30-40 ilyen ingatlan szerepel, ahol száznál nagyobb létszámban vannak bejelentkezve ezek a személyek. Amikor beszélnek velük a szomszédok, vagy beszél velük a postás, akkor kiderül, hogy nem tudnak velük beszélni. Amikor bejönnek a nyugdíjat felvenni Magyarországra havonta egyszer - mert ez is egy nagyon lényeges szempont, amit önök szintén elnéznek becsukott szemmel, hogy sok ezren, akár tízezen felveszik a magyarországi nyugdíjat, és nem annyit kapnak, mint a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei nyugdíjasok, akiknél bizony 80-90 ezer, esetleg 100 ezer forint az átlagnyugdíj, hanem ennek a többszörösét, kétszeresét és háromszorosát veszik fel, és amikor ezeket a nyugdíjakat felveszik ezek az emberek, akkor bizony hoznak magukkal egy tolmácsot, hogy tudjanak beszélni a postással, hogy át tudják venni ezeket a nyugdíjakat. És ezeknek az embereknek itt van állandó bejelentett lakcíme, van magyar útlevele, van magyar állampolgársága, csak éppen semmilyen köztük sincsen Magyarországhoz, csak éppen egy szót nem tudnak magyarul, nem is akarnak megtanulni, és ahogy a szomszédok elmondják, ők nem is látnak ilyen mozgást, hogy ebbe az ingatlanba százan, kétszázan járnának nap mint nap, nem jön ide senki. Nem jön senki, legfeljebb, amikor a nyugdíjfelvétel van, akkor jönnek ide, egyébként pedig magyarul nem tudnak.

Én ezt döbbenetesnek tartom, hogy önök még beleírják ennek a törvénynek az indoklásába azt, hogy már 177 esetben visszavonásra került az állampolgárság. Nem 177 esetben, hanem több ezer esetben kellene. És nyilván az is egy nagyon fontos dolog, hogy ennek a törvénynek egy csomó pozitív vonzata van. Igenis szükség volt annak idején arra, hogy megadjuk az állampolgárságot a határon túli magyar testvéreinknek, igen, azt gondolom, hogy ezzel minden józan gondolkodású magyar ember egyetértett, és igenis hiszek abban, hogy ez annak idején a Jobbik nyomására történt meg.

(15.00)

Az, hogy előtte mik voltak: megosztottak voltak a Fideszen belül az álláspontok. Egy biztos: itt egy párt volt 2010-ben, amelyiknek mindig következetesen egységes volt az álláspontja, az pedig a Jobbik Magyarországi Mozgalom. Mindig leszögeztük azt, hogy igenis meg kell adni az állampolgárságot.

Én emlékszem a 2004. december 5-ei népszavazásra, amikor a Magyarok Világszövetsége hozta a plakátokat, a szórólapokat. És hová hozták? Csak az akkori MIÉP-esekhez vagy más nemzeti radikális személyekhez hozták, mert azt mondták, hogy sajnos a

Fideszben nem tudunk megbízni, ők nem fogják biztosan, teljes szívvel támogatni ezt a népszavazást. Talán ha támogatták volna, akkor eredményes lett volna a népszavazás, de sajnos akkor nem lett eredményes, és ez pontosan Magyarországnak az egyik szegényfoltja is. De innentől kezdve a Jobbik, a megalakulásától kezdve teljesen következetesen kiállt emellett.

Önök voltak azok, akik például a szavazati jogot sem akarták megadni a határon túli magyaroknak, csak amikor a politikai haszonszerzést látták benne, akkor, amikor látták, hogy a határon túli magyarok a felmérések alapján majd önökre fognak szavazni, persze, egy kicsit megtámogatva a helyi médiát, hogy itt bizony a Fidesz az egyetlen olyan párt, amelyik nemzeti párt, az összes többi hazaáruló - ezt kellett fújni mindenütt, mindenkinek azért, hogy önök mögött legyen a támogatottság. Nyilván ezzel szerezték meg a határon túli magyar szavazatoknak a többségét, és ez hozta azt, hogy bizony itt a réseken átsurrantak ezek az ezrek, adott esetben akár tízezrek is, akik jogosulatlanul jutottak hozzá a magyar állampolgársághoz.

Ezt a törvényjavaslatot, ami most módosításra és benyújtásra került az önök részéről, már az elején be kellett volna nyújtani, ez már nem tudom, hány évet, de nagyon sok évet késett az önök részéről. Hiába mondják, hogy miért nem a Jobbik mondta, miért nem mondtuk. Mi akármit mondtunk önöknek az elmúlt kilenc esztendőben, mondhattunk bármit, egy biztos: 99,9 százalékban önök azt minden esetben leszavazták, bármilyen javaslatunk volt, önök mindent leszavaztak.

Ha már itt a kereszténységet szóba hozta Nacsa úr, akkor hadd mondjam el, hogy például önök voltak azok, akik az Alaptörvény vitájában leszavazták azt a jobbikos javaslatot is, ami szerint belekerült volna az Alaptörvénybe, hogy Magyarország keresztény állam. Nagy felháborodással szavazták le annak idején, mégpedig 2010. november 16-án - mert azt fogják mondani, hogy ez nem is történt meg -, az akkori alkotmány-előkészítés során szavazták le. Tehát ilyen dolgok történtek annak idején, és a Jobbik volt az, amelyik mindig következetesen ugyanazon politikát folytatta.

Felhozta még Nacsa úr, Nacsa képviselőtársam azt is, hogy bizony mi nem szoktuk megnézni, hogy ez a kormány mennyit segít a határon túl. Hogyne néznénk már meg? Nálunk sok képviselő foglalkozik ezzel, sőt külön kabinet van, amelyik pontosan ezzel foglalkozik, a határon túli magyarsággal. Önök nagyra vannak, hogy ilyen programot indítottak be, olyan programot indítottak be. Persze, igen, mindent állami pénzből. A mi pénzünkéből, az adófizetők pénzből. A Jobbik még nem volt kormányzati pozícióban, nyilván nem tudják megítélni, hogy mi milyen segítséget nyújtanánk a határon túli magyaroknak, mi milyen programot dolgoznánk ki a határon túli magyarok számára.

De mi egyet tudunk, és egyet tettünk eddig is: az erőnkhez képest mindig maximálisan segítettük a határon túli magyarokat, de mi nem az állam pénzből,

hanem a saját pénzünkéből. Annak idején például, amikor a beregszászi főiskola felújítása volt, minden egyes jobbikos országgyűlési képviselő 50 ezer forintot fizetett be a saját pénzből azért, hogy cserepeket vásárolhasson a főiskola, és folyamatosan segítettük akár a középiskolákat, akár a helyi iskolákat, akár az óvodákat - nem állami pénzből, nem európai uniós pénzből, hanem a saját fizetésünkből, amit mi adtunk össze. Erre önöktől még soha nem hallottam semmit, hogy önök is ugyanígy tettek volna, mint a Jobbik Magyarországért Mozgalom. *(Dr. Vitányi István: Nem dicseksziünk vele.)* Vagy például nem kérkedni akarunk vele, de folyamatosan segélyszállítmányokat szerveztünk és vittünk, amit megint nem állami pénzből, nem állami finanszírozásból oldottunk meg. Tehát ha valaki igazán próbál tenni az erejéhez képest, akkor azt elvitatni, Nacsa képviselőtársam, a Jobbik Magyarországért Mozgalomtól egyáltalán nem lehet.

(Az ülés vezetését Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke veszi át.)

Mindezek alapján, visszatérve a törvényre, mert egy kicsit tágra nyúlt ez a vita és egy kicsit nemtelemné is vált szerintem, azt kell látni, hogy valóban fontos az, hogy szigorítsunk ezen a jogszabályon. Valóban szükség van arra, hogy próbáljuk meg lezárni a kiskapukat, csak ezt nem most kellene, hanem sokkal korábban és sokkal keményebben kellene lezárni ezeket a kiskapukat. Igenis, aki jogosult a magyar állampolgárságra, aki jogosult arra, az igenis kapja meg, és méltóan kapja meg, ne méltatlan körülmények között. Mert ha azt nézzük, ott van például, felemlegeték a kárpátaljai magyarokat: aki megkapja a magyar állampolgárságot, hogyan kell neki átjönni a határon? Milyen méltatlan körülményeket biztosítanak a határon, amikor háromórás várakozás van odafelé, háromórás visszafelé? Néha nyolc-tíz órába kell beleszúzniuk, amikor olyan módon kutatják át az autókat, hogy gyakorlatilag mindenki bűnözőnek érzi magát, aki odakerül, és rettegve megy a határra, ugyanúgy, mint annak idején a szocializmus idején. Nyilván ezen is változtatni kellene.

Sok olyan dolog lenne még, amelynél csak politikai akaratra lenne szükség ahhoz, hogy a magyar-magyar kapcsolatok tovább javuljanak a határnak a két oldalán. Sokszor azt látom, hogy pontosan ezek azok, amelyek nem kerülnek pénzbe, hanem éppen csak szándéknak kellene rá lenni, azok nem valósulnak meg ma sem.

Azt gondolom, hogy ma is sokat tehetnénk a határon túli magyarokért. Többek között nem azzal, hogy kinyitottuk, hogy akár bűnözők és mindenféle elemek beköltözhessenek Magyarországra és megkaphassák a magyar állampolgárságot, hiszen azok, akik magyar felmenőkkel rendelkeznek, akinek a nagyapja, a dédnagyapja, a nagymamája magyar volt, az nyilván jogosult rá, és meg is fogja kapni a magyar állampolgárságot. Hanem itt azokkal van probléma, akik tömegesen, ezrével kapták meg, akár tízezzel

kapták meg az állampolgárságot úgy, hogy semmilyen közülük nem volt, semmilyen magyar felmenőjük nem volt, és semmilyen magyarnyelv-ismerettel nem rendelkeztek.

Én örülök neki, hogy legalább egy picit most módosul a törvény. Nyilván támogatni fogjuk, mert bármennyiben is javít, ha csak egy kicsit is javít egy törvény, akkor azt támogatandónak tartjuk, és a Jobbik Magyarországért Mozgalom azokat meg szokta szavazni, nem úgy, mint a Fidesz, amelyik a jobbikos javaslatokat, hogyha egyetértene is vele, akkor is le-szavazza. Mi szoktuk azért támogatni a jó javaslatokat, de erre már sokkal hamarabb lett volna szükség. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük, képviselő úr, a felszólalást. Mesterházy Attila képviselő úr jelezte hozzászólási szándékát. Öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Most már értem, hogy miért áll így a baloldal, mert hol a Jobbik áll mellénk, hol meg a Fidesz *(Derűtség.)*, úgyhogy így most már tudom, hogy a sikertelenségünk oka az lehet, hogy valaki mindig mellénk áll, és így nem tudjuk a saját politikánkat képviselni.

De a viccet félretéve, azért annyit hadd tegyek még hozzá, hogy itt nekem úgy tűnt Bencsik képviselőtársam hozzászólása alapján, hogy ez a néppártosodás egy kicsit megbicsaklott, mert most mintha viz-szatértünk volna egy kicsit a korábbi NATO-t és EU-t kritizáló jobbikos hozzászólásokhoz. Nincs ezzel semmi gond, csak a lisszaboni szerződés és sok minden más azért szerves része a magyar EU-s csatlakozásunknak. De ezt inkább csak a vicc kedvéért hadd tegyem hozzá.

A másik: Zsigmond képviselőtársamnak a hozzászólása indított arra, hogy még egyszer szóljak. Ön azt mondta - vagy lehet, hogy talán ezt Nacsa képviselő úr mondta; nem baj, majd eldöntik -, hogy önök betartják minden ígéretüket. Ez nagyon tetszett. Tehát a négy-szeres egészségügyi dolgozói béremelést is biztosan betartották, az ingyenes felsőoktatást is betartották, ami nélkül a miniszterelnök nem kaphatott volna diplomát a saját szavai szerint, vagy éppen, mondjuk, egy külpolitikai témát hadd említsek, hogy nem leszünk a Gazprom legvidámabb barakkja, se nem leszünk Putyin pincsi-jei itt Európában. Tehát nagyon sok olyan ígéretük volt, amit valóban betartottak, de ebben talán a legin-kább eligazító az a WikiLeaks, amely szerint Orbán Viktor egyszer azt mondta az amerikai nagykövetség-
gen, hogy ne azt nézzék, amit mond, hanem amit csinál. Ez mind-mind arra utal, hogy önök komolyan veszik a szavukat és amit ígérnek.

Illetőleg, csak hogy még egy kicsit fokozzam az örömeiket, az ígéretbetartás végett meg a témához kö-tődően is néhány idézetet hadd hozzak, nem önöktől, ez tény és való, hanem más fideszes képviselőktől.

Így hangzik az első idézet: „Ha most nyerni tudnánk, és utána ötmillió magyarnak állampolgárságot tudnánk adni, és ők szavazhatnának, húsz évre el-dőlne...” – Mikola István, 2006. március. Csak annyi, hogy nem volt szándékuk a szavazással kapcsolatban semmit sem kezdeni.

A másik idézet, ugyanebben az évben egyébként, 2006-ban: „A határon túliak nem kérnek választójogot, ezért a Fidesz sem kívánja ezt biztosítani számukra.” - Szijjártó Péter.

„Soha nem kapcsoltuk össze a magyar állampol-gárság kérdését a választójog ügyével, a két dolog nem kezelhető együtt.” - Martonyi János, 2006.

„A Fidesz elképzeléseiben nem szerepel, hogy a kettős állampolgárság mellett szavazati jogot is adjon a határon túli magyaroknak.” - Répássy Róbert, 2010. május.

„A határon túli magyarok egyéni kérelem alapján kapnak magyar állampolgárságot, és ez nem fog ma-gyarországi választójoggal járni.” - Martonyi János, 2010.

„Az állampolgárság és a szavazati jog elválasztha-tatlan, ám ahhoz, hogy valakinek teljes szavazati joga legyen, magyarországi lakcímmel kell rendelkez-nie.” - Semjén Zsolt, 2010.

(15.10)

„Az tekinthető csak biztosnak, hogy minden ma-gyar állampolgárnak lesz választójoga.” - Gulyás Ger-gely, 2011. augusztus.

Na, hát ennyit arról, hogy hogyan változott az önök álláspontja, véleménye adott esetben egy adott kérdésről is, miközben természetesen önök minden ígéretüket betartják - vagy nem.

A rendszeres visszafeléjárásokról én nem beszél-tem, nem veszem magamra. Azt mondtam, hogy van egy rendszer, amiben vannak hibák, és ezeket a hibá-kat kellene korrigálni. Értem Zsigmond képviselőtár-samat - de valószínűleg lehet, hogy a szemüvegébe most egy rózsaszín lencse került -, de mi azért nem látjuk ezt ennyire fényesen, hogy kitűnően vizsgázott a rendszer, és ha megengedi, akkor még nekünk hadd ne legyen kötelező ugyanúgy gondolni, ahogy ön gon-dolja. Értem én tehát, hogy ön szerint ez egy fantasz-tikus, 110 százalékos rendszer. Szerintünk nem. Ezért kell változtatni, de szerintem ezt önök is így látják, mert különben nem hozták volna be ezt a szabályozást ide a parlamentbe.

Hozzáteszem egyébként, hogy a belügyminiszter úr nekem egy válaszában azt mondta, hogy nagyon sok esetben még nem derült ki az, hogy csalással szer-zett valaki magyar dokumentumokat, magyar állam-polgárságot. Az ő állításuk szerint ez akkor fog kide-rülni, amikor lejár az adott okmány, és újra mennek majd meghosszabbítani ezt a dolgot, tehát magyarul, könnyen lehet, hogy számos olyan eset van - nem tu-dom, hogy ez 500, 5000 vagy 50 000 -, ami később fog kiderülni, hogy valaki ezt csalárd módon szerezte meg, és ezáltal adott esetben mégiscsak voltak azért

szisztematikus visszaélések ezzel a rendszerrel kapcsolatban.

Az utolsó megjegyzés, amivel zárnam a hozzászólásomat: azt tetszett említeni, hogy vannak olyanok, akik a magyart a magyarral ugrasztják össze, és itt szúrós szemmel a baloldalra vagy ránk nézett, vagy éppen, nem tudom, lehet, hogy a Jobbikra is. Csak úgy kérdezném tényleg költői kérdésként, hogy azt érti-e a magyar magyarral való összeugrasztása alatt, hogy mondjuk, az MKP-t a Híd-Mosttal állítják folyamatosan szembe a Felvidéken, az RMDSZ-t a Néppárttal vagy a Magyar Polgári Párttal, amíg ki nem derült, hogy ezek életképtelen egységek, és csak az RMDSZ képes stabilan a lábán állni, vagy a KMKSZ-t az UMDSZ-szel, vagy adott esetben a Vajdaságban az ottani képviselőket egymás ellen.

Tehát én azt gondolom, hogy akik tudatosan és szisztematikusan exportálják a magyar belpolitikai megosztottságot a határon túlra, azok egyébként önök voltak, egészen addig, amíg ki nem derült a számukra, hogy nem sikerül lenyomni adott esetben az RMDSZ-t, vagy más, akkor éppen az önök számára nem nagyon tetsző, kinti, határon túli magyarokat képviselő legitim pártokat vagy mozgalmakat.

De azzal egyetérték, hogy az volna a helyes egyébként, ha a határon túli politika nem arról szólna, hogy hogyan lehet bárkit bárki ellen kijátszani. Mint ahogy az sem lenne nagy baj, ha valaki tisztességgel szól hozzá egy ügy mellett, akár jelezve az anomáliákat, de a nagy képpel egyetértve akkor azokat meg, legyenek szívesek, ne hazaárulózzák folyamatosan! Nem önök mondták, félreértés ne essék, de azért nekem is rosszszulesik, hogy engem ugyanabba a körbe sorolnak be adott esetben néhány hozzászólás kapcsán, ahova esetleg néhány DK-s hozzászólás alapján lehet besorolni bizonyos politikásokat.

Én egészen mást gondolok a magyar nemzetpolitikáról. Akkor is mást gondoltam, amikor egy pártban voltunk, hát még azóta, mióta nem vagyunk egy pártban.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az az általános vitát lezárom.

Megadom a válaszlehetőséget Tuzson Bence államtitkár úrnak.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára: Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Itt hallgatva a vitát, nagyon örülök annak, hogy végül is Zsigmond Barna képviselőtársunk is hozzászólott ehhez a vitához, mert nála autentikusabb személy ebben a kérdésben nem nagyon van, hiszen Csíkszeredában ő főkonzulként, amikor ő volt a főkonzul, abban az időszakban 200 ezer magyar ember kaphatta meg a magyar állampolgárságot. 200 ezer magyar ember.

Most már 300 ezer egyébként a Csíkszeredában kiosztott magyar állampolgárságok száma. Nem hiszem, hogy az erdélyi, a székelyföldi magyarok szívesen hallgatták volna ezt a vitát, ami olyan köntösbe bújtatta be esetenként a magyar állampolgárság és a kettős állampolgársági intézmény támadását, ami egyébként bűncselekmények mögé akarta ezt az érvelest elbújtatni.

Képviselőtársaim! Magát az intézményt semmiképpen se támadják! Szocialista képviselőtársam mondta az előbb az imént, hogy mi ez a rohamtempó, hogy rohamtempóban egymillió ember megkapta a magyar állampolgárságot. Hogy lehet rohamtempónak nevezni azt az időszakot, amikor 1921-től kezdve ezek az emberek elvesztették az állampolgárságukat? Végre volt egy jóvátétel, és ennek a jóvátételnek a keretében egymillió magyar ember visszakaphatta az állampolgárságot. *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokban.)*

Hogy vannak bűncselekmények? Hogy vannak bűncselekmények, meg vannak bűncselekmény-kísérletek? Hölgyeim és Uraim! A magyar állampolgárság értékes állampolgárság. Értékes állampolgárság, és ne legyenek illúzióink! Mindig lesznek bűnözők, mindig lesznek olyanok, akik megpróbálják kijátszani a szabályozást. Nemcsak az állampolgárság kérdésében, hanem más esetekben is. Mondjuk azt, hogy a magyar polgári törvénykönyvünk, ami gyakorlatilag ugyanolyan szabályozás mellett, más törvények keretében, de azért egy évszázada ugyanúgy szabályozza a tulajdonjog sérelmét, azért, mert egyébként egyesek lopnak, azért a magyar törvénykönyv, a polgári törvénykönyv rossz? Nem rossz. Nem ebből kell kiindulni, hölgyeim és uraim!

Tisztelt Képviselőtársaim! A szabályozás, ami egyébként a magyar állampolgárság tekintetében, mint mondtam, egy stabil szabályozás, egy jó szabályozás. Azonban mindig oda kell arra figyelni, hogy a technika szintje hogyan változik, és az adott technika szintjén hogyan lehet a jogrendszert, a különböző jogintézményeket a lehető legjobban védeni; így az egyik legfontosabb értékünket is, a magyar állampolgárságnak az értékét.

És amennyiben egyébként bűncselekmények vannak, akkor azokat a bűncselekményeket fel kell deríteni, el kell indulni az elejétől. Meg kell nézni a végéig, hogy valóban mi okozta ezeket a bűncselekményeket, kik voltak az elkövetők, és nézzük meg, hogy az adott technika szintjén mit tehetünk meg például az ujjenyomatokkal kapcsolatos vizsgálatok esetében, ahova most a technikai szint már felfejlődött; mit tehetünk meg egyébként a személyi igazolványok esetében, ahol most már csipes személyi igazolványok vannak, tehát az azonosítás is egész más szinten lehet, mint amilyen korábban volt; mit tehetünk meg annak érdekében, hogy a lehető legjobban és legszélesebb körben szabályozzuk nemcsak ezt a jogterületet, hanem más területeket is.

A világ nem fog megállni, nem lesz soha olyan, hogy hoztunk az 1990-es évek elején egy szabályozást,

és az a szabályozás, mondjuk, még ötven év múlva is ugyanolyan jó szabályozás lesz a büntető törvénykönyv szempontjából és a bűncselekmények szempontjából. Mindig figyelemmel kell kísérni ezt a szabályozást.

Ez a legfontosabb ebben a jogszabályban. Követni kell az élet kihívásait. Ha vannak bűncselekmények, ha van olyan eset, amikor a technika megfelelő szintjén ez ellen lehet küzdeni, akkor bizony ez ellen küzdeni kell.

Szocialista képviselőtársaimtól meglepő volt ez a mostani hozzászólás, és a kettős állampolgárság szeretetének képét próbálták bemutatni, de azért felhívom mindenki figyelmét, hogy annak idején a népszavazás idején, december 5-én ők hogyan kampányoltak. Az akkori MSZP-elnök, akit éppenséggel akkor szocialista pártiként Gyurcsány Ferencnek hívtak, bizony az élén állt annak, és van olyan képviselőtársunk a szocialisták között, aki bizony plakátarca is volt ennek a kampánynak; ők pont azért kampányoltak, hogy Magyarországon ne legyen kettős állampolgárság.

Ilyen körülmények között mennyire lehet hiteles az a felszólalás, amit megtettek? Ők voltak, akik a leginkább amellet álltak! És utána politikai okokból - mert megijedtek a választási vereségtől - döntöttek úgy 2010-ben, hogy egyébként nem mindegyikük, de majdnem mindenki megszavazza közülük ezt a jogszabályt. De ez nem belső indíttatás, amikor egy országot próbáltak meg korábban megtéveszteni ebben a kérdéskörben!

És kedves jobbikos képviselőtársaim, azt azért engedjék meg, hogy megjegyezzem, hogy bármit lehet mondani, de azért amikor a nemzet szempontjából ilyen jelentős szavazásról van szó, egy ilyen jelentős szavazásról, ami szimbolikusan adja vissza a magyar embereknek azt a jogot, hogy magyarnak tekinthessék magukat - és ennél többet mondok, azt a fogalmat, hogy Magyarország változtatja meg, mert innen-től kezdve minden magyar ember közösségévé válhat ez az ország, és nem egy határok által körbezárt területé -, egy ilyen jelentőségű szavazásnál, aminek ilyen szempontból dogmatikai jelentősége is van, egy pártnak az elnöke, a Jobbik elnöke nem jön be a szavazásra.

(15.20)

Összesen nyolc ilyen képviselő volt az akkori nagy parlamentben; a mostaninak majdnem kétszerese volt az Országgyűlés létszáma. Aki nem jön be erre a szavazásra és nem szavaz, arról nem mondhatunk mást, mint hogy egy ilyen negatív gesztusnak bizony szimbolikus jelentősége van. *(Dr. Gyüre Csaba: Annak idején ti is kivonultatok a Trianon-megemlékezésről!)* Szimbolikus jelentősége van!

Hölgyeim és Uraim! Engedjék meg, hogy még egy kérdéstről beszéljek, mert képviselőtársam valószínűleg nem volt itt tegnap, amikor a miniszterelnök úr azonnali kérdésekre válaszolt, s az azonnali kérdés

keretében elmondta, hogy a magyar alkotmányozás és az alkotmányjogi szabályozás értelmében a miniszterelnök és a köztársasági elnök egy helyen, egy időben külföldön nem lehet. Ennek megfelelően ha a köztársasági elnök ott van, akkor a miniszterelnök nem tud ott lenni ezen a helyen. Ilyen alkotmányos szabályozás van, egyébként ennek az alkotmányos szabályozásnak van értelme. De mégis ez a jogi helyzet, és ezt a jogi helyzetet sajnos ilyen szempontból figyelembe kell venni.

De ne keverjük össze, mondom, azokat a szabályokat, amelyek a magyar állampolgárságra vonatkoznak, a magyar állampolgárság megerősítésére vonatkoznak, a magyar állampolgárság presztízsének megerősítésére vonatkoznak azzal, hogy pár évvel ezelőtt milyen körülmények között, hogyan hozott az Országgyűlés szabályokat. Az akkori szabályozás egy korszerű szabályozás volt. De mindig figyelni kell azt, amire utaltam, hogy az idő hogyan változik, és hogyan tarthatjuk fenn egy szabályozás folyamatos korszerűségét. Be kell építeni a tapasztalatokat, hogy mit látunk a bűncselekmények esetében, és a bűncselekményeket a lehető leghatározottabban üldözni kell. Ezt mondom úgy is, hogy én mint államtitkár felelek az állampolgársági ügyekért. A lehető leghatározottabban üldözni kell az ilyen típusú bűncselekményeket, de figyelni kell arra is, hogy a szabályozásunk a kor követelményeit folyamatosan kövesse.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egy dolgot azért kihaltam a mai vitából, a mai beszélgetésből: annak ellenére, hogy a múltat finoman szólva másként látjuk ezekben a kérdésekben, számíthatunk arra, hogy az országgyűlési képviselőink, akár kormánypárti oldalról, akár ellenzéki oldalról annak a felelősségnek a tudatában szavaznak, hogy ez egy jó szabályozás, olyan szabályozás, amely erősíti a magyar állampolgárságot, a magyar állampolgárság presztízsét. Szeretném arra kérni képviselőtársaimat, hogy a lehető legszélesebb körben támogassák ezt a szabályozást, mert ez minden magyar embernek, magyar állampolgárnak jó, nekünk, országgyűlési képviselőknek pedig kötelességünk erősíteni a magyar állampolgárság intézményét.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények uniós jogharmonizációs kötelezettségek miatt szükséges módosításáról** szóló törvényjavaslat, valamint **az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat együttes általános vitájának folytatása a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/6349. és T/6351. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Emlékeztetem önöket, hogy az általános vita megkezdése során sor került az előterjesztői nyitóbeszédre, a vezérszónoki felszólalásokra, valamint a nemzetiségi képviselők felszólalására.

Most a további képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz részéről.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kezdjem azzal, hogy a benyújtott adócsomag, mint tudjuk jól, az ország egyik legfontosabb, ha nem a legfontosabb, évről évre benyújtandó költségvetését alapozza meg, a költségvetésben lefektetett célokat támasztja alá, az azokhoz szükséges adójogszabályokat módosítja. Ha ennek tükrében visszatekintünk a korábbi időszakra, akkor általában az adócsomag vitája az ellenzéki oldalról is egy igen komolyan vett műfaj volt. Itt lehetett elmondani azokat a kritikákat, amelyeket esetlegesen az ellenzék meg kívánt fogalmazni az adók rendszerével kapcsolatban.

Úgy látszik, hogy ez a helyzet megváltozott. Talán már az elmúlt néhány évben megszokhattuk, és ezt igazából a kormányzat számára pozitív visszajelzésként értelmezhetjük, hogy gyakorlatilag az adócsomag, mivel szerencsére Magyarország az elmúlt négyöt évben egy olyan gazdasági fejlődésen, gazdasági fellendülésen ment keresztül, és az adók szerencsére nem növekednek évről évre, mint korábban, hanem csökkennek, ezért a méregfog igazából ki is van húzva. Ez nagyjából látszik a mai vezérszónoki felszólalásokból is. Csak egy példát hadd mondjak. Azon túl, hogy az MSZP-ből, a DK-ból és jó néhány ellenzéki pártból senki nincs itt a vitán, az MSZP gyakorlatilag egy három és fél perces expozézt mondott a jövő évi adótörvényekkel kapcsolatban. S valóban nagyon sok ellenzéki képviselő nem nagyon tudott mit kezdeni az adócsomaggal, hiszen megszokhattuk tőlük, hogy dicsérni nem dicsérnek, ezért inkább többen nagyon rövidre fogták a mondandójukat. De valóban volt itt kellemes meglepetés is, többen dicsérték is az adócsomag több pontját, ezt mi is meg tesszük a magunk részéről.

Ami kritika elhangzott, ott inkább általánosságban a kormány elmúlt 7-8 éves adópolitikáját érte kritika, amit meg azért tudunk egy kicsit nehezen értelmezni, mert akkor a tényekkel vitatkozunk. Ugyanis mi azt gondoljuk az adórendszeréről, az adók irányáról, hogy azok alapozzák meg azt a gazdasági fejlődést, amely, azt gondolom, most már 6-7 éve nagyon nagyon jó pályára állította a gazdaságot. Érte kritika az adócsomagot vagy az adórendszer egészét amiatt, amit mi az előnyének látunk, hogy alapvetően a munkát terhelő és a személyi jövedelemadó csökkentésén keresztül próbálunk egy munkaalapú társadalmat kiépíteni. Úgy gondoljuk, hogy egy ország, így Magyarország gazdasági fejlődésének is csak az lehet az alapja, ha minél többen dolgoznak, és ez a munka mi-

nél jobban megbecsülést kap a mindenkori adótörvények által, illetve ami az adócsomagunk lényege, hogy több pénzt hagy az embereknél, és azáltal, hogy az embereknél több pénzt hagy, a hazai vállalkozások számára piacot teremtve a hazai kis- és középvállalkozásokat is támogatja.

Azért sem tudunk igazából egyetérteni az ilyen jellegű kritikákkal, és csak támogatólag tudunk szólni a benyújtott adócsomag mellett is, mert természetesen minden adócsomag és minden ilyen irányú adóelképzelés egy szélesebb összefüggésben értelmezhető, vagyis hogy honnan hová kívánunk eljutni, és mi az az adópolitika, amit el kívánunk kerülni, ami ellenében valamit szeretnénk megerősíteni.

Itt hadd hozzak néhány példát. Két választási év utáni időszak adócsomagvitáját hozhatnám ide, ami a valós különbséget a most benyújtott adócsomaghoz képest megmutatja. Ez a szocialisták, illetve Gyurcsány Ferenc kormányának 2007-es adócsomagja. S itt még egyszer, aki azt mondaná, hogy a gazdasági válság időszakáról beszélünk: nem arról beszélünk, ez még az az előtti időszak, ez szimplán egy ötéves Gyurcsány-, MSZP-kormányzás eredménye volt. Tényleg csak a teljesség igénye nélkül, az akkori adócsomag tárgyalásakor arról szolt a vita, hogy miért vezetnek be 4 százalékos szolidaritási adót, miért emelik meg az evát, miért vezetnek be az egészségbiztosítási járulékot, a munkaerőpiaci járulékot, miért rónak ki plusz-közterhet a nyugdíjas munkavállalókra, miért emelik föl a 15 százalékos áfakulcsot 20-ra, a jövedéki adót nem először és nem utoljára miért növelik. Luxusadó-ról beszéltek, s kamat- és árfolyam-nyereségadó bevezetéséről szolt az a vita, amely, mondom, ma érdekes módon talán a legkevesebb indulatot váltja ki itt a parlamentben - most csak ha összehasonlítom az előző, az állampolgársági törvénnyel kapcsolatos vitával -, és több ellenzéki pozitív értékelést is kap.

(15.30)

És ehhez képest mi az, ami megváltozik, mi az, ami évek óta az adócsomagnak, a Fidesz-kormány által benyújtott adócsomagnak az alapja? Az, hogy egy biztonságot és stabilitást hoz, tervezhetőséget hoz nemcsak a magyar családok, de a vállalkozások számára is, és az alapkérdés az, hogy a bővülés eredménye által a kormányzati politika szempontjából melyek azok a preferált területek, amelyeken adócsökkentést tud a kormányzat a következő évtől előírni. Itt is valóban inkább csak a vállalkozások szempontjából lényegesebb pontokat emelném ki, amelyek miatt, én azt gondolom, az adótörvény, amellett, azon túl, hogy a családok támogatását helyezi a fókuszba, a vállalkozások számára is nagyon pozitív elemeket tartalmaz. Az egyik ilyen értelemszerűen, hogy 2019. július 1-jével 2 százalékponttal, 17,5 százalékra csökken a szociális hozzájárulási adó kulcsa, ez továbbvezetődik a jövő évben is, értelemszerűen to-

vábki forrásokat hagyva a vállalkozásoknál és a cégek-nél is. Ugyancsak 2020. január 1-jétől 1 százalékponttal, 13-ról 12 százalékra mérséklődik a kisvállalati adó mértéke. Sok egyszerűsítést tartalmaz értelemszerűen a kiva és a kata esetében, és egy korábbi adózási forma, az eva - kiüresedése folytán - kivezetésre kerül. Ugyancsak a vállalkozások szempontjából lényeges az adóelőleg-feltöltés eltörlése, a reklámadónak gyakorlatilag a kivezetése és ugyancsak célzottan a szálláshely-szolgáltatás versenyképességének javítása érdekében az azt terhelő adók csökkentése.

Én azt gondolom, hogy most a teljesség igénye nélkül - hiszen ez már az előző vitában elhangzott - ezek mind-mind olyan lépések, amelyek illeszkednek a korábbi évek gazdaságpolitikájába. A vállalkozások számára igazából csak pozitív változásokat jelentenek, tehát a hosszú távú terveket, elképzeléseket, amelyek a vállalkozásoknál megvannak vagy folyamatban vannak, segítik.

Még egy gondolatot engedjenek meg az adócsomag kapcsán, illetve talán kicsit szélesebb összefüggésben, hogy az egész adópolitika egyik legjobb indikátora - és azt gondolom, talán a magyar gazdaságtörténet egyik sikertörténete is - nem más, mint hogy most már közel 70 hónapja bővül a fogyasztás Magyarországon. Hogy bővíthet a fogyasztás? Úgy, hogy több pénz marad a családoknál, többet tudnak fogyasztani. És ha a hazai kis- és közepes vállalkozások szempontjából nézzük vagy próbáljuk értelmezni azt, hogy egy adott időszak mennyi lehetőséget tartogat, akkor az első, amit ők néznek, az, hogy bár az export támogatására sokat költ, vagy azért sokat tesz a kormányzat, de azért a hazai vállalkozások döntő többsége még a belpiacon működik, tehát az ő számunkra a létkérdés az, hogy gyakorlatilag milyen költése lesz a lakoságnak, a fogyasztás hogyan bővül, és ebből a szempontból megnyugtató azt látni, hogy az előrejelzések szerint pont az adóváltozások miatt ez a fogyasztásbővülés 2020-ra is fennmaradhat. Ez azért is lényeges, mert egyrészt a hazai családok jövedelmének növekedése vonható le ebből. Itt is csak egy példa az elmúlt évek gazdaságpolitikai sikerére talán az, hogy ez a fogyasztásbővülés már évek óta az Európai Unió egészének fogyasztásához képest körülbelül kétszeres, tehát a jövedelembővülésnél is körülbelül ezt a számot lehet alapul venni, és például 2010 óta a hazai fogyasztásbővülés többek között csak itt a szűkebb régióban mérceként számító cseh és lengyel fogyasztásbővülést is elhagyja. Még egyszer: abban az országban, ahol nő a fogyasztás, ott az egyrészt, mondom, jelenti a családok jövedelmi helyzetének a javítását, de amit én most leginkább szeretnék kihangsúlyozni, jelenti a hazai vállalkozások lehetőségeinek a növekedését is a 2020-as évben.

Két oldalról is „megtámogatásra” kerülnek tehát a hazai vállalkozások: egyrészt az elmondott adócsökkentés oldaláról, másrészt pedig úgy, hogy a fogyasztás révén lesz vevőjük, az árjukat, szolgáltatásaikat el tudják adni, és azt a valóban dinamikus fejlődést, amit az elmúlt években e tekintetben talán a

legtöbb hazai vállalkozás a saját életére vonatkozólag el tudott mondani, azt 2020-ban is tudják folytatni.

Én egyébként kicsit - még egyszer, bár csodálkoznék rajta, de - bízva a mai ellenzéki felszólalásokban, azon túl, hogy természetesen a Fidesz-frakció részéről az adócsomag melletti támogatást, azt gondolom, teljes mértékben tudjuk biztosítani, meg fogjuk tudni támogatni az adócsomagot, még az a reményünk is megvan, hogy talán néhány ellenzéki frakció is meg fogja ezt tenni, mert egy jó, a hazai családok és a hazai vállalkozások számára kedvező adócsomag lett benyújtva. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Ovádi Péternek a Fidesz képviselőcsoportjából.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Elöttem Szatmáry Kristóf képviselőtársam már nagyon sok mindent elmondott, vezérszónoklatában Bánki Erik elnök úr is nagyon sok mindenre rávilágított, de az LMP-nek és a Párbeszédnek a vezérszónoka elég furcsa következtetésre jutott a benyújtott adócsomaggal kapcsolatban, ezért én pár dolgot megismételnék.

A kormány gazdaságpolitikájának a középpontjában a magyar családok támogatása, valamint a gazdasági eredmények fenntartása és védelme áll 2020-ban. Ezen célkitűzések szellemében készült el a gazdaságvédelmi akcióterv és a benyújtott adócsomag is. A 2010-ben megkezdett munka eredményeképpen a magyar gazdaság tartós növekedési pályán áll, növekedési potenciálját erősíti a kormány kezdeményezése a 2016. év végén megkötött béremelési és adócsökkentési megállapodás, amely a munkaalapú társadalom építésére irányuló törekvések egyik legjelentősebb eleme, egyszerre jelenti a bérfelzárkóztatás, illetve a vállalatok hatékonyságjavító törekvéseinek párhuzamos ösztönzését, ami által tovább erősödhet a magyar gazdaság munkahelyteremtő és munkaerő-megtartó, illetve jövedelemtermelő és versenyképessége.

A gazdaságpolitikai intézkedések mára már vitathatatlan eredményei teszik lehetővé az adóterhek folyamatos csökkentését. Veszprém 1. számú választókeretében én folyamatosan tartok vállalkozói fórumokat, amelyen jelen vannak mikro-, kis- és középvállalkozók, illetve a nagyvállalatok számára is tartok vállalkozói fórumokat, ahol mindig elmondják, hogy mennyire örülnek az adócsökkentés politikájának. Nagyon örülök a velük való konzultációnak, hiszen így tudjuk egymás munkáját segíteni.

A szociális hozzájárulási adó kulcsának jövő évi várható további csökkenése szintén hozzájárul a kedvező folyamatok fenntartásához. 2010 óta mintegy 800 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma Magyarországon. Engedjék meg, hogy egy választókerületi példán keresztül szemléltessem, hogy a szociális

hozzájárulási adó mértékének csökkenése milyen összegű megtakarítást eredményez! A nagy múlttal rendelkező és többségi munkavállalói tulajdonosi struktúrában működő Herendi Porcelánmanufaktúra Zrt. közel 750 fős munkavállalói létszámmal működik.

(15.40)

Az elmúlt évek során a társaság jelentős megtakarítást ért el a különböző adónemek csökkenésével, így 2011 óta a Herendi Porcelánmanufaktúrájánál végrehajtott 51 százalékos bérfelvezetés ellenére a szociális kötelezettség nem nőtt, hanem szinten maradt. Az ágazati különadó megszüntetése adminisztrációs csökkenést jelentett, a kulturális járulék megszüntetése 14,6 millió forint megtakarítást eredményezett, míg a társasági különadó megszüntetése nyolcmillió forint megtakarítást hozott. Fontos kiemelni, hogy a társaság terhei 2015-öt megelőzően sokszorosai voltak a jelenleginek. A Herendi manufaktúra példáján keresztül is láthatjuk, hogy a kormányzat adópolitikájának köszönhetően a vállalkozások terhei jelentősen csökkentek.

A kormány gazdaságpolitikai intézkedései egyértelmű irányt mutatnak: folytatni kívánjuk a munkahelyteremtést. Az erőteljes munkaerő-kereslet eredményeképpen az elkövetkező időszakban is kedvező folyamatok érvényesülhetnek, folytatódhat a foglalkoztatás bővülése, a munkanélküliségi ráta csökkenése és a bérek dinamikus emelkedése, amelynek eredményeként a reálkeresetek 2018-ban a 2010-es képest 41 százalékkal magasabb szinten álltak, így a háztartások jövedelmi helyzete tovább javulhat.

A magyar kormány arra törekszik, hogy a vállalatok munkaerőigénye biztosított legyen, ezért támogatja a munkaerő-mobilitást is. Veszprémben ebben is élen járunk, hiszen januárban került átadásra az önkormányzat tulajdonában álló épület mintegy 300 millió forintos összegből kialakított munkásszállóval.

A munkaalapú gazdaság erősítése a magyar gazdaság növekedésének fenntartását segíti. A kormány kiemelten kezeli a foglalkoztatási szempontokat, célkitűzése, hogy Magyarországon mindenkinek megérje dolgozni, és az emberek elsődlegesen munkajövedelemből biztosítsák a megélhetésüket. A magyar gazdaság erősödésére és a versenyszférában kialakult munkaerőhiányra tekintettel prioritás a gazdaságban rejlő munkaerő-tartalékok mozgósítása, annak érdekében, hogy a pályakezdő fiatalok, a kisgyermekes anyák, a közfoglalkoztatottak, az álláskeresők, valamint a dolgozni vágyó inaktív tartós-munkanélküliek minél nagyobb számban lépjenek be és térjenek vissza a munka világába.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat is annak bizonyossága, hogy a magyar gazdaság jó úton halad, a kormány elkötelezett az adócsökkentés és a gazdasági eredmények megvédése mellett. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót. Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik részéről.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mondhatnám, hogy szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Így is van, mert nagyjából a Vállalkozásfejlesztési bizottságunk ülésén érzem magam a tekintetben, hogy nagyon kedves munkatársaim ebből a bizottságból sorra felszólaltak - találunk egyébként közös pontokat is a felvetések tekintetében. Mégis van bennem hiányérzet. Egyrészt a vezérlő és az általános vita szétbontása tökéletesen alkalmas egy vita kiherélésére, hiszen általában a vezérlő körben előkerül az a képzeletbeli bunkósbot, mindenki szétveri a másik fejét vele, különböző minősítésekkel tarkítva, aztán eltörlődik az egész történet. Folytatódik most az általános vita, és elmondhatjuk, hogy igen szerény érdeklődés mellett. Lehet, hogy mi most szakmáznunk fogunk, de pont az az egészséges elegy, ami a szakmai és politikai közmegegyezés felé elmozdulna Magyarország polgárainak érdekében, elmaradni látszik. Viszont, ha már ilyen fékezett habzású ez a vita, én kihasználnám azt, hogy megfogjam azokat a pontokat, amiben talán egyértünk, és igyekezzek kijavítani olyanokat, amelyek nem feltétlenül találkoznak a valósággal véleményem szerint. Majd a történelem és az ezen vitát legalább a jegyzőkönyv szintjén követők el fogják dönteni, hogy kinek van igaza.

Azt látom az előttünk fekvő adócsomagban, hogy bizony vannak támogatható elemei, bizony a csökkentéseket kivétel nélkül támogatni tudom, ugyanakkor - és ezt Szatmáry alelnök úr figyelmébe is ajánlom - a csökkentések támogatása mellett meg kell tudnunk fogalmaznunk azt, hogy mondjuk, egy szociális csökkentésből következően az állami adóbevételek elmaradása eredményeképpen hogyan tudjuk fenntarthatóbbá varázsolni vagy tenni azokat a rendszereket, amelyekről az önök jó ismerősei által irányított MNB is megmondta még a 2010 és '14 közötti ciklusban, hogy összeomlásuk akár már a 2020-as évek elejére várható. Tehát nekünk itt nemzetstratégiai választásokat is kell adnunk, ha olyan felvetéseket fogantatunk, amelyek helyesen adócsökkentés irányába mutatnak. Hozzáteszem, arra is szívesen látnék garanciákat, hogy a munkaadói oldal teherkönnyítései valamilyen úton-módon a bérnövekményben fejeződjenek ki, legalábbis nagyrészt. Ugyanakkor nem látom ezeket a garanciákat.

Ha valaki vállalkozóbarát gondolkodást igyekszik letenni az asztalra, akkor az én magam vagyok, de el kell hogy mondjam, hogy a magyar mikro-, kis- és közepes vállalkozói szférát érintő könnyítéseket sem találok meg olyan tömegben, mint szeretném. És ez egy folyamatára vége, ez onnan indult, hogy a társaságiadó csökkentése tekintetében a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások egy minimális, 1 százalékpontos engedményt, kedvezményt kaptak a korábbi társaságiadó-szinthez képest, az

önök stratégiai partnerei, a multcégek pedig egy terebélyes, nagyon tekintélyes, majdnem adófelezést kaptak, egy Európán belüli multinacionális adóparadicsomi szintet kaptak. És ez a kettősség visszaköszön mindenhol, legyen szó mikro- és kisvállalkozók számára nyitott hitelkeretekről, amelyeket aztán multcégek leányvállalatai és középállalkozásai visznek el és fölöznek le, vagy bármilyen egyéb kedvezményformáról.

Azt látom, hogy fájó módon hiányzik nemcsak az adócsomagból, de a kormány gondolkodásából egy, a lakhatási válságot kezelő program. És ide a CSOK egyáltalán nem elég, hiszen ha valaki végez egy gyors szakmai számítást, azt látja, hogy még a 10 milliós CSOK mellé is, adott esetben van olyan budapesti kerület, ahol még 36 millió forintot kell letenni egy átlagos méretű lakás megvásárlásához. És bizony nagyon sok, az életét elkezdő fiatal pár ezt még bankhitelből sem tudja megtenni. Ilyen esetben mi lehet a megoldás? A magyar fiatalok sajnos sokszor a lábukkal szavaznak, és külföldön keresik a boldogulást vagy azt a bevételi formát, ami által majd itt tudnak tíz évvel később ingatlanhoz jutni, aztán vagy megteszik, vagy nem. A megoldás szerintem egy bérlakásépítési program lenne, és egy bérlakásprogram tekintetében már tudnánk jövőképet biztosítani azon fiatalok számára, akik most kényszerből mennek el.

Ehhez egyébként még az Airbnb és különböző közösségi megoldások szabályozására is szükség lenne. Évekig vitatkoztunk ezen, a kormányzat nem avatkozott be. Egy San Francisco méretű nagyvárosban, ha 2000 ingatlant kivett a városi piacról az Airbnb és a különböző közösségi megoldások, az másfél-kétszeres albérletidő-emelkedésbe torkollott évekkel később. Magyarországon 3500 ingatlant vett ki csak Budapesten ez a rendszer a kínálati oldalról. Elképesztő nyomorgató kínálati szűköség mutatkozik tehát az ingatlanpiacon ebben a szegmensben, és Magyarország Kormánya lényegében semmit sem tett. Egy általános típusú adózást javasoltunk, ezt kilúgozott módon igyekeztek megvalósítani, a problémát ugyanakkor nem tudta orvosolni ez az egész, hiszen nem alakította át az Airbnb és társai működési szerkezetét, és a kínálati oldal nem lett terebélyesebb. Tehát a kínálati szűköség továbbra is fennáll, ez felveri az albérleti díjakat. Ezzel szemben Magyarország Kormánya nem tesz semmit. Tehát amit én ebben a csomagban szeretnék látni, az az adórendszer olyan mértékű átalakítása, mely lakhatási támogatási rendszerre ad lehetőségét. És igen, itt meg kell nézni városonként, ha kell, akkor kerületenként, hogy a reálisan kitermelhetőnél mennyivel drágább a lakhatás Magyarországon, és ezt be kell árazni egy támogatási rendszerbe, jellemzően dolgozó, adófizető honfitársaink számára, annak érdekében, hogy Magyarországon tudjanak boldogulni.

A részletszabályozások kidolgozása tekintetében én teljes mértékben nyitott vagyok, de az nem várható el egy magyar fiattól, hogy 150-180 ezres albérleti díjat plusz rezsit kitermeljen, és még gyermekeket neveljen mellette. Én nagyon szeretném, ha minél több

fiatal magyar család tudna gyermekeket tömegével vállalni, de a helyzet az, hogy a mutatószámok nem ezt mutatják nekünk, és a kormány minden retorikai jó szándéka ellenére a demográfiai csomag emlegetése, bevezetése óta minden egyes mutatószámunk tovább romlott. Bárcsak ne így lenne, de az élveszületések száma logikus módon kevesebb lett, hiszen alacsonyabb bázisról is indulunk, tehát kevesebb a szülőképes korú hölgyek száma, de még ezen az alacsonyabb bázison belül is visszaesett a termékenységi mutató 1,54 százalékról 1,49 százalékra. Tehát egy minimális, mondjuk, megtorpanásnak ne nevezzük, visszaesés történt, de mindenképpen befejeződött az a visszapótlódás, ami a régió országaiban 6-8 évvel korábban már mindenhol megtörtént, tehát az, hogy a módszerváltáskori nagyon alacsony termékenységi ráta visszapótlódott egy kettő alatti, de talán tolerálható szintre. Magyarországon a Gyurcsány-Bajnai-féle gazdasági válság miatt ez sokáig nem történhetett meg. 2010 után ez a visszapótlódás befejeződött, de ez még nem fejlődés, hiszen a 2,1-2,2 hol van ettől.

(15.50)

Szeretném elmondani azt is, hogy méltatlannak tartom azt, hogy az ellenzéki pártok részéről itt tulajdonképpen egyedül maradtunk. Semmiféle problémát nem okoz ez számunkra, hiszen programunk van, mondanivalónk van, ugyanakkor egy adóvita igenis egy kiemelt jelentőségű valami kell hogy legyen. A költségvetési héten különösen, amikor az év legfontosabb törvényjavaslatát tárgyaljuk, talán elvárható lenne a fokozottabb jelenlét. Tehát az ez ügyben elhangzott aggályokat igenis osztom.

Ugyanakkor tartom azt, hogy a kormánynak be kellene avatkoznia az Airbnb terén, a bérlakásprogram terén, az albérletárak terén egy lakhatási támogatási programmal. Ezt össze kell fűzni az adórendszerrel vagy akár bele kell szinkronizálni, hiszen ennek megvannak a módjai.

A szocho tekintetében üdvözlöm a csökkentést, bár semmi novum nincs ebben az egész történetben. Ugye, itt egy hatéves megállapodás következményéről van szó, amit nagyjából egy pénzügyi éves eltolással vagy tololással hoz most be Magyarország Kormánya, reméljük, ezzel csak minimális károkat okozva ahhoz képest, mint ha ezt egy éve valóban megtette volna.

Ami engem érdekel, az a társadalmi ellátórendszer, ezen belül a nyugdíjrendszer fenntarthatósága, hiszen sokáig a különböző politikai erők, önkök, a váltótársaik, az MSZP és a korábbi balliberálisnak nevezett kormányok folyamatosan nyugdíjmeléssel igyekeztek kampányolni, ezzel nyertek meg széles tömegeket. Változott az idő, haladt a történelem, már csak a nyugdíjak értékállóságának megőrzése varázsszavával kampányolt a Fidesz-KDNP, és most az inflációs adatok alakulásából kifolyólag a nyugdíjak értékállóságát sem

tudja feltétlenül megőrizni; ez a következő pénzügyi évet követően lesz látható, már az, hogy sikerült-e avagy sem.

Azt látni kell, hogy ha a kivándorlás ilyen szinten halad tovább, ha a járulékfizetők száma a mostani szinten marad, és az elöregedés folytatódik, márpedig sajnos miért ne folytatódna, akkor ezek a rendszerek fenntarthatatlanná válhatnak. Nem mondom azt, hogy feltétlenül így lesz a következő években, de azt mondom, hogy egy felelős és magára valamit adó kormányzatnak válaszokat kell adnia erre, jelesül államtitkár úrnak most, a mai napon válaszolnia kell erre a felvetésre, arra, hogy milyen víziója van a Fidesz-KDNP-nek a nyugdíjrendszer fenntarthatóságáról. Én javasolnám egyébként a differenciált nyugdíjmelés végiggondolását a jövőben, és számtalan olyan jobbikos programot adódik, a költségvetési vitában ismertetni fogjuk ezeket, amelyekkel a fenntarthatóság felé tudunk elmozdulni.

Szó esett itt a bérek növekményéről, és kénytelen vagyok kitérni egy gondolattal erre is. A bérnövekedés az utóbbi szűk évtizedben elvitathatatlan, örülünk neki, hogy így van, ugyanakkor úgy gondolom, és tartom ezt az állítást, hogy nem Magyarország Kormányának teljesítménye az eredője ennek a minimális bérnövekménynek, hanem jellemző módon a munkaerőhiány által sújtott ágazatokban a piaccal termeltették ki a bérnövekmény háttérét anélkül, hogy Magyarország Kormányának kedvező klímát biztosított volna ehhez, sőt bizonyos területeken Magyarország jelenlegi kormánya ellene hatott a bérnövekmény-folyamatnak. Például a multicégekkel kötött stratégiai megállapodásaikból, cfofoljanak meg, ha nem így van, de egytől egyig hiányzik a magyar bérek felzárkóztatásának szándéka.

Nem akarok olcsó politikai vitát generálni azzal, hogy Orbán Viktor miniszterelnök Szaúd-Arábiában még azzal kampányolt, hogy jöjjön ide a működő tőke, mert kellőképpen alacsonyak a magyar bérek és kellőképpen rugalmas a munka törvénykönyve - sajnos mind a kettő így van -, hiszen egy politikai vezető egy-egy kiszólása nem feltétlenül jelent szakmai programot. Bár célszerű lenne tisztába tenni ezt is, és tisztázni azt, hogy mi a Fidesz-KDNP valódi alapállása ebben a kérdésben.

Azt látjuk, ha a magyar bérek dinamikáját vizsgáljuk, hogy a visegrádi országok közül is a sereghajtók közé tartozunk bérnövekmény tekintetében 2010 óta, és ha megvizsgáljuk a magyar bérszínvonalat, azt látjuk, hogy bizony a dolgozói szegénység tekintetében Európában, az Unió országai között a top háromban ott van Magyarország, és a magyar bérek egy nagyon-nagyon alacsony bázisról tudtak a piac által növekedni. Nem akarok ezzel eredményeket elvitatni, azt akarom mondani, hogy a rendszerben sokkal több tartalék van: a multicégekkel alkotott stratégiai megállapodások újratárgyalásával és hatékony állami beavatkozással, gondoljanak csak a közszférára, el lehetne érni azt, hogy legalább a termelékenység lassú növekményének megfelelően növekedjenek a bérek is.

A Jobbik béruniós koncepciója erről szólt és semmiképpen sem adózási jogosítványok átadásáról. Ezt azért szeretném tisztázni, mert volt ilyen felvetés, kiszólás. Hogy a bérunióval miért nem akarunk adózási jogköröket átadni, ezt egy példával meg tudom világítani. Ha itt a Nagycsarnokban kiválasztunk egy zöldegeset vagy egy tetszőleges kofát, és összehasonlítjuk az ő bérezését egy Benelux államokbeli, mondjuk, egy holland zöldegesével, ha mindenféle adózási jogkör tekintetében minden adóját lenullázzuk az itteninek, akkor sem fogja tudni a holland bérszínvonalat hazavinni, sőt még a harmadát sem. Tehát látható, hogy nem erről van szó. A koncepció lényege a termelékenység növekményhez igazított bérnövekmény elérése, tehát hogy ez az olló ne szélesedjen tovább, adott esetben szűküljenek a szárai és közelítsenek egymáshoz, de ez irányban Magyarország Kormánya nem tett lépéseket.

Még egyszer mondom: társadalmi katasztrófával fenyeget az, hogy a bérek növekménye még mindig lassú, a régió országaihoz képest is eltörlőd számos esetben, semmiképp nem veszi fel a versenyt a nyugat-európai átlaggal. Nem is ezt várjuk tőle, hiszen nem sci-fi akarunk teremteni, hanem valós elvárásokat. De azt látni kell, hogy bőven több tartalék van a magyar gazdaságban, és a tartalék nagyjából itt látható egy grafikonon előttem. Nem mutatom fel, nehogy tiltott szemléltetés legyen, de azért államtitkár úr számára elmondom, hogy egy egyszerű guglizással meg lehet találni azt a grafikonot, amely a várható áfabevételeket takarja és a várható társaságiadó-bevételeket.

Itt azt látja, államtitkár úr, hogy több mint tizenkétszerez a szakadék, ennyire picike a társaságiadó-bevételi várakozás, hiszen ebből hiányzik az elképzelt elképzelt adó, merthogy ez nem realizálódik Magyarországon, szánalmasan alacsony az adózási hajlandóság a multiszektorban.

Az áfabefizetések tekintetében pedig az valósul meg - hadd dicsérjem meg önöket, legalább igazat mondtak -, amit a kormány mond: igen, a fogyasztás adóztatásával kívánják a különbözetet behozni. Ez megtörtént, csak hogy azok a magyar családok, akik családi adókedvezményt kapnak, és jó, hogy kapnak, támogatom, hogy kapnak, a szegények adója, a világrekorder 27 százalékos áfa tekintetében ezt a különbözetet jórészt be is fizetik a magyar költségvetésbe, ily módon a másik zsebükből kiveszik azt, amit az egyikben megkaptak, és semmiféle kedvezménytömeget nem látnak, ha mondjuk, azt látják, hogy a gyermeknevelési cikkek áfatartalma tekintetében Magyarországon a leginkább brutális az a mutató, amelyet 27 százalékról haladéktalanul 5 százalékra kellene csökkenteni. Ez is lehetne az adóvita egyik fontos szegmense és tárgya.

Ugyanakkor azt látom, hogy ha nem is mentünk el egy kormányzati termelési jelentés irányába, mint a tegnapi nap folyamán a költségvetést megalapozónál, de azért egy kicsit feltupírozták az eredményeket.

Nem beszéltek hiányosságokról, problémákról, bajokról, és ami a legfájóbb, komplett társadalmi csoportok maradnak ki az adócsomag kedvezményezettjei közül, márpedig az ő emberszámba vételük és az ő méltó életkörülményeik kialakítása nélkül magyar felemelkedésről, magyar reprodukcióról nem beszélhetünk.

Minden döntésünket ugyanakkor ennek kellene alárendelni, a kivándorlási spirál lassításának, és annak, hogy a vágyott gyermekek végre megszülethessenek Magyarországon, mert abban a jóérzésű képviselőtársak mindegyikével egyetértünk, hogy Magyarországnak a saját problémáit önerőből kell megoldania, semmiképpen nem külső hatalmak segítsége által vagy külső erőforrások folytán. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak, a Fidesz részéről.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak néhány dologgal egészíteném ki az elhangzottakat. A minimális béremelkedés kapcsán, amit képviselő úr megfogalmazott az előbb, azért azt elmondanám, hogy 2010 óta a nettó fizetések 70 százalékkal emelkedtek átlagosan. Ebben természetesen benne van a családi adókedvezmény hatása is (*Z. Kárpát Dániel: A környező országokban a duplája!*), de akkor is nettó 70 százalékos béremelkedésre azt azért nem mondanám, hogy minimális. (*Z. Kárpát Dániel: Én igen!*)

Ha az adórendszer vizsgáljuk vagy a magyar adópolitikát vizsgáljuk 2010 után, akkor érdemes egyébként ezt összehasonlítani a korábbi időszak szemléletével, hiszen ebből lehet rávilágítani arra, hogy mi az alapvető különbség ebben. Ha visszautazunk az időben egészen 2002-ig, akkor 2002-ben, a választási kampányban a Szocialista Párt azt ígérte, hogy egyébként a családi adókedvezményekhez nem nyúlnak hozzá. Ehhez képest egyébként a választások után, miután megnyerték, azonnal eltörölték a családi adókedvezményeket.

Ha emlékezünk a száznapos programra, ott gyakorlatilag egy béremelést hajtott végre az akkori szocialista kormány, egy jóléti béremelést, aminek aztán az lett a következménye, hogy nagyon gyorsan bedőlött a magyar államháztartás, hiszen ehhez a béremeléshez egyébként az akkori kormányzat fedezetet nem biztosított, egészen pontosan a fedezetet hitelből oldotta meg. Az államháztartási hiány, ha jól emlékszem, akkor 2006-ra, a választások évében elérte a 9,5 százalékot, ami brutális nagyságú hiány volt, ebből finanszírozták ezeket a kiadásokat.

(16.00)

Nyilván ez azt jelentette, hogy gyakorlatilag ezek után újabb hitelekkel kellett pótolni a felgyülemlett

államháztartási hiányt. Tehát ergo ők hitelekkel finanszírozták a jóléti kiadásokat, hitelekkel tömték be aztán a lyukakat. Ennek az lett az eredménye, hogy 2007-re összeomlott a magyar költségvetés és a magyar gazdaság, akkor, amikor még egyébként a gazdasági világválságnak híre-hamva sem volt Magyarországon.

Ehhez képest vagy ezek után nyilván mi történt? Az történt, hogy a kormányzat úgy gondolta, hogy a megoldás erre az, ha elkezd emelni az adókat. Itt Szatmáry képviselő úr már bőven elsorolta, hogy milyen adókat emeltek a Gyurcsány-kormány alatt, gyakorlatilag az összeset, ami a vállalkozásokra, a családokra, illetve a magyar emberekre vonatkozik, úgy hogy én ezt nem tenném meg. Ezzel szemben viszont a kérdés az, hogy 2010 után mi vezetett mégis eredményre.

A multinacionális cégekkel kapcsolatban, hogy a Fidesz bevonja őket a közteherviselésbe vagy nem. 2010 után gyakorlatilag, amikor konszolidálni kellett azt a csődközeli állapotot, amit a szocialista kormányok maguk után hagytak (*Dr. Brenner Koloman: 2019 van!*), akkor igenis az úgynevezett ágazati különadókkal sikerült nagyon jelentős összegeket bevonni a költségvetésbe, és ezt nyilván a nagy multinacionális cégektől is beszedtük, ezáltal sikerült konszolidálni. Másrészt pedig nyilván adócsökkentésekkel és a családok támogatásával a belső keresletet fenn lehetett tartani, illetve a magyar vállalkozásokat lehetett támogatni.

A Fidesz adócsökkentési politikája azóta is töretlen. Az elmúlt hét évben, gyakorlatilag minden egyes évben, amikor a költségvetésnek tere nyílhatott erre, csökkentettük az adókat. A most előtünk lévő törvényben is egyébként, amiről szó volt, a kiva 1 százalékos csökkentése is 40 ezer vállalkozást érint, ami körülbelül ötmilliárd forintot hagy a kisvállalkozóknál. Azt hiszem, hogy ez is egy óriási előrelépés. És már csak azért is fontos, mert nyilván ezekkel a lépésekkel, hogy az adókat csökkentjük vagy - ahogy éppen megszavaztuk nem is olyan rég, bár nem ebben a törvényben van, de idetartozik - a szochót csökkentjük, ami szintén évi 150 milliárd forintot hagy a vállalkozásoknál, ezekkel a vállalkozások mozgásterét növeljük. Ezekkel, az áfacskökkentésekkel nyilván a magyar emberek mozgásterét növeljük, hiszen többet fognak tudni költeni, ezáltal nyilván a belső keresletet is tudjuk növelni, és lehetőség van arra, hogy a vállalkozások fejlesszék saját magukat.

A kkv-szektorban valóban szükség van arra egyébként, hogy hatékonyságot növeljünk, hiszen ha összehasonlítjuk a multinacionális cégeket, illetve a kkv-szektorban lévő magyar cégek hatékonyságát, ott azért még van bőven tennivalónk, de a kormányzat politikája pontosan arra épül, ahogy említettem, hogy az adócsökkentésekkel ezeknek a vállalkozásoknak is a mozgásterét tudjuk növelni.

Úgyhogy szerintem, ha valaki összehasonlítja a Fidesz adópolitikáját a korábbi időszak adópolitikájával kapcsolatban, egyértelműen látható a különbség,

hiszen amíg az előző érában adóemelésekkel próbáltak több bevételre szert tenni - hozzáteszem, hogy sikertelenül, hiszen a vége az lett, hogy még a bevételek is csökkentek, hiszen sokan kihúzták magukat az adófizetés alól, a gazdaság belassult, a fogyasztás csökkent, ezáltal nyilván minden a visszájára sült el -, ehhez képest a Fidesz-kormányzatnak sikeres az adócsökkentési politikája, hiszen nemcsak arról van szó, hogy csökkentjük az adókat, növeljük a vállalkozásaink mozgásterét, és az emberek többet tudnak fogyasztani, hanem arról van szó, hogy ezzel párhuzamosan évről évre nagyon jelentős összegekkel nő a magyar költségvetés mozgásterét. Ezt a sok ezer milliárdot, amit egyébként az elmúlt nyolc évben a költségvetés pluszba fel tudott használni ennek a gazdaságpolitikának a következtében, a családok támogatására, a szociális ágazat támogatására, az egészségügy fejlesztésére, az oktatás fejlesztésére, a hadsereg fejlesztésére és még számos területen tudjuk kamatoztatni.

Nyilván ez egy nagyon fontos tanulsága a történelemnek, hogy hitelből nem lehet ezeket a kiadásokat fedezni, tehát odáig tudunk elmenni, ameddig egyébként a takaró ér. Tehát annyit tudunk engedni, amit a magyar gazdaság ki tud termelni. Ez egy nagyon fontos szempont szerintem a jövőre nézve, és bízom benne, hogy a kormányzat a jövőben is ezt tekinti majd alapul. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hadd kezdjem egy coming outtal! A személyes komfortérzetemet nagyban növeli, hogy tudok is reagálni az elhangzottakra, hiszen van erre technikai lehetőségem. Lehet, hogy meglepő leszek: majdnem mindenben egyetértünk. A helyzet az, hogy itt Magyarország Kormányának ugyanakkor egy bizonyítványt kell magyaráznia. Mindig az aktuális kormánynak kell megmagyaráznia azt, hogy az adócsomagnak a költségvetés tekintetében a magyar jövedőt illető bizonyítványa példás, elégséges-e, vagy éppen ezt a szintet sem éri el.

Mik a legfontosabb mutatószámok? Már beszéltem az elveszülésekről számáról. Itt a bizonyítvány nem tekinthető példásnak, a termékenységi arányszám tekintetében sem az, a halálozások tekintetében különösen nem.

Bérekéről beszéltünk. Jó, tegyük meg, bár igen furcsa, bérekkel illető statisztikákról vitatkoznunk úgy, hogy az önök által emlegetett statisztika módszertanából kimaradnak az öt főnél kevesebbet foglalkoztató cégek, illetve társaságok. Tehát ebben a statisztikában... *(Böröcz Lászlónak:)* De, ne ingassa a fejét, nézzen utána, hogy a KSH hogyan csinálja ezeket az összesítéseket. Ebből a statisztikából, amit önök emlegetnek, kimaradnak az öt főnél kevesebbet foglalkoztató vállalkozások. Tehát a bérek statisztikáját, az

átlagbéreket úgy állítják össze, hogy ez a mikroszint kimarad belőle.

Ha lesz Böröcz képviselőtársamnak vagy bárki-nek egy olyan módosítója, amely ezt a módszertant igazítja, vagy elérhetővé tesz másfajta, teljesebb statisztikát, én meg fogom azt szavazni, semmiféle politikai ellenérvem, aggályom nem lesz a kérdésben, de jelen pillanatban ez a helyzet.

Ha megvizsgáljuk ezeket a béreket vagy egyáltalán szélesebb spektrumban a képet, azt látjuk, hogy az uniós csatlakozás óta, amit számtalan kritikával illettem, hiszen egy EU-mérleg a mai napig nincs, nem tudjuk, hogy melyik területeken lehetünk haszonélvezői, és hol fizetünk rá a tagságra, mert rengeteg ráfizetési terület van, de a csatlakozás óta a visegrádi országok tekintetében az egy főre jutó GDP nálunk 57 százalékkal növekedett. Ez az 57 is egy imponáló számnak tűnik, mint a tíz év alatti 70 százalékos növekmény. A gond az, hogy ez a legalacsonyabb mutatószám az egész régióban. Lengyelország tekintetében 100 százalékkal növekedett az egy főre jutó GDP.

Az a helyzet, hogy bérek tekintetében is, ha euróra számoljuk át a magyar béreket - nem szeretem euróra átszámolni, de az összevetést ez teszi lehetővé a környező országokkal -, akkor azt látjuk, hogy becsült órabérek 2018-as statisztikája tekintetében az EU 28-akat illetően Magyarország a 25. helyen áll 9,2 euró/órával. Azt is látjuk, hogy a régió országai jellemzően előttünk vannak, a lettek, lengyelek, horvátok, észtek, csehek és mindenki más, aki a környéken megtalálható, majdnem mindenki, előttünk van ebben a rangsorban, és sajnos nem közeledünk hozzájuk, hanem a távolság állandó, vagy pedig bizonyos országoktól távolodunk is, tehát gyorsabb a bérnövekményük, mint azon magyar gazdaságé, amelyről most éppen dicshimnuszokat hallhattunk. Nem azt akarom mondani, hogy nincsenek pozitív irányú elmozdulások, de hogy nincsenek, sőt támogatjuk is ezeket. Csak a valós, őszinte bizonyítvány értékelését kérem és várom el önöktől.

A kiva és a kata csökkentése tekintetében, egyáltalán a kata bevezetése tekintetében én támogató voltam. De hát, képviselőtársaim, nem az lenne a felelős hozzáállás, hogy a csökkentések mellett elmondjuk, hogy ezeknek az embereknek, ha elérik a nyugdíjkorhatárt, akkor miből lesz nyugellátásuk? Senki nem válaszol ezekre a kérdésekre, pedig itt a nemzetstratégiai vetület egyik legfontosabb része az, hogy 30-40 év múlva lesznek-e járulékfizetőink, illetve a mostani járulékfizetők számíthatnak-e ellátásra, aki pedig egy ilyen nagyon kedvezményes forma miatt nem tud vagy nem szeretne elegendő járulékot fizetni, arra mi vár idősebb korában. Életfogytig munkálgodás? Mert akkor ezt mondják ki! Vagy lesz majd valami szociális ellátási forma, amely kompenzálja ezt a hiányosságot? Mert akkor ezt mondják ki! Hosszú távú stratégiai vízió kell tehát, és ezt hiányolom ebből a vitából.

A tíz év alatti bérnövekmény kiszámolásánál pedig nem szabad az inflációs rátát figyelmen kívül hagyni. Ez szerencsésen alacsony volt nagyon hosszú

évekig. Ugyanakkor Böröcz képviselőtársam figyelmébe ajánlom, hogy egész más inflációs rátával találkozom a maginfláció vizsgálatokkor, és akkor, ha egy tipikus nyugdíjas házaspár vagy nyugdíjas-háztartás fogyasztási kosarát vizsgáljuk. Azt látjuk, hogy az alapvető élelmiszerek és a tipikusan fogyasztott cikkek inflációja, annak a növekménye sokkal-sokkal magasabb, mint ami a statisztikákban megmutatkozik. Ezek figyelembevételével érdemes az amúgy létező bérnövekedést értékelni. Nem vitatom el ezeket az eredményeket, csak még többet, még szebbet, még jobbat szeretnék elérni Magyarország számára.

Végül pedig van még egy nagyon kis vitánk bizottsági tagtársammal a munkaerő-mobilitás tekintetében. A munkaerő-mobilitást bizonyos szegmensben jónak tartom, van, ahol viszont elfogadhatatlannak.

(16.10)

Ha a családom egyik részének származási megyéről beszélünk, Szabolcs-Szatmár-Beregről, ha azt mondjuk, hogy ott a faluban élő inaktív magyar fiataalt a kollégiumi rendszer segítségével szakmához juttatjuk, kiképezzük, és adott esetben megtalálja a számítását az országon belül máshol, nem örülök feltétlenül, mert a szülőföldön való boldogulás, a szülőföldön történő boldogulás lenne a leginkább kívánatos cél, de ha történik ilyen, legyen. Ugyanakkor jelen pillanatban idegen munkaerő tömeges importjának ad teret, ad lehetőséget, nem azt mondom, hogy a Veszprém megyei intézmény, hanem azt mondom, hogy mondjuk, az Árpád Kórház újpesti bezárását követően cirill betűs feliratok találhatóak az ottani úgynevezett munkásszállón, nyilvánvaló módon nem a magyar dolgozók számára, hiszen magyar munkavállalókat nem kell cirill betűs táblákkal eligazítani.

Tehát még egyszer mondom, van itt egy olyan terület, amit el tudunk fogadni, támogatni tudjuk a szakképzés átalakítását, a kollégiumi rendszert, a tömeges munkaerőimportot viszont semmiképpen sem. A gazdaságvédelmi akciótervben lévő munkásszálló-építési program jellemzően és az én véleményem szerint az idegen munkaerő könnyebb importjának enged teret. Van közöttünk egy vita, amit talán el lehetne simítani azzal, hogy konkrét százalékos adatokat szeretnék látni, szeretnék megismerni, azt illetően, hogy a munkásszálló-építési tervek mögött az új lakók tekintetében hány százalékyi idegen munkaerő lelhető fel, aki mondjuk, 90 napos engedéllyel rotációs rendszerben vagy hosszabb tartózkodási, munkavállalási engedéllyel van itt az országban.

Szeretném megkérdezni: Törökországban nem pont ugyanígy kezdődött, mint ahogy Magyarországon most cirill betűs felirat jelenik meg a volt Árpád Kórházon, most már idegenek munkásszállóján? Nem pont ugyanezek a folyamatok voltak a szemünk előtt pár évtizeddel ezelőtt? Nem kellene tanulnunk tehát a történelemből? Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki a vitához hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a szót Izer Norbert államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! A miniszterhelyettes úr az expozéjában, illetve a kormánypárti képviselők a felszólalásukban nagyon jól összefoglalták a kormány gazdaságpolitikai eredményeit, amiket elért az elmúlt néhány évben, illetve a családvédelmi és gazdaságvédelmi akcióterv egyes elemeit is, illetve az adócsomag részleteit is gyakorlatilag visszahallottuk a vitában. Úgyhogy én most arra tennék kísérletet, hogy a vitában elhangzott olyan egyes szakmai kérdésekre reagáljak, amiket úgy érzem, hogy szükséges helyre tenni, mert pontosításra szorulnak. Ha nem is logikai sorrendben, időrendi sorrendben szeretnék menni, hogy végig tudjunk menni az egyes fontosabb pontokon.

Először is szeretném megköszönni a konstruktív hozzászólásokat. Potocskáné képviselő asszony visszajelzéseiből, illetve hozzászólásából is azt olvastuk ki, hogy a mostani adócsomag valóban egy olyan, ami akár konszenzust is tud teremteni itt a Házban. Valóban egy jelentős adócsökkentést valósít meg úgy, hogy egyébként nem alapjaiban forgatja át az adórendszert, tehát egy stabil, kiszámítható adórendszer mellett tudunk egyébként az adócsökkentésekkel operálni évről évre.

És akkor néhány olyan szakmai kérdés, amiket, úgy érzem a visszajelzésekből, hogy érdemes helyre tenni. Többször is volt egyébként szó a tb-járulék és a szochó rendszeréről, Z. Kárpát képviselő úr is hivatkozott rá, illetve képviselő asszony is jelezte, hogy itt van egy visszasság, hogy ami korábban járulék volt, most egy adóról beszélünk. Itt szeretném pontosítani, hogy a szochótörvényben definiálva van egyébként, hogy milyen társadalombiztosítási alapok bevételeit képezi ez az adónem, tehát címkézett, a törvényben nevesítve van, hogy melyik alapokhoz kerül ez a bevétel. Csak a pontosság kedvéért, 70,22 százaléka a Nyugdíjbiztosítási Alapot illeti, 27,31 százaléka az Egészségbiztosítási Alapot, és 2,47 százaléka a Nemzeti Foglalkoztatási Alapot illeti. Tehát szó sincs arról, hogy ezek bármilyen célra elkölthető összegek lennének, ezek célzott társadalombiztosítási célokat szolgáló bevételek.

És egy másik pontosítás, hogy korábban sem alapozott meg egyébként ellátást a korábbi tb-járulék sem, tehát itt van egy szakmai félreértés, hogy annak ellenére, hogy járulék volt, ellátást mindig is az egyéni járulékok alapoznak meg, ahogy mai napig is ezek az egyéni járulékok alapoznak meg ellátást. Ez a válasz egyébként arra, hogy miért nem az egyéni járulékok oldalán csökkent a kormány adókat. Ezért a munkáltatói oldalon csökkentünk adókat, hogy ne

veszélyeztessük ezeket a későbbi ellátásokat, sem a pénzbeli, sem a természetbeni ellátásokat, de erre még egy későbbi pontban kitérnék részletesebben.

Szintén elhangzott Potocskáné felszólalása kapcsán, hogy a nemzetközi sportszervezetek számára biztosított ekhomód egy túlzott kedvezményt biztosít, és hogy költségvetési kieséssel járhat. Itt szeretném megerősíteni, hogy ez az adózási mód egy olyan körnek lesz biztosítva, akik jelenleg nincsenek Magyarországon, tehát többletbevételt fog hozni minden esetben ez a módosítás, és kiemelt gazdaságpolitikai cél egyébként, hogy ha nagy nemzetközi szervezetek központja Magyarországra kerül, ezzel jóval több nemzetközi szintű, nagy esemény is kerülhet Magyarországra, illetve Budapestre. Azt gondoljuk, hogy ennek a turisztikai, gazdaságfejlesztési hatásai vitathatatlanok.

És még egy pontosítás, hogy a sportinfrastruktúra kapcsán van most egy módosítás a jelenlegi adócsomagban. Itt annyit pontosítanék, hogy nem annyi történik, hogy az 50 százalékos határérték kerül 80 százalékra megemelésre, hanem megváltozik az elszámolás alapja. Tehát már nem a működési veszteség finanszírozása történik meg, hanem az elszámolható költség 80 százaléka lesz biztosítható adókedvezmény formájában. Mindezt a csoportmentességi rendelet szabályrendszere miatt alakítjuk át, tehát egy sokkal gördülékenyebb, egyszerűbben adminisztrálható rendszert fogunk így megvalósítani, tehát nemcsak adómérték- vagy adókedvezménymérték-emelés történik, hanem gyakorlatilag átalakul az egész rendszer alapja is.

Tóth Csaba képviselő úr visszajelzései közül, ami a legmarkánsabban kijött, hogy a multik kapják a szochocsökkentést, és gyakorlatilag ez majdnem minden ellenzéki képviselő visszajelzésében elhangzott, hogy a szochocsökkentés a multiknak kedvez. Itt hadd emlékeztessék mindenkit, hogy a foglalkoztatottak kétharmadát a magyar kkv-k foglalkoztatják, tehát a szochocsökkentés mindenkinek, a legkisebb foglalkoztatónak is segít, és egyébként mivel a kétharmadát a kkv-k foglalkoztatják a munkavállalóknak, tipikusan a kkv-knak segít a szochocsökkentés. Tehát ezt ne felejtsük el, amikor azt mondjuk, hogy ez a 2 százalékpont milyen segítséget nyújt a vállalkozásoknak.

Picit pontosítanám a számokat is, hogy milyen összeget hagy egyébként ott a gazdaság szereplőinél. Elhangzott, hogy az idei évben már 150 milliárd forintot ott hagy a gazdaságban, és a következő évben is gyakorlatilag még 150-155 milliárdos támogatást nyújt. Azt pontosítsuk, hogy egy évre több mint 310 milliárd forintot hagy ott. Azért van az a megbontás, mert idén már egy féléves hatást kell mérnünk, tehát idén egy 145-150 milliárd forintot hagy a gazdaságban, jövőre egész évre 310 milliárd forintot hagy a gazdaságban ez a csökkentés. Tehát egy rendkívüli gazdaságélénkítési lehetőség előtt állunk.

Azt is hadd emeljem ki, hogy... - bocsánat, még visszajeleznék arra is, hogy a szocho elviszi az adócsökkentés egészét. Kritikaként kaptuk, hogy az egész

adócsomagból ez elviszi az összeget. Én ezt inkább előnynek értékelem, hogy volt lehetőség arra, hogy egy 310 milliárdos adócsökkentési programot a mostani nagyon feszes költségvetési tervezés során meg tudunk valósítani, tehát én ezt inkább pozitív kritikaként veszem, hogy sikerült ezt a 2 százalékpontos csökkenést beletenni a rendszerbe.

Szintén képviselő úrtól érkezett a felvetés, hogy a dohánytermékek árának emelése belekerült a csomagba, és hogy a magyar kormány adóemelésekkel operál. Valóban adóemelésről beszélünk, viszont itt azt látni kell, hogy az Európai Bizottság kényszeríti ezt az adóemelést. Az Európai Bizottság egy összegben gyakorlatilag már tavaly év elején kényszerített volna minket arra, hogy ezt az adóemelést meglépjük, ehelyett a magyar kormány úgy döntött, hogy egy hatlépéses elhúzott adóemelést választ ehelyett, egyébként kockáztatva ezzel a kötelezettségszegési eljárást is, amit meg is indított a Bizottság ellenünk, de azt gondolom, hogy be fogjuk tudni bizonyítani, hogy ezzel a hat lépéssel sokkal inkább tudjuk védeni a piacot, és a feketegazdaság elburjánzását meg tudjuk állítani. Egy egylépéses radikális adóemeléssel, amit a Bizottság elvár, ugyanis az lesz az uniós adóminimum, amit el kell érniünk, azt gondoljuk, hogy az egyértelműen a feketegazdaság előretörését támogatná, úgyhogy mi hiszünk abban, hogy ebben a hatlépéses változatban kell ezt a módosítást megtennünk.

Itt elhangzott szintén a felszólalásban, hogy akár kétezer forint is lehet a cigarettának az ára. A NAV átlagos adatait, tehát az átlagos cigarettaadatokat ha megnézzük, akkor most egy átlagos doboz cigarettára 1274 forintba kerül. A hatodik lépés, tehát a most előttünk lévő három lépés után is, tehát az utolsó lépés után is 1391 forint lesz vélhetően ennek a cigarettának az ára, tehát még az 1400 forintot sem éri el egy átlagos cigarettának az ára. Úgyhogy azt gondolom, egy enyhe túlzás volt képviselő úr részéről ez a kétezer forintos jelzés.

(16.20)

Varju László képviselő úr hozzászólása kapcsán szintén nem tudtam eldönteni, hogy pozitív vagy negatív kritikaként elmondta, hogyan fognak emelkedni az adóbevételek a következő időszakban. Nemrég a költségvetés számaiból is láthattuk, hogy nagyon impresszív, nagyon látványos a fejlődés, ahogy az adóbevételek évről évre nőnek. Kritikaként próbálta meg Varju képviselő úr beállítani, hogy egyre több pénzt von el az állam a magyar gazdaság szereplőitől. Itt szeretném pontosítani: épp hogy fordítva van, egyre kevesebb adót vonunk el a gazdaság szereplőitől, hiszen csökkentjük az adókat, de az igaz, hogy mindenkivel megpróbáljuk beszélni. Tehát azoktól is megpróbáljuk beszélni ezeket az adókat, akik az elmúlt időszakban a szürke- vagy a feketegazdaság részeként nem feltétlenül voltak ebben partnerek.

Tehát egy olyan nagyon erős gazdaságfehéredés van most Magyarországon, ami a GDP-nek akár több

mint egy százalékában mérhető. Tehát több száz, 300-400 milliárdos összegek folynak be úgy a költségvetésbe, hogy ez a gazdaság fehéredésének számítható. Azt gondolom, hogy ez egy kifejezetten pozitív fejlemény. Nyilván annak, hogy ilyen összegekben, ilyen mértékben tud nőni az adóbevétel, a másik hatása pedig az, hogy egy nagyon erős gazdasági növekedés van mögöttünk. Ahogy elhangzott a hozzászólásokban is, a gazdasági növekedés, a fogyasztás bővülése miatt egyre több a fogyasztási bevétel, a bérdinamika miatt, most is 10 százalékos bérdinamikával számolhatunk, a járulék- és az szja-bevételek is egyre jelentősebben tudnak növekedni. Tehát azt gondoljuk, hogy az adószint és az adómértékek csökkennek, de a beszédett adó összecsúszásában, nominálisan nagyon jelentősen nő. Mi ezt abszolút egy sikertörténetnek értékeljük, semmiképpen nem érzem, hogy ez kritizálható lenne.

Varju képviselő úr azt is jelezte, hogy a versenyképességi csomagnak, amit a pénzügyminiszter úr összeállított a tavasz folyamán, az elemei nem jelennek meg a mostani adócsomagban. Gyors lista alapján én öt olyan elemet is látok, amely egyébként a versenyképességi csomagból megjelenik a mostani adócsomagban. A szochokulus csökkentése is ennek keretében valósult meg, a kivakulus hozzáigazítása a szochokulus csökkentéséhez szintén a parlament által már elfogadásra is került. A csoportadózási rendszer finomhangolása, illetve a bevezetése szintén a versenyképességi csomagból került be a javaslatok közé. Az adóelőleg-feltöltés eltörlése szintén benne volt a versenyképességi javaslatban, és az, hogy az adórendszer egyszerűsítésén belül vagy annak egy elemeként az adónemek számát is szeretnénk csökkenteni 60-ról 40-re, ez is benne volt a versenyképességi csomagban, és ennek az idej kvótáját próbáltuk meg ebben a törvényjavaslatban megvalósítani, ahol öt adónemmel lesz majd kevesebb, ha a parlament megszavazza ezt a javaslatcsomagot.

Csárdi képviselő úr felvetésére is reagálnék. Gyakorlatilag itt is az hangzott el, hogy a szochokulus-csökkentés a nagyvállalatoknak jó, és a kkv-knak semmilyen kedvezményt nem ad az adócsomag. Hadd emlékeztessenek rá, hogy a kkv-knak nem a társasági adóban kívánunk egyre cizelláltabb és egyre bonyolultabb igénybe vehető kedvezményeket biztosítani. Ha van ilyen kedvezmény, azt nyilván finomhangoljuk, ahogy ez meg is történt a fejlesztési adókedvezményénél, de a kkv-knak, azt gondoljuk, sokkal erőteljesebb és sokkal hatásosabb kedvezményeket tudunk adni a kifejezetten rájuk fókuszált adószabályokban, a katóban, illetve a kivában.

Hogy nem hozunk új szabályokat ennek a körnek, azt gondolom, ez azt jelenti, hogy vélhetően jól eltaláltuk ezeket a szabályokat. Ugyanis a népszerűsége folyamatosan nő ezeknek az adónemeknek. A katóban most már több mint 330 ezren szerepelnek, a kivát pedig 40 ezren választották már, annak ellenére, hogy első években úgy hatezer cég választotta ezt az adózási módot.

Tehát mindkettő kedvező adónem kifejezetten népszerű és kifejezetten jól nő az adózók száma. Azt gondolom, hogy ebben az esetben nem feltétlenül kell további finomhangolásokkal és szabálmódosítással bonyolítani a rendszert. Az kell, hogy ezeket az adónemeket megismerjék a vállalkozások. A kiva kapcsán hiszünk abban, hogy van is még ebben tájékoztatási feladatunk, ugyanis azt látjuk, hogy akik még jogosultak lennének a kiva választására, azoknak legalább 80 százaléka jobban is járna a kiva használatával. Tehát vélhetően itt egy erősebb tájékoztatási kampányt is kell indítanunk, hogy a vállalkozásokhoz, illetve a könyvelőkhöz eljusson ez az információ, hogy a kiva előnyös adónem is lehet a számukra.

Csárdi képviselő úr még úgy fogalmazott, hogy ne várjunk csodát az adónemek összevonásától. A kormány nem hisz a csodavárásban. Mi megpróbáljuk megteremteni azoknak a feltételeit, hogy egy pozitív gazdasági fejlődést támogassunk. Tehát nem csodavárás van, hanem teszünk érte aktívan, és azt látjuk, hogy nagyon erős korreláció van az adónemek száma és az adóadminisztráció nagysága között, nemzetközi kitekintésben egy nagyon egyértelmű egyenes arányosság van a kettő között. Tehát ha tudjuk csökkenteni az adónemek számát, tudjuk csökkenteni az adórendszer töredezettségét, akkor ezzel adminisztrációt tudunk csökkenteni, és ez megtakarítás a cégeknek.

Hogy egy szemléletes példát mondjak, nemzetközi szinten egy OECD-tanulmányban megmérték, hogy egy kkv-nak mekkora az adóadminisztrációs terhe, és az az árbevétel 2-3 százalékát is ki tudja tenni. Ez nem magyar szám, ez egy OECD-s tanulmány. Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag egy adócsökkentésnek felel meg, ha adóadminisztrációt tudunk csökkenteni. Tehát aki katóval vagy a kivával gyakorlatilag le tudja minimalizálni az adóadminisztrációját, az gyakorlatilag egy olyan adócsökkentésnek felel meg, mintha mondjuk, a helyi iparüzési adót nem kéne megfizetnie egy vállalkozásnak. Tehát azt gondolom, hogy az adóadminisztráció-csökkentésben óriási potenciál van mind időráfordításban, mind anyagiakban is.

Szintén kritikaként hangzott el, hogy nem kell munkahelyeket teremteni az adókedvezmény igénybeviteléhez, tehát fejlesztési adókedvezményt már úgy is lehet a jövőben igénybe venni, hogy nem teremt munkahelyet a cég. Itt szeretném hangsúlyozni, hogy a magyar gazdaságnak volt eddig egy olyan szakasza, ahol extenzíven tudott növekedni, tehát nagyon sok munkaerőt be tudunk integrálni a munkaerőpiacra. El is hangzott, hogy lassan 800 ezer fölött van az új munkahelyek száma. Viszont azt látni kell, hogy a potenciál szűkül. Még mindig vannak olyan munkaerőpiaci tartalékok, amiket ki tudunk aknázni, de azt gondolom, el kell lépünk egy olyan irányba, ahol már nem feltétlenül a mennyiségi, hanem a minőségi bővülés irányába haladunk.

Tehát el kell mozdulnunk a termelékenység javítása és a hatékonyságjavulás felé. Ezért fogja ezt támogatni a taorendszer is, hogy egy olyan beruházás is

kaphasson támogatást, ahol esetleg a technológiai váltás miatt nincs szükség többletmunkaerőre, de megtartja a cég nyilván a meglévő munkavállalóit. Viszont így egy olyan technológiát tudunk behozni, ami termelékenység-, illetve hatékonyságnövelést tud támogatni.

Szintén órákat lehetne beszélni róla, de csak egy perc erejéig hadd emlékezzek meg arról, hogy elhangzott az is a képviselő úrtól, hogy a kkv-kat az adóhatóság szigorú marka gúzsba köti, és hogy a nagyvállalkozásokat nem, míg a kicsiket negatívan diszkriminálja. Azt gondolom, hogy a legjobban ennek a helytelenségét az mutatja, hogy az adóhatóság megítélése minden korábbinál jobb. Tehát akármilyen felmérést nézünk, a kereskedelmi kamaráét, a német kamaráét, az adóhatóság, az adóigazgatási rendszer megítélése korábbi években nem látott magasságokban van. Tehát belátja a gazdaság azt, hogy a szolgáltató adóhatóság egy valós érték, tényleg tud az adóhatóság szolgáltató jelleggel fellépni. Hadd emlékeztessenek a támogató eljárásokra, a mentorálásra, arra, hogy az adóhatóság nem feltétlenül automatikusan bírságol, hanem először felszólít, hogy az adózó tegye helyre az adóügyeit, és ha ez nem vezet eredményre, ez után jön a bírságolás.

Mindezek eredményeképpen egy nagyon pozitív kép alakult ki egyébként az adóhatóság szolgáltató jellegével kapcsolatban, viszont fontos emlékeztetni arra, hogy nem minden adózói körben. Tehát az adóhatóság átalakításánál az egyik legfontosabb szempont az volt, hogy az adóhatóság cizellátn tudjon kommunikálni. Az a kör, aki egyébként jogkövető, ott csak szolgáltatásokkal és támogatással találkozik az adóhatóság részéről. Aki esetleg véletlenül téveszt, ott segítő magatartást fog az adóhatóság biztosítani, és segíti az önkéntes jogkövetést. Aki pedig adóelkerülésben érintett akár szándékosan, akár csalárd jelleggel, ott viszont a nagyon hatékony beavatkozás és az eltávolítás a cél. Tehát az adóhatóságnak megvan az a képessége, hogy a valós idejű adatok alapján egyre célzottabban tudjon kiválasztani adózókat, és azokat az adózókat vegzálja úgymond vagy azokat az adózókat vonja vizsgálat alá, akiket tényleg szükséges. Akiiket viszont nem, azokat az adóhatóság szolgáltató jelleggel próbálja támogatni.

Burány képviselő úr szintén az adók számát említette, hogy a magyar kormány növelte az adók számát. Szintén elhangzott a kormánypárti felszólalásokban, hogy ez nem volt véletlen. Tehát a magyar gazdaság állapota a 2010-es években a katasztrófa szélén volt gyakorlatilag, tehát muszáj volt különadókkal megtenni azokat a költségvetési konszolidációkat, amelyeket megtett a Fidesz-kormány. Ezeket válságadókkal, olyan szektorok adózásával tudtuk elérni, amelyek bírták ezt a köztelherviselést, és ezeknek a nagy része egyébként ki is lett vezetve 2012-ben és a következő években.

Amik megmaradtak adók ebből az időkből, tipikusan a tranzakciós illeték, a neta, a távközlési adó és

a biztosítási adó, az pedig annak az adórendszer-átalakításnak az eredménye, amit évek óta hangoztunk, hogy olyan adókat képzelünk el Magyarországon, amelyek nem jövedelemadók, tehát nem a profitot és a beruházást büntetik, hanem inkább a szolgáltatásra, a termékekre, tehát a fogyasztásra terhelődik. Ezért gondoljuk azt, hogy ezek sokkal inkább beruházás- és fejlődésbarát adónak minősülnek.

(16.30)

Ezért maradtak meg ezek az adók a mai napig is a rendszerben.

A szochocsökkentéssel és a munkát terhelő adók csökkentésével, illetve a taocsökkentéssel egy nagyon markáns adócsökkentés indult meg az azt követő években, és most már az egész adócsökkentésnek a szaldója a GDP 2-3 százaléka közé tehető. Tehát egy nagyon masszív adócsökkentésben van már a Fidesz-kormány 2010 óta, és azt gondolom, hogy ennek a pozitív hatásait már a kormánypárti képviselők is nagyon jól kiemelték.

Végül hadd térjek ki Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak a felvetésére, hogy nincs garancia arra, hogy a szochocsökkentés átmege a munkavállalók zsebébe. Itt azt kell látni, hogy amikor korábban nagyon nagy arányú minimálbér-emelések voltak, akkor látszódt, hogy mondjuk, a minimálbér duplájáig elment a béremelésnek a hatása, tehát volt egy ilyen tovaryűző hatás. Most viszont, amikor a 2017. évben a hat éves bérmegállapodás miatt egy masszív, erőteljes minimálbér-emelés volt, 500-600 ezer forint környékén is volt még egy nagyon jelentős béremelési hatás. Tehát egészen eddig a bércatégoriáig elhúzódott ennek a minimálbér-emelésnek a hatása, ami azt jelenti, hogy rendkívüli módon ki van feszítve a munkaerőpiac, tehát rá vannak kényszerítve a munkáltatók, hogy bért emeljenek, akkor is, ha a legalacsonyabb bércatégoriákban kellett úgymond hivatalból bért emelni, de mégis minden egyes bércatégoriában szükség volt a béremelésre, mert a piac kikényszerítette ezt a béremelést.

Ebben a gazdasági környezetben kellett úgymond a kormánynak döntést hoznia, hogy hogy támogatjuk mi, hogy tudjuk a cégeknek a versenyképességét támogatni, és ezért született meg az a döntés, hogy a munkáltatói oldalon, tehát a munkáltatóijárulék-oldalon tesz lépéseket a kormány, ott csökkentjük a járulékokat. Tehát gyakorlatilag a munkaerőpiacnak a feszessége automatikusan kikényszeríti, hogy a bérekbe átvándoroljon ez a szochocsökkentés, hiszen egyébként nem tudnák finanszírozni a cégek ezeket a béremelkedéseket. Azt gondoljuk, hogy be is igazolták a várakozásainkat a tények, az látszódik, ahogy mondtam is, hogy nagyon magas bércatégoriáig elhúzódott egyébként a béremelés, tehát a cégek valóban átadták a szochokulcscsökkentés hatását a munkavállalóknak.

Szintén a szochocsökkentés kapcsán vetette fel a képviselő úr, hogy a kormány késve adta át ezt a csökkentést a munkaadóknak. Itt szeretném rögzíteni, hogy a hatéves bérmegállapodás szó szerinti betartását tartotta fontosnak a kormány eddig is, és most is ez történt. Tehát az első adandó alkalommal, amikor megtörtént egyébként a reálbér-emelkedés teljesítése, tehát amikor megtörtént ez a 6 százalékos reálbér-emelkedés teljesítése, a kormány az első adandó alkalommal, és látszódott, hogy kivételes eljárásban a parlament elé hozta ezt a törvénymódosítást, és így van arra lehetőség, hogy július 1-jétől már csak 17,5 százalékot kell fizetni ebben a terhenben.

Egy utolsó megjegyzés, szintén Z. Kárpát Dániel képviselő úr felvetésére. A kata kapcsán említette meg, hogy a katásoknak a nyugdíjvárományai nem túl magasak. Én azt gondolom, hogy ez is egy olyan innovatív megoldás, amit mi a katában bevezettünk a bevezetés évében már, hogy valóban, 50 ezer forintos a katanak az alapmértéke, de van egy választási lehetőség: tehát minden katás vállalkozó már a mai nap is és a kezdetektől fogva eldöntheti, hogy nem 50 ezer forintot, hanem 75 ezer forintot fizet, tehát egy magasabb díjat fizet havonta, ezért cserébe viszont egy jóval magasabb, egy sokkal magasabb ellátási jogosultságot szerez.

Tehát akinek ilyen szempontból fontos az öngondoskodás, és fontos az, hogy egy magasabb ellátási alapot és magasabb nyugdíjvárományt biztosítson magának, már a mai nap is élhet ezzel a lehetőséggel. Én azt gondolom, hogy az összes katás vállalkozónak úgymond a bölcsességére bízhatjuk, hogy él-e ezzel a lehetőséggel. Több ezren élnek is ezzel a lehetőséggel, tehát ez egy ismert jogintézmény. De egyébként köszönöm is, hogy a képviselő úr felhozta ezt a kérdést, ugyanis ezen a fórumon is én erre szívesen ráerősítetek, hogy továbbra is van ez a lehetőség, tehát aki az öngondoskodást fontosnak tartja, továbbra is fizetheti ezt a 75 ezer forintos adótételt.

Én úgy érzem, hogy a legkritikusabb vagy olyan pontokat, amiben talán nézeteltérés volt, azokat felsoroltam. Ha összességében nézem a felszólalásokat, én úgy ítélem meg, hogy összességében pozitív volt a visszajelzések szaldója, ezért én nagyon bízom benne, hogy a zárószavazáskor több képviselőcsoport is támogatni fogja a javaslatokat, úgyhogy én ezt kérem önöktől, és köszönöm szépen a figyelmet.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk, most **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Brenner Koloman képviselő úr, a Jobbik részéről: „A soproni régió többet érdemel” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, a soproni régió többet érdemel, hiszen ez a valamikor szép, nyugodt, fenyegekkel övezett polgárváros teljesen élhetetlenné vált, különös tekintettel az elmúlt tíz év „építsünk még egy munkásszállót” fideszes városvezetésének hála, idézőjelben.

Jómagam mint soproni poncichter polgár, aki 1730-ig vezeti vissza a családfáját a városban, ezt nagyon-nagyon nehezen élem meg, nagyon sok olyan emberrel együtt, aki nagyon nehezen éli meg azt, hogy például a legutóbbi KSH-adatok szerint a város lakossága hivatalosan csökkent, 58 ezerre, miközben a legvisszafogottabb becslések szerint legalább a duplája, 120-130 ezer ember él életvitelszerűen Sopronban a belső migráció és a migráns munkások miatt sajnos. Tehát itt nagyon sürgős lépésekre lenne szükség ahhoz, hogy a soproni lakosság megkapja az ország költségvetéséből azokat a támogatásokat, amelyeket a valós lakosság szám arányában meg kellene kapnia.

Jómagam pedig a folyó költségvetési vitában a következő konkrét javaslatokat terjesztem a tisztelt Ház elé.

Először is, mivel a soproni kórház ugyan viszonylag jó állapotban van, ugyanakkor a falak nem gyógyítják meg a betegeket, mert nagyon kevés a szakorvos a soproni kórházban, hiszen a bérezés miatt nyilvánvalóan egy helyi orvos megy négy kilométert, és Ausztriában egészen más kereseti lehetőségeket kap, ezért nagyon fontos volna egyrészt a soproni kórház adósságának rendezése, amely a Magyar Államkincstár kurrens adatai szerint jelenleg 331 millió forint. Ezért kezdeményezem a kórház tartozásállományának a rendezését, és ezen felül pedig az intézmény hatékony működése érdekében még egy 10 százalékos pluszösszeget is javaslok a költségvetés módosításában. Ezt az összeget pedig a kormányzati kommunikációval kapcsolatos feladatoktól vonjuk el, hiszen azért lássuk be, hogy egy működő egészségügy sokkal fontosabb, mint a fideszes kormányzati pénzen működtetett álhírvégzés és propaganda.

Ezenkívül a megyei szociális központ adósságának a rendezését is kezdeményeztem, hiszen a szociális szféra a mi nyugat-magyarországi régióinkban azokkal a fizetésekkel, amelyeket a mai országgyűlési vitákban már hallottunk más képviselőtársaimtól, teljesen versenyképtelen, akár csak azzal is, hogyha heti két napra átmegyünk takarítani négy kilométerrel odébb Ausztriába. Az az isteni csoda, hogy valaki még ebben a régióban egyáltalán a szociális szférában dolgozik. Ezért a megyei szociális központ vonatkozásában egy 20 százalékos pluszösszeget fogok javasolni a költségvetés módosításában.

Ahogy tegnap is jeleztem, az egyetemek és az egyetemi világ arányosan az egyik legnagyobb vesztese a 2020. évi költségvetésnek, hiszen a nominális növekedés ellenére, hogyha az összköltségvetést nézzük, akkor az oktatás és különös tekintettel a felsőoktatás ismét mostohagyereke lesz a magyar költségvetésnek.

Márpedig egy társadalom fejlettségi szintjének az egyik legfontosabb mutatója az lenne, hogy hogyan becsüli meg az egyetemi világot és a kutatókat.

Itt nagyon fontos kiemelni azt, hogy csak az egyetemi hierarchia legmagasabb szintjén lévő egyetemi tanárok fizetése emelkedett az elmúlt években, mondjuk, egy szemmel már látható összegig, de különös tekintettel a nem vezető oktatók fizetésére, ezek a kollégák több esetben már tudományos fokozattal és hosszú publikációs listával rendelkeznek, és mégsem keresnek annyit, mint bármelyik árufeltöltő az Aldiban. Ez nem maradhat így tovább, ezért aztán kezdeményezni fogom az egyetemek és főiskolák személyi juttatásai rovatának a 37 milliárd forintos emelését, hogy végre megkaphassák a kollégák - különös tekintettel a nem vezető oktatókra - azt a béremelést, amelyet véleményem szerint ez a költségvetés ebben a nagyságrendben bőven megenged.

(16.40)

Végezetül ki szeretném emelni azt, hogy a Jobbik mint nemzeti néppárt és mint valóban polgári és konzervatív erő, ezekkel a konstruktív költségvetés-módosítási javaslatokkal is szeretné jelezni azt, hogy Sopron mint egy régi polgárváros a mi szívünk csücske. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a napirend utáni felszólalás végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 16 óra 41 perckor ért véget.)

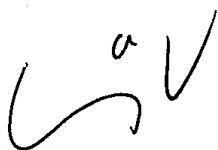
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)